ΚΑΝΕΝΑΣ ΦΑΣΙΣΜΟΣ, ΚΑΜΙΑ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ, ΤΑ ΠΑΝΤΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΡΧΙΑ!!!

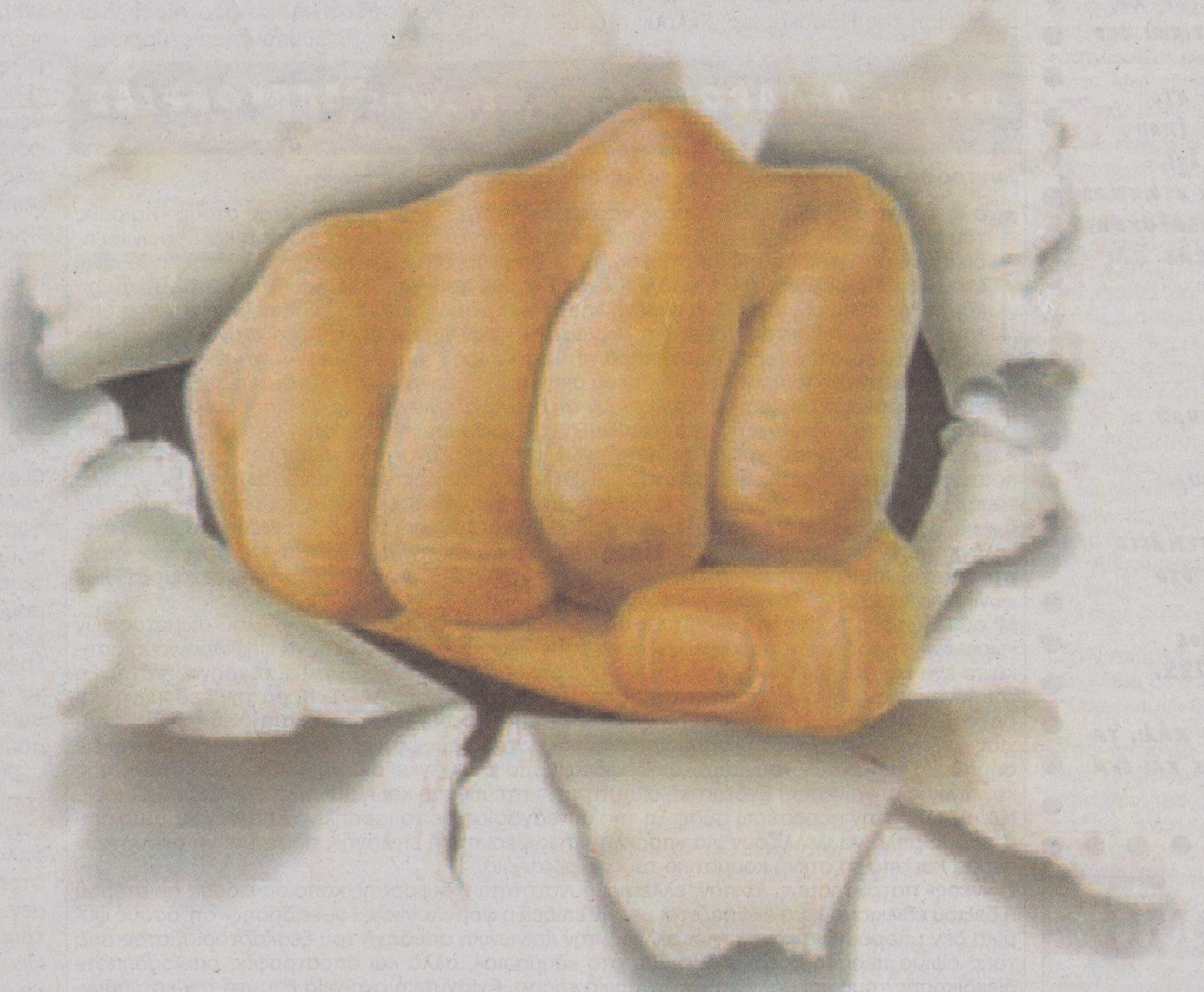
ΜΗΝΙΑΙΑ
ΑΝΑΡΧΙΚΗ
ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
Αριθμός Φύλλου 97
ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ 2010
1,5 ΕΥΡΩ

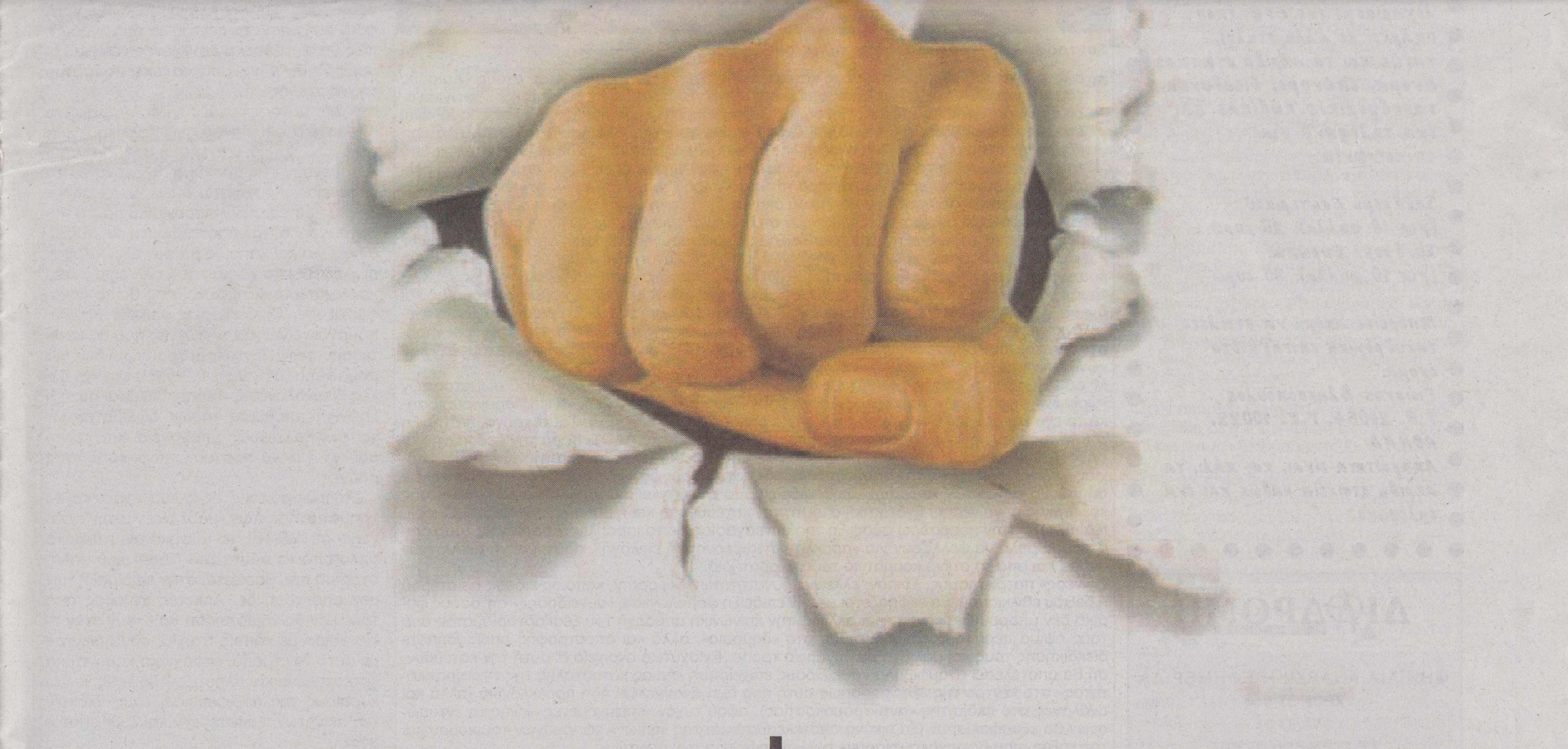
ΔΙΑΔΡΟΜΗ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ

Να συνεχίσουμε να διδασκόμαστε από τις εμπειρίες του ΠΑΡΕΛΘΟΝΤΟΣ για να γκρεμίσουμε τα τείχη της κάθε εξουσίας, που μας φράζουν το δρόμο προς το ΜΕΛΛΟΝ

για να γκρεμίσουμε τα τείχη της κάθε εξουσίας, που μας φράζουν το δρόμο προς το ΜΕΛΛΟΝ

Σύντροφοι και συντρόφισσες,
φίλες και φίλοι,

Επειδή τα εμπόδια στη διανομή της εφημερίδας σας συνεχίζουν να υπάρχουν σε διάφορες περιοχές από τους γνωστούς και μη εξαιρετέους «καλοθελητές» και με δεδομένη την παρότρυνση αρκετών από εσάς, από τώρα και στο εξής ενεργοποιούμε τη δυνατότητα να λαμβάνετε με συνδρομή την ΔΙΑΔΡΟΜΗ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ.

Καθενας/καθεμία μπορεί να ορίσει τον αριθμό των φύλλων για τα οποία γίνεται συνδρομητής/τρια και να μας το γνωστοποιήσει, μέσω email (diadromi@revolution.gr) ή ταχυδρομικά (Τ.Θ. 26054, Τ.Κ. 10022, ΑΘΗΝΑ).

Και στις δύο περιπτώσεις είναι απαραίτητη η επισύναψη (ή αναγραφή των στοιχείων και του αριθμού παραστατικού στο email) της απόδειξης καταβολής του ποσού στο λογαριασμό της ΕΤΕ, (που υπάρχει σε άλλη στήλη), καθώς και τα ακριβή στοιχεία: Όνομα, επώνυμο, διεύθυνση, ταχυδρομικός κώδικας και ένα τηλέφωνο για επικοινωνία.

Συνδρομή Εσωτερικού
(για 10 φύλλα): 20 ευρώ
Συνδρομή Ευρώπης
(για 10 φύλλα): 30 ευρώ

Ο άνθρωπός μας στην Αθήνα...!

Αυτός είναι ο τίτλος ενός ακόμα διθυραμβικού άρθρου που αφιέρωσε μέσα στον Αύγουστο η γερμανική έκδοση των Financial Times -για ποιόν άλλον- για τον Μικρό Γιωργάκη ή Jeffrey Παπανδρέου. Ο υπότιτλος είναι ακόμα πιο απολαυστικός: «*η Ελλάδα έχει αυτό που λείπει από τη Γερμανία, έναν τολμηρό πολιτικό στην ηγεσία, που προσπαθεί να εξυγιάνει το σύστημα*». Δεν πρόκειται ασφαλώς για τις, βορειοκορεάτικου πνεύματος κολακείες εσωτερικής κατανάλωσης των πράσινων κοντυλοφόρων που πολλές φορές κατορθώνουν τα αντίθετα, δηλαδή να εξευτελίζουν τον ηγέτη τους. Ο νάνος παραμένει νάνος, όσο ψηλό και αν είναι το λευκό άλογο που θα καβαλήσει, όσο μαγευτικά και αν είναι τα ηλιοβασιλέματα που επιλέγουν οι σκηνογράφοι για φόντο. Οι γερμανοί, όμως, ουδόλως ενδιαφέρονται για την διαιώνιση της Πασοκαρίας, θέλουν η δουλειά τους να γίνει και μάλιστα τώρα, χθές, πέρισυ. Μόνο ανόητοι θα χασκογελούσαν αν κάποιος τους έδειχνε με το δάχτυλο αποκαλώντας τους με το ατιμωτικό «αυτός εδώ είναι ο άνθρωπός μου».

Βέβαια το «τιμώμενο πρόσωπο», ο άνθρωπός τους, εδώ και δύο μήνες δεν βρίσκεται στην Αθήνα. Ο Ανόητος των Ανοήτων ήδη από τις αρχές Ιούλη φόρτωσε το ξύλινο αλογάκι, το ποδήλατο, το κανό και με τους φίλους του περνά ζωή χαρισάμενη στον Πόρο και στα κυκλαδονήσια, διοργανώνοντας συμπόσια, μπιτς πάρτυ και υπουργικά συμβούλια σε πισίνες.

Φυσικά ο Παπανδρέου ο Μικρός, δεν είναι ο μόνος που πιστεύει ότι η Ιστορία γράφεται από τις παρέες και μάλιστα στις διακοπές. Επαναστατικά σχέδια και «*πύργους ανυπότακτους*» από άμμο στήνουν και οι «νεολαίες» των αριστερών κομμάτων και κομματιδίων που ξεχύθηκαν αλαλάζοντας στις παραλίες, μετά από τις αιματηρές καθιστικές διαμαρτυρίες κατά του Μνημονίου που ακολούθησαν την στυγνή τετραπλή δολοφονία της 5ης Μάη. Μα είναι τώρα εποχή για να θυμάται κανείς τόσο δυσάρεστα γεγονότα που ανήκουν ήδη στην προϊστορία του ανθρωπίνου γένους; Ώρα για παιχνίδι! Να, αυτό το χάρτινο καραβάκι είναι η κυβέρνηση (ή το ισραηλινό ναυτικό), τα τρία ξυλαράκια είναι η Τρόικα, ρίχτε τους βότσαλα να πάνε στον πάτο!

Τι περίεργο, όμως, που όχι μόνο οι γερμανικές χοντράδες για το πόσο γεροί είναι οι σπάγγοι της πρωθυπουργικής μαριονέτας, αλλά ακόμα και τα νέα φορομπηχτικά μέτρα περνούν κάπως απαρατήρητα. Από την άλλη, ούτε ένα τόσο δα σούσουρο δεν προκαλεί πια ο τουρκικός στόλος καταμεσίς στο Αιγαίο, ούτε τα «θαλάσσια οικόπεδα», που μοιράζει στις πετρελαϊκές εταιρίες ο Γιωργάκης.

Ήδη, από μακριά γυαλίζουν οι ξιφολόγχες των στρατιωτικών αποσπασμάτων που συνοδεύουν τους φοροεισπράκτορες για να συλλέξουν με την πειθώ ή με τη βία τους φόρους του Σεπτέμβρη, γελαστά όμορφα κορίτσια στα διόδια, σταματούν κάθε τρεις και λίγο τούς ταξιδιώτες ζητώντας τους χρήματα, όχι για αυτό που φαντάζεστε αλλά για να τους αφήσουν να πάνε στον προορισμό τους. Από πολύ παλιά αυτός ο τόπος είχε την «τιμή» να λεηλατείται από πάμπολλους κατακτητές: Ρωμαίους, Βυζαντινούς, Ενετούς, Οθωμανούς, δεσπότες, αρμοστές και πασάδες. Ήταν χωρισμένος σε δεσποτάτα, φέουδα, πασαλίκια, μεϊντάνια. Η εκάστοτε επίσημη εξουσία διαγούμιζε, οι συμμορίες διαγούμιζαν, οι πειρατές διαγούμιζαν. Ώσπου, κάποτε ενώθηκαν –προς το κοινό συμφέρον– για να λεηλατούν καλύτερα με την επωνυμία «ελληνικό κράτος» και τις ευλογίες των Μεγάλων Δυνάμεων.

Μέσα σε ένα πολυφυλετικό αχταρμά αλληλοσυγκρουόμενων συμφερόντων που κέντησαν με τέχνη οι Οθωμανοί, η καταβολή φόρων σήμαινε υποταγή, η μη καταβολή τους επανάσταση και συχνά σφαγή των ανοργάνωτων εξεγερμένων. Και τότε τί θα απογίνουν τα «δημόσια έσοδα» της Πύλης; Πώς θα πληρωθεί ο στρατοχωροφύλακας, τί θα φάει ο γενίτσαρος, πώς θα συντηρηθούν τόσα μπουντρούμια, πώς θα γεμίσουν με γρόσια τα σεντούκια των αγάδων, πώς θα αγοράσει ο Σουλτάνος νέες και όμορφες σκλάβες από τα σκλαβοπάζαρα της Ανατολής;

Αλλά αυτά φαντάζουν πολύ μακρινά μπροστά στο πανηγύρι των Καλλικρατικών εκλογών. Ήδη, οι υποψήφιοι πασάδες σουλατσέρνουν στις προκυμαίες, κερνάνε στα καφενεία, υπόσχονται, απειλούν, χτυπάνε φιλικά πλάτες. Δεν λείπουν, βέβαια, τα παρατράγουδα, τα μπουγελώματα και οι φτυσιές. Όλο και κάποιος θα φωνάξει «Ήρθαν οι κλέφτες στο χωριό μας», αλλά πιο αραιά

ΣΚΕΨΕΙΣ ΔΙΑΔΡΟΜΗΣ... ...ΣΚΕΨΕΙΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ

από τον Κύκλο Σύνταξης

Συντροφοι/συντρόφισσες και φίλες/οι

Το ιδεολογικό περίβλημα της νέας κατακτητικής επέλασης της εξουσίας στους «Καιρούς του Μνημονίου», αρχίζει να ξεκαθαρίζει σιγά-σιγά: Τα μέτρα είναι σκληρά και κοινωνικά άδικα, αλλά αναγκαία, ο Παπανδρέου, ο πλέον ενδεδειγμένος πολιτικός ηγέτης, που είναι έτοιμος να ωφελήσει τον «τόπο και όχι το κόμμα του» και το Πασοκ, το καταλληλότερο κόμμα να επωμισθεί την εσπευσμένη «παράδοση» μιας μη διαχειρίσιμης κατάστασης από τον Καραμανλή και την ΝΔ, ενώ η «ωριμότητα» των ψηφοφόρων και η «σύνεση» που μέλλεται (;) ή καλούνται να επιδείξουν, παρά την κατάφωρη εξαπάτησή τους, το «κλειδί» και η εγγύηση της σταθεροποίησης του πολιτικού σκηνικού. Σχετικά με την λεγόμενη μεσαία τάξη, οι πλέον αισιόδοξοι εξουσιαστές σημειώνουν ότι δεν είναι εθισμένη σε συγκρουσιακές συμπεριφορές και ως εκ τούτου εξηγείται η επίδειξη νομιμοφροσύνης της και η απουσία σημαντικών κοινωνικών αντιδράσεων, μέχρι στιγμής, ενώ για τη μη όξυνση κινητοποιήσεων κάθε σκληρής κάστας ή συντεχνίας, όπως εκείνη της ΓΕΝΟΠ-ΔΕΗ, βασίζονται σε συνδικαλιστές που, παρά

και στο εξής ενεργοποιούμε τη δυνατότητα να λαμβάνετε με συνδρομή την ΔΙΑΔΡΟΜΗ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ.

Καθενας/καθεμία μπορεί να ορίσει τον αριθμό των φύλλων για τα οποία γίνεται συνδρομητής/τρια και να μας το γνωστοποιήσει, μέσω email (diadromi@revolution.gr) ή ταχυδρομικά (Τ.Θ. 26054, Τ.Κ. 10022, ΑΘΗΝΑ).

Και στις δύο περιπτώσεις είναι απαραίτητη η επισύναψη (ή αναγραφή των στοιχείων και του αριθμού παραστατικού στο email) της απόδειξης καταβολής του ποσού στο λογαριασμό της ΕΤΕ, (που υπάρχει σε άλλη στήλη), καθώς και τα ακριβή στοιχεία: Όνομα, επώνυμο, διεύθυνση, ταχυδρομικός κώδικας και ένα τηλέφωνο για επικοινωνία.

Συνδρομή Εσωτερικού (για 10 φύλλα): 20 ευρώ
Συνδρομή Ευρώπης (για 10 φύλλα): 30 ευρώ

Μπορείτε ακόμη να στείλετε ταχυδρομική επιταγή στο όνομα:
Γιώργος Βλασσόπουλος
Τ.Θ. 26054, Τ.Κ. 10022,
ΑΘΗΝΑ
Απαραίτητα είναι, και πάλι, τα ακριβή στοιχεία καθώς και ένα τηλέφωνο.

ΔΙΑΔΡΟΜΗ

ΜΗΝΙΑΙΑ ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
ΧΡΟΝΟΣ 9ος

Α... ραμβικού άρθρου που αφιέρωσε μέσα στον Αύγουστο η γερμανική έκδοση των Financial Times -για ποιόν άλλον- για τον Μικρό Γιωργάκη ή Jeffrey Παπανδρέου. Ο υπότιτλος είναι ακόμα πιο απολαυστικός: «*η Ελλάδα έχει αυτό που λείπει από τη Γερμανία, έναν τολμηρό πολιτικό στην ηγεσία, που προσπαθεί να εξυγιάνει το σύστημα*». Δεν πρόκειται ασφαλώς για τις, βορειοκορεάτικου πνεύματος κολακείες εσωτερικής κατανάλωσης των πράσινων κοντυλοφόρων που πολλές φορές κατορθώνουν τα αντίθετα, δηλαδή να εξευτελίζουν τον ηγέτη τους. Ο νάνος παραμένει νάνος, όσο ψηλό και αν είναι το λευκό άλογο που θα καβαλήσει, όσο μαγευτικά και αν είναι τα ηλιοβασιλέματα που επιλέγουν οι σκηνογράφοι για φόντο. Οι γερμανοί, όμως, ουδόλως ενδιαφέρονται για την διαιώνιση της Πασοκαρίας, θέλουν η δου-

Φυσικά ο Παπανδρέου ο Μικρός, δεν είναι ο μόνος που πιστεύει ότι η Ιστορία γράφεται από τις παρέες και μάλιστα στις διακοπές. Επαναστατικά σχέδια και «*πύργους ανυπότακτους*» από άμμο στήνουν και οι «νεολαίες» των αριστερών κομμάτων και κομματιδίων που ξεχύθηκαν αλαλάζοντας στις παραλίες, μετά από τις αιματηρές καθιστικές διαμαρτυρίες κατά του Μνημονίου που ακολούθησαν την στυγνή τετραπλή δολοφονία της 5ης Μάη. Μα είναι τώρα εποχή για να θυμάται κανείς τόσο δυσάρεστα γεγονότα που ανήκουν ήδη στην προϊστορία του ανθρωπίνου γένους; Ώρα για παιχνίδι! Να, αυτό το χάρτινο καραβάκι είναι η κυβέρνηση (ή το ισραηλινό ναυτικό), τα τρία ξυλαράκια είναι η Τρόικα, ρίχτε τους βότσαλα να πάνε στον πάτο!

Τι περίεργο, όμως, που όχι μόνο οι γερμανικές χοντράδες για το πόσο γεροί είναι οι σπάγγοι της πρωθυπουργικής μαριονέ-

χρήματα, όχι για αυτό που φαντάζεστε αλλά για να τους αφήσουν να πάνε στον προορισμό τους. Από πολύ παλιά αυτός ο τόπος είχε την «τιμή» να λεηλατείται από πάμπολλους κατακτητές: Ρωμαίους, Βυζαντινούς, Ενετούς, Οθωμανούς, δεσπότες, αρμοστές και πασάδες. Ήταν χωρισμένος σε δεσποτάτα, φέουδα, πασαλίκια, μεϊντάνια. Η εκάστοτε επίσημη εξουσία διαγούμιζε, οι συμμορίες διαγούμιζαν, οι πειρατές διαγούμιζαν. Ώσπου, κάποτε ενώθηκαν –προς το κοινό συμφέρον– για να λεηλατούν καλύτερα με την επωνυμία «ελληνικό κράτος» και τις ευλογίες των Μεγάλων Δυνάμεων.

Μέσα σε ένα πολυφυλετικό αχταρμά αλληλοσυγκρουόμενων συμφερόντων που κέντησαν με τέχνη οι Οθωμανοί, η καταβολή φόρων σήμαινε υποταγή, η μη καταβολή τους επανάσταση και συχνά σφαγή των ανοργάνωτων εξεγερμένων. Και τότε τί θα απογίνουν τα «δημόσια έσοδα» της Πύλης; Πώς θα πληρωθεί ο στρατοχωροφύλακας, τί θα φάει ο γενίτσαρος, πώς θα συντηρηθούν τόσα μπουντρούμια, πώς θα γεμίσουν με γρόσια τα σεντούκια των αγάδων, πώς θα αγοράσει ο Σουλτάνος νέες και όμορφες σκλάβες από τα σκλαβοπάζαρα της Ανατολής;

Αλλά αυτά φαντάζουν πολύ μακρινά μπροστά στο πανηγύρι των Καλλικρατικών εκλογών. Ήδη, οι υποψήφιοι πασάδες σουλατσέρνουν στις προκυμαίες, κερνάνε στα καφενεία, υπόσχονται, απειλούν, χτυπάνε φιλικά πλάτες. Δεν λείπουν, βέβαια, τα παρατράγουδα, τα μπουγελώματα και οι φτυσιές. Όλο και κάποιος θα φωνάξει «Ηρθαν οι κλέφτες στο χωριό μας», αλλά πιο αραιά και λιγότεροι είναι αυτοί που θα το ξαναφωνάξουν. Οι δεκατρείς «μικροί πρωθυπουργοί» είναι πλέον οι Άγιοι που θα μεσιτεύουν στον Παντοκράτορα Γιωργάκη για ρουσφέτια, μεταθέσεις, αυθαίρετα και άλλες διευκολύνσεις. Τώρα εξηγείται αυτή η ξαφνική προθυμία τόσων αξιωματούχων να εγκαταλείψουν υπουργεία και κοινοβούλια για να τρέχουν πάνω-κάτω στις ρούγες.

Στο πλευρό τους, εξ άλλου, έχουν και το χρηματιστήριο των «βάσεων» για την εισαγωγή σε ΑΕΙ-ΤΕΙ, το μυστικό αναπτυξιακό όπλο από τα άδυτα του Πασοκικού οπλοστασίου που βασίζεται στην αφαίμαξη των μεν από τους δε. Αρκετές χιλιάδες από τους μεν θα νομίζουν ότι θα έχουν στον ήλιο μοίρα με κάποιο πτυχίο, συντηρώντας με αυτό τον τρόπο, επαρχιακά καθηγητικά κατεστημένα και πλουτίζοντας τους νοικοκυραίους της περιφέρειας, τους ιδιοκτή-

ΣΚΕΨΕΙΣ ΔΙΑΔΡΟΜΗΣ... ...ΣΚΕΨΕΙΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ

από τον Κύκλο Σύνταξης

Συντροφοι/συντρόφισσες και φίλες/οι

Το ιδεολογικό περίβλημα της νέας κατακτητικής επέλασης της εξουσίας στους «Καιρούς του Μνημονίου», αρχίζει να ξεκαθαρίζει σιγά-σιγά: Τα μέτρα είναι σκληρά και κοινωνικά άδικα, αλλά αναγκαία, ο Παπανδρέου, ο πλέον ενδεδειγμένος πολιτικός ηγέτης, που είναι έτοιμος να ωφελήσει τον «τόπο και όχι το κόμμα του» και το Πασοκ, το καταλληλότερο κόμμα να επωμισθεί την εσπευσμένη «παράδοση» μιας μη διαχειρίσιμης κατάστασης από τον Καραμανλή και την ΝΔ, ενώ η «ωριμότητα» των ψηφοφόρων και η «σύνεση» που μέλλεται (;) ή καλούνται να επιδείξουν, παρά την κατάφωρη εξαπάτησή τους, το «κλειδί» και η εγγύηση της σταθεροποίησης του πολιτικού σκηνικού. Σχετικά με την λεγόμενη μεσαία τάξη, οι πλέον αισιόδοξοι εξουσιαστές σημειώνουν ότι δεν είναι εθισμένη σε συγκρουσιακές συμπεριφορές και ως εκ τούτου εξηγείται η επίδειξη νομιμοφροσύνης της και η απουσία σημαντικών κοινωνικών αντιδράσεων, μέχρι στιγμής, ενώ για τη μη όξυνση κινητοποιήσεων κάθε σκληρής κάστας ή συντεχνίας, όπως εκείνη της ΓΕΝΟΠ-ΔΕΗ, βασίζονται σε συνδικαλιστές που, παρά τους λεονταρισμούς τους, έχουν «ιστορικές» σχέσεις με τα λεγόμενα κόμματα εξουσίας και όχι μόνο. Όσο για τους «ξεκρέμαστους» 1.500.000 άνεργους, ένα ιδιαίτερα υπολογίσιμο ανεξέλεγκτο κοινωνικό κομμάτι, το ΚΚΕ ήδη έχει αναγγείλει την πρόθεσή του να απλώσει «προστατευτικά» τις κομματικές φτερούγες του και να αγκαλιάσει πολιτικά ένα ενδεχόμενα «κοινωνικό κίνημα των ανέργων».

Μ' αυτούς τους όρους, πάνω-κάτω, επιχειρείται η κατασκευή ενός εκλογικού σώματος των «ωρίμων» ψηφοφόρων, που καλούνται να δουν «φως στο τούνελ» και να ψηφίσουν ουσιαστικά το ένα και μοναδικό «κόμμα», την Τρόικα δηλαδή (ΔΝΤ, ΕΚΤ, ΕΕ). Ταυτόχρονα, η στήριξη του Μνημονίου και της απρόσκοπτης εφαρμογής του από το ΛΑΟΣ, παρά την δεδομένη παραδοχή της συναπόφασης, και του ιδίου του Παπανδρέου, για «απώλεια της εθνικής κυριαρχίας», εξηγεί εν πολλοίς την απουσία οποιουδήποτε είδους εθνικιστικής κορώνας θα απέκλειε σημαντικό τμήμα των «συνετών» ψηφοφόρων από την συγκεκριμένη διαδικασία κατασκευής κοινωνικής συναίνεσης. Ενδεικτική σ' αυτή την κατεύθυνση και η πολιτική συναίνεση (Πασοκ, ΝΔ, ΛΑΟΣ) στην περαιτέρω σύσφιξη της συνεργασίας με το ισραηλινό κράτος, με τους αριστερούς απλά να ψελλίζουν για «προκλητική κυβερνητική επιλογή», αδύναμοι να ακουστούν ακόμα και από το στενό κομματικό τους ακροατήριο.

Ο «νέος» πατριωτισμός, λοιπόν, ελλείψει δυνατοτήτων έκφρασης κάποιου είδους αριστερού ή δεξιού εθνικισμού, θα εκφράζεται με την επίδειξη φορολογικής «συνείδησης» απ' όσους φυσικά δεν μπορούν να κάνουν και αλλιώς, την κοινωνική αποδοχή του ξεσκαρταρίσματος από τους όψιμα περιττούς εργαζόμενους στο «δημόσιο», αλλά και αποστροφής οποιασδήποτε διεκδίκησής τους και μάλιστα με δυναμικό τρόπο. Ενισχυτικό στοιχείο σ' αυτή την κατεύθυνση θα αποτελέσει αναμφίβολα κάθε είδους επιχείρηση «ήπιας καταστολής της εγκληματικότητας» στο κέντρο της Αθήνας, όπως αυτή που έχει αναγγελθεί ήδη προεκλογικά (αλλά και ανάλογες στο πεδίο της «αντι»τρομοκρατίας), αφού τυχόν

λογαριασμό της ΕΤΕ, (που υπάρχει σε άλλη στήλη), καθώς και τα ακριβή στοιχεία: Όνομα, επώνυμο, διεύθυνση, ταχυδρομικός κώδικας και ένα τηλέφωνο για επικοινωνία.

Συνδρομή Εσωτερικού (για 10 φύλλα): 20 ευρώ
Συνδρομή Ευρώπης (για 10 φύλλα): 30 ευρώ

Μπορείτε ακόμη να στείλετε ταχυδρομική επιταγή στο όνομα:
Γιώργος Βλασσόπουλος
Τ.Θ. 26054, Τ.Κ. 10022,
ΑΘΗΝΑ
Απαραίτητα είναι, και πάλι, τα ακριβή στοιχεία καθώς και ένα τηλέφωνο.

ΔΙΑΔΡΟΜΗ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ

ΜΗΝΙΑΙΑ ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
ΧΡΟΝΟΣ 9ος
ΦΥΛΛΟ 97
ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ 2010
ΕΚΔΟΣΗ: ΑΡΧΕΙΟ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΑΓΩΝΩΝ
ΚΟΙΝΩΝΙΚΕΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ
ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΑΡΧΕΙΟΘΗΚΗ Α.Μ.Κ.
ΣΑΡΙΠΟΛΟΥ 8 – ΑΘΗΝΑ – Τ.Κ. 10682
Υπεύθυνος Έκδοσης
Παναγιώτης Λιόλιος

Αρ. Λογαριασμού Ενίσχυσης
(Εθνική Τράπεζα)
116/611–838–03
IBAN: GR77 0110 1160 0000 1166 1183 803

...ΣΚΕΨΕΙΣ ΔΙΑΔΡΟΜΗΣ... ...ΣΚΕΨΕΙΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ

από τον Κύκλο Σύνταξης

Συντροφοι/συντρόφισσες και φίλες/οι

Το ιδεολογικό περίβλημα της νέας κατακτητικής επέλασης της εξουσίας στους «Καιρούς του Μνημονίου», αρχίζει να ξεκαθαρίζει σιγά-σιγά: Τα μέτρα είναι σκληρά και κοινωνικά άδικα, αλλά αναγκαία, ο Παπανδρέου, ο πλέον ενδεδειγμένος πολιτικός ηγέτης, που είναι έτοιμος να ωφελήσει τον «τόπο και όχι το κόμμα του» και το Πασοκ, το καταλληλότερο κόμμα να επωμισθεί την εσπευσμένη «παράδοση» μιας μη διαχειρίσιμης κατάστασης από τον Καραμανλή και την ΝΔ, ενώ η «ωριμότητα» των ψηφοφόρων και η «σύνεση» που μέλλεται (;) ή καλούνται να επιδείξουν, παρά την κατάφωρη εξαπάτησή τους, το «κλειδί» και η εγγύηση της σταθεροποίησης του πολιτικού σκηνικού. Σχετικά με την λεγόμενη μεσαία τάξη, οι πλέον αισιόδοξοι εξουσιαστές σημειώνουν ότι δεν είναι εθισμένη σε συγκρουσιακές συμπεριφορές και ως εκ τούτου εξηγείται η επίδειξη νομιμοφροσύνης της και η απουσία σημαντικών κοινωνικών αντιδράσεων, μέχρι στιγμής, ενώ για τη μη όξυνση κινητοποιήσεων κάθε σκληρής κάστας ή συντεχνίας, όπως εκείνη της ΓΕΝΟΠ-ΔΕΗ, βασίζονται σε συνδικαλιστές που, παρά τους λεονταρισμούς τους, έχουν «ιστορικές» σχέσεις με τα λεγόμενα κόμματα εξουσίας και όχι μόνο. Όσο για τους «ξεκρέμαστους» 1.500.000 άνεργους, ένα ιδιαίτερα υπολογίσιμο ανεξέλεγκτο κοινωνικό κομμάτι, το ΚΚΕ ήδη έχει αναγγείλει την πρόθεσή του να απλώσει «προστατευτικά» τις κομματικές φτερούγες του και να αγκαλιάσει πολιτικά ένα ενδεχόμενα «κοινωνικό κίνημα των ανέργων».

Μ' αυτούς τους όρους, πάνω-κάτω, επιχειρείται η κατασκευή ενός εκλογικού σώματος των «ωρίμων» ψηφοφόρων, που καλούνται να δουν «φως στο τούνελ» και να ψηφίσουν ουσιαστικά το ένα και μοναδικό «κόμμα», την Τρόικα δηλαδή (ΔΝΤ, ΕΚΤ, ΕΕ). Ταυτόχρονα, η στήριξη του Μνημονίου και της απρόσκοπτης εφαρμογής του από το ΛΑΟΣ, παρά την δεδομένη παραδοχή της συναπόφασης, και του ιδίου του Παπανδρέου, για «απώλεια της εθνικής κυριαρχίας», εξηγεί εν πολλοίς την απουσία οποιουδήποτε είδους εθνικιστικής κορώνας θα απέκλειε σημαντικό τμήμα των «συνετών» ψηφοφόρων από την συγκεκριμένη διαδικασία κατασκευής κοινωνικής συναίνεσης. Ενδεικτική σ' αυτή την κατεύθυνση και η πολιτική συναίνεση (Πασοκ, ΝΔ, ΛΑΟΣ) στην περαιτέρω σύσφιξη της συνεργασίας με το ισραηλινό κράτος, με τους αριστερούς απλά να ψελλίζουν για «προκλητική κυβερνητική επιλογή», αδύναμοι να ακουστούν ακόμα και από το στενό κομματικό τους ακροατήριο.

Ο «νέος» πατριωτισμός, λοιπόν, ελλείψει δυνατοτήτων έκφρασης κάποιου είδους αριστερού ή δεξιού εθνικισμού, θα εκφράζεται με την επίδειξη φορολογικής «συνείδησης» απ' όσους φυσικά δεν μπορούν να κάνουν και αλλιώς, την κοινωνική αποδοχή του ξεσκαρταρίσματος από τους όψιμα περιττούς εργαζόμενους στο «δημόσιο», αλλά και αποστροφής οποιασδήποτε διεκδίκησής τους και μάλιστα με δυναμικό τρόπο. Ενισχυτικό στοιχείο σ' αυτή την κατεύθυνση θα αποτελέσει αναμφίβολα κάθε είδους επιχείρηση «ήπιας καταστολής της εγκληματικότητας» στο κέντρο της Αθήνας, όπως αυτή που έχει αναγγελθεί ήδη προεκλογικά (αλλά και ανάλογες στο πεδίο της «αντι»τρομοκρατίας), αφού τυχόν «επιτυχημένες» κινήσεις εντυπώσεων θα εξασφαλίσουν μια εικόνα αποτελεσματικότητας «ήπιων» εφαρμογών του νόμου και της τάξης, που θα «ανακουφίσουν» την «ανασφάλεια των πολιτών».

Πιστεύουν, λοιπόν, οι εξουσιαστές ότι όλα βαίνουν ομαλώς γι' αυτούς; Ότι η συμμόρφωση στο «αναγκαίο κακό» είναι εξασφαλισμένη, το ίδιο και ο κοινωνικός έλεγχος; Κάθε άλλο. Η ρευστότητα και η αβεβαιότητα όσον αφορά το συγκεκριμένο ζητούμενο για την εξουσία, δεν χαρακτηρίζουν απλά την κοινωνική πραγματικότητα, αλλά την μετατρέπουν σε ένα άνευ προηγουμένου εύφλεκτο υλικό που μοιάζει να περιμένει απλά την αφορμή για να πυροδοτηθεί.

Οι αναρχικές απόψεις και πρακτικές είναι οικείες για πλήθος ανθρώπων, που θα βρεθούν με την πρώτη ευκαιρία στο δρόμο (και δεν εννοούμε κάποια κινητοποίηση των συνδικάτων). Το γεγονός, όμως, αυτό από μόνο του δεν μπορεί να εξασφαλίσει δημιουργικές συνθέσεις, αν δεν προσπεραστούν οριστικά διάφορες λογικές. Αν δεν **τοποθετηθούν** στο χρονοντούλαπο των αζήτητων οι λογικές του να μπαίνουν κάποιοι σε μια εξέγερση ως αναρχικοί και να βγαίνουν απλά ΣΑΝ ΕΞΕΓΕΡΜΕΝΟΙ. Αν δεν **ξεπεραστεί** η επίπλαστη ανάγκη της "κινηματικής ένταξης", (όταν εννοείται πως κάτι τέτοιο δεν αποτελεί παγιωμένη αντίληψη που συνοδεύει απόψεις και πρακτικές). Επειδή, όταν ΕΙΜΑΣΤΕ και δηλώνουμε περήφανοι ως αναρχικοί –και το ΕΝΝΟΟΥΜΕ– τότε δεν χωρούν αμφιταλαντεύσεις και κανενός είδους «ενοχές»...

Σεπτέμβριος 2010

θούν τόσα μπουντρούμια, πώς θα γεμίσουν με γρόσια τα σεντούκια των αγάδων, πώς θα αγοράσει ο Σουλτάνος νέες και όμορφες σκλάβες από τα σκλαβοπάζαρα της Ανατολής;

Αλλά αυτά φαντάζουν πολύ μακρινά μπροστά στο πανηγύρι των Καλλικρατικών εκλογών. Ήδη, οι υποψήφιοι πασάδες σουλατσέρνουν στις προκυμαίες, κερνάνε στα καφενεία, υπόσχονται, απειλούν, χτυπάνε φιλικά πλάτες. Δεν λείπουν, βέβαια, τα παρατράγουδα, τα μπουγελώματα και οι φτυσιές. Όλο και κάποιος θα φωνάξει «Ηρθαν οι κλέφτες στο χωριό μας», αλλά πιο αραιά και λιγότεροι είναι αυτοί που θα το ξαναφωνάξουν. Οι δεκατρείς «μικροί πρωθυπουργοί» είναι πλέον οι Άγιοι που θα μεσιτεύουν στον Παντοκράτορα Γιωργάκη για ρουσφέτια, μεταθέσεις, αυθαίρετα και άλλες διευκολύνσεις. Τώρα εξηγείται αυτή η ξαφνική προθυμία τόσων αξιωματούχων να εγκαταλείψουν υπουργεία και κοινοβούλια για να τρέχουν πάνω-κάτω στις ρούγες.

Στο πλευρό τους, εξ άλλου, έχουν και το χρηματιστήριο των «βάσεων» για την εισαγωγή σε ΑΕΙ-ΤΕΙ, το μυστικό αναπτυξιακό όπλο από τα άδυτα του Πασοκικού οπλοστασίου που βασίζεται στην αφαίμαξη των μεν από τους δε. Αρκετές χιλιάδες από τους μεν θα νομίζουν ότι θα έχουν στον ήλιο μοίρα με κάποιο πτυχίο, συντηρώντας με αυτό τον τρόπο, επαρχιακά καθηγητικά κατεστημένα και πλουτίζοντας τους νοικοκυραίους της περιφέρειας, τους ιδιοκτήτες ακινήτων, καφετεριών και ζυθεστιατορίων.

Το «Μνημόνιο», όμως, έχει πολλά ποδάρια. Προ πάντων, τα αριστερά και κομμουνιστικά μνημόνια είναι χειρότερα από τα συνήθη καπιταλιστικά. Ακόμα και οι «σκληροί» του Μνημονίου κοιτάχτηκαν ξαφνιασμένοι με την ταχύτητα προσαρμογής του ΚΚΕ στα νέα δεδομένα. Πρώτο και καλύτερο το Κώμα προχωρά σε μαζικές απολύσεις υπαλλήλων στις κόκκινες επιχειρήσεις, ενώ περικόπτει δραστικά τους μισθούς των υπόλοιπων σε επίπεδα κάτω από τις «συλλογικές συμβάσεις».

Τι φανταστήκατε, δηλαδή, ότι το πολυτελέστατο μετρό της Μόσχας –και καμάρι

«Ο δρόμος ήταν στρωμένος με φέιγ βολάν. Έσκυψα και πήρα ένα. Έλεγε: «Η Κοσμοχαλασιά που η κυβέρνηση αρνείται να δει». Είχαν φωτογραφίες από ένα τετράγωνο πριν και μετά την Κοσμοχαλασιά. Στο «πριν» έβλεπες σπίτια το ένα δίπλα στο άλλο, ενώ στο «μετά» φαίνονταν μόνο άδειες αλάνες. Το πέταξα μην τυχόν και μ' έπιαναν μ' αυτό επάνω μου. Πέρασε ένας τύπος ολόγυμνος, που χτυπούσε σαν ταμπούρλο ένα σκουπιδοτενεκέ από κείνους τους πλαστικούς. Απ' τη μεριά της πλατείας ακουγόταν ο εκκωφαντικός ρυθμικός χτύπος των ταμπούρλων [...] Περνούσαν αγόρια με τα κεφάλια τους τυλιγμένα σε μακό μπλουζάκια, περνούσαν τύποι με γραβάτα και με το σακάκι στο χέρι, μες στη χαρά. Όπως πάντα. Σε κάθε διαδήλωση ενάντια στην Κοσμοχαλασιά το ίδιο γινόταν [...] Κάτι τύποι έσερναν ταμπέλες «Εκτελούνται έργα», προκειμένου να στήσουν ένα οδόφραγμα. Κάποιοι άλλοι προσπαθούσαν να σπάσουν μια βιτρίνα, αλλά δεν μπορούσαν· τα κοτρόνια και τα κομμάτια απ' τις σπασμένες πλάκες αναπηδούσαν στο γυαλί, κάνοντας τις ανταναβλάσεις πάνω του να κυματίζουν, λες και ήταν νερό».

Pedro Mairal, Η Χρονιά της Ερήμου

«Το μέλλον του πολέμου παίζεται στους δρόμους, στους υπονόμους, στις μεγάλες πολυκατοικίες και στην άτακτη παρουσία σπιτιών που αποτελούν τις ρημαγμένες πόλεις του κόσμου».

Peters Major Ralph, «Our Soldiers, Their Cities», Parameters (επιθεώρηση του Κολλεγίου Στρατιωτικού Πολέμου - ΗΠΑ), Άνοιξη 1996

Οι «ΗΣΥΧΕΣ» ΠΟΛΕΙΣ και οι ΤΑΡΑΧΕΣ ΠΟΥ ΕΡΧΟΝΤΑΙ

Στις 22 Φεβρουαρίου του 2004 ο Observer δημοσίευσε τμήμα «μυστικής» έκθεσης, που εισηγήθηκαν επιστημονικοί σύμβουλοι του αμερικανικού Πενταγώνου και της CIA και η τότε κυβέρνηση των ΗΠΑ επέλεξε να δημοσιοποιήσει. Σύμφωνα με την συγκεκριμένη αναφορά οι κλιματικές αλλαγές μπορούν τα επόμενα

που προέρχονται από την «τρομοκρατία» ή την εξάπλωση των πυρηνικών.

Την ίδια «στιγμή» στις αρχές του φθινοπώρου του 2007, ενόψει της κλιμάκωσης της παγκόσμιας λεγόμενης οικονομικής κρίσης, μία επίλεκτη ταξιαρχία του αμερικανικού πεζικού, «ψημένη» στις μάχες της Βαγδάτης, επέστρεψε σε αμερικανικό έδαφος για το ενδεχόμενο να παράσχει βοήθεια στις δυνάμεις αποκατάστασης της τάξης. Την ίδια θέση μάχης αναμένεται να πάρουν σύντομα, μετά και την σταδιακή αποχώρηση αμερικανικών στρατευμάτων από το Ιράκ, αρκετές στρατιωτικές μονάδες των ΗΠΑ, εμπειροπόλεμες σε αστικό περιβάλλον, που θα στρατοπεδεύσουν κοντά σε αμερικανικές πόλεις.

Όσο για τις συνέπειες της πρόσφατης καταστροφής των ρωσικών σιτοβολώνων, παραπέμπουν, εκτός των άλλων, στις εξεγέρσεις και τις αιματηρές συγκρούσεις που ξέσπασαν πριν λίγα και πάλι χρόνια σε 37 χώρες, κυρίως σε Ασία και Αφρική, με αφορμή τον υπερδιπλασιασμό της τιμής των σιτηρών και των τροφίμων, ενώ χαρακτηριστικό της τότε σφοδρότητας της σύγκρουσης είναι οι 50 νεκροί που προκάλεσε η επέμβαση των τανκς στην Αίγυπτο ενάντια στους εξεγερμένους.

Οι καταστροφικές, όμως, πυρκαγιές στην ευρύτερη περιοχή της Μόσχας, εκτός από τις παραπάνω συνέπειες και τους χιλιάδες νεκρούς που άφησαν πίσω τους, έχουν μια ακόμη σημαντική ιδιαιτερότητα. Για πρώτη φορά, μετά από την επίσημη λήξη της δεύτερης παγκόσμιας ανθρωποσφαγής, **ο πληθυσμός μιας από τις μεγαλύτερες πόλεις του κόσμου, της Μόσχας** –πρωτεύουσα του πάλαι ποτέ σοβιετικού κράτους που συμπεριλαμβανόταν όχι απλά ανάμεσα στους νικητές, αλλά συνιστούσε μια από τις σημαντικότατες συνιστώσες της παγκόσμιας κυριαρχίας–, **βίωνε κυριολεκτικά στο πετσί του και στο σύνολο του μια καταστροφή ανάλογης σφοδρότητας με εκείνη ενός πολέμου.**

Δεν ξεχνούμε, μ' όλα αυτά, ούτε υποτιμούμε τα χαρακτηριστικά των επιθέσεων

πραξιών το 1945. Παρά τον Ψυχρό πόλεμο, τις αιματηρές καταστολές που αναγκάστηκαν να υποστούν πρωτεύουσες και πόλεις της Ανατολικής Ευρώπης (ο αποκλεισμός του Βερολίνου, οι εξεγέρσεις της Βουδαπέστης [1956], της Πράγας [1968], του Γκντανσκ [1981], ακόμα και, για την Γαλλία και την Πορτογαλία, τα δράματα της αποικιοποίησης, η pax Americana, με την οποία τρέφονται σήμερα οι σχολιαστές, υπήρξε πρωτίστως ευρωπαϊκή ειρήνη, όταν από την Μέση Ανατολή ως το Βιετνάμ και από την Λατινική Αμερική μέχρι την Νότια

Οι συνέπειες, λοιπόν, ενός πολέμου είναι και πάλι εδώ, στις πόλεις που γιγάντωσαν την εξουσία, στις πόλεις που η εξουσία γιγάντωσε, που υποσχέθηκε ασφάλεια και ευημερία, στις πόλεις που είναι οχυρωμένη η λεγόμενη κεντρική εξουσία, οι μεγάλες πολυεθνικές, τα χρηματιστήρια και τα κάθε είδους χρηματοπιστωτικά ευαγή ιδρύματα. Στις πόλεις που αναπτύχθηκαν και συνεχίζουν να αναπτύσσονται επειδή, εκτός των άλλων, καταστρέφεται η φύση. Στις πόλεις που «ανθίζει» ο πολιτισμός ενώ την ίδια στιγμή εξελίσσεται η ολική εξαφάνιση τουλάχι-

με το σακάκι στο χέρι, μες στη χαρά. Όπως πάντα. Σε κάθε διαδήλωση ενάντια στην Κοσμοχαλασιά το ίδιο γινόταν [...] Κάτι τύποι έσερναν ταμπέλες «Εκτελούνται έργα», προκειμένου να στήσουν ένα οδόφραγμα. Κάποιοι άλλοι προσπαθούσαν να σπάσουν μια βιτρίνα, αλλά δεν μπορούσαν· τα κοτρόνια και τα κομμάτια απ' τις σπασμένες πλάκες αναπηδούσαν στο γυαλί, κάνοντας τις αντανακλάσεις πάνω του να κυματίζουν, λες και ήταν νερό».

Pedro Mairal, Η Χρονιά της Ερήμου

«Το μέλλον του πολέμου παίζεται στους δρόμους, στους υπονόμους, στις μεγάλες πολυκατοικίες και στην άτακτη παρουσία σπιτιών που αποτελούν τις ρημαγμένες πόλεις του κόσμου».

Peters Major Ralph, «Our Soldiers, Their Cities», Parameters (επιθεώρηση του Κολλεγίου Στρατιωτικού Πολέμου - ΗΠΑ), Άνοιξη 1996

Στις 22 Φεβρουαρίου του 2004 ο Observer δημοσίευσε τμήμα «μυστικής» έκθεσης, που εισηγήθηκαν επιστημονικοί σύμβουλοι του αμερικανικού Πενταγώνου και της CIA και η τότε κυβέρνηση των ΗΠΑ επέλεξε να δημοσιοποιήσει. Σύμφωνα με την συγκεκριμένη αναφορά οι κλιματικές αλλαγές μπορούν τα επόμενα 20 χρόνια να απολήξουν σε παγκόσμια καταστροφή με εκατοντάδες εκατομμύρια νεκρούς τόσο από «φυσικές» καταστροφές όσο και από πολέμους, που θα ξεσπάσουν εξ αιτίας τους. Ανάλογες είναι και οι επισημάνσεις του Νικ Μέιμπι, συμβούλου της βρετανικής κυβέρνησης, ο οποίος πριν περίπου δύο χρόνια επεσήμανε ότι η εξελισσόμενη κλιματική αλλαγή θα προκαλέσει εμφύλιες και διεθνείς συρράξεις ανάλογου μεγέθους των δύο παγκόσμιων εξουσιαστικών ανθρωποσφαγών του 20ου αιώνα, ενώ δεν παρέλειψε να τονίσει ότι οι υπηρεσίες ασφαλείας των κρατών πρέπει να συμβάλλουν, ώστε τα κράτη να ετοιμαστούν για το χειρότερο πιθανό σενάριο. Πρόσθετε, δε, ότι το να αγνοούν τα κράτη τους κινδύνους της κλιματικής αλλαγής είναι εξίσου επικίνδυνο με το να αγνοούν τους κινδύνους

πόλεις.

Όσο για τις συνέπειες της πρόσφατης καταστροφής των ρωσικών σιτοβολώνων, παραπέμπουν, εκτός των άλλων, στις εξεγέρσεις και τις αιματηρές συγκρούσεις που ξέσπασαν πριν λίγα και πάλι χρόνια σε 37 χώρες, κυρίως σε Ασία και Αφρική, με αφορμή τον υπερδιπλασιασμό της τιμής των σιτηρών και των τροφίμων, ενώ χαρακτηριστικό της τότε σφοδρότητας της σύγκρουσης είναι οι 50 νεκροί που προκάλεσε η επέμβαση των τανκς στην Αίγυπτο ενάντια στους εξεγερμένους.

Οι καταστροφικές, όμως, πυρκαγιές στην ευρύτερη περιοχή της Μόσχας, εκτός από τις παραπάνω συνέπειες και τους χιλιάδες νεκρούς που άφησαν πίσω τους, έχουν μια ακόμη σημαντική ιδιαιτερότητα. Για πρώτη φορά, μετά από την επίσημη λήξη της δεύτερης παγκόσμιας ανθρωποσφαγής, **ο πληθυσμός μιας από τις μεγαλύτερες πόλεις του κόσμου, της Μόσχας** –πρωτεύουσα του πάλαι ποτέ σοβιετικού κράτους που συμπεριλαμβανόταν όχι απλά ανάμεσα στους νικητές, αλλά συνιστούσε μια από τις σημαντικότατες συνιστώσες της παγκόσμιας κυριαρχίας–, **βίωνε κυριολεκτικά στο πετσί του και στο σύνολό του μια καταστροφή ανάλογης σφοδρότητας με εκείνη ενός πολέμου.**

Δεν ξεχνούμε, μ' όλα αυτά, ούτε υποτιμούμε τα χαρακτηριστικά των επιθέσεων της 11 Σεπτέμβρη, ούτε βομβιστικών ενεργειών που ακολούθησαν, όπως εκείνες στην Μαδρίτη και στο Λονδίνο, που συμβόλιζαν επίσης την μεταφορά μετά από πολλές δεκαετίες μιας εξωτερικής πολεμικής απειλής στο εσωτερικό των δυτικών μητροπόλεων (στο βαθμό που διέφεραν από ενέργειες ένοπλων ομάδων αυτονομιστικού ή άλλου προσανατολισμού).

Τι είναι, λοιπόν, αυτό που διαταράσσεται μετά από έξι δεκαετίες; Ο Guy Burgel στο βιβλίο του Η Σύγχρονη ευρωπαϊκή πόλη είναι πολύ συγκεκριμένος: *«Η ιδέα της ενότητας και της συνέχειας χαρακτηρίζει το δεύτερο μισό του ευρωπαϊκού 20ου αιώνα. Την εικόνα αυτή μας δίνει πρώτα απ' όλα μια από τις μακρές περιόδους ειρήνης, που έχει γνωρίσει η ήπειρος εδώ και πολύ καιρό: περίπου έξι δεκαετίες από το τέλος των εχθροπραξιών το 1945. Παρά τον Ψυχρό πόλεμο, τις αιματηρές καταστολές που αναγκάστηκαν να υποστούν πρωτεύουσες και πόλεις της Ανατολικής Ευρώπης (ο αποκλεισμός του Βερολίνου, οι εξεγέρσεις της Βουδαπέστης [1956], της Πράγας [1968], του Γκντανσκ [1981], ακόμα και, για την Γαλλία και την Πορτογαλία, τα δράματα της αποικιοποίησης, η pax Americana, με την οποία τρέφονται σήμερα οι σχολιαστές, υπήρξε πρωτίστως ευρωπαϊκή ειρήνη, όταν από την Μέση Ανατολή ως το Βιετνάμ και από την Λατινική Αμερική μέχρι την Νότια Αφρική εκτυλίσσονταν ένοπλες συγκρούσεις, εμφύλιοι ανταρτοπόλεμοι και εθνικοί σπαραγμοί. Για τις ευρωπαϊκές πόλεις, οι συνέπειες αυτής της ανέλπιστης ηρεμίας, που από τότε μοιάζει παντοτινή για πολλές διαδοχικές γενιές, είναι αμέτρητες. Όχι μόνο βλέπουμε να γίνεται σεβαστή η ακεραιότητα της υλικής κληρονομιάς, αλλά και, για πρώτη φορά από την εποχή της ρωμαϊκής αυτοκρατορίας, οι πληθυσμοί της Δυτικής Ευρώπης τουλάχιστον, στο εξής αστικοί κατά κύριο λόγο, δεν μπορούν να εντάξουν ούτε καν την ιδέα του πολέμου στην νοοτροπία τους: η ανάπτυξη της κατανάλωσης, της ψυχαγωγίας, του διεθνούς τουρισμού, για να μην πούμε για τις επενδύσεις, δεν θα είχαν τέτοιο εύρος δίχως αυτή την πεποίθηση αιωνιότητας».*

Οι συνέπειες, λοιπόν, ενός πολέμου είναι και πάλι εδώ, στις πόλεις που γιγάντωσαν την εξουσία, στις πόλεις που η εξουσία γιγάντωσε, που υποσχέθηκε ασφάλεια και ευημερία, στις πόλεις που είναι οχυρωμένη η λεγόμενη κεντρική εξουσία, οι μεγάλες πολυεθνικές, τα χρηματιστήρια και τα κάθε είδους χρηματοπιστωτικά ευαγή ιδρύματα. Στις πόλεις που αναπτύχθηκαν και συνεχίζουν να αναπτύσσονται επειδή, εκτός των άλλων, καταστρέφεται η φύση. Στις πόλεις που «ανθίζει» ο πολιτισμός ενώ την ίδια στιγμή εξελίσσεται η ολική εξαφάνιση τουλάχιστον του ενός τρίτου των μορφών ζωής του πλανήτη από ανθρωπογενή αίτια και λόγω της κλιματικής αλλαγής. Κάθε χρόνο περισσότερα από 2.000 είδη εξαφανίζονται από τον πλανήτη για πάντα, δηλαδή δύο είδη περίπου την ώρα, με την απώλεια ενός είδους να σημαίνει την απώλεια δισεκατομμυρίων ετών γενετικού προγραμματισμού. Και όμως, η κυριαρχία χαμογελά και ξαναδείχνει τα σαπισμένα δόντια της: «δεν έχετε δει τίποτα ακόμη». Η λειτουργία πλατφόρμας της BP ανοικτά της Λιβύης έρχεται λίγο μετά τον εφιάλτη της καταστροφής στο κόλπο του Μεξικό, την ίδια στιγμή που καταγράφεται η αποκόλληση ενός γιγάντιου παγόβουνου στην Γροιλανδία.

Οι πόλεις, όμως, «πρέπει» να μεγαλώνουν και θα μεγαλώσουν και άλλο. Σύμ-

συνέχεια στη σελίδα 4

του Στάλιν– φτιάχτηκε από καλοντυμένους

δρανή υλικά. Στις κρίσιμες διαδηλώσεις

και δεν θέλει να το μοιραστεί με κανέναν α-

και αμέσως ζητούν ακόμα περισσότερο

Peters Major Ralph, «Our Soldiers, Their Cities», Parameters (επιθεώρηση του Κολλεγίου Στρατιωτικού Πολέμου - ΗΠΑ), Άνοιξη 1996

Στις 22 Φεβρουαρίου του 2004 ο Observer δημοσίευσε τμήμα «μυστικής» έκθεσης, που εισηγήθηκαν επιστημονικοί σύμβουλοι του αμερικανικού Πενταγώνου και της CIA και η τότε κυβέρνηση των ΗΠΑ επέλεξε να δημοσιοποιήσει. Σύμφωνα με την συγκεκριμένη αναφορά οι κλιματικές αλλαγές μπορούν τα επόμενα 20 χρόνια να απολήξουν σε παγκόσμια καταστροφή με εκατοντάδες εκατομμύρια νεκρούς τόσο από «φυσικές» καταστροφές όσο και από πολέμους, που θα ξεσπάσουν εξ αιτίας τους. Ανάλογες είναι και οι επισημάνσεις του Νικ Μέιμπι, συμβούλου της βρετανικής κυβέρνησης, ο οποίος πριν περίπου δύο χρόνια επεσήμανε ότι η εξελισσόμενη κλιματική αλλαγή θα προκαλέσει εμφύλιες και διεθνείς συρράξεις ανάλογου μεγέθους των δύο παγκόσμιων εξουσιαστικών ανθρωποσφαγών του 20ου αιώνα, ενώ δεν παρέλειψε να τονίσει ότι οι υπηρεσίες ασφαλείας των κρατών πρέπει να συμβάλλουν, ώστε τα κράτη να ετοιμαστούν για το χειρότερο πιθανό σενάριο. Πρόσθετε, δε, ότι το να αγνοούν τα κράτη τους κινδύνους της κλιματικής αλλαγής είναι εξίσου επικίνδυνο με το να αγνοούν τους κινδύνους πίσημη λήξη της δεύτερης παγκόσμιας ανθρωποσφαγής, **ο πληθυσμός μιας από τις μεγαλύτερες πόλεις του κόσμου, της Μόσχας** –πρωτεύουσα του πάλαι ποτέ σοβιετικού κράτους που συμπεριλαμβανόταν όχι απλά ανάμεσα στους νικητές, αλλά συνιστούσε μια από τις σημαντικότατες συνιστώσες της παγκόσμιας κυριαρχίας–, **βίωνε κυριολεκτικά στο πετσί του και στο σύνολό του μια καταστροφή ανάλογης σφοδρότητας με εκείνη ενός πολέμου.**

Δεν ξεχνούμε, μ' όλα αυτά, ούτε υποτιμούμε τα χαρακτηριστικά των επιθέσεων της 11 Σεπτέμβρη, ούτε βομβιστικών ενεργειών που ακολούθησαν, όπως εκείνες στην Μαδρίτη και στο Λονδίνο, που συμβόλιζαν επίσης την μεταφορά μετά από πολλές δεκαετίες μιας εξωτερικής πολεμικής απειλής στο εσωτερικό των δυτικών μητροπόλεων (στο βαθμό που διέφεραν από ενέργειες ένοπλων ομάδων αυτονομιστικού ή άλλου προσανατολισμού).

Τι είναι, λοιπόν, αυτό που διαταράσσεται μετά από έξι δεκαετίες; Ο Guy Burgel στο βιβλίο του Η Σύγχρονη ευρωπαϊκή πόλη είναι πολύ συγκεκριμένος: *«Η ιδέα της ενότητας και της συνέχειας χαρακτηρίζει το δεύτερο μισό του ευρωπαϊκού 20ου αιώνα. Την εικόνα αυτή μας δίνει πρώτα απ' όλα μια από τις μακρές περιόδους ειρήνης, που έχει γνωρίσει η ήπειρος εδώ και πολύ καιρό: περίπου έξι δεκαετίες από το τέλος των εχθροπραξιών το 1945. Παρά τον Ψυχρό πόλεμο, τις αιματηρές καταστολές που αναγκάστηκαν να υποστούν πρωτεύουσες και πόλεις της Ανατολικής Ευρώπης (ο αποκλεισμός του Βερολίνου, οι εξεγέρσεις της Βουδαπέστης [1956], της Πράγας [1968], του Γκντανσκ [1981], ακόμα και, για την Γαλλία και την Πορτογαλία, τα δράματα της αποικιοποίησης, η pax Americana, με την οποία τρέφονται σήμερα οι σχολιαστές, υπήρξε πρωτίστως ευρωπαϊκή ειρήνη, όταν από την Μέση Ανατολή ως το Βιετνάμ και από την Λατινική Αμερική μέχρι την Νότια Αφρική εκτυλίσσονταν ένοπλες συγκρούσεις, εμφύλιοι ανταρτοπόλεμοι και εθνικοί σπαραγμοί. Για τις ευρωπαϊκές πόλεις, οι συνέπειες αυτής της ανέλπιστης ηρεμίας, που από τότε μοιάζει παντοτινή για πολλές διαδοχικές γενιές, είναι αμέτρητες. Όχι μόνο βλέπουμε να γίνεται σεβαστή η ακεραιότητα της υλικής κληρονομιάς, αλλά και, για πρώτη φορά από την εποχή της ρωμαϊκής αυτοκρατορίας, οι πληθυσμοί της Δυτικής Ευρώπης τουλάχιστον, στο εξής αστικοί κατά κύριο λόγο, δεν μπορούν να εντάξουν ούτε καν την ιδέα του πολέμου στην νοοτροπία τους: η ανάπτυξη της κατανάλωσης, της ψυχαγωγίας, του διεθνούς τουρισμού, για να μην πούμε για τις επενδύσεις, δεν θα είχαν τέτοιο εύρος δίχως αυτή την πεποίθηση αιωνιότητας».*

Οι συνέπειες, λοιπόν, ενός πολέμου είναι και πάλι εδώ, στις πόλεις που γιγάντωσαν την εξουσία, στις πόλεις που η εξουσία γιγάντωσε, που υποσχέθηκε ασφάλεια και ευημερία, στις πόλεις που είναι οχυρωμένη η λεγόμενη κεντρική εξουσία, οι μεγάλες πολυεθνικές, τα χρηματιστήρια και τα κάθε είδους χρηματοπιστωτικά ευαγή ιδρύματα. Στις πόλεις που αναπτύχθηκαν και συνεχίζουν να αναπτύσσονται επειδή, εκτός των άλλων, καταστρέφεται η φύση. Στις πόλεις που «ανθίζει» ο πολιτισμός ενώ την ίδια στιγμή εξελίσσεται η ολική εξαφάνιση τουλάχιστον του ενός τρίτου των μορφών ζωής του πλανήτη από ανθρωπογενή αίτια και λόγω της κλιματικής αλλαγής. Κάθε χρόνο περισσότερα από 2.000 είδη εξαφανίζονται από τον πλανήτη για πάντα, δηλαδή δύο είδη περίπου την ώρα, με την απώλεια ενός είδους να σημαίνει την απώλεια δισεκατομμυρίων ετών γενετικού προγραμματισμού. Και όμως, η κυριαρχία χαμογελά και ξαναδείχνει τα σαπισμένα δόντια της: «δεν έχετε δει τίποτα ακόμη». Η λειτουργία πλατφόρμας της BP ανοικτά της Λιβύης έρχεται λίγο μετά τον εφιάλτη της καταστροφής στο κόλπο του Μεξικό, την ίδια στιγμή που καταγράφεται η αποκόλληση ενός γιγάντιου παγόβουνου στην Γροιλανδία.

Οι πόλεις, όμως, «πρέπει» να μεγαλώνουν και θα μεγαλώσουν και άλλο. Σύμ-

συνέχεια στη σελίδα 4

του Στάλιν– φτιάχτηκε από καλοντυμένους υπαλλήλους με μάσκες και γάντια που δούλευαν πενθήμερο-οκτάωρο και πληρώνονταν με 1.400 ευρώ το μήνα σαν αυτά που υπόσχεται το ΠΑΜΕ; Αλίμονο! Με τον κασμά και το αίμα χιλιάδων κολασμένων κτίστηκαν οι Πυραμίδες της εκμετάλλευσης και της εξουσίας.

Το στοίχημα και στα μεν και στα δε, δεν είναι απλώς η λεηλασία αλλά η πειθαρχία και η υποταγή. Και αν φημίζεται για κάτι ο κομμουνισμός δεν είναι φυσικά οι «πρωτοπόρες επαναστατικές» θεωρίες του αλλά η ικανότητα να μετατρέπει ανθρώπους σε αδρανή υλικά. Στις κρίσιμες διαδηλώσεις πριν την ψήφιση του Μνημονίου τα κόκκινα φουσάτα με στρατηγικό τέχνασμα που θα ζήλευε και ο στρατηγός Ζούκοφ καταλάμβαναν το ...Θησείο. Αλλά δεν έμειναν εκεί. Οι κόκκινοι πειρατές ναυμάχησαν με ...αντίπαλα εφοπλιστικά συμφέροντα με λάφυρο αρκετά προνόμια, εν μέσω ολομέτωπης «καταιγίδας ενάντια στα κεκτημένα», δείχνοντας δρόμο φωτεινό προς τις «μάζες»: αν θέλετε «κεκτημένα», κοπιάστε στην κομματική στοά μας! Είδατε τι έπαθαν οι «άλλοι»!

Και αν το ΚΚΕ διασφάλισε το μερίδιο του και δεν θέλει να το μοιραστεί με κανέναν αριστερό καταφερτζή, αυτό είναι ακόμα αμφίβολο για τα Συριζέικα κουρέλια που προσπαθούν να τραγουδήσουν το κύκνειο άσμα τους, αλλά βγάζουν άναρθρες κραυγές. Και όταν τα πάντα γύρω τους συγχωνεύονται, το αρχέγονο ένστικτο της κοινοβουλευτικής αυτοσυντήρησης επιβάλλει το ίδιο, αλλά με ποιόν; Γιατί κανένα παιδάκι δεν παίζει τον Τσίπρα;

Οι αλκοολικοί του κρατισμού, οι αριστεροί συνδαιτημόνες στα κρατικά όργια πίνουν ολοένα και περισσότερο από το ξυδιασμένο κρασί του κρατισμού, ξερνούν και αμέσως ζητούν ακόμα περισσότερο κράτος, και μέσα στο παραλήρημα, φωνάζουν για κρατικές ΔΕΚΟ, παιδεία, υγεία, δικαιώματα, και συντάξεις. Οι ευγενικοί υπηρέτες τους βοηθούν να ξαπλώσουν και να πέσουν σε λήθαργο μέχρι το επόμενο μεθύσι.

Πώς είπατε; Άρνηση καταβολής φόρων προς το κράτος; Μα καλά, θέλετε να τους ξεκάνετε τελείως;

Λεόν

συνέχεια από τη σελίδα 3

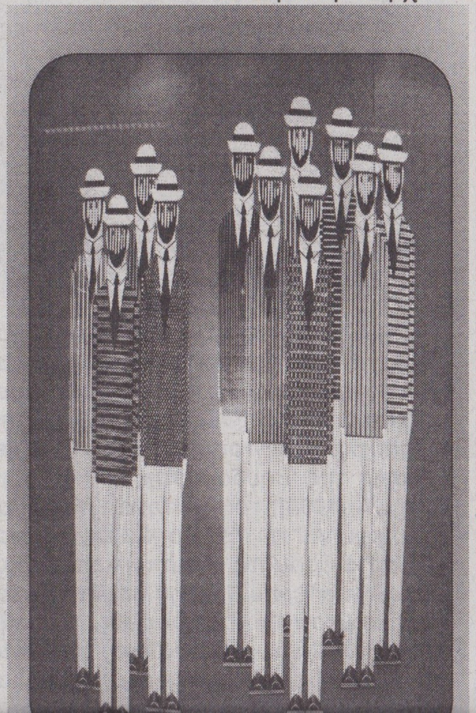
φωνα με τον ΟΗΕ ο παγκόσμιος πληθυσμός μέχρι το 2050 θα αγγίξει τα εννιά δισεκατομμύρια, από τα οποία περίπου τα έξι θα ζουν σε πόλεις και τα τρία σε παραγκουπόλεις, χωρίς ηλεκτρικό ρεύμα, νερό και δίχως εγκαταστάσεις υγιεινής.

Ναι, είναι και εκείνες οι «άλλες πόλεις».

Οι παραγκουπόλεις που τις λένε callampas στην Χιλή, favelas στην Βραζιλία, ranchitos στην Βενεζουέλα, limonadas στην Γουατεμάλα, «πόλεις των θαυμάτων» στην Ουρουγουάη, «σπίτια των μαγισσών» στην Αργεντινή. Παλιοί σκουπιδότοποι, νεκροταφεία αυτοκινήτων, αποξηραμένοι βάλτοι, χτισμένοι με πολεοδομικά απόβλητα, σκουριά και λάσπη. Κάποιες απ' αυτές είναι παλιές μεγάλες φτωχογειτονιές που μετατράπηκαν σε γιγάντιες παραγκουπόλεις εκατομμυρίων, στην «σκοτεινή» πλευρά των πόλεων, σε πόλεις μέσα στις πόλεις, από την Βομβάη, την Πόλη του Μεξικό και την Ντάκα του Μπαγκλαντές, όπου πεθαίνουν κάθε χρόνο πάνω από 100.000 παιδιά από διάρροια εξ αιτίας των μολυσμένων νερών, στο Λάγος, το Κάιρο, το Καράτσι, την Κινσάσα-Μπραζαβίλ του Κονγκό και την Χαράρε της Ζιμπάμπουε, την Κιμπέρα την πιο πυκνοκατοικημένη φαβέλα της Αφρικής, απέναντι στους ουρανοξύστες του Ναϊρόμπι και από εκεί στο Σάο Πάολο και το Ρίο ντε Τζανέιρο, την Σανγκάη, το Μουμπάι και το Δελχί, μέχρι τις άκρες των πόλεων στην Κίνα όπου είναι στοιβαγμένοι 100 εκατομμύρια εξαθλιωμένοι άνθρωποι που μετακινήθηκαν από την ύπαιθρο. Ένα δισεκατομμύριο «παράσιτα» έξω από κάθε μαρξιστική θεωρία και πρόβλεψη βρίσκονται παντελώς αποκομμένα από κάθε τύπου ανάπτυξη και εκσυγχρονισμό σ' αυτές τις «πόλεις». Τα «απόνερα» της «μεγάλης αποβιομηχάνισης», λένε κάποιοι. Αλλού τους χωρίζουν συρματοπλέγματα και σιδηροδρομικές γραμμές από τους πολίτες, αλλού οι κρατικές αρχές έχουν υψώσει τείχη για να εμποδίσουν την μετακίνηση στους ανθρώπους-«σκουπίδια».

Παντού, όμως, τρέμουν μην γκρεμιστούν αυτά τα τείχη, από μια ανθρώπινη πλημμύρα που δεν θα την συγκρατήσει κανένας στρατός, κανένα όπλο, κανένας σχεδιασμός και καμία πρόβλεψη. Και μακάρι τότε η λαχτάρα για ζωή, η δίψα για ελευθερία να συγκρατήσει τις ανείπωτες αγριότητες, να περισώσει την αξιοπρέπεια σε κάθε ανθρώπινο αγρίμι που θα απομείνει...

Συσπείρωση Αναρχικών

Οι πρόσφατες δηλώσεις του γάλλου πρωθυπουργού Σαρκοζί και οι μετέπειτα απελάσεις χιλιάδων ρομ στις χώρες καταγωγής τους, κυρίως σε Ρουμανία και Βουλγαρία, συνεχίζουν την μακρόχρονη ιστορία διώξεων και καταστολής που υφίστανται από την κάθε κρατική εξουσία οι λεγόμενες «μειονοτικές» ομάδες. «**Δεν πρέπει να μείνει ούτε ένας καταυλισμός τσιγγάνων στο γαλλικό έδαφος**!», δήλωσε ο ίδιος άνθρωπος που είχε αποκαλέσει «αποβράσματα» όσους εξεγείρονταν για τη δολοφονία δύο νεαρών παιδιών πριν από χρόνια στα παρισινά γκέτο. Αφορμή για το συγκεκριμένο πογκρόμ αποτέλεσε το αυτονόητο... Ρομά από το χωριό Σεντ Ενιάν, στις 18 Ιουλίου, έκαψαν αυτοκίνητα, επιτέθηκαν στο αστυνομικό τμήμα και έκοψαν δένδρα, αφ' ότου λίγες ώρες νωρίτερα 22χρονος αθίγγανος, ύποπτος για ληστεία, έπεσε νεκρός από τα πυρά αστυνομικού. Στοχοποιημένος για καιρό και στη δίνη σκανδάλων, ο Σαρκοζί, ως φάρσα της ιστορίας, δηλώνει: οι τσιγγάνικοι καταυλισμοί αποτελούν «εστίες λαθρεμπορίου, εκμετάλλευσης παιδιών για επαιτεία, πορνεία και έγκλημα». Προηγουμένως η ιεροσυλία, η αρπαγή νηπίων, οι ανθρωποθυσίες και η ανθρωποφαγία ήταν οι κυριότερες δικαιολογίες για τους διωγμούς που υπέστησαν οι τσιγγάνοι το 16ο αιώνα. Οι αιώνες και εάν πέρασαν...

και τα στοιχειώδη, σύμφωνα με καταγγελίες οργανώσεων προστασίας των ανθρώπινων δικαιωμάτων. Ακόμη πιο σκληρές είναι οι συνθήκες σε χώρες του πρώην ανατολικού μπλόκ, αφού μόνο τα τελευταία δύο χρόνια, στην Ουγγαρία, έξι τσιγγάνοι δολοφονήθηκαν, 15 οικισμοί καταστράφηκαν και δεκάδες τραυματίστηκαν ύστερα από ρατσιστικές επιθέσεις με βόμβες μολότοφ και όπλα. Παρόμοιες συνθήκες επικρατούν και στην Ρωσία, όπου οι επιθέσεις σε μειονοτικές και «περιθωριακές» ομάδες πληθυσμού είναι αρκετά συχνές. Ενώ η περίπτωση 76 γυναικών Ρομά, φέρνει μνήμες ναζιστικού δημογραφικού σχεδιασμού, αφού υπέστησαν εν αγνοία τους στείρωση σε δημόσιο νοσοκομείο στην Οστράβα της Τσεχίας.

Οι Διωγμοί αντικατοπτρισμός Ενσω

Προέλευση και ιστορική αναδρομή

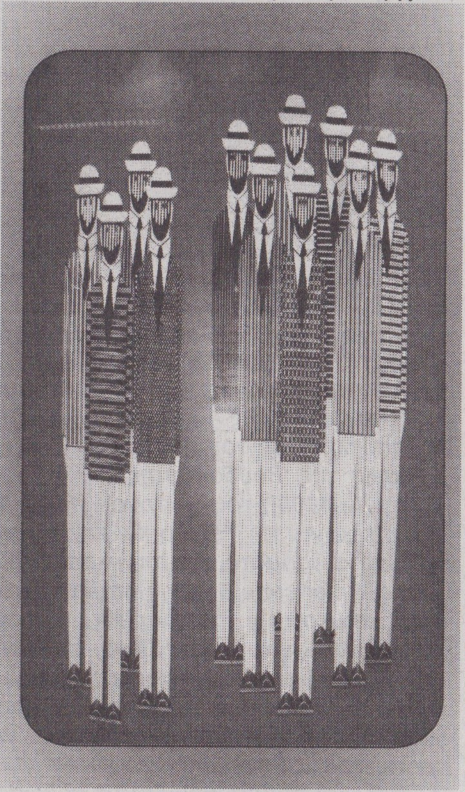
Οι υποθέσεις, για την εγκατάσταση των τσιγγάνικων πληθυσμών στην ευρωπαϊκή ήπειρο, είναι πολλές και αντικρουόμενες. Να αναφέρουμε ότι η συνώνυμη χρήση των όρων, τσιγγάνος και γύφτος, είναι αντιφατική αφού το «γύφτος» προέρχεται από το αιγύπτιος ενώ οι περισσότερες αναφορές σχετικά με την καταγωγή των τσιγγάνων τοποθετούνται στις Ινδίες. Τα τελευταία, ωστόσο, χρόνια πολλές από τις κυρίαρχες α-

λία, ranchitos στην Βενεζουέλα, limonadas στην Γουατεμάλα, «πόλεις των θαυμάτων» στην Ουρουγουάη, «σπίτια των μαγισσών» στην Αργεντινή. Παλιοί σκουπιδότοποι, νεκροταφεία αυτοκινήτων, αποξηραμένοι βάλτοι, χτισμένοι με πολεοδομικά απόβλητα, σκουριά και λάσπη. Κάποιες απ' αυτές είναι παλιές μεγάλες φτωχογειτονιές που μετατράπηκαν σε γιγάντιες παραγκουπόλεις εκατομμυρίων, στην «σκοτεινή» πλευρά των πόλεων, σε πόλεις μέσα στις πόλεις, από την Βομβάη, την Πόλη του Μεξικό και την Ντάκα του Μπαγκλαντές, όπου πεθαίνουν κάθε χρόνο πάνω από 100.000 παιδιά από διάρροια εξ αιτίας των μολυσμένων νερών, στο Λάγος, το Κάιρο, το Καράτσι, την Κινσάσα-Μπραζαβίλ του Κονγκό και την Χαράρε της Ζιμπάμπουε, την Κιμπέρα την πιο πυκνοκατοικημένη φαβέλα της Αφρικής, απέναντι στους ουρανοξύστες του Ναϊρόμπι και από εκεί στο Σάο Πάολο και το Ρίο ντε Τζανέιρο, την Σαγκάη, το Μουμπάι και το Δελχί, μέχρι τις άκρες των πόλεων στην Κίνα όπου είναι στοι-

σουν την μετακίνηση στους ανθρώπους-«σκουπίδια».

Παντού, όμως, τρέμουν μην γκρεμιστούν αυτά τα τείχη, από μια ανθρώπινη πλημμύρα που δεν θα την συγκρατήσει κανένας στρατός, κανένα όπλο, κανένας σχεδιασμός και καμία πρόβλεψη. Και μακάρι τότε η λαχτάρα για ζωή, η δίψα για ελευθερία να συγκρατήσει τις ανείπωτες αγριότητες, να περισώσει την αξιοπρέπεια σε κάθε ανθρώπινο αγρίμι που θα απομείνει…

Συσπείρωση Αναρχικών

Η «ΔΙΑΔΡΟΜΗ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ»
δεν διεκδικεί κανενός είδους…copyright.
Τα κείμενα και οι ειδήσεις
που δημοσιεύονται
δεν αποτελούν «πνευματική ιδιοκτησία»
του Κύκλου Σύνταξης
και μπορούν να χρησιμοποιηθούν,
απ' όσους το επιθυμούν, στην κατεύθυνση
της ελεύθερης αναρχικής πληροφόρησης
και διακίνησης των απόψεων.

Σύντροφοι/σσες και φίλοι/ες,

Η προσπάθεια, ώστε να μη «θάβεται» η ΔΙΑΔΡΟΜΗ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ, στους πάγκους και τις αποθήκες των εφημεριδοπωλών και των διανομέων, συνεχίζεται. Πάνω σ' αυτό θέλουμε, για μια ακόμη φορά, να σας ευχαριστήσουμε για την έμπρακτη αλληλεγγύη σας.

Από την πρώτο φύλλο και μέχρι σήμερα, μετά την επιστροφή του κάθε φύλλου α-

Η ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΑΡΧΕΙΟΘΗΚΗ ΑΘΗΝΑΣ
ΕΙΝΑΙ ΑΝΟΙΚΤΑ
ΔΕΥΤΕΡΑ και ΠΕΜΠΤΗ 5-7μμ
***
Η ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΑΡΧΕΙΟΘΗΚΗ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
(Δελμούζου 3, πρώτη παράλληλος της Φιλίππου, από Αγίας Σοφίας)
ΕΙΝΑΙ ΑΝΟΙΚΤΑ ΤΕΤΑΡΤΗ
5.30 - 8 το απόγευμα
και ΣΑΒΒΑΤΟ από 10.30πμ-2.00μμ
τηλέφωνο επικοινωνίας
69 92 23 12 86
***

καλέσει «αποβράσματα» όσους εξεγείρονταν για τη δολοφονία δύο νεαρών παιδιών πριν από χρόνια στα παρισινά γκέτο. Αφορμή για το συγκεκριμένο πογκρόμ αποτέλεσε το αυτονόητο... Ρομά από το χωριό Σεντ Ενιάν, στις 18 Ιουλίου, έκαψαν αυτοκίνητα, επιτέθηκαν στο αστυνομικό τμήμα και έκοψαν δένδρα, αφ' ότου λίγες ώρες νωρίτερα 22χρονος αθίγγανος, ύποπτος για ληστεία, έπεσε νεκρός από τα πυρά αστυνομικού. Στοχοποιημένος για καιρό και στη δίνη σκανδάλων, ο Σαρκοζί, ως φάρσα της ιστορίας, δηλώνει: οι τσιγγάνικοι καταυλισμοί αποτελούν «εστίες λαθρεμπορίου, εκμετάλλευσης παιδιών για επαιτεία, πορνεία και έγκλημα». Προηγουμένως η ιεροσυλία, η αρπαγή νηπίων, οι ανθρωποθυσίες και η ανθρωποφαγία ήταν οι κυριότερες δικαιολογίες για τους διωγμούς που υπέστησαν οι τσιγγάνοι το 16ο αιώνα. Οι αιώνες και εάν πέρασαν...

Φυσικά, η πολιτική των απελάσεων δεν ξεκίνησε φέτος το καλοκαίρι, αφού μόνο πέρσι απελάθηκαν αθόρυβα περίπου 10.000 ρομά. Πριν τη Γαλλία είχε προηγηθεί η Ιταλία, η οποία τον Μάιο του 2008, με δήλωση του υπουργού Εσωτερικών **Ρομπέρτο Μαρόνι** διακήρυττε ότι «*οι καταυλισμοί των τσιγγάνων θα πρέπει να διαλυθούν αμέσως και οι ίδιοι να απελαθούν ή να κλειστούν σε στρατόπεδα συγκέντρωσης*». Οι συγκρούσεις που ακολούθησαν οδήγησαν στη δολοφονία δύο νεαρών τσιγγάνων, από τη Ρουμανία.

«*Ήρθαν οπλισμένοι. Και μας έδιωξαν με τη βία. Μας είπαν να τα μαζέψουμε και να φύγουμε την επόμενη κιόλας μέρα. Μας απείλησαν πως αν δεν φεύγαμε, θα έμπαιναν μέσα στα σπίτια μας με τις*

και «περιθωριακές» ομάδες πληθυσμού είναι αρκετά συχνές. Ενώ η περίπτωση 76 γυναικών Ρομά, φέρνει μνήμες ναζιστικού δημομετρικού σχεδιασμού, αφού υπέστησαν εν αγνοία τους στείρωση σε δημόσιο νοσοκομείο στην Οστράβα της Τσεχίας.

Οι Διωγμοί αντικατοπτρισμός Ενσω

Προέλευση και ιστορική αναδρομή

Οι υποθέσεις, για την εγκατάσταση των τσιγγάνικων πληθυσμών στην ευρωπαϊκή ήπειρο, είναι πολλές και αντικρουόμενες. Να αναφέρουμε ότι η συνώνυμη χρήση των όρων, τσιγγάνος και γύφτος, είναι αντιφατική αφού το «γύφτος» προέρχεται από το αιγύπτιος ενώ οι περισσότερες αναφορές σχετικά με την καταγωγή των τσιγγάνων τοποθετούνται στις Ινδίες. Τα τελευταία, ωστόσο, χρόνια πολλές από τις κυρίαρχες απόψεις γύρω από την ιστορία, τη γλώσσα και τις παραδόσεις των τσιγγάνων έχουν τεθεί υπό αμφισβήτηση. Αμφισβητείται η άποψη, πως οι τσιγγάνοι συγκροτούν μία ενιαία ομάδα, ένα λαό, με κοινή γλώσσα που διασκορπίστηκε σε ολόκληρη σχεδόν την Ευρώπη. Αντίθετα, υποστηρίζεται, ότι η ονομασία «τσιγγάνος» αποτελεί δημιούργημα της κυρίαρχης τάξης προκειμένου να χαρακτηρίσει ορισμένες ομάδες νομάδων, ο τρόπος ζωής των οποίων δεν θεωρούνταν αποδεκτός. Ο τύπος του «τσιγγάνου», δημιουργείται κατά τον δέκατο πέμπτο αιώνα, όταν άρχισαν να εφαρμόζονται νομικοί και κοινωνικοί περιορισμοί σε νομαδικούς πληθυσμούς στην κεντρική Ευρώπη, οι οποίοι χαρακτηρίζονταν ως ζη-

των πόλεων στην Κίνα όπου είναι στοι-

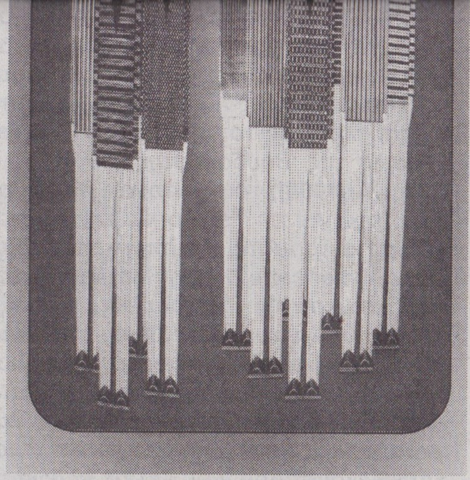
Σύντροφοι/σσες και φίλοι/ες,

Η προσπάθεια, ώστε να μη «θάβεται» η ΔΙΑΔΡΟΜΗ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ, στους πάγκους και τις αποθήκες των εφημεριδοπωλών και των διανομέων, συνεχίζεται. Πάνω σ' αυτό θέλουμε, για μια ακόμη φορά, να σας ευχαριστήσουμε για την έμπρακτη αλληλεγγύη σας.

Από την πρώτο φύλλο και μέχρι σήμερα, μετά την επιστροφή του κάθε φύλλου από το πρακτορείο, γίνεται διανομή χιλιάδων αντιτύπων **χωρίς αντίτιμο** σε διάφορα κεντρικά σημεία, πλατείες, χώρους όπου γίνονται εκδηλώσεις κ.λπ. Αυτή είνα μια πάγια διαδικασία που θα συνεχίσουμε να την τηρούμε.

Όσοι/ες έχουν κάποια σκέψη ή πρόταση που μπορεί να συμβάλλει θετικά στη μορφή και την ύλη της εφημερίδας, ας επικοινωνήσουν μαζί μας στο τηλέφωνο

69 73 79 92 07
ή μέσω του email:
diadromi@revolution.gr

Η ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΑΡΧΕΙΟΘΗΚΗ ΑΘΗΝΑΣ
ΕΙΝΑΙ ΑΝΟΙΚΤΑ
ΔΕΥΤΕΡΑ και ΠΕΜΠΤΗ 5-7μμ
***
Η ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΑΡΧΕΙΟΘΗΚΗ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
(Δελμούζου 3, πρώτη παράλληλος της Φιλίππου, από Αγίας Σοφίας)
ΕΙΝΑΙ ΑΝΟΙΚΤΑ ΤΕΤΑΡΤΗ
5.30 - 8 το απόγευμα
και ΣΑΒΒΑΤΟ από 10.30πμ-2.00μμ
τηλέφωνο επικοινωνίας
69 92 23 12 86
***
Ο Κύκλος Σύνταξης
της ΔΙΑΔΡΟΜΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ
συναντιέται
κάθε Τρίτη απόγευμα στις 7, στο χώρο της Αναρχικής Αρχειοθήκης Αθήνας
Σαριπόλου 8,
(δίπλα στο Αρχαιολογικό Μουσείο)
****
Σύντροφοι/σσες και φίλοι/ες, εάν πρόκειται να στείλετε ΣΥΣΤΗΜΕΝΕΣ επιστολές ή δέματα, θα πρέπει να απευθύνονται στον Παναγιώτη Λιόλιο, ή στο Γιώργο Βλασσόπουλο
Τ.Θ. 26054, Τ.Κ. 10022, ΑΘΗΝΑ

Η ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ μας διεύθυνση είναι:
diadromi@revolution.gr,
& το τηλέφωνο επικοινωνίας
69 73 79 92 07

αφ' ότου λίγες ώρες νωρίτερα 22χρονος αθίγγανος, ύποπτος για ληστεία, έπεσε νεκρός από τα πυρά αστυνομικού. Στοχοποιημένος για καιρό και στη δίνη σκανδάλων, ο Σαρκοζί, ως φάρσα της ιστορίας, δηλώνει: οι τσιγγάνικοι καταυλισμοί αποτελούν «εστίες λαθρεμπορίου, εκμετάλλευσης παιδιών για επαιτεία, πορνεία και έγκλημα». Προηγουμένως η ιεροσυλία, η αρπαγή νηπίων, οι ανθρωποθυσίες και η ανθρωποφαγία ήταν οι κυριότερες δικαιολογίες για τους διωγμούς που υπέστησαν οι τσιγγάνοι το 16ο αιώνα. Οι αιώνες και εάν πέρασαν...

Φυσικά, η πολιτική των απελάσεων δεν ξεκίνησε φέτος το καλοκαίρι, αφού μόνο πέρσι απελάθηκαν αθόρυβα περίπου 10.000 ρομά. Πριν τη Γαλλία είχε προηγηθεί η Ιταλία, η οποία τον Μάιο του 2008, με δήλωση του υπουργού Εσωτερικών **Ρομπέρτο Μαρόνι** διακήρυττε ότι *«οι καταυλισμοί των τσιγγάνων θα πρέπει να διαλυθούν αμέσως και οι ίδιοι να απελαθούν ή να κλειστούν σε στρατόπεδα συγκέντρωσης»*. Οι συγκρούσεις που ακολούθησαν οδήγησαν στη δολοφονία δύο νεαρών τσιγγάνων, από τη Ρουμανία.

«Ήρθαν οπλισμένοι. Και μας έδιωξαν με τη βία. Μας είπαν να τα μαζέψουμε και να φύγουμε την επόμενη κιόλας μέρα. Μας απείλησαν πως αν δεν φεύγαμε, θα έμπαιναν μέσα στα σπίτια μας με τις μπουλντόζες», αναφέρει τσιγγάνος για την καταστολή που δέχτηκαν σε πόλη της Ρουμανίας. Ενώ, σε άλλη ρουμανική πόλη, ο δήμαρχος ύψωσε τείχος αποκλεισμού από τον τσιγγάνικο καταυλισμό. Υπενθυμίζεται ότι η Ρουμανία θα «υποδεχθεί» σημαντικό αριθμό απελαθέντων από τη Γαλλία και άλλες χώρες ενώ διάφοροι ρουμάνοι αξιωματούχοι μίλησαν για «ρατσισμό της Γαλλίας». Η πολιτική υποκρισία σε όλο της το μεγαλείο ή «μακριά από το σπίτι μου και ας είναι όπου να 'ναι»;

Επίσης, να αναφέρουμε ενδεικτικά ότι πέρσι εκατό ρομά εκδιώχθηκαν από τις εστίες τους, ενώ ένα καραβάνι 700 ατόμων εκδιώχθηκε από την Φλαμανδία. Οι «ανεκτικές» Δανία και Σουηδία, πάλι, απέλασαν εκατοντάδες παραβιάζοντας

Προέλευση και ιστορική αναδρομή

Οι υποθέσεις, για την εγκατάσταση των τσιγγάνικων πληθυσμών στην ευρωπαϊκή ήπειρο, είναι πολλές και αντικρουόμενες. Να αναφέρουμε ότι η συνώνυμη χρήση των όρων, τσιγγάνος και γύφτος, είναι αντιφατική αφού το «γύφτος» προέρχεται από το αιγύπτιος ενώ οι περισσότερες αναφορές σχετικά με την καταγωγή των τσιγγάνων τοποθετούνται στις Ινδίες. Τα τελευταία, ωστόσο, χρόνια πολλές από τις κυρίαρχες απόψεις γύρω από την ιστορία, τη γλώσσα και τις παραδόσεις των τσιγγάνων έχουν τεθεί υπό αμφισβήτηση. Αμφισβητείται η άποψη, πως οι τσιγγάνοι συγκροτούν μία ενιαία ομάδα, ένα λαό, με κοινή γλώσσα που διασκορπίστηκε σε ολόκληρη σχεδόν την Ευρώπη. Αντίθετα, υποστηρίζεται, ότι η ονομασία «τσιγγάνος» αποτελεί δημιούργημα της κυρίαρχης τάξης προκειμένου να χαρακτηρίσει ορισμένες ομάδες νομάδων, ο τρόπος ζωής των οποίων δεν θεωρούνταν αποδεκτός. Ο τύπος του «τσιγγάνου», δημιουργείται κατά τον δέκατο πέμπτο αιώνα, όταν άρχισαν να εφαρμόζονται νομικοί και κοινωνικοί περιορισμοί σε νομαδικούς πληθυσμούς στην κεντρική Ευρώπη, οι οποίοι χαρακτηρίζονταν ως ζητιάνοι, επαγγελματίες κλέφτες, ληστές και απατεώνες. Τα αίτια για τον κοινωνικό τους αποκλεισμό ήταν κατά κύριο λόγο οικονομικά, καθ' όσον συνδέονταν με την επικείμενη μετάβαση της οικονομίας από την φεουδαρχική της μορφή στην καπιταλιστική οικονομία της αγοράς.

Η πρόταση της κοινής γεωγραφικής προέλευσης των κλειστών κοινωνικο-επαγγελματικών ομάδων και συγκεκριμένα των τσιγγάνων, συγκεκριμενοποιείται στους τεχνίτες των ινδικών καστών. Οι αιτίες μετακίνησης τους είναι σύνθετες, όμως στην ιστορία των πληθυσμών της γης, οι μετακινήσεις, τεράστιων ή και μικρών πληθυσμιακών ρευμάτων, σε μικρές ή και σε τεράστιες αποστάσεις, είναι κάτι το σύνηθες και αρκετά διαδεδομένο. Οπότε, **η σχηματοποίηση κάποιας**

των Τσιγγάνων ως των προσπαθειών μάτωσης

μετακινούμενης ομάδας σε ένα αυστηρά ενιαίο κοινωνικό σύνολο θεωρείται υπερβολική.

Σύμφωνα με την κυρίαρχη άποψη, η κύρια εμφάνιση των τσιγγάνων στην ευρωπαϊκή ήπειρο χρονολογείται στις αρχές του 13ου αι. και σταδιακά εξαπλώνεται σε αρκετές χώρες. Στις συνθήκες της φεουδαρχικής Ευρώπης και της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας, νομαδικοί πληθυσμοί όπως οι τσιγγάνοι μετακινούνται ανεμπόδιστα και ελεύθερα, διατηρώντας παράλληλα τη συνοχή τους. Οι ιστορικοί και κοινωνικοί μετασχηματισμοί, με την μετέπειτα εμφάνιση των εθνικών κρατών, δημιουργούν μια νέα συνθήκη στον μέχρι τότε νομαδικό τρόπο ζωής. Έτσι, κατ' επιλογήν ή αναγκαστικά παραμένουν περιορισμένοι στα σύνορα της κρατικής οντότητας που βρέθηκαν στην συγκεκριμένη χρονική στιγμή.

Μερικά χρόνια μετά το 1500 πραγματοποιείται γενικός διωγμός τσιγγάνικων φυλών από πολλές χώρες της Ευρώπης, που διαρκεί περίπου διακόσια χρόνια. Αρκετοί αναγκάστηκαν να γίνουν δουλοπάροικοι ή αφομοιώθηκαν, υποχρεωτικά, με τους ντόπιους πληθυσμούς. Η κατάστασή τους αρχίζει πάλι να δυσκολεύει μετά την Α΄ Παγκόσμια

την ελληνική ιθαγένεια στους τσιγγάνους που κατοικούν στην ελληνική επικράτεια με σχετικό νομοθετικό διάταγμα (Ν.Δ. 3370/55), το οποίο δημιουργεί το στοιχειώδες θεσμικό πλαίσιο για την αναγνώρισή τους ως πολιτών και άρα ως δικαιούχων, εν δυνάμει, βασικών και θεμελιωδών κοινωνικών δικαιωμάτων.

Ο ρατσισμός απέναντι στους τσιγγάνους εκδηλώνεται πολυποίκιλα, είτε λεκτικά και απαξιωτικά είτε μέσω της απαγόρευσης εγκατάστασής τους σε διάφορες περιοχές. Συχνά-πυκνά διαβάζουμε για έκτακτες λαϊκές συνελεύσεις εξαγριωμένων κατοίκων που απαιτούν την απομάκρυνση ή την μη εγκατάσταση τσιγγάνικων καταυλισμών. Φυσικά, δεν ξεχνάμε τη βιαιότητα της επίθεσης των ΕΚΑΜ αρκετά χρόνια πριν σε καταυλισμό στον Ασπρόπυργο, όπως και τις δολοφονίες από τους μπάτσους.

Οι Τσιγγάνοι αποτέλεσαν μια «κλειστή» κοινωνική ομάδα, που διατήρησε την δική της δομή και ιεραρχία, βασιζόμενη στην οικογένεια μεγάλης κλίμακας και έχοντας σαν συνεκτική ύλη την προφορική γλώσσα και ένα πλέγμα παραδόσεων και εθίμων. Η δομή αυτή για μεγάλες χρονικές περιόδους δεν υπήρξε αντίπαλη στις κοινωνικές δομές και

σκοπό την ομοιομορφία του εξουσιαζόμενου πληθυσμού, ώστε ο έλεγχος και η επιβολή να εμφανίζεται ευκολότερη. Δεν χρειάζονται με απλά λόγια τους υπερασπιστές «τσιγγανολόγους»...

Η μαρξιστική «προοδευτική» θεώρηση των πραγμάτων, απόρροια και αυτή διαφωτιστικών καταβολών, που ζητά υποχρεωτική σχολική φοίτηση, συνθήκες υγιεινής που παραπέμπουν σε μοντέλα καθαρότητας δεν μπορούν να αποτελέσουν προσπάθειες και απαιτήσεις, που οδεύουν έστω και προσεγγιστικά σε μια αναρχική κατεύθυνση.

Δεν ορίζουμε κάποιους ως διαφορετικούς από εμάς γιατί απλά το «εμείς» δεν μπορεί να οριστεί με όρους κοινής ταυτότητας. Για παράδειγμα, τι μπορούμε να ορίσουμε ως διαφορετικό στον ελλαδικό χώρο, ως προς την έννοια «φυλή» σε ένα μωσαϊκό ανθρώπων και κοινοτήτων; Τους Αρβανίτες, Βλάχους, Σαρακατσάνους, Σλαβομακεδόνες ή μήπως τους Κρήτες, Πόντιους και Θράκες; Δηλαδή με ποια κριτήρια κάποιοι ορίζουν την κυρίαρχη «φυλετικά» ομάδα, έτσι ώστε να καταλήξουν στο μειονοτικό και διαφορετικό;

Ο πυρήνας του διαχωρισμού είναι η έννοια *ενσωμάτωση* και συνάμα η αποδοχή. Δηλαδή, οι Αρβανίτες από τη στιγμή που ενσωματώθηκαν στον ελλαδικό χώρο, έγιναν συνάμα και αποδεχτοί από την κυριαρχία. Εν αντιθέσει με τους τσιγγάνους που έχουν σημαντικές αντιστάσεις ενσωμάτωσης, όχι λόγω μιας αντικρατικής ή αντικυρίαρχης λογικής τους, αλλά λόγω της παρουσίας έντονων συγγενικών δεσμών που ορίζουν τις μικρές ή μεγάλες κοινότητές τους.

Φυσικά, πολλά στοιχεία των συγκεκριμένων κοινωνιών μπορούν να

νοχή τους. Οι ιστορικοί και κοινωνικοί μετασχηματισμοί, με την μετέπειτα εμφάνιση των εθνικών κρατών, δημιουργούν μια νέα συνθήκη στον μέχρι τότε νομαδικό τρόπο

Συχνά-πυκνά διαβάζουμε για έκτακτες λαϊκές συνελεύσεις εξαγριωμένων κατοίκων που απαιτούν την απομάκρυνση ή την μη εγκατάσταση τσιγγάνικων καταυλισμών. Φυσι-

ουν έστω και προσεγγιστικά σε μια αναρχική κατεύθυνση.

των Τσιγγάνων ως των προσπαθειών μάτωσης

ζωής. Έτσι, κατ' επιλογήν ή αναγκαστικά παραμένουν περιορισμένοι στα σύνορα της κρατικής οντότητας που βρέθηκαν στην συγκεκριμένη χρονική στιγμή.

Μερικά χρόνια μετά το 1500 πραγματοποιείται γενικός διωγμός τσιγγάνικων φυλών από πολλές χώρες της Ευρώπης, που διαρκεί περίπου διακόσια χρόνια. Αρκετοί αναγκάστηκαν να γίνουν δουλοπάροικοι ή αφομοιώθηκαν, υποχρεωτικά, με τους ντόπιους πληθυσμούς. Η κατάστασή τους αρχίζει πάλι να δυσκολεύει μετά την Α΄ Παγκόσμια Ανθρωποσφαγή, όπου πολλές χώρες τούς θεωρούν ανεπιθύμητους και οι μετακινήσεις τους περιορίζονται ή απαγορεύονται όπως συμβαίνει σε Αγγλία, Ρωσία και Ουγγαρία. Παρόμοιες διώξεις πραγματοποιούνται στην Ισπανία επί εποχής Φράνκο και παράλληλα στη χιτλερική Γερμανία.

Η σχεδόν άγνωστη ιστορία του τσιγγάνικου ολοκαυτώματος, αποκαλύπτει την φρικιαστική εξόντωση 500 χιλιάδων έως 1,5 εκατομμυρίου τσιγγάνων, που αντιστοιχούσαν στο τουλάχιστον 70% του συνολικού πληθυσμού των τσιγγάνων που κατοικούσαν στον ευρωπαϊκό χώρο. Χαρακτηριστική είναι η εξόντωση 800 παιδιών τσιγγάνικης καταγωγής, την 10η Οκτώβρη 1944 στους θαλάμους αερίων του Άουσβιτς, με το αέριο "Ζάικλον Β". Είχαν προηγη-

κά, δεν ξεχνάμε τη βιαιότητα της επίθεσης των ΕΚΑΜ αρκετά χρόνια πριν σε καταυλισμό στον Ασπρόπυργο, όπως και τις δολοφονίες από τους μπάτσους.

Οι Τσιγγάνοι αποτέλεσαν μια «κλειστή» κοινωνική ομάδα, που διατήρησε την δική της δομή και ιεραρχία, βασιζόμενη στην οικογένεια μεγάλης κλίμακας και έχοντας σαν συνεκτική ύλη την προφορική γλώσσα και ένα πλέγμα παραδόσεων και εθίμων. Η δομή αυτή για μεγάλες χρονικές περιόδους δεν υπήρξε αντίπαλη στις κοινωνικές δομές και συνθήκες. Αντιθέτως, μέσα στις συνθήκες της αγροτικής κοινωνίας, ως τις αρχές του '50, οι Τσιγγάνοι διατήρησαν μια ισορροπία, αναπτύσσοντας επαγγελματικές δραστηριότητες συμπληρωματικές και χρήσιμες για τις τότε κοινωνικές και οικονομικές ανάγκες. Το γυρολογικό εμπόριο, οι αγροτικές εργασίες και η εμπορία αγροτικών προϊόντων λιανικής κλίμακας, η ανάπτυξη τεχνικών επαγγελμάτων (του καλαθοπλέκτη, του γανωτή κλπ.) διατήρησαν, ως κοινωνικά χρήσιμη, την παρουσία των Τσιγγάνων στην κοινωνική δομή, έστω και «περιθωριακά».

Σήμερα **η διαφορετικότητα**, της πλειοψηφίας των τσιγγάνων στον ελλαδικό χώρο, στον επονομαζόμενο «σύγχρονο τρόπο ζωής», δεν απαιτεί ούτε τη δημιουργία διαφό-

Δεν ορίζουμε κάποιους ως διαφορετικούς από εμάς γιατί απλά το «εμείς» δεν μπορεί να οριστεί με όρους κοινής ταυτότητας. Για παράδειγμα, τι μπορούμε να ορίσουμε ως διαφορετικό στον ελλαδικό χώρο, ως προς την έννοια «φυλή» σε ένα μωσαϊκό ανθρώπων και κοινοτήτων; Τους Αρβανίτες, Βλάχους, Σαρακατσάνους, Σλαβομακεδόνες ή μήπως τους Κρήτες, Πόντιους και Θράκες; Δηλαδή με ποια κριτήρια κάποιοι ορίζουν την κυρίαρχη «φυλετικά» ομάδα, έτσι ώστε να καταλήξουν στο μειονοτικό και διαφορετικό;

Ο πυρήνας του διαχωρισμού είναι η έννοια *ενσωμάτωση* και συνάμα η αποδοχή. Δηλαδή, οι Αρβανίτες από τη στιγμή που ενσωματώθηκαν στον ελλαδικό χώρο, έγιναν συνάμα και αποδεχτοί από την κυριαρχία. Εν αντιθέσει με τους τσιγγάνους που έχουν σημαντικές αντιστάσεις ενσωμάτωσης, όχι λόγω μιας αντικρατικής ή αντικυρίαρχης λογικής τους, αλλά λόγω της παρουσίας έντονων συγγενικών δεσμών που ορίζουν τις μικρές ή μεγάλες κοινότητές τους.

Φυσικά, πολλά στοιχεία των συγκεκριμένων κοινωνιών μπορούν να ξενίζουν ή να υπάρχει ένα κλίμα αποστροφής ως προς αυτά, όπως για παράδειγμα ο θεσμός του γάμου σε μικρή ηλικία μέσω πατριαρχικών επιταγών. (Πολλοί κοινωνικοί επιστήμονες επισημαίνουν, πάντως, ότι κοινότητες με υψηλά ποσοστά θνησιμότητας και μικρή μέση ηλικία ζωής αναπαράγονται σε μικρή ηλικία για λόγους επιβίωσης της κοινότητας. Επισπεύδοντας, έτσι, όλες τις δραστηριότητες που έχουν σχέση με τη ζωή. Συνέπεια αυτής της στάσης είναι αντίστοιχα τα υψηλά ποσοστά αναλφαβητισμού, αφού ο γάμος και τα παιδιά απομακρύνουν τις γυναίκες, κυρίως, από την εκπαιδευτική διαδικασία). Αλλά γνωρίζουμε πολύ καλά ότι η εξουσία προσπαθεί να επιβάλλει συγκεκριμένες μορφές συμπεριφοράς, που στους

στικά παραμένουν περιορισμένοι στα σύνορα της κρατικής οντότητας που βρέθηκαν στην συγκεκριμένη χρονική στιγμή.

Μερικά χρόνια μετά το 1500 πραγματοποιείται γενικός διωγμός τσιγγάνικων φυλών από πολλές χώρες της Ευρώπης, που διαρκεί περίπου διακόσια χρόνια. Αρκετοί αναγκάστηκαν να γίνουν δουλοπάροικοι ή αφομοιώθηκαν, υποχρεωτικά, με τους ντόπιους πληθυσμούς. Η κατάστασή τους αρχίζει πάλι να δυσκολεύει μετά την Α΄ Παγκόσμια Ανθρωποσφαγή, όπου πολλές χώρες τούς θεωρούν ανεπιθύμητους και οι μετακινήσεις τους περιορίζονται ή απαγορεύονται όπως συμβαίνει σε Αγγλία, Ρωσία και Ουγγαρία. Παρόμοιες διώξεις πραγματοποιούνται στην Ισπανία επί εποχής Φράνκο και παράλληλα στη χιτλερική Γερμανία.

Η σχεδόν άγνωστη ιστορία του τσιγγάνικου ολοκαυτώματος, αποκαλύπτει την φρικιαστική εξόντωση 500 χιλιάδων έως 1,5 εκατομμυρίου τσιγγάνων, που αντιστοιχούσαν στο τουλάχιστον 70% του συνολικού πληθυσμού των τσιγγάνων που κατοικούσαν στον ευρωπαϊκό χώρο. Χαρακτηριστική είναι η εξόντωση 800 παιδιών τσιγγάνικης καταγωγής, την 10η Οκτώβρη 1944 στους θαλάμους αερίων του Άουσβιτς, με το αέριο «ζάικλον Β». Είχαν προηγηθεί πειράματα από τον γιατρό Μένγκελε και μια σειρά σκληρών βασανιστηρίων.

Τσιγγάνοι και ελλαδικός χώρος

Ένας μεγάλος αριθμός Τσιγγάνων μετακινήθηκε, στην ανταλλαγή πληθυσμών του 1922, ανάμεσα στην Ελλάδα και την Τουρκία. Εννοείται ότι η παρουσία τους στον ελλαδικό χώρο χρονολογείται από την οθωμανική αυτοκρατορία. Ενώ μόλις το 1955 το ελληνικό κράτος αποδίδει

πίθεσης των ΕΚΑΜ αρκετά χρόνια πριν σε καταυλισμό στον Ασπρόπυργο, όπως και τις δολοφονίες από τους μπάτσους.

Οι Τσιγγάνοι αποτέλεσαν μια «κλειστή» κοινωνική ομάδα, που διατήρησε την δική της δομή και ιεραρχία, βασιζόμενη στην οικογένεια μεγάλης κλίμακας και έχοντας σαν συνεκτική ύλη την προφορική γλώσσα και ένα πλέγμα παραδόσεων και εθίμων. Η δομή αυτή για μεγάλες χρονικές περιόδους δεν υπήρξε αντίπαλη στις κοινωνικές δομές και συνθήκες. Αντιθέτως, μέσα στις συνθήκες της αγροτικής κοινωνίας, ως τις αρχές του '50, οι Τσιγγάνοι διατήρησαν μια ισορροπία, αναπτύσσοντας επαγγελματικές δραστηριότητες συμπληρωματικές και χρήσιμες για τις τότε κοινωνικές και οικονομικές ανάγκες. Το γυρολογικό εμπόριο, οι αγροτικές εργασίες και η εμπορία αγροτικών προϊόντων λιανικής κλίμακας, η ανάπτυξη τεχνικών επαγγελμάτων (του καλαθοπλέκτη, του γανωτή κλπ.) διατήρησαν, ως κοινωνικά χρήσιμη, την παρουσία των Τσιγγάνων στην κοινωνική δομή, έστω και «περιθωριακά».

Σήμερα **η διαφορετικότητα**, της πλειοψηφίας των τσιγγάνων στον ελλαδικό χώρο, στον επονομαζόμενο «σύγχρονο τρόπο ζωής», δεν απαιτεί ούτε τη δημιουργία διαφόρων ΜΚΟ που υποτίθεται νοιάζονται για τα προβλήματα των τσιγγάνων, αλλά ουσιαστικά πέραν των οικονομικών ωφελειών που αποκομίζουν, προσπαθούν να τους εντάξουν και να τους ενσωματώσουν στο κυρίαρχο «πολιτιστικό» μοντέλο. Αλλά ούτε και τον ανθρωπισμό θρησκευτικής απόχρωσης, ο οποίος μπορεί μεν, στην καλύτερη περίπτωση, να συμπονά αλλά ταυτόχρονα και ουσιαστικά, διαχωρίζει.

Οι τσιγγάνοι, όπως και όλες οι ομάδες με παρόμοια χαρακτηριστικά ενός ευρύτερου πληθυσμού, **δεν χρειάζονται την ενσωμάτωση στα κυρίαρχα μοντέλα, με μοναδικό**

νάμα ή αποδοχή. Δηλαδή, οι Αρβανίτες από τη στιγμή που ενσωματώθηκαν στον ελλαδικό χώρο, έγιναν συνάμα και αποδεχτοί από την κυριαρχία. Εν αντιθέσει με τους τσιγγάνους που έχουν σημαντικές αντιστάσεις ενσωμάτωσης, όχι λόγω μιας αντικρατικής ή αντικυρίαρχης λογικής τους, αλλά λόγω της παρουσίας έντονων συγγενικών δεσμών που ορίζουν τις μικρές ή μεγάλες κοινότητές τους.

Φυσικά, πολλά στοιχεία των συγκεκριμένων κοινωνιών μπορούν να ξενίζουν ή να υπάρχει ένα κλίμα αποστροφής ως προς αυτά, όπως για παράδειγμα ο θεσμός του γάμου σε μικρή ηλικία μέσω πατριαρχικών επιταγών. (Πολλοί κοινωνικοί επιστήμονες επισημαίνουν, πάντως, ότι κοινότητες με υψηλά ποσοστά θνησιμότητας και μικρή μέση ηλικία ζωής αναπαράγονται σε μικρή ηλικία για λόγους επιβίωσης της κοινότητας. Επισπεύδοντας, έτσι, όλες τις δραστηριότητες που έχουν σχέση με τη ζωή. Συνέπεια αυτής της στάσης είναι αντίστοιχα τα υψηλά ποσοστά αναλφαβητισμού, αφού ο γάμος και τα παιδιά απομακρύνουν τις γυναίκες, κυρίως, από την εκπαιδευτική διαδικασία). Αλλά γνωρίζουμε πολύ καλά ότι η εξουσία προσπαθεί να επιβάλλει συγκεκριμένες μορφές συμπεριφοράς, που στους αρνητές ενσωμάτωσης επιστρατεύει τη βία -προληπτική ή κατασταλτική, φανερή ή αφανή αλλά, πάντως, πραγματική- για ομοιομορφία και κομφορμισμό, κατασκευάζοντας τους «δικούς» μας και τους «άλλους».

Στο όνομα της «πολιτισμικής ομοιομορφίας» η Δύση εφορμά στην Ανατολή (π.χ. Αφγανιστάν, Ιράκ) και ενδοκρατικά, η κυριαρχία κυνηγά και διώκει τον μη ενσωματωμένο και αφομοιωμένο. Οι διώξεις, όμως, γεννούν αντιστάσεις και οι αντιστάσεις, ελπίδα.

Αναρχικός Πυρήνας Χαλκίδας

Στις 23 Αυγούστου δημοσιεύθηκε στην ιστοσελίδα της Κυβέρνησης άρθρο του πρωθυπουργού Γ.Α. Παπανδρέου με τον τίτλο: Κράτος και πολιτικό σύστημα στην υπηρεσία του πολίτη: Το αυτονόητο γίνεται πραγματικότητα, στο οποίο αποτυπώνεται εν ολίγοις το μεγάλο όραμα ενός, όπως καλούμαστε να χωνέψουμε, ...παγκόσμιου ηγέτη πέραν της εποχής του και της μικρής χώρας που του έλαχε να κυβερνά (;). Θα ήταν πραγματικά χάσιμο χρόνου να ασχοληθεί κανείς με το συγκεκριμένο «πόνημα» πριν από μερικά χρόνια, και ίσως το πολύ-πολύ να αφιέρωνε μερικές αράδες για να μνημονεύσει μερικές ακόμα συγγραφικές «στιγμές» υποκρισίας και θράσους εκ μέρους ενός «άνοστου» και «άοσμου» διαχειριστή των εξουσιαστικών υποθέσεων.

Στις συγκεκριμένες, όμως, συνθήκες τα πράγματα αλλάζουν και θα σχολιάσουμε ορισμένα εκτεταμένα αποσπάσματα για έναν και μοναδικό λόγο: Πιστεύουμε ότι λαθεύει ολοκληρωτικά κάποιος αν έχει καταλήξει στο συμπέρασμα ότι –παρά τις ευθύνες του πολιτικού συστήματος και των πολιτικών για την δεινή θέση που έχει περιέλθει πλήθος ανθρώπων και για την ακόμα πιο επώδυνη στην οποία πρόκειται να βρεθεί– θα πρέπει να υπάρξει μια ανοχή, μια έστω πρόσκαιρη εκεχειρία για το λεγόμενο καλό του τόπου «που και πάλι βρίσκεται υπό συνθήκες βαριάς εξάρτησης από διεθνή πολιτικά και οικονομικά κέντρα».

Μ' άλλα λόγια θα δείξουμε γιατί δεν πρέπει να υπάρχει καμία αυταπάτη ότι έστω και ένα μέτρο, έστω και μια «θυσία» στοχεύουν στο ελάχιστο στην κοινωνική ανακούφιση και σε κάποια ψήγματα κοινωνικής δικαιοσύνης. Αντίθετα, θα δούμε ότι για μιαν ακόμη φορά οι εξουσιαστές σε τέτοιες στιγμές προχωρούν ανενδοίαστα στους σχεδιασμούς τους, στην εξασφάλιση εκείνων των προϋποθέσεων, ώστε τα δεσμά για την κοινωνία να γίνουν ισχυρότερα. Δεν έχουν, φυσικά, ούτε τύψεις, ούτε ενοχές.

Αναρωτιέται, λοιπόν, ο Παπανδρέου σε ένα σημείο: «*Θα αποφασίζουν οι λαοί, είτε απευθείας οι ίδιοι, είτε μέσω των θεσμών που τους εκπροσωπούν γνήσια, ή τα κάθε*

ενδεικτικές θα κουράσουμε και θα αναφέρουμε και το υπόλοιπο βιογραφικό του, που απλά αποδεικνύει ότι το ιδιαίτερα «βαρύ» αυτό όνομα δεν ήρθε ως υφιστάμενος του ...Γιώργου Παπακωνσταντίνου.

Ο κ. Σκιόπα, λοιπόν, σήμερα είναι πρόεδρος της Notre Europe (Η Ευρώπη μας) και του Promontory Financial Group της Ευρώπης, καθώς και μέλος της Ομάδας των Τριάντα. Το 1998-2005 ήταν μέλος της πρώτης Εκτελεστικής Επιτροπής της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας. Προηγουμένως, διετέλεσε πρόεδρος της Commissione Nazionale per le Societale e la Borsa (CONSOB, 1997-98), Αναπληρωτής γενικός διευθυντής της Banca d'Italia (1984-1997) και γενικός διευθυντής Οικονομικών και

Χρηματοδοτικών Υποθέσεων της Ευρωπαϊκής Επιτροπής (1979-83). Επίσης, έχει διατελέσει γραμματέας της Μεικτής Επιτροπής Delors (1988-89), πρόεδρος της Συμβουλευτικής Επιτροπής Τραπεζών της Ευρωπαϊκής Ένωσης (1988-1991), πρόεδρος της Επιτροπής της Βασιλείας για την τραπεζική εποπτεία (1993-97) και πρόεδρος της Επιτροπής Πληρωμής και Συστημάτων Διακανονισμού (2000-05). Ο Σκιόπα, που μόλις δύο χρόνια πριν ήταν υπουργός οικονομικών του ιταλικού κράτους, που έχει θητεύσει στην ΕΚΤ στο ΔΝΤ και σε κάθε «σοβαρό» οικονομικό οργανισμό της ΕΕ, έρχεται να κάνει παρέα σε «συμβούλους» όπως ο Λιφ Παγκρότσκι, ο βουλευτής και πρώην υπουργός Βιομηχανίας & Εμπορίου της

ται στις δοσμένες συνθήκες επιβολής όπως αυτές προσδιορίζονται από την κλιματική αλλαγή, την «πρόοδο» του πολέμου κατά της τρομοκρατίας, και την «εξέλιξη» των ευρύτερων ενοποιητικών διαδικασιών της κυριαρχίας που προσδιορίζει την λεγόμενη μετα-ψυχροπολεμική περίοδο.

Ας επανέλθουμε, όμως, στο πρόσφατο άρθρο του Παπανδρέου που συνεχίζει σε άλλο σημείο: «*Όταν μια πολυεθνική έχει τζίρο μεγαλύτερο από το ΑΕΠ ενός κράτους - καταλαβαίνει κανείς την εξουσία που μπορεί να ασκήσει. Όταν στις αγορές των παραγώγων (CDS) διακινούνται παράγωγα που φθάνουν το συνολικό ύψος των 592 τρισεκατομμυρίων δολαρίων, κατανοεί κανείς την τεράστια οικονομική και πολιτική εξουσία που κατέχουν. Η ευκολία των λόμπυ να σταματούν κάθε ουσιαστικό έλεγχο στο χρηματοπιστωτικό σύστημα, η ευκολία μεγάλων πολυεθνικών να διαφθείρουν θεσμούς, πολιτικούς, δικαστές, αστυνομίες, κυβερνήσεις, οδήγησε στην αδυναμία ή ακόμα και στην αιχμαλωσία των εθνικών μας δημοκρατικών θεσμών μπροστά στα μεγάλα και ισχυρά συμφέροντα. Πώς να μην αισθάνεται ο πολίτης μας περιθωριοποιημένος, όταν η ίδια η πολιτεία φαίνεται και φέρεται ως αιχμάλωτη; Όταν μάλιστα το σύστημα τα τελευταία χρόνια τον έκανε εξαρτημένο από το πιστωτικό σύστημα –με καταναλωτικά δάνεια– για βασικές του ανάγκες, υγείας, παιδείας και στέγης και όταν η συλλογική οργάνωση των πολιτών μας, η*

τοιο αποτελεί «παρέκκλιση» ή «διαφθορά»; Εννοείται ότι συναλλάσσονται με το αζημίωτο, ότι αλληλοεξυπηρετούνται. Από πού και ως πού τέλος κάνει ότι αγνοεί ότι τόσοι και τόσοι σημαντικοί εκπρόσωποι της πολιτικής ελίτ εδώ και δεκαετίες υπεραμύνθηκαν στα λόγια και στις πράξεις την «ασυδοσία» της αγοράς ως το πιο πρόσφορο αναπτυξιακό οικονομικό μοντέλο;

Ας κάνουμε, όμως, λίγη υπομονή ακόμη για να δούμε στην συνέχεια τον Παπανδρέου απ' αυτόνητο να ξεστομίζει, ναι, και πάλι τις γνωστές υποσχέσεις: «*Με την κυβέρνησή μας, τελειώνει οριστικά το πανηγύρι της διαφθοράς, που για χρόνια κατέτρωγε την υπόσταση της χώρας μας, την ίδια μας την ψυχή. Είμαστε εδώ για να αποκαταστήσουμε και να προστατέψουμε την τιμή και την υπόληψη του πολιτικού κόσμου στα μάτια των πολιτών. Είμαστε εδώ για να πείσουμε τους Έλληνες και τις Ελληνίδες ότι υπηρετούμε τα δικά τους συμφέροντα και μόνο τα δικά τους συμφέροντα. Είμαστε εδώ για να θωρακίσουμε όσο ποτέ άλλοτε την αυτονομία της πολιτικής*».

Εδώ πραγματικά αρνούμαστε να κάνουμε το παραμικρό σχόλιο. Είμαστε άλλωστε σίγουροι ότι αυτή είναι η αποστολή του Παπανδρέου, γι' αυτήν διαλέχτηκε και αυτήν υπηρετεί... Αλλά ας σοβαρευτούμε με την «εθνική αφήγηση», την απαραίτητη κατά Βενιζέλο για «***να συσπειρωθούν οι πολίτες και να νιώσουν ασφάλεια***». Ποιων τα συμφέροντα εξυπηρετούνται από τον «τέταρτο δρόμο για τον σοσιαλισμό» που αποτελεί για τον Παπανδρέου και την Πασοκική κλίκα στην οποία προΐσταται η εφαρμογή του μνημονίου δεν χωρά καμιά αμφιβολία. Άλλο τόσο δεν χωρά καμιά αμφιβολία πού αποσκοπούν τα γνωστά πολιτικά τερτίπια περί «δομικών ανασχηματισμών» και παράλληλων «σκληρών» διαπραγματεύσεων με την τρόικα ώστε να αναβληθούν δεκάδες σκληρά μέτρα, που φυσικά θα υλοποιηθούν τελικά σύμφωνα με τις επιταγές του μνημονίου κατά γράμμα και κατά κύρη... Κάτι ξέρει και ο Λοβέρδος που κομπάζει ότι με το ασφαλιστικό έκανε το καθήκον του απέναντι στην χώρα και τους πολίτες και αργά ή γρήγορα θα δικαιωθεί, ενώ δεν παρέλειψε να υπενθυμίσει την ε-

τικά χάσιμο χρόνου να ασχοληθεί κανείς με το συγκεκριμένο «πόνημα» πριν από μερικά χρόνια, και ίσως το πολύ-πολύ να αφιέρωνε μερικές αράδες για να μνημονεύσει μερικές ακόμα συγγραφικές «στιγμές» υποκρισίας και θράσους εκ μέρους ενός «άνοστου» και «άοσμου» διαχειριστή των εξουσιαστικών υποθέσεων.

Στις συγκεκριμένες, όμως, συνθήκες τα πράγματα αλλάζουν και θα σχολιάσουμε ορισμένα εκτεταμένα αποσπάσματα για έναν και μοναδικό λόγο: Πιστεύουμε ότι λαθεύει ολοκληρωτικά κάποιος αν έχει καταλήξει στο συμπέρασμα ότι –παρά τις ευθύνες του πολιτικού συστήματος και των πολιτικών για την δεινή θέση που έχει περιέλθει πλήθος ανθρώπων και για την ακόμα πιο επώδυνη στην οποία πρόκειται να βρεθεί– θα πρέπει να υπάρξει μια ανοχή, μια έστω πρόσκαιρη εκεχειρία για το λεγόμενο καλό του τόπου «που και πάλι βρίσκεται υπό συνθήκες βαριάς εξάρτησης από διεθνή πολιτικά και οικονομικά κέντρα».

Μ' άλλα λόγια θα δείξουμε γιατί δεν πρέπει να υπάρχει καμία αυταπάτη ότι έστω και ένα μέτρο, έστω και μια «θυσία» στοχεύουν στο ελάχιστο στην κοινωνική ανακούφιση και σε κάποια ψήγματα κοινωνικής δικαιοσύνης. Αντίθετα, θα δούμε ότι για μιαν ακόμη φορά οι εξουσιαστές σε τέτοιες στιγμές προχωρούν ανενδοίαστα στους σχεδιασμούς τους, στην εξασφάλιση εκείνων των προϋποθέσεων, ώστε τα δεσμά για την κοινωνία να γίνουν ισχυρότερα. Δεν έχουν, φυσικά, ούτε τύψεις, ούτε ενοχές.

Αναρωτιέται, λοιπόν, ο Παπανδρέου σε ένα σημείο: «*Θα αποφασίζουν οι λαοί, είτε απευθείας οι ίδιοι, είτε μέσω των θεσμών που τους εκπροσωπούν γνήσια, ή τα κάθε λογής συμφέροντα, που τελικά, νέμονται προς όφελός τους την εξουσία; Η ανθρωπότητα σήμερα, η Ευρώπη σήμερα, εμείς σήμερα, έχουμε θεωρητικά τις δυνατότητες, τα εργαλεία, την τεχνολογία, την γνώση, τον οικονομικό πλούτο, να λύσουμε τα μικρά αλλά και τα μεγάλα προβλήματα της εποχής. Μπορούμε να κάνουμε την φτώχεια, παρελθόν. Μπορούμε να αντιμετωπίσουμε αποτελεσματικά την απειλή της κλιματικής αλλαγής. Μπορούμε να εξαλείψουμε τον αναλφαβητισμό, ψηφιακό και συμβατικό. Μπορούμε να δημιουργήσουμε εργασία με ποιότητα για όλους. Μπορούμε να αντιμετωπίσουμε τις πανδημίες. Μπορούμε να βρούμε λύσεις για τα τεράστια μεταναστευτικά και προσφυγικά ρεύματα. Γιατί δεν το κάνουμε τότε;*»

ρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας. Προηγουμένως, διετέλεσε πρόεδρος της Commissione Nazionale per le Societale e la Borsa (CONSOB, 1997-98), Αναπληρωτής γενικός διευθυντής της Banca d'Italia (1984-1997) και γενικός διευθυντής Οικονομικών και Χρηματοδοτικών Υποθέσεων της Ευρωπαϊκής Επιτροπής (1979-83). Επίσης, έχει διατελέσει γραμματέας της Μεικτής Επιτροπής Delors (1988-89), πρόεδρος της Συμβουλευτικής Επιτροπής Τραπεζών της Ευρωπαϊκής Ένωσης (1988-1991), πρόεδρος της Επιτροπής της Βασιλείας για την τραπεζική εποπτεία (1993-97) και πρόεδρος της Επιτροπής Πληρωμής και Συστημάτων Διακανονισμού (2000-05). Ο Σκιόπα, που μόλις δύο χρόνια πριν ήταν υπουργός οικονομικών του ιταλικού κράτους, που έχει θητεύσει στην ΕΚΤ στο ΔΝΤ και σε κάθε «σοβαρό» οικονομικό οργανισμό της ΕΕ, έρχεται να κάνει παρέα σε «συμβούλους» όπως ο Λιφ Παγκρότσκι, ο βουλευτής και πρώην υπουργός Βιομηχανίας & Εμπορίου της Σουηδίας, ή ο Ρότζερ Ουίλκινς, γγ της Γενικής Εισαγγελίας της κυβέρνησης της Αυστραλίας και ειδικός σύμβουλος του πρωθυπουργού της χώρας ή ακόμα ο Τζεφ Μάλγκαν τέως επικεφαλής Στρατηγικού Σχεδιασμού του γραφείου του Βρετανού πρωθυπουργού.

Φυσικά εμάς δεν μάς απασχολεί ούτε «κατά διάνοιαν» η γνήσια λαϊκή και θεσμική εκπροσώπηση. Αν τα αναφέρουμε όλα αυτά είναι γιατί η κοροϊδία είναι τόσο φανερή και τόσο ανυπόφορη. Γιατί βέβαια σημασία δεν έχει τόσο το ποσόν των 641.751 ευρώ με το οποίο θα καλύπτονται οι μισθοί των «συμβούλων» σύμφωνα με το σχετικό ΦΕΚ, όπως αντιπολιτευτικά διάφοροι τονίζουν για να δηλώσουν την «αντίθεσή» τους, αλλά το γεγονός ότι αυτή τη στιγμή εφαρμό-

καταλαβαίνει κανείς την εξουσία που μπορεί να ασκήσει. Όταν στις αγορές των παραγώγων (CDS) διακινούνται παράγωγα που φθάνουν το συνολικό ύψος των 592 τρισεκατομμυρίων δολαρίων, κατανοεί κανείς την τεράστια οικονομική και πολιτική εξουσία που κατέχουν. Η ευκολία των λόμπυ να σταματούν κάθε ουσιαστικό έλεγχο στο χρηματοπιστωτικό σύστημα, η ευκολία μεγάλων πολυεθνικών να διαφθείρουν θεσμούς, πολιτικούς, δικαστές, αστυνομίες, κυβερνήσεις, οδήγησε στην αδυναμία ή ακόμα και στην αιχμαλωσία των εθνικών μας δημοκρατικών θεσμών μπροστά στα μεγάλα και ισχυρά συμφέροντα. Πώς να μην αισθάνεται ο πολίτης μας περιθωριοποιημένος, όταν η ίδια η πολιτεία φαίνεται και φέρεται ως αιχμάλωτη; Όταν μάλιστα το σύστημα τα τελευταία χρόνια τον έκανε εξαρτημένο από το πιστωτικό σύστημα –με καταναλωτικά δάνεια– για βασικές του ανάγκες, υγείας, παιδείας και στέγης και όταν η συλλογική οργάνωση των πολιτών μας, η συλλογική έκφραση των πολιτών μας είχε συστηματικά περιοριστεί στο zapping των καναλιών, στην προσπάθεια εξασφάλισης ενός «μέσου» ή στην εξασφάλιση της ατομικής αγοραστικής δύναμης».

Και πάλι το ίδιο βαρετό και τετριμμένο παραμύθι της διαφθοράς των «σεπτών και τίμιων», πλην όμως ανυπεράσπιστων, πολιτικών, δικαστών, αστυνομικών απέναντι στην απεριόριστη δύναμη των πολυεθνικών που έχουν συσσωρεύσει τεράστιο πλούτο.

Και πάλι το ψέμα σ' όλο του το μεγαλείο με τις απαραίτητες δόσεις ασυναρτησίας. Μα αν κατέχουν οι πολυεθνικές τεράστια πολιτική και οικονομική εξουσία αυτό δεν οφείλεται στο ότι μπορούν και «διαφθείρουν» οποιονδήποτε «σεμνό και ταπεινό»

ου απτόητο να ξεστομίζει, ναι, και πάλι τις γνωστές υποσχέσεις: «*Με την κυβέρνησή μας, τελειώνει οριστικά το πανηγύρι της διαφθοράς, που για χρόνια κατέτρωγε την υπόσταση της χώρας μας, την ίδια μας την ψυχή. Είμαστε εδώ για να αποκαταστήσουμε και να προστατέψουμε την τιμή και την υπόληψη του πολιτικού κόσμου στα μάτια των πολιτών. Είμαστε εδώ για να πείσουμε τους Έλληνες και τις Ελληνίδες ότι υπηρετούμε τα δικά τους συμφέροντα και μόνο τα δικά τους συμφέροντα. Είμαστε εδώ για να θωρακίσουμε όσο ποτέ άλλοτε την αυτονομία της πολιτικής*».

Εδώ πραγματικά αρνούμαστε να κάνουμε το παραμικρό σχόλιο. Είμαστε άλλωστε σίγουροι ότι αυτή είναι η αποστολή του Παπανδρέου, γι' αυτήν διαλέχτηκε και αυτήν υπηρετεί... Αλλά ας σοβαρευτούμε με την «εθνική αφήγηση», την απαραίτητη κατά Βενιζέλο για «***να συσπειρωθούν οι πολίτες και να νιώσουν ασφάλεια***». Ποιων τα συμφέροντα εξυπηρετούνται από τον «τέταρτο δρόμο για τον σοσιαλισμό» που αποτελεί για τον Παπανδρέου και την Πασοκική κλίκα στην οποία προΐσταται η εφαρμογή του μνημονίου δεν χωρά καμιά αμφιβολία. Άλλο τόσο δεν χωρά καμιά αμφιβολία πού αποσκοπούν τα γνωστά πολιτικά τερτίπια περί «δομικών ανασχηματισμών» και παράλληλων «σκληρών» διαπραγματεύσεων με την τρόικα ώστε να αναβληθούν δεκάδες σκληρά μέτρα, που φυσικά θα υλοποιηθούν τελικά σύμφωνα με τις επιταγές του μνημονίου κατά γράμμα και κατά κύρη... Κάτι ξέρει και ο Λοβέρδος που κομπάζει ότι με το ασφαλιστικό έκανε το καθήκον του απέναντι στην χώρα και τους πολίτες και αργά ή γρήγορα θα δικαιωθεί, ενώ δεν παρέλειψε να υπερασπιστεί την εφαρμογή του μνημονίου λέγοντας ότι για να ξεπεράσουμε το μνημόνιο πρέπει να το εφαρμόσουμε. Μάλλον αυτό εννοούν και οι Financial Times που σε άρθρο τους στις 13 Αυγούστου σχεδόν συγγνωμονούν την ελληνική κυβέρνηση για την εφαρμογή του μνημονίου.

Κατά τα άλλα η **δημιουργία σώματος ήπιας καταστολής** για την αντιμετώπιση της "εγκληματικότητας" στο κέντρο της Αθήνας στο οποίο θα στρατολογηθούν και μετανάστες πέρα από τις εξωτικές περιγραφές που το συνοδεύουν όσον αφορά τους δήθεν στόχους για την δημιουργία πολυπολιτισμικών παζαριών (Νέα: «**Αέρα Λονδίνου να δώσει στο κέντρο της Αθήνας η διυπουργική επιτροπή που έχει αναλάβει να μελετήσει την κατάσταση γκέτο που έχει**

και ένα μέτρο, έστω και μια «θυσία» στοχεύουν στο ελάχιστο στην κοινωνική ανακούφιση και σε κάποια ψήγματα κοινωνικής δικαιοσύνης. Αντίθετα, θα δούμε ότι για μιαν ακόμη φορά οι εξουσιαστές σε τέτοιες στιγμές προχωρούν ανενδοίαστα στους σχεδιασμούς τους, στην εξασφάλιση εκείνων των προϋποθέσεων, ώστε τα δεσμά για την κοινωνία να γίνουν ισχυρότερα. Δεν έχουν, φυσικά, ούτε τύψεις, ούτε ενοχές.

Αναρωτιέται, λοιπόν, ο Παπανδρέου σε ένα σημείο: «*Θα αποφασίζουν οι λαοί, είτε απευθείας οι ίδιοι, είτε μέσω των θεσμών που τους εκπροσωπούν γνήσια, ή τα κάθε λογής συμφέροντα, που τελικά, νέμονται προς όφελός τους την εξουσία; Η ανθρωπότητα σήμερα, η Ευρώπη σήμερα, εμείς σήμερα, έχουμε θεωρητικά τις δυνατότητες, τα εργαλεία, την τεχνολογία, την γνώση, τον οικονομικό πλούτο, να λύσουμε τα μικρά αλλά και τα μεγάλα προβλήματα της εποχής. Μπορούμε να κάνουμε την φτώχεια, παρελθόν. Μπορούμε να αντιμετωπίσουμε αποτελεσματικά την απειλή της κλιματικής αλλαγής. Μπορούμε να εξαλείψουμε τον αναλφαβητισμό, ψηφιακό και συμβατικό. Μπορούμε να δημιουργήσουμε εργασία με ποιότητα για όλους. Μπορούμε να αντιμετωπίσουμε τις πανδημίες. Μπορούμε να βρούμε λύσεις για τα τεράστια μεταναστευτικά και προσφυγικά ρεύματα. Γιατί δεν το κάνουμε τότε;*»

Μαθήματα υποκρισίας; Μνημείο θράσους και εμπαιγμού; Ποιοι θα αποφασίζουν μας ρωτά την ίδια στιγμή που δίνει στην πράξη την απάντηση περί του τι εννοεί όταν μιλά για γνήσια λαϊκή και θεσμική εκπροσώπηση. Την στιγμή που είναι κάτι παραπάνω από φανερό ότι οι δεκάδες «σύμβουλοι» που στελεχώνουν το πρωθυπουργικό γραφείο δεν αποτελούν παρά κυβερνητικά στελέχη και μάλιστα πρώτης γραμμής διαφόρων κρατών, κάτι που γίνεται ολοένα και πιο φανερό ύστερα και από την πρόσληψη αυτή τη φορά του κ. Τομάσο Παντόα Σκιόπα ο οποίος έχει διατελέσει υπουργός Οικονομίας και Οικονομικών της Ιταλίας την περίοδο 2006-08 και πρόεδρος της Υπουργικής Επιτροπής του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου το 2007 και το 2008. Παρ' ότι και οι δύο σχετικά πρόσφατες ιδιότητες του νέου «συμβούλου» είναι αρκετά τελέσει γραμματέας της Μεικτής Επιτροπής Delors (1988-89), πρόεδρος της Συμβουλευτικής Επιτροπής Τραπεζών της Ευρωπαϊκής Ένωσης (1988-1991), πρόεδρος της Επιτροπής της Βασιλείας για την τραπεζική εποπτεία (1993-97) και πρόεδρος της Επιτροπής Πληρωμής και Συστημάτων Διακανονισμού (2000-05). Ο Σκιόπα, που μόλις δύο χρόνια πριν ήταν υπουργός οικονομικών του ιταλικού κράτους, που έχει θητεύσει στην ΕΚΤ στο ΔΝΤ και σε κάθε «σοβαρό» οικονομικό οργανισμό της ΕΕ, έρχεται να κάνει παρέα σε «συμβούλους» όπως ο Λιφ Παγκρότσκι, ο βουλευτής και πρώην υπουργός Βιομηχανίας & Εμπορίου της Σουηδίας, ή ο Ρότζερ Ουίλκινς, γγ της Γενικής Εισαγγελίας της κυβέρνησης της Αυστραλίας και ειδικός σύμβουλος του πρωθυπουργού της χώρας ή ακόμα ο Τζεφ Μάλγκαν τέως επικεφαλής Στρατηγικού Σχεδιασμού του γραφείου του Βρετανού πρωθυπουργού.

Φυσικά εμάς δεν μάς απασχολεί ούτε «κατά διάνοιαν» η γνήσια λαϊκή και θεσμική εκπροσώπηση. Αν τα αναφέρουμε όλα αυτά είναι γιατί η κοροϊδία είναι τόσο φανερή και τόσο ανυπόφορη. Γιατί βέβαια σημασία δεν έχει τόσο το ποσόν των 641.751 ευρώ με το οποίο θα καλύπτονται οι μισθοί των «συμβούλων» σύμφωνα με το σχετικό ΦΕΚ, όπως αντιπολιτευτικά διάφοροι τονίζουν για να δηλώσουν την «αντίθεσή» τους, αλλά το γεγονός ότι αυτή τη στιγμή εφαρμόζεται ένα «πρωτοποριακό» μοντέλο διακυβέρνησης, που θυμίζει βέβαια τις απαρχές της συγκρότησης του ελληνικού κράτους και διάφορες ιστορικές «στιγμές» της «ξένης» εξάρτησης και πατρωνίας, αλλά έχει και σημαντικές διαφορές και εφαρμογές στην συγκεκριμένη «τοπική» και «διεθνή» συγκυρία.

Οι συνεχείς αναφορές του Παπανδρέου στην «ανάγκη παγκόσμιας διακυβέρνησης», ούτε τυχαίες είναι, ούτε αποτελούν γενικά και αόριστα το «όραμα» ενός «παρεξηγημένου» ηγέτη που περιφέρεται ανά τον πλανήτη κάνοντας δημόσιες σχέσεις όπως διατείνονται περιπαικτικά πολλοί. Η εφαρμογή μοντέλου ή συνδυασμού μοντέλων τέτοιου είδους διακυβέρνησης έχει την βαρύτητά της αυτή την «στιγμή» για σημαντικότατα κομμάτια της κυριαρχικής ελίτ, πολιτικής ή οικονομικής και εντάσσε*χρηματοπιστωτικό σύστημα, η ευκολία μεγάλων πολυεθνικών να διαφθείρουν θεσμούς, πολιτικούς, δικαστές, αστυνομίες, κυβερνήσεις, οδήγησε στην αδυναμία ή ακόμα και στην αιχμαλωσία των εθνικών μας δημοκρατικών θεσμών μπροστά στα μεγάλα και ισχυρά συμφέροντα. Πώς να μην αισθάνεται ο πολίτης μας περιθωριοποιημένος, όταν η ίδια η πολιτεία φαίνεται και φέρεται ως αιχμάλωτη; Όταν μάλιστα το σύστημα τα τελευταία χρόνια τον έκανε εξαρτημένο από το πιστωτικό σύστημα –με καταναλωτικά δάνεια– για βασικές του ανάγκες, υγείας, παιδείας και στέγης και όταν η συλλογική οργάνωση των πολιτών μας, η συλλογική έκφραση των πολιτών μας είχε συστηματικά περιοριστεί στο zapping των καναλιών, στην προσπάθεια εξασφάλισης ενός «μέσου» ή στην εξασφάλιση της ατομικής αγοραστικής δύναμης*».

Και πάλι το ίδιο βαρετό και τετριμμένο παραμύθι της διαφθοράς των «σεπτών και τίμιων», πλην όμως ανυπεράσπιστων, πολιτικών, δικαστών, αστυνομικών απέναντι στην απεριόριστη δύναμη των πολυεθνικών που έχουν συσσωρεύσει τεράστιο πλούτο.

Και πάλι το ψέμα σ' όλο του το μεγαλείο με τις απαραίτητες δόσεις ασυναρτησίας. Μα αν κατέχουν οι πολυεθνικές τεράστια πολιτική και οικονομική εξουσία αυτό δεν οφείλεται στο ότι μπορούν και «διαφθείρουν» οποιοδήποτε «σεμνό και ταπεινό» πολιτικό, παρά στο ότι αποτελούν μια αναπόσπαστη συνιστώσα της παγκόσμιας κυριαρχίας, οι ελίτ της οποίας μπορούν και μοιράζονται την εξουσία, τα πλούτη, τις αποφάσεις για πόλεμο και «ειρήνη», για θάνατο και «ζωή» των υπηκόων, για τους ρυθμούς καταστροφής του περιβάλλοντος κοκ. Για ποια αιχμάλωτη πολιτεία μιλά ο Παπανδρέου; Εκτός αν απευθύνεται σε αδαείς, πνευματικά καθυστερημένους (εννοούμε το εναπομείναν κομματικό κοινό) ή αφελείς ανθρώπους (που ούτως ή άλλως τείνουν να εξαφανισθούν ως «είδος»).

Ποιος πρωθυπουργός, ποιας κυβέρνησης, σε ποιον τόπο δεν αποτελεί τον καλύτερο συνομιλητή των βιομηχάνων, των εκπροσώπων των πολυεθνικών και του χρηματοπιστωτικού κεφαλαίου είτε ανοικτά, είτε καλυμμένα; Από πού και ως που κάτι τέκή κλίκα στην οποία προΐσταται η εφαρμογή του μνημονίου δεν χωρά καμιά αμφιβολία. Άλλο τόσο δεν χωρά καμιά αμφιβολία πού αποσκοπούν τα γνωστά πολιτικά τερτίπια περί «δομικών ανασχηματισμών» και παράλληλων «σκληρών» διαπραγματεύσεων με την τρόικα ώστε να αναβληθούν δεκάδες σκληρά μέτρα, που φυσικά θα υλοποιηθούν τελικά σύμφωνα με τις επιταγές του μνημονίου κατά γράμμα και κατά κύρη... Κάτι ξέρει και ο Λοβέρδος που κομπάζει ότι με το ασφαλιστικό έκανε το καθήκον του απέναντι στην χώρα και τους πολίτες και αργά ή γρήγορα θα δικαιωθεί, ενώ δεν παρέλειψε να υπερασπιστεί την εφαρμογή του μνημονίου λέγοντας ότι για να ξεπεράσουμε το μνημόνιο πρέπει να το εφαρμόσουμε. Μάλλον αυτό εννοούν και οι Financial Times που σε άρθρο τους στις 13 Αυγούστου σχεδόν ευγνωμονούν την ελληνική κυβέρνηση για την εφαρμογή του μνημονίου.

Κατά τα άλλα η **δημιουργία σώματος ήπιας καταστολής** για την αντιμετώπιση της «εγκληματικότητας» στο κέντρο της Αθήνας στο οποίο θα στρατολογηθούν και μετανάστες πέρα από τις εξωτικές περιγραφές που το συνοδεύουν όσον αφορά τους δήθεν στόχους για την δημιουργία πολυπολιτισμικών παζαριών (Νέα: «**Αέρα Λονδίνου να δώσει στο κέντρο της Αθήνας η διυπουργική επιτροπή που έχει αναλάβει να μελετήσει την κατάσταση γκέτο που έχει δημιουργηθεί στην καρδιά της πρωτεύουσας**») έρχεται να συνοδεύσει τις εσπευσμένες όπως φαίνεται αναπλάσεις στο κέντρο της Αθήνας με την πεζοδρόμηση της Β. Όλγας, αλλά και πλατειών όπως ο Αγ. Παντελεήμονας. Ελέω δημοτικών και περιφερειακών εκλογών, αλλά και της εφαρμογής του Καλλικράτη τα πράγματα φαίνεται ότι θα προχωρήσουν με τους προσανατολισμούς που ήδη έχουν καταγραφεί και μέσα από την Διαδρομή Ελευθερίας επανειλημμένα. Όσο για την αριστερή αντίσταση στο Μνημόνιο θα θέλαμε κάτι να γράψουμε, αλλά είναι πραγματικά σαν να κλέβεις εκκλησία. Υπομονή έως το επόμενο φύλλο, το αντιεκλογικό. Θα τους Μνημονεύσουμε τότε μια και καλή...

Συσπείρωση Αναρχικών

ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ

Συντρόφισσες και σύντροφοι,

Η καταγραφή ειδήσεων και γεγονότων αποτελεί σημαντικό μέσο για την ανάπτυξη του κοινωνικού αντικρατικού αγώνα και μια ουσιαστική παρακαταθήκη εμπειριών και μνήμης για τους ανθρώπους.
Η σοβαρότητα αυτού του ζητήματος μας κάνει να είμαστε ιδιαίτερα επίμονοι και προσεκτικοί. Παρ' όλα αυτά, είναι ενδεχόμενο να μας διαφύγει, είτε λόγω πίεσης χρόνου είτε για άλλους λόγους, ανεξάρτητους των θελήσεών μας, κάποιο γεγονός. Γι' αυτό, η συμβολή σας στην «αποκατάσταση» τέτοιων παραλείψεων είναι επιθυμητή και λειτουργική.
Η «ύλη» της εφημερίδας συνήθως «κλείνει» γύρω στις τελευταίες μέρες του κάθε μήνα για να προλάβουμε να την σελιδοποιήσουμε και να την πάμε τυπογραφείο.
Έτσι, σύντροφοι/σες και φίλοι/ες, κάποιες φορές θα «λείπουν» τρέχουσες ειδήσεις τις οποίες θα βλέπετε να παρουσιάζονται τον... επόμενο μήνα. Γι' αυτό και σ' αυτο το φύλλο της ΔΙΑΔΡΟΜΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ αρχίζουμε τις ειδήσεις - σχόλια - εκδηλώσεις από την

Παρασκευή 25 Ιουνίου
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
Γίνεται **εμπρησμός** στα γραφεία του Ιατρικού Συλλόγου Θεσσαλονίκης, στα γραφεία του 3ου περιφερειακού συμβουλίου επιλογής και αξιολόγησης επιμελητών ιατρών Ε.Σ.Υ. του υπουργείου υγείας και κοινωνικής αλληλεγγύης και στο σπίτι του Αριστείδη Μπουσουλέγκα, διοικητή της υγειονομικής περιφέρειας ανατολικής Μακεδονίας και Θράκης. Την ευθύνη αναλαμβάνει η «Επέμβαση για την Εκδίκηση και την Αλληλεγγύη».

Τρίτη 29 Ιουνίου
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
Κατά τη διάρκεια της απεργιακής πορείας, ομάδα διαδηλωτών αφαιρεί προϊόντα από σούπερ-μάρκετ στην οδό Κρυστάλλη.

Ιούλιος 2010
Σάββατο 3 Ιουλίου
Γίνεται **συγκέντρωση** στην κεντρική πλατεία Κοζάνης, με μικροφωνική, για τον θάνατο στις φυλακές Γρεβενών 4 ατόμων μέσα σε μια εβδομάδα

Πέμπτη 8 Ιουλίου
ΗΠΑ

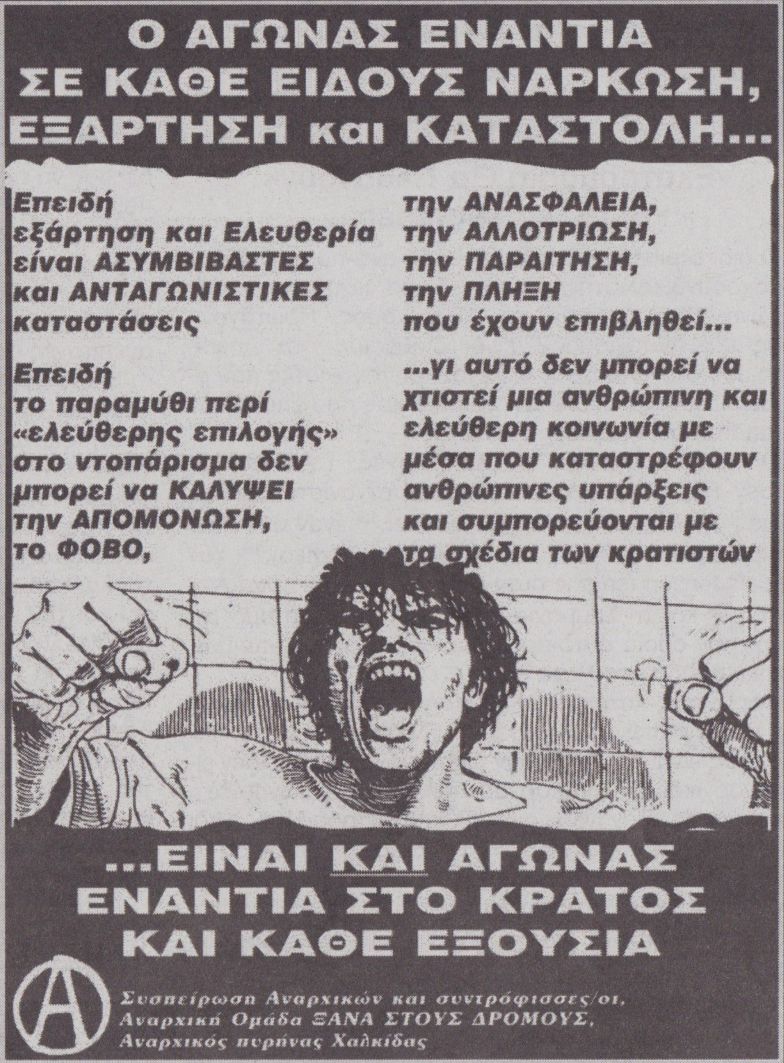
όμηροι από τους εργάτες απελευθερώνονται.
Η Changuinola, με πληθυσμό περίπου 50.000 κατοίκους, είναι η πρωτεύουσα της δυτικής επαρχίας Bocas del Toro. Τις τελευταίες μέρες πάνω από 7000 εργαζόμενοι στις φυτείες μπανάνας έχουν συγκρουστεί με τους μπάτσους. Εκτός των μισθολογικών διεκδικήσεων, οι εργάτες διαμαρτύρονται και για έναν πρόσφατο νόμο του κράτους που τους απαγορεύει να συνδικαλίζονται και περιορίζει τις απεργίες.

Δευτέρα 12 Ιουλίου
ΚΗΦΙΣΙΑ (Αττική)
Πυρπολούνται δύο διπλωματικά αυτοκίνητα. Την ευθύνη αναλαμβάνει ο «Επαναστατικός Σχηματισμός Εμπρηστών».

Σάββατο 17 Ιουλίου
ΑΤΤΙΚΗ
Πυρπολείται τράπεζα Marfin στον Υμηττό. Την ευθύνη αναλαμβάνει η «Ομάδα Αντάρτικου Πόλης Κώστας Σειρηνίδης».

Πέμπτη 22 Ιουλίου
ΥΕΜΕΝΗ
Ενέδρα στήνουν αντάρτες σε στρατιωτικό όχημα και σκοτώνονται 5 στρατιώτες.

στια της πρωτεύουσας Πνομ Πενχ, είναι ιδιοκτησίας μιας Μαλαισιανής εταιρίας, και παράγει ενδύματα για πολυεθνικές ειδών σπορ (Adidas και Puma) αλλά και άλλες όπως Gap, Benetton. Το εργοστάσιο συμβάλλει στις εξαγωγές της χώρας που ξεπερνούν το 1 δισ. δολάρια το χρόνο. Κυρίως εργάζονται γυναίκες, από τα 300.000 συνολικά άτομα που απασχολεί η βιομηχανία ένδυσης της χώρας, και οι άθλιες συνθήκες τις οδηγούν στο να ξεσηκωθούν με αφορμή την απόλυση του συνδικαλιστή. Όμως η αγριότητα που με την οποία αντιμετωπίζονται τις αναγκάζει σταματήσουν την απεργία και να ξαναγυρίσουν στο εργοστάσιο.

ου εσωτερικών και να τραυματιστούν άλλοι δύο.

Πέμπτη 19 Αυγούστου
ΚΑΥΚΑΣΟΣ
Η ένοπλη αντίσταση ενάντια στη ρωσική εισβολή και κατοχή, όσο και στους εγχώριους εγκάθετους των κατακτητών συνεχίζεται. Τέσσερις αντάρτες πέφτουν νεκροί, όταν προσπαθούν να διαφύγουν από μπλόκο των μπάτσων στο Νταγκε-

οποίες θα βλέπετε να παρουσιάζονται τον... επόμενο μήνα. Γι' αυτό και σ' αυτο το φύλλο της ΔΙΑΔΡΟΜΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ αρχίζουμε τις ειδήσεις - σχόλια - εκδηλώσεις από την

Παρασκευή 25 Ιουνίου
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
Γίνεται **εμπρησμός** στα γραφεία του Ιατρικού Συλλόγου Θεσσαλονίκης, στα γραφεία του 3ου περιφερειακού συμβουλίου επιλογής και αξιολόγησης επιμελητών ιατρών Ε.Σ.Υ. του υπουργείου υγείας και κοινωνικής αλληλεγγύης και στο σπίτι του Αριστείδη Μπουσουλέγκα, διοικητή της υγειονομικής περιφέρειας ανατολικής Μακεδονίας και Θράκης. Την ευθύνη αναλαμβάνει η «Επέμβαση για την Εκδίκηση και την Αλληλεγγύη».

Τρίτη 29 Ιουνίου
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
Κατά τη διάρκεια της απεργιακής πορείας, ομάδα διαδηλωτών αφαιρεί προϊόντα από σούπερ-μάρκετ στην οδό Κρυστάλλη.

Ιούλιος 2010
Σάββατο 3 Ιουλίου
Γίνεται **συγκέντρωση** στην κεντρική πλατεία Κοζάνης, με μικροφωνική, για τον θάνατο στις φυλακές Γρεβενών 4 ατόμων μέσα σε μια εβδομάδα

Πέμπτη 8 Ιουλίου
ΗΠΑ
Εξαγριωμένοι κάτοικοι του Όκλαντ συγκρούονται με τους μπάτσους, μετά την ανακοίνωση της απόφασης για τη δολοφονία του Όσκαρ Γκραντ από το μπάτσο Johannes Mehserle, την Πρωτοχρονιά του 2009. Η απόφαση είναι φόνος «σε βρασμό ψυχής», παρ' ότι ο Όσκαρ Γκραντ είχε πυροβοληθεί πισώπλατα.
Πετώντας πέτρες και μπουκάλια σε αστυνομικούς, βάζουν φωτιά σε οδοφράγματα και σπάζουν τζαμαρίες σε πολυτελή καταστήματα. Επιθέσεις γίνονται, επίσης, στο κατάστημα φαρμάκων-καλλυντικών Rite-Aid και στην τράπεζα Far East National Bank, ενώ σπάζεται κι ένα περιπολικό. Οι μπάτσοι πραγματοποιούν αρκετές συλλήψεις.
Οι μπάτσοι μιλούν για «μαυροφορεμένους αναρχικούς που κινήθηκαν κατά μήκος της οδού Broadway». Στους τοίχους έχουν γραφτεί συνθήματα, ανάμεσα στα οποία είναι και το: «Δεν μπορείτε να μας πυροβολήσετε όλους».

όμηροι από τους εργάτες απελευθερώνονται.
Η Changuinola, με πληθυσμό περίπου 50.000 κατοίκους, είναι η πρωτεύουσα της δυτικής επαρχίας Bocas del Toro. Τις τελευταίες μέρες πάνω από 7000 εργαζόμενοι στις φυτείες μπανάνας έχουν συγκρουστεί με τους μπάτσους. Εκτός των μισθολογικών διεκδικήσεων, οι εργάτες διαμαρτύρονται και για έναν πρόσφατο νόμο του κράτους που τους απαγορεύει να συνδικαλίζονται και περιορίζει τις απεργίες.

Δευτέρα 12 Ιουλίου
ΚΗΦΙΣΙΑ (Αττική)
Πυρπολούνται δύο διπλωματικά αυτοκίνητα. Την ευθύνη αναλαμβάνει ο «Επαναστατικός Σχηματισμός Εμπρηστών».

Σάββατο 17 Ιουλίου
ΑΤΤΙΚΗ
Πυρπολείται τράπεζα Marfin στον Υμηττό. Την ευθύνη αναλαμβάνει η «Ομάδα Αντάρτικου Πόλης Κώστας Σειρηνίδης».

Πέμπτη 22 Ιουλίου
ΥΕΜΕΝΗ
Ενέδρα στήνουν αντάρτες σε στρατιωτικό όχημα και σκοτώνονται 5 στρατιώτες.

Παρασκευή 23 Ιουλίου
ΙΩΑΝΝΙΝΑ
Συγκρούσεις ξεσπούν ανάμεσα σε κατοίκους και ΜΑΤ με αφορμή το ΧΥΤΑ στο χωριό Ελληνικό.

Τρίτη 27 Ιουλίου
ΚΑΜΠΟΤΖΗ
Οι μπάτσοι χρησιμοποιούν συσκευές ηλεκτροσόκ για να επιτεθούν σε γυναίκες που εργάζονται σε εργοστάσια που παράγουν ρούχα μαζικής πώλησης για το Ηνωμένο Βασίλειο και τους άλλους δυτικούς καπιταλιστικούς «παραδείσους».
Τουλάχιστον 9 γυναίκες τραυματίζονται όταν 100 Καμποτζιανοί ΜΑΤατζήδες, οπλισμένοι σαν αστακοί με αυτόματα προσπαθούν να απωθήσουν 3000 γυναίκες και να τις αναγκάσουν να επιστρέψουν στο εργοστάσιό.
Κάποιες απ' αυτές που «κερδίζουν» κάτω από 1 δολάριο τη μέρα, πέφτουν στο έ-

συμβάλλει στις εξαγωγές της χώρας που ξεπερνούν το 1 δισ. δολάρια το χρόνο. Κυρίως εργάζονται γυναίκες, από τα 300.000 συνολικά άτομα που απασχολεί η βιομηχανία ένδυσης της χώρας, και οι άθλιες συνθήκες τις οδηγούν στο να ξεσηκωθούν με αφορμή την απόλυση του συνδικαλιστή. Όμως η αγριότητα που με την οποία αντιμετωπίζονται τις αναγκάζει σταματήσουν την απεργία και να ξαναγυρίσουν στο εργοστάσιο.

Αύγουστος 2010
Πέμπτη 12 Αυγούστου
ΜΠΑΓΚΛΑΝΤΕΣ
Χιλιάδες εργάτες (και όχι μόνο), οργισμένοι από τις συνεχείς διακοπές ρεύματος επιτίθενται με πέτρες στο σταθμό ενέργειας στην πόλη Narayanganj έξω από την πρωτεύουσα Ντάκα, και στη συνέχεια συγκρούονται με τους μπάτσους. Τουλάχιστον 50 άτομα τραυματίζονται κατά τις συγκρούσεις.
Οι μπάτσοι απαντούν με κλομπ και δακρυγόνα για να απωθήσουν περίπου 5000 διαδηλωτές, πολλοί απ' τους οποίους είναι οπλισμένοι με λοστάρια και πέτρες. Η κυκλοφορία διακόπτεται ενώ

ου εσωτερικών και να τραυματιστούν άλλοι δύο.

Πέμπτη 19 Αυγούστου
ΚΑΥΚΑΣΟΣ
Η ένοπλη αντίσταση ενάντια στη ρωσική εισβολή και κατοχή, όσο και στους εγχώριους εγκάθετους των κατακτητών συνεχίζεται. Τέσσερις αντάρτες πέφτουν νεκροί, όταν προσπαθούν να διαφύγουν από μπλόκο των μπάτσων στο Νταγκεστάν.

Παρασκευή 20 Αυγούστου
ΒΕΛΓΙΟ (OTENHULLE/POEKE).
Ομάδα ατόμων ανοίγει τα κλουβιά 300 μινκ, αλλά τα περισσότερα αιχμαλωτίζονται και πάλι, επειδή δεν μπορούν να διαφύγουν από την περίφραξη που υπάρχει.

Σάββατο 21 Αυγούστου
ΒΡΥΞΕΛΛΕΣ
Στο Μόλενμπεκ ξεσπούν συγκρούσεις ανάμεσα σε μπάτσους και σε νεολαίους, κατά τη διάρκεια απόπειρας σύλληψης φυγόποινου. Πενήντα περίπου γείτονες του ατόμου, που προσπαθούν να συλλάβουν οι μπάτσοι, προβάλλουν αντίσταση και προξενούν φθορές σε μια κάμερα και σε ένα περιπολικό.

Κατά τη διάρκεια της απεργιακής πορείας, ομάδα διαδηλωτών αφαιρεί προϊόντα από σούπερ-μάρκετ στην οδό Κρυστάλλη.

Ιούλιος 2010
Σάββατο 3 Ιουλίου
Γίνεται **συγκέντρωση** στην κεντρική πλατεία Κοζάνης, με μικροφωνική, για τον θάνατο στις φυλακές Γρεβενών 4 ατόμων μέσα σε μια εβδομάδα

Πέμπτη 8 Ιουλίου
ΗΠΑ
Εξαγριωμένοι κάτοικοι του Όκλαντ συγκρούονται με τους μπάτσους, μετά την ανακοίνωση της απόφασης για τη δολοφονία του Όσκαρ Γκραντ από το μπάτσο Johannes Mehserle, την Πρωτοχρονιά του 2009. Η απόφαση είναι φόνος «σε βρασμό ψυχής», παρ' ότι ο Όσκαρ Γκραντ είχε πυροβοληθεί πισώπλατα.
Πετώντας πέτρες και μπουκάλια σε αστυνομικούς, βάζουν φωτιά σε οδοφράγματα και σπάζουν τζαμαρίες σε πολυτελή καταστήματα. Επιθέσεις γίνονται, επίσης, στο κατάστημα φαρμάκων-καλλυντικών Rite-Aid και στην τράπεζα Far East National Bank, ενώ σπάζεται κι ένα περιπολικό. Οι μπάτσοι πραγματοποιούν αρκετές συλλήψεις.
Οι μπάτσοι μιλούν για «μαυροφορεμένους αναρχικούς που κινήθηκαν κατά μήκος της οδού Broadway». Στους τοίχους έχουν γραφτεί συνθήματα, ανάμεσα στα οποία είναι και το: «Δεν μπορείτε να μας πυροβολήσετε όλους».

Σάββατο 10 Ιουλίου
ΠΑΝΑΜΑΣ
Κατά τη διάρκεια συγκρούσεων ανάμεσα σε απεργούς στις φυτείες μπανάνας και μπάτσους στην πόλη Changuinola, στη δυτική πλευρά της χώρας σκοτώνεται ένας διαδηλωτής (ο δεύτερος κατά σειρά), που συμμετέχει στις κινητοποιήσεις για καλύτερο μισθό και δικαιώματα. Πυροβολήθηκε πισώπλατα και πέθανε στο νοσοκομείο. Τουλάχιστον 105 άτομα έχουν τραυματιστεί ενώ έχουν συλληφθεί 115, ενώ τρεις μπάτσοι που κρατούνταν

Πυρπολούνται δύο διπλωματικά αυτοκίνητα. Την ευθύνη αναλαμβάνει ο «Επαναστατικός Σχηματισμός Εμπρηστών».

Σάββατο 17 Ιουλίου
ΑΤΤΙΚΗ
Πυρπολείται τράπεζα Marfin στον Υμηττό. Την ευθύνη αναλαμβάνει η «Ομάδα Αντάρτικου Πόλης Κώστας Σειρηνίδης».

Πέμπτη 22 Ιουλίου
ΥΕΜΕΝΗ
Ενέδρα στήνουν αντάρτες σε στρατιωτικό όχημα και σκοτώνονται 5 στρατιώτες.

Παρασκευή 23 Ιουλίου
ΙΩΑΝΝΙΝΑ
Συγκρούσεις ξεσπούν ανάμεσα σε κατοίκους και ΜΑΤ με αφορμή το ΧΥΤΑ στο χωριό Ελληνικό.

Τρίτη 27 Ιουλίου
ΚΑΜΠΟΤΖΗ
Οι μπάτσοι χρησιμοποιούν συσκευές ηλεκτροσόκ για να επιτεθούν σε γυναίκες που εργάζονται σε εργοστάσια που παράγουν ρούχα μαζικής πώλησης για το Ηνωμένο Βασίλειο και τους άλλους δυτικούς καπιταλιστικούς «παραδείσους».
Τουλάχιστον 9 γυναίκες τραυματίζονται όταν 100 Καμποτζιανοί ΜΑΤατζήδες, οπλισμένοι σαν αστακοί με αυτόματα προσπαθούν να απωθήσουν 3000 γυναίκες και να τις αναγκάσουν να επιστρέψουν στο εργοστάσιο.
Κάποιες απ' αυτές που «κερδίζουν» κάτω από 1 δολάριο τη μέρα, πέφτουν στο έδαφος και δέχονται επίθεση από τα ανθρωπόμορφα γουρούνια.
Οι εργάτες στα εργοστάσια ρούχων της Καμπότζης έχουν ξεσηκωθεί τον τελευταίο καιρό ενάντια στα άθλια μεροκάματα και τις σκληρές συνθήκες εργασίας. Πολύωρη σκληρή δουλειά, επιστροφή στις αγροτικές κατοικίες και ξανά το πρωί στη δουλειά, είναι η καθημερινότητα τους. Πρέπει να τα βγάλουν πέρα με περίπου μισό δολάριο τη μέρα. Αλλά η σημερινή κινητοποίηση γίνεται λόγω της απόλυσης ενός συνδικαλιστή.
Το εργοστάσιο, που βρίσκεται στα προά-

Συσπείρωση Αναρχικών και συντρόφισσες/οι,
Αναρχική Ομάδα ΞΑΝΑ ΣΤΟΥΣ ΔΡΟΜΟΥΣ,
Αναρχικός πυρήνας Χαλκίδας

καλύτη. Όμως η αγριότητα με την οποία αντιμετωπίζονται τις αναγκάζει σταματήσουν την απεργία και να ξαναγυρίσουν στο εργοστάσιο.

Αύγουστος 2010
Πέμπτη 12 Αυγούστου
ΜΠΑΓΚΛΑΝΤΕΣ
Χιλιάδες εργάτες (και όχι μόνο), οργισμένοι από τις συνεχείς διακοπές ρεύματος επιτίθενται με πέτρες στο σταθμό ενέργειας στην πόλη Narayanganj έξω από την πρωτεύουσα Ντάκα, και στη συνέχεια συγκρούονται με τους μπάτσους. Τουλάχιστον 50 άτομα τραυματίζονται κατά τις συγκρούσεις.
Οι μπάτσοι απαντούν με κλομπ και δακρυγόνα για να απωθήσουν περίπου 5000 διαδηλωτές, πολλοί απ' τους οποίους είναι οπλισμένοι με λοστάρια και πέτρες. Η κυκλοφορία διακόπτεται, ενώ στόχος επίθεσης γίνονται και οχήματα. Πολλοί μπάτσοι είναι ανάμεσα στους τραυματίες. Παρόμοια περιστατικά εξελίσσονται σε άλλες 10 πόλεις του Μπαγκλαντές. Πολλοί κάτοικοι έχουν διαθέσιμο ρεύμα μόνο για 6 ώρες την ημέρα και αναγκάζονται να χρησιμοποιούν γεννήτριες.

Τρίτη 17 Αυγούστου
ΡΩΣΙΑ
Επίθεση αυτοκτονίας σημειώνεται σε φυλάκιο στη βόρεια Οσετία με αποτέλεσμα να σκοτωθεί μπάτσος του υπουργείου εσωτερικών και να τραυματιστούν άλλοι δύο.

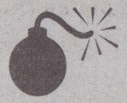
Πέμπτη 19 Αυγούστου
ΚΑΥΚΑΣΟΣ
Η ένοπλη αντίσταση ενάντια στη ρωσική εισβολή και κατοχή, όσο και στους εγχώριους εγκάθετους των κατακτητών συνεχίζεται. Τέσσερις αντάρτες πέφτουν νεκροί, όταν προσπαθούν να διαφύγουν από μπλόκο των μπάτσων στο Νταγκεστάν.

Παρασκευή 20 Αυγούστου
ΒΕΛΓΙΟ (OTENHULLE/POEKE).
Ομάδα ατόμων ανοίγει τα κλουβιά 300 μινκ, αλλά τα περισσότερα αιχμαλωτίζονται και πάλι, επειδή δεν μπορούν να διαφύγουν από την περίφραξη που υπάρχει.

Σάββατο 21 Αυγούστου
ΒΡΥΞΕΛΛΕΣ
Στο Μόλενμπεκ ξεσπούν συγκρούσεις ανάμεσα σε μπάτσους και σε νεολαίους, κατά τη διάρκεια απόπειρας σύλληψης φυγόποινου. Πενήντα περίπου γείτονες του ατόμου, που προσπαθούν να συλλάβουν οι μπάτσοι, προβάλλουν αντίσταση και προξενούν φθορές σε μια κάμερα και σε ένα περιπολικό.

Σύντροφοι/σσες
και φίλοι/ες,

Να είστε όλοι
και όλες καλά!

ΓΙΑΤΙ ΔΕΝ ΕΙΜΑΙ ΑΝΤΙ-ΠΡΙΜΙΤΙΒΙΣΤΗΣ

του Lawrence Jarach (από το περιοδικό Anarchy τ. 68/69) (Μέρος Β΄)

«Εκατομμύρια Θα Πεθάνουν» και άλλες Ανοησίες...

Ο διακεκριμένος –και κραυγαλέα αντι-πριμιτιβιστής– αναρχοσυνδικαλιστής Andrew Flood κατηγορηματικά δηλώνει στην εργασία του «Πολιτισμός, Πρωτογονισμός και Αναρχισμός» (είναι διαθέσιμη στο Anarkismo.net) ότι «υπάρχουν αρκετοί πρωτογονιστές που αναγνωρίζουν ότι ο πρωτόγονος κόσμος που επιθυμούν θα απαιτούσε «μαζικούς θανάτους».

Ο Flood παραθέτει τέσσερις πηγές: Τη Miss Ann Thropy (όχι αναρχική ούτε καν πρωτογονίστρια, αλλά παλιάς σχολής μέλος του Earth First!,[13] έναν ανώνυμο ομοφυλόφιλο αρθρογράφο (πιθανά αναρχικό),[14] τον Derrick Jensen (επίσης ούτε αναρχικός, ούτε πρωτογονιστής)[15] και τη Συμμαχία Ενάντια στον Πολιτισμό (τη μόνη στην ουσία αυτό-προσδιορισμένη αναρχο-πριμιτιβιστική ομάδα στη λίστα αυτή).

Αφήνοντας κατά μέρος το πραγματικό περιεχόμενο των παραπομπών, το άμεσο πρόβλημα μ' αυτές τις παραθέσεις είναι ότι υπάρχουν πρωτογονιστές που δεν είναι αναρχικοί, όπως υπάρχουν αυτοί που δηλώνουν ότι είναι ενάντια στον πολιτισμό, αλλά δεν προσδιορίζονται σαν αναρχικοί ή πριμιτιβιστές. Το να αρνηθεί κάποιος να αναγνωρίσει αυτές τις διακρίσεις (που, ομολογουμένως, μπορεί να είναι αρκετά περίπλοκες), απλά δεν είναι έντιμο.[16] Δυστυχώς για το Flood (και άλλους που θέλουν να στηρίζονται στα επιχειρήματά του), δύο απ' αυτούς τους συγγραφείς δεν δηλώνουν αναρχικοί, έτσι οι συζητήσεις τους, οι επιθυμίες, οι παραδοχές τους είναι άσχετες, εκτός αν ο Flood επιθυμεί να προσθέσει τη χρήση της ενοχής με τη σύνδεση που κάνει με το ρητορικό του οπλοστάσιο.

Προκύπτει, επίσης, ένα άλλο ερώτημα: ποιοι είμαστε εμείς για να διαλέξουμε αντιπρόσωπο μιας συγκεκριμένης τάσης; Προκειμένου να δυσφημίσουμε συγκεκριμένες τάσεις μέσα στον αναρχισμό, ή στον αναρχισμό γενικά, είναι πάντα πιθανό να παραθέσουμε λόγια κάποιων γελοίων αναρχικών (Χριστιανών, ειρηνιστών, αντι-ιμπεριαλιστών... διαλέξτε το λιγότερο αγαπητό). Αλλά ποιο θα ήταν το νόημα, πέρα απ' το να αποδείξουμε ότι είναι γελοίοι αναρχικοί; Είναι αρκετά δύσκολο, για ό-

θέλουν να πεθάνουν εκατομμύρια, ώστε να πραγματοποιηθεί η ουτοπία τους. Κανένας αναρχοπριμιτιβιστής που ξέρω εγώ δεν έχει προτείνει κάτι τέτοιο. Το να ισχυρίζεται κάποιος ότι το προτείνουν δημιουργεί έναν αχυράνθρωπο. **Το να αγνοείς και να αρνείσαι τους άλλους είναι ένα παλιό εξουσιαστικό κόλπο και είναι ιδιαίτερα ανεπιτυχές όταν χρησιμοποιείται από αναρχικούς.**

Η κατηγορία ότι όλοι οι πριμιτιβιστές και/ή οι αντι-πολιτισμικοί προωθούν τη γενοκτονία είναι ανώμαλη. Η δήλωση «εκατομμύρια θα πεθάνουν» είναι ένα άδειο σλόγκαν, παπαγαλίζεται πιστά –λες και η συνεχής επανάληψή του από τόσο διαφορετικούς αντιπριμιτιβιστές θα την κάνει πιο αξιόπιστη. Είναι μια στιγμιαία θέση με την οποία είναι αδύνατον κανείς να διαφωνήσει. Όντως τίθεται και επαναλαμβάνεται ακριβώς με στόχο να εμποδίσει και την παραμικρή συζήτηση. Το «εκατομμύρια θα πεθάνουν» δεν είναι καν επιχείρημα, επειδή δεν υπάρχει τρόπος να το αμφισβητήσεις. **Είναι ένας μη-πραγματικός ισχυρισμός, που υιοθετείται και προωθείται σαν δόγμα.** Κάθε δόγμα είναι μη ελκυστικό για κάθε αυτοπροσδιοριζόμενο ως αναρχικό. Ο Flood δηλώνει περαιτέρω, πάνω σ' αυτό, ότι **«ο πριμιτιβισμός δεν είναι υποκατάστατο του αναρχικού αγώνα για την απελευθέρωση, που σημαίνει και την υιοθέτηση της τεχνολογίας με βάση τις ανάγκες μας, παρά την απόρριψή της».**

Αυτός ο, ακόμα λιγότερο τεκμηριωμένος, ισχυρισμός του αφήνει περιθώριο για μια αναθεώρηση του ποιες τεχνολογίες είναι (ή θα μπορούσαν να είναι) κατάλληλες για μια αυτο-διαχειριζόμενη κουλτούρα. Σε μια εποχή που ο βιομηχανισμός και ό,τι μπορεί να εκληφθεί σαν μοντέρνα τεχνολογία, άρχισε να εισβάλλει στο οικονομικό πεδίο (την περίοδο χοντρικά ανάμεσα στην Παρισινή Κομμούνα και την Ισπανική Επανάσταση), μια τέτοια δήλωση που προέρχεται από αναρχικούς μπορεί να ακουγόταν προοδευτική και ενθουσιώδης, αλλά στην αρχή του 21ου αιώνα ένας τέτοιος ισχυρισμός ακούγεται ανέλπιστα αφελής. Η χρήση της τεχνολογίας για τον Flood, μέσω του έργου του, διαχωρίζεται από κάθε είδος κριτικής αποτίμησης, ανήκει στην απαξιωμένη και απορριφθείσα ιδέα ότι η τεχνολογία είναι κάποιο ουδέτερο σύστημα που πηγάζει από καλές προθέσεις και ανείπωτες οικονομικές δυνάμεις.[18]

ποία εξαναγκαζόμαστε να υποβαλλόμαστε. Το όνειρο των τεχνοκρατών είναι να μην υπάρχει απόδραση για τους υπόλοιπους από εμάς. Τι εναλλακτικές λύσεις υπάρχουν για όσους από μας δεν επιθυμούμε να είμαστε τόσο στενά δεμένοι με την τεχνολογία; *«Το πρόβλημα είναι ότι οι πριμιτιβιστές αρέσκονται στο να επιτίθενται σ' αυτές καθ' εαυτές τις μεθόδους της μαζικής οργάνωσης, που είναι απαραίτητες για την ανατροπή του καπιταλισμού»*, είναι ο τελευταίος από τους ισχυρισμούς του Flood με τον οποίο θ' ασχοληθώ.

Η αντιμετώπιση αυτού του ισχυρισμού δεν έχει να κάνει με τον πριμιτιβισμό. Αναλαμβάνω αυτή την επίθεση εκ μέρους των μετά-αριστερών αναρχικών.[19] Τα οργανωτικά ερωτήματα υπήρχαν πάντα, και παραμένουν: Τι είδους; Για ποιο σκοπό; Με ποιον; Ο ισχυρισμός του Flood για άλλη μια φορά δεν βασίζεται σε κάποιου είδους κριτική έρευνα, συγκεκριμένα σε κάποια ουσιαστική και συγκεκριμένη ριζοσπαστική/αναρχική ιστορία. Η βασική επίθεση αυτού του ισχυρισμού είναι ιστορική: μέχρι τώρα, δεν έχει υπάρξει επιτυχημένη ανατροπή του καπιταλισμού, έτσι δεν υπάρχει τρόπος να εξεταστεί η εγκυρότητα ή ακρίβεια αυτής της άποψής του. Απλά δεν ξέρουμε αν οι μαζικές αναρχικές οργανώσεις θα βοηθήσουν, θα εμποδίσουν ή θα είναι αδιάφορες σε μια οριστική ανατροπή του καπιταλισμού. Δεν έχουμε παραδείγματα να παραθέσουμε.[20]

Οι έντιμοι και σκεπτόμενοι αναρχικοί πρέπει το λιγότερο να παραμείνουν προβληματισμένοι για τα υποτιθέμενα οφέλη και την αναγκαιότητα κάθε είδους οργάνωσης (μαζικής ή άλλης) για την επίτευξη των σκοπών της αναρχικής επανάστασης. Αλλά ο σκεπτικισμός και η κριτική είναι πέρα από το ιδεολογικό σημείο των οπαδών της μαζικής οργάνωσης. Όπως η ανθρωποπαγίδα των «μαζικών θανάτων», έτσι και η ανθρωποπαγίδα της μαζικής οργάνωσης έχει τη δύναμη του δόγματος, της Αληθινής Αντίληψης. Η έλξη που ασκεί βασίζεται στο ακριβώς αντίθετο της κριτικής σκέψης και της ψύχραιμης εξέτασης των ιστορικών δεδομένων. Τέτοιοι ιδεολογικοί περιορισμοί κατασκευάζουν για τα καλά φαφλατάδες, αλλά οι ευσεβείς πόθοι που ανάγονται σε πολιτικές θέσεις με παρωπίδες και οργανωτικούς

όμος και Αναρχισμός" (είναι διαθέσιμο στο Anarkismo.net) ότι «υπάρχουν αρκετοί πρωτογονιστές που αναγνωρίζουν ότι ο πρωτόγονος κόσμος που επιθυμούν θα απαιτούσε «μαζικούς θανάτους».

Ο Flood παραθέτει τέσσερις πηγές: Τη Miss Ann Thropy (όχι αναρχική ούτε καν πρωτογονίστρια, αλλά παλιάς σχολής μέλος του Earth First!,[13] έναν ανώνυμο ομοφυλόφιλο αρθρογράφο (πιθανά αναρχικό),[14] τον Derrick Jensen (επίσης ούτε αναρχικός, ούτε πρωτογονιστής)[15] και τη Συμμαχία Ενάντια στον Πολιτισμό (τη μόνη στην ουσία αυτό-προσδιορισμένη αναρχο-πριμιτιβιστική ομάδα στη λίστα αυτή).

Αφήνοντας κατά μέρος το πραγματικό περιεχόμενο των παραπομπών, το άμεσο πρόβλημα μ' αυτές τις παραθέσεις είναι ότι υπάρχουν πρωτογονιστές που δεν είναι αναρχικοί, όπως υπάρχουν αυτοί που δηλώνουν ότι είναι ενάντια στον πολιτισμό, αλλά δεν προσδιορίζονται σαν αναρχικοί ή πριμιτιβιστές. Το να αρνηθεί κάποιος να αναγνωρίσει αυτές τις διακρίσεις (που, ομολογουμένως, μπορεί να είναι αρκετά περίπλοκες), απλά δεν είναι έντιμο.[16] Δυστυχώς για το Flood (και άλλους που θέλουν να στηρίζονται στα επιχειρήματά του), δύο απ' αυτούς τους συγγραφείς δεν δηλώνουν αναρχικοί, έτσι οι συζητήσεις τους, οι επιθυμίες, οι παραδοχές τους είναι άσχετες, εκτός αν ο Flood επιθυμεί να προσθέσει τη χρήση της ενοχής με τη σύνδεση που κάνει με το ρητορικό του οπλοστάσιο.

Προκύπτει, επίσης, ένα άλλο ερώτημα: ποιοι είμαστε εμείς για να διαλέξουμε αντιπρόσωπο μιας συγκεκριμένης τάσης; Προκειμένου να δυσφημίσουμε συγκεκριμένες τάσεις μέσα στον αναρχισμό, ή στον αναρχισμό γενικά, είναι πάντα πιθανό να παραθέσουμε λόγια κάποιων γελοίων αναρχικών (Χριστιανών, ειρηνιστών, αντιιμπεριαλιστών… διαλέξτε το λιγότερο αγαπητό). Αλλά ποιο θα ήταν το νόημα, πέρα απ' το να αποδείξουμε ότι είναι γελοίοι αναρχικοί; Είναι αρκετά δύσκολο, για όλους τους αναρχικούς, να συμφωνήσουν σε σχέση με τη σχετική σημασία των διαφόρων αναρχικών θεωρητικών, πόσο μάλλον ν' αποφασίσουν ότι αυτοί είναι οι μεγάλοι αντιπρόσωποι ενός αυθεντικού ή παραδοσιακού αναρχισμού. Δεδομένου ότι ο αναρχισμός είναι μια σύνθετη και αντιφατική φιλοσοφία, συνήθως είναι καλύτερα να αποφεύγουμε τέτοιες υπερβάσεις.[17]

Η απόφαση του Flood να ορίσει κάποιους συγκεκριμένους συγγραφείς σαν τυπικούς πρωτογονιστές δεν είναι αξιόπιστη. Το να ανάγει έναν περιθωριακό συγγραφέα σε υποτιθέμενο μέσο αντιπρόσωπο του αναρχισμού γενικά –ή κάποιας ,υπο-τάσης του (όπως ο πριμιτιβισμός)– είναι η επιτομή της κακής πίστης, και είναι ιδιαίτερα ενοχλητικό όταν προέρχεται από κάποιον που έχει αναλάβει εργολαβικά να υπερασπιστεί τον αναρχισμό από τους ψευτο-αναρχικούς και άλλες παρερμηνείες.

Επίσης, υπάρχει μια τεράστια διαφορά ανάμεσα στην παραδοχή ότι ένας θεωρητικά μη-βιομηχανικός τρόπος ζωής θα χρειαζόταν πιθανότατα μια μικρότερη πληθυσμιακή πυκνότητα και στο να πούμε ότι αυτοί που το πα-

ανεπιτυχές όταν χρησιμοποιείται από αναρχικούς.

Η κατηγορία ότι όλοι οι πριμιτιβιστές και/ή οι αντι-πολιτισμικοί προωθούν τη γενοκτονία είναι ανώμαλη. Η δήλωση «εκατομμύρια θα πεθάνουν» είναι ένα άδειο σλόγκαν, παπαγαλίζεται πιστά –λες και η συνεχής επανάληψή του από τόσο διαφορετικούς αντιπριμιτιβιστές θα την κάνει πιο αξιόπιστη. Είναι μια στιγμιαία θέση με την οποία είναι αδύνατον κανείς να διαφωνήσει. Όντως τίθεται και επαναλαμβάνεται ακριβώς με στόχο να εμποδίσει και την παραμικρή συζήτηση. Το «εκατομμύρια θα πεθάνουν» δεν είναι καν επιχείρημα, επειδή δεν υπάρχει τρόπος να το αμφισβητήσεις. **Είναι ένας μη-πραγματικός ισχυρισμός, που υιοθετείται και προωθείται σαν δόγμα.** Κάθε δόγμα είναι μη ελκυστικό για κάθε αυτοπροσδιοριζόμενο ως αναρχικό. Ο Flood δηλώνει περαιτέρω, πάνω σ' αυτό, ότι «**ο πριμιτιβισμός δεν είναι υποκατάστατο του αναρχικού αγώνα για την απελευθέρωση, που σημαίνει και την υιοθέτηση της τεχνολογίας με βάση τις ανάγκες μας, παρά την απόρριψή της**».

Αυτός ο, ακόμα λιγότερο τεκμηριωμένος, ισχυρισμός δεν αφήνει περιθώριο για μια αναθεώρηση του ποιες τεχνολογίες είναι (ή θα μπορούσαν να είναι) κατάλληλες για μια αυτο-διαχειριζόμενη κουλτούρα. Σε μια εποχή που ο βιομηχανισμός και ό,τι μπορεί να εκληφθεί σαν μοντέρνα τεχνολογία, άρχισε να εισβάλλει στο οικονομικό πεδίο (την περίοδο χοντρικά ανάμεσα στην Παρισινή Κομμούνα και την Ισπανική Επανάσταση), μια τέτοια δήλωση που προέρχεται από αναρχικούς μπορεί να ακουγόταν προοδευτική και ενθουσιώδης, αλλά στην αρχή του 21ου αιώνα ένας τέτοιος ισχυρισμός ακούγεται ανέλπιστα αφελής. Η χρήση της τεχνολογίας για τον Flood, μέσω του έργου του, διαχωρίζεται από κάθε είδος κριτικής αποτίμησης, ανήκει στην απαξιωμένη και απορριφθείσα ιδέα ότι η τεχνολογία είναι κάποιο ουδέτερο σύστημα που πηγάζει από καλές προθέσεις και ανείπωτες οικονομικές δυνάμεις.[18]

Η πολυπλοκότητα της διασυνδεσιμότητας διάφορων κερδοσκοπικών τεχνολογιών με λιγότερο κερδοσκοπικά αποτελέσματα διαφεύγει αυτών που εμμένουν σ' αυτή την απλουστευτική θέση. Οι περίπλοκες και επεκτατικές πλευρές της μοντέρνας τεχνολογίας είναι κομμάτι της συνθήκης της κυριαρχίας και εκμετάλλευσης, στην ο-

αυτές καθ' εαυτές τις μεθόδους της μαζικής οργάνωσης, που είναι απαραίτητες για την ανατροπή του καπιταλισμού», είναι ο τελευταίος από τους ισχυρισμούς του Flood με τον οποίο θ' ασχοληθώ.

Η αντιμετώπιση αυτού του ισχυρισμού δεν έχει να κάνει με τον πριμιτιβισμό. Αναλαμβάνω αυτή την επίθεση εκ μέρους των μετά-αριστερών αναρχικών.[19] Τα οργανωτικά ερωτήματα υπήρχαν πάντα, και παραμένουν: Τι είδους; Για ποιο σκοπό; Με ποιον; Ο ισχυρισμός του Flood για άλλη μια φορά δεν βασίζεται σε κάποιου είδους κριτική έρευνα, συγκεκριμένα σε κάποια ουσιαστική και συγκεκριμένη ριζοσπαστική/αναρχική ιστορία. Η βασική επίθεση αυτού του ισχυρισμού είναι ιστορική: μέχρι τώρα, δεν έχει υπάρξει επιτυχημένη ανατροπή του καπιταλισμού, έτσι δεν υπάρχει τρόπος να εξεταστεί η εγκυρότητα ή ακρίβεια αυτής της άποψής του. Απλά δεν ξέρουμε αν οι μαζικές αναρχικές οργανώσεις θα βοηθήσουν, θα εμποδίσουν ή θα είναι αδιάφορες σε μια οριστική ανατροπή του καπιταλισμού. Δεν έχουμε παραδείγματα να παραθέσουμε.[20]

Οι έντιμοι και σκεπτόμενοι αναρχικοί πρέπει το λιγότερο να παραμείνουν προβληματισμένοι για τα υποτιθέμενα οφέλη και την αναγκαιότητα κάθε είδους οργάνωσης (μαζικής ή άλλης) για την επίτευξη των σκοπών της αναρχικής επανάστασης. Αλλά ο σκεπτικισμός και η κριτική είναι πέρα από το ιδεολογικό σημείο των οπαδών της μαζικής οργάνωσης. Όπως η ανθρωποπαγίδα των «μαζικών θανάτων», έτσι και η ανθρωποπαγίδα της μαζικής οργάνωσης έχει τη δύναμη του δόγματος, της Αληθινής Αντίληψης. Η έλξη που ασκεί βασίζεται στο ακριβώς αντίθετο της κριτικής σκέψης και της ψύχραιμης εξέτασης των ιστορικών δεδομένων. Τέτοιοι ιδεολογικοί περιορισμοί κατασκευάζουν για τα καλά φαφλατάδες, αλλά οι ευσεβείς πόθοι που ανάγονται σε πολιτικές θέσεις με παρωπίδες και οργανωτικούς στόχους δεν συνιστούν μια τίμια αναρχική στρατηγική.

τούς τους συγγραφείς δεν δηλώνουν αναρχικοί, έτσι οι συζητήσεις τους, οι επιθυμίες, οι παραδοχές τους είναι άσχετες, εκτός αν ο Flood επιθυμεί να προσθέσει τη χρήση της ενοχής με τη σύνδεση που κάνει με το ρητορικό του οπλοστάσιο.

Προκύπτει, επίσης, ένα άλλο ερώτημα: ποιοι είμαστε εμείς για να διαλέξουμε αντιπρόσωπο μιας συγκεκριμένης τάσης; Προκειμένου να δυσφημίσουμε συγκεκριμένες τάσεις μέσα στον αναρχισμό, ή στον αναρχισμό γενικά, είναι πάντα πιθανό να παραθέσουμε λόγια κάποιων γελοίων αναρχικών (Χριστιανών, ειρηνιστών, αντι-ιμπεριαλιστών... διαλέξτε το λιγότερο αγαπητό). Αλλά ποιο θα ήταν το νόημα, πέρα απ' το να αποδείξουμε ότι είναι γελοίοι αναρχικοί; Είναι αρκετά δύσκολο, για όλους τους αναρχικούς, να συμφωνήσουν σε σχέση με τη σχετική σημασία των διαφόρων αναρχικών θεωρητικών, πόσο μάλλον ν' αποφασίσουν ότι αυτοί είναι οι μεγάλοι αντιπρόσωποι ενός αυθεντικού ή παραδοσιακού αναρχισμού. Δεδομένου ότι ο αναρχισμός είναι μια σύνθετη και αντιφατική φιλοσοφία, συνήθως είναι καλύτερα να αποφεύγουμε τέτοιες υπερβάσεις.[17]

Η απόφαση του Flood να ορίσει κάποιους συγκεκριμένους συγγραφείς σαν τυπικούς πρωτογονιστές δεν είναι αξιόπιστη. Το να ανάγει έναν περιθωριακό συγγραφέα σε υποτιθέμενο μέσο αντιπρόσωπο του αναρχισμού γενικά –ή κάποιας ,υπο-τάσης του (όπως ο πριμιτιβισμός)– είναι η επιτομή της κακής πίστης, και είναι ιδιαίτερα ενοχλητικό όταν προέρχεται από κάποιον που έχει αναλάβει εργολαβικά να υπερασπιστεί τον αναρχισμό από τους ψευτο-αναρχικούς και άλλες παρερμηνείες.

Επίσης, υπάρχει μια τεράστια διαφορά ανάμεσα στην παραδοχή ότι ένας θεωρητικά μη-βιομηχανικός τρόπος ζωής θα χρειαζόταν πιθανότατα μια μικρότερη πληθυσμιακή πυκνότητα και στο να πούμε ότι αυτοί που το παραδέχονται είναι αυτοί που θα εγκαθιδρύσουν ένα σύστημα γενοκτονίας με επιλογή του πληθυσμού (α λα ΠολΠοτ, το γνωστό αναρχοπριμιτιβιστή (;!), που συχνά παραθέτουν κάποιοι αντι-πριμιτιβιστές). Το πρόβλημα για τους αντι-πριμιτιβιστές είναι ότι ερμηνεύουν μόνο μια εκδοχή σαν να σημαίνει ότι οι αναρχο-πριμιτιβιστές

για μια αυτο-διαχειριζόμενη κουλτούρα. Σε μια εποχή που ο βιομηχανισμός και ό,τι μπορεί να εκληφθεί σαν μοντέρνα τεχνολογία, άρχισε να εισβάλλει στο οικονομικό πεδίο (την περίοδο χοντρικά ανάμεσα στην Παρισινή Κομμούνα και την Ισπανική Επανάσταση), μια τέτοια δήλωση που προέρχεται από αναρχικούς μπορεί να ακουγόταν προοδευτική και ενθουσιώδης, αλλά στην αρχή του 21ου αιώνα ένας τέτοιος ισχυρισμός ακούγεται ανέλπιστα αφελής. Η χρήση της τεχνολογίας για τον Flood, μέσω του έργου του, διαχωρίζεται από κάθε είδος κριτικής αποτίμησης, ανήκει στην απαξιωμένη και απορριφθείσα ιδέα ότι η τεχνολογία είναι κάποιο ουδέτερο σύστημα που πηγάζει από καλές προθέσεις και ανείπωτες οικονομικές δυνάμεις.[18]

Η πολυπλοκότητα της διασυνδεσιμότητας διαφόρων κερδοσκοπικών τεχνολογιών με λιγότερο κερδοσκοπικά αποτελέσματα διαφεύγει αυτών που εμμένουν σ' αυτή την απλουστευτική θέση. Οι περίπλοκες και επεκτατικές πλευρές της μοντέρνας τεχνολογίας είναι κομμάτι της συνθήκης της κυριαρχίας και εκμετάλλευσης, στην ο-

θέμενα οφέλη και την αναγκαιότητα κάθε είδους οργάνωσης (μαζικής ή άλλης) για την επίτευξη των σκοπών της αναρχικής επανάστασης. Αλλά ο σκεπτικισμός και η κριτική είναι πέρα από το ιδεολογικό σημείο των οπαδών της μαζικής οργάνωσης. Όπως η ανθρωποπαγίδα των «μαζικών θανάτων», έτσι και η ανθρωποπαγίδα της μαζικής οργάνωσης έχει τη δύναμη του δόγματος, της Αληθινής Αντίληψης. Η έλξη που ασκεί βασίζεται στο ακριβώς αντίθετο της κριτικής σκέψης και της ψύχραιμης εξέτασης των ιστορικών δεδομένων. Τέτοιοι ιδεολογικοί περιορισμοί κατασκευάζουν για τα καλά φαφλατάδες, αλλά οι ευσεβείς πόθοι που ανάγονται σε πολιτικές θέσεις με παρωπίδες και οργανωτικούς στόχους δεν συνιστούν μια τίμια αναρχική στρατηγική.

Η δουλειά μετά την επανάσταση

Προς χάριν του επιχειρήματος, ας θεωρήσουμε ότι έχει γίνει μια παγκόσμια αναρχική επανάσταση που έχει οριστικά καταργήσει όλα τα κράτη και όλες τις σχέσεις που βασίζονται στον καπιταλισμό. Δεν υπάρχουν πια μπάτσοι ή αφεντικά, και όλοι στον κόσμο είναι ελεύθεροι/ες να δημιουργήσουν/οργανώσουν/διατηρήσουν τα απαραίτητα μέσα για τη δική τους επιβίωση στις ομόσπονδες κοινότητες όπου όλες οι διενέξεις για τη λήψη αποφάσεων λύνονται με κάποια συναίνεση, κι αυτό είναι το φυσιολογικό. Είναι το, επίσημα πλέον, Μετά την Επανάσταση. Απόντος κάποιου καταναγκαστικού μηχανισμού που συνδέεται με την εξουσία του καπιταλισμού, πόσοι άνθρωποι θα ξοδεύουν χρόνο εθελοντικά για να κάνουν δύσκολες δουλειές που είναι απαραίτητες για τη διατήρηση της μαζικής αστικής ζωής; Η εξόρυξη μεταλλευμάτων, χημικών, άνθρακα και άλλων πόρων πλούτου και παραγωγής είγαν να την κάνουν για 3 με 5 ώρες την εβδομάδα;

Ας υποθέσουμε ότι ένα κάτω απ' το 50% αυτών που εργάζονται τώρα στα ορυχεία, αποφάσιζαν ότι, εκτός απ' το να απολαμβάνουν αυτό το έργο, ήθελαν να γίνουν ήρωες της επανάστασης, εργαζόμενοι παραπάνω ώρες την εβδομάδα απ' αυτό που τους αναλογεί στα ορυχεία. Ποιο θα ήταν το απαιτούμενο ώστε να διατηρηθούν οι δομές του παγκόσμιου βιομηχανισμού;

Η διαχείριση των λυμάτων και αστικών αποβλήτων είναι μια αναγκαιότητα για την αστική ύπαρξη. Πόσοι κάτοικοι των πόλεων θα εργαστούν εθελοντικά για πάνω από 3 με 5 ώρες την εβδομάδα στην ανακύκλωση του νερού; Οι διάφορες εργασίες που απαιτούνται για τη διατήρηση της αστικής ζωής, έτσι ώστε να μην υπάρχει η βρωμιά η αντιπροσωπευτική της μεσαιωνικής εποχής, δεν είναι λιγότερο επαχθείς όταν είναι αυτοδιαχειριζόμενες.

Σίγουρα θα υπάρχουν πάντα άνθρωποι πρόθυμοι να κάνουν κάτι παραπάνω

θρωπομετρικό σύνολο σχέσεων (παραγωγή, διανομή, διατήρηση, καινοτομία) μάλλον θα αναπαρήγαγε - και πιθανόν πολύ γρήγορα - τα είδη κατανομής της εργασίας και των μηχανικοποιήσεων που σχετίζονται με τη μοντέρνα ταξική μητροπολιτική ζωή. Η αμφισβήτηση των δομών και στυλοβατών της μαζικής ταξικής κοινωνίας (κατανομή της εργασίας, εξάρτηση από τις μηχανές, εξάρτηση από ρυπογόνα καύσιμα) σπάνια είναι θέμα σε μια αντι-πριμιτιβιστική συζήτηση.[21] Τι είναι αυτό που δεν αφήνει τους ανθρώπους να εγκαταλείψουν τα αστικά κέντρα;

Μπορεί κάποιος αναρχικός να ταΐσει έξι δισεκατομμύρια ανθρώπους;

Ο βιομηχανικός πολιτισμός δεν έχει κάνει και πολλά για να βοηθήσει τους δεκάδες χιλιάδες ανθρώπους στον υπο (μη) αναπτυγμένο κόσμο, που δεν έχουν πρόσβαση σε πόσιμο νερό και επαρκή τροφή. Γι' αυτή την τρομερή κατάσταση μπορεί κατηγορηματικά να αποδοθεί η ευθύνη στην κερδοσκοπική υφή των αποφάσεων των καπιταλιστών, με την άπληστη όρεξή τους για την ιδιωτικοποίηση των φυσικών πόρων και την υλοποίηση αυτών των αποφάσεων μέσα από φονικές διενέξεις τόσο στο οικονομικό μέτωπο όσο και στο πεδίο της μάχης.

Όπως πολλοί κριτικοί έχουν επανειλημμένα επισημάνει, το θέμα δεν είναι η μειωμένη παραγωγή αλλά η άνιση κατανομή. Η πικρή αλήθεια, πάντως, είναι ότι η κατάλυση του καπιταλισμού δεν θα επιτρέψει αυτόματα την πρόσβαση σ' αυτούς τους πόρους σε όσους τώρα υποφέρουν. Και, δυστυχώς, θα πρέπει να γίνει παραδεκτό, πως μια αναρχική επανάσταση δε θα τους βοηθήσει απαραίτητα. Η κατάλυση του επιβεβλημένου καθεστώτος των αποκλεισμών είναι μια καλή αρχή, αλλά χωρίς μια **παράλληλη επιθυμία και προθυμία από τη μεριά αυτών**

με βάση την επαρκή διαβίωση σε τοπικό/περιφερειακό, ως προτεραιότητα; Ποιο είναι το αναρχο-συνδικαλιστικό πρόγραμμα σε σχέση με την αναδιανομή της γης, και πώς σκοπεύουν να ταΐσουν έξι δισεκατομμύρια ανθρώπους, σεβόμενοι παράλληλα και υποστηρίζοντας και προστατεύοντας την αυτονομία αυτών που επιθυμούν να παράξουν τροφή; Κατά τη διάρκεια μιας οποιασδήποτε μετάβασης σε έναν επαναστατικό ουρμπανισμό, θα υπάρχουν τα απαραίτητα αποθέματα για να ταΐσουν έξι δισεκατομμύρια ανθρώπους; Είναι αμφίβολο αν το πιο τέλειο αναρχο-συνδικαλιστικό σενάριο μπορεί να κάνει ευκολότερη τη σίτιση έξι δισεκατομμυρίων ανθρώπων.

Η πρόκληση γι' αυτούς τους αναρχικούς που έχουν νυμφευτεί την ιδέα της διατήρησης και/ή της επέκτασης μιας αστικοποιημένης κοινωνίας είναι να κάνουμε μερικές υποδείξεις (σίγουρα όχι προγράμματα) για το πώς οι δρόμοι, οι υπόνομοι, οι χερσαίες συγκοινωνίες, οι οπτικές ίνες, και άλλες υποδομές του σύγχρονου βιομηχανισμού μπορούν να διατηρηθούν χωρίς απειλές, καταναγκασμό, διασπορά ενοχής και την πιο μπανάλ πίεση για συμβιβασμό. Σε κάποιο σημείο μια ισορροπία πρέπει να βρεθεί ανάμεσα στη γενική ευημερία κάθε ανθρώπινης κουλτούρας και των συγκεκριμένων απαιτήσεων της αστικής ύπαρξης. Ένας φίλος μου, κάποτε, παρατήρησε, σε μια υποθετική συζήτηση, ότι αν έπρεπε να διαλέξει ανάμεσα στην ελευθερία και το τηλέφωνο, ήξερε τί θα διάλεγε.

Γιατί δεν είμαι Αντι-πριμιτιβιστής

Έχω καταγραφεί ως κριτικός, αλλά προσεκτικά υποστηρικτικός προς τον αναρχο-πριμιτιβισμό.[22] Παρά την δυσκολία και το σκεπτικισμό μου για πολλές πτυχές του αναρχο-πριμιτιβισμού, δεν μπορώ να θεωρήσω τον εαυτό μου ως αντι-πριμιτιβιστή. Μέχρι τώρα, οι αντι-πρι-

Η δουλειά μετά την επανάσταση

Προς χάριν του επιχειρήματος, ας θεωρήσουμε ότι έχει γίνει μια παγκόσμια αναρχική επανάσταση που έχει οριστικά καταργήσει όλα τα κράτη και όλες τις σχέσεις που βασίζονται στον καπιταλισμό. Δεν υπάρχουν πια μπάτσοι ή αφεντικά, και όλοι στον κόσμο είναι ελεύθεροι/ες να δημιουργήσουν/οργανώσουν/διατηρήσουν τα απαραίτητα μέσα για τη δική τους επιβίωση στις ομόσπονδες κοινότητες όπου όλες οι διενέξεις για τη λήψη αποφάσεων λύνονται με κάποια συναίνεση, κι αυτό είναι το φυσιολογικό. Είναι το, επίσημα πλέον, Μετά την Επανάσταση. Απόντος κάποιου καταναγκαστικού μηχανισμού που συνδέεται με την εξουσία του καπιταλισμού, πόσοι άνθρωποι θα ξοδεύουν χρόνο εθελοντικά για να κάνουν δύσκολες δουλειές που είναι απαραίτητες για τη διατήρηση της μαζικής αστικής ζωής; Η εξόρυξη μεταλλευμάτων, χημικών, άνθρακα και άλλων πόρων πλούτου και παραγωγής είναι βαρετή όσο και επικίνδυνη. Οι ομόσπονδες και αυτοδιαχειριζόμενες μέθοδοι εξόρυξης δε θα εξαλείψουν αυτόν τον παράγοντα. Κι αν ακόμα μια τέτοια δουλειά που είναι προϋπόθεση για την αστική ζωή ήταν λιγότερο επικίνδυνη και κουραστική, πόσοι άνθρωποι θα διάλεγαν να την κάνουν για 3 με 5 ώρες την εβδομάδα;

Ας υποθέσουμε ότι κάτω απ' το 50% αυτών που εργάζονται τώρα στα ορυχεία, αποφάσιζαν ότι, εκτός απ' το να απολαμβάνουν αυτό το έργο, ήθελαν να γίνουν ήρωες της επανάστασης, εργαζόμενοι παραπάνω ώρες την εβδομάδα απ' αυτό που τους αναλογεί στα ορυχεία. Ποιο θα ήταν το απαιτούμενο ώστε να διατηρηθούν οι δομές του παγκόσμιου βιομηχανισμού;

Η διαχείριση των λυμάτων και αστικών αποβλήτων είναι μια αναγκαιότητα για την αστική ύπαρξη. Πόσοι κάτοικοι των πόλεων θα εργαστούν εθελοντικά για πάνω από 3 με 5 ώρες την εβδομάδα στην ανακύκλωση του νερού; Οι διάφορες εργασίες που απαιτούνται για τη διατήρηση της αστικής ζωής, έτσι ώστε να μην υπάρχει η βρωμιά η αντιπροσωπευτική της μεσαιωνικής εποχής, δεν είναι λιγότερο επαχθείς όταν είναι αυτοδιαχειριζόμενες.

Σίγουρα θα υπάρχουν πάντα άνθρωποι πρόθυμοι να κάνουν κάτι παραπάνω απ' αυτό που τους αναλογεί, αλλά θα είναι αυτό αρκετό για να υποστηριχθούν έξι δισεκατομμύρια άνθρωποι; Ακόμα και αυτο-διαχειριζόμενη αστική ύπαρξη θα απαιτούσε μια ριζοσπαστική αναδόμηση των απαραίτητων υποδομών. Κάθε ουρμπανισμός που δε βασίζεται σε ένα αν-

πους να εγκαταλείψουν τα αστικά κέντρα;

Μπορεί κάποιος αναρχικός να ταΐσει έξι δισεκατομμύρια ανθρώπους;

Ο βιομηχανικός πολιτισμός δεν έχει κάνει και πολλά για να βοηθήσει τους δεκάδες χιλιάδες ανθρώπους στον υπο (μη) αναπτυγμένο κόσμο, που δεν έχουν πρόσβαση σε πόσιμο νερό και επαρκή τροφή. Γι' αυτή την τρομερή κατάσταση μπορεί κατηγορηματικά να αποδοθεί η ευθύνη στην κερδοσκοπική υφή των αποφάσεων των καπιταλιστών, με την άπληστη όρεξή τους για την ιδιωτικοποίηση των φυσικών πόρων και την υλοποίηση αυτών των αποφάσεων μέσα από φονικές διενέξεις τόσο στο οικονομικό μέτωπο όσο και στο πεδίο της μάχης.

Όπως πολλοί κριτικοί έχουν επανειλημμένα επισημάνει, το θέμα δεν είναι η μειωμένη παραγωγή αλλά η άνιση κατανομή. Η πικρή αλήθεια, πάντως, είναι ότι η κατάλυση του καπιταλισμού δεν θα επιτρέψει αυτόματα την πρόσβαση σ' αυτούς τους πόρους σε όσους τώρα υποφέρουν. Και, δυστυχώς, θα πρέπει να γίνει παραδεκτό, πως μια αναρχική επανάσταση δε θα τους βοηθήσει απαραίτητα. Η κατάλυση του επιβεβλημένου καθεστώτος των αποκλεισμών είναι μια καλή αρχή, αλλά χωρίς μια **παράλληλη επιθυμία και προθυμία από τη μεριά αυτών που υποφέρουν να αλλάξουν τις καταστάσεις και τις σχέσεις τους τις ίδιες**, θα βρεθούμε ξανά με το πρόβλημα που αντιμετωπίζουν οι αναρχικοί και οι όποιοι άλλοι αυθεντικοί επαναστάτες - συγκεκριμένα, η προφανής παραίτηση και απάθεια αυτών που υποφέρουν τα χειρότερα από την κυριαρχία του κεφαλαίου και του εμπορίου. Οι αγροτικές δουλειές πιθανόν θα απαιτούσαν περισσότερο από τις μυθολογούμενες 3 με 5 ώρες την εβδομάδα αν οι χωρικοί και οι αγρότες θα έπρεπε να ταΐσουν το σύνολο του παγκόσμιου πληθυσμού. Αν θα υπάρχουν μεγάλα αστικά κέντρα, τότε θα πρέπει να υπάρχουν και μεγάλες αγροτικές εκτάσεις από δίπλα ώστε να ταΐζουν όσους ζουν στις πόλεις.

Κι αυτό, αφήνοντας στην άκρη όλο το ερώτημα των άκληρων [αυτών που δεν έχουν στην κατοχή τους γη]: πόσοι από

ανθρώπους; Είναι αμφίβολο αν το πιο τέλειο αναρχο-συνδικαλιστικό σενάριο μπορεί να κάνει ευκολότερη τη σίτιση έξι δισεκατομμυρίων ανθρώπων.

Η πρόκληση γι' αυτούς τους αναρχικούς που έχουν νυμφευτεί την ιδέα της διατήρησης και/ή της επέκτασης μιας αστικοποιημένης κοινωνίας είναι να κάνουμε μερικές υποδείξεις (σίγουρα όχι προγράμματα) για το πώς οι δρόμοι, οι υπόνομοι, οι χερσαίες συγκοινωνίες, οι οπτικές ίνες, και άλλες υποδομές του σύγχρονου βιομηχανισμού μπορούν να διατηρηθούν χωρίς απειλές, καταναγκασμό, διασπορά ενοχής και την πιο μπανάλ πίεση για συμβιβασμό. Σε κάποιο σημείο μια ισορροπία πρέπει να βρεθεί ανάμεσα στη γενική ευημερία κάθε ανθρώπινης κουλτούρας και των συγκεκριμένων απαιτήσεων της αστικής ύπαρξης. Ένας φίλος μου, κάποτε, παρατήρησε, σε μια υποθετική συζήτηση, ότι αν έπρεπε να διαλέξει ανάμεσα στην ελευθερία και το τηλέφωνο, ήξερε τί θα διάλεγε.

Γιατί δεν είμαι Αντι-πριμιτιβιστής

Έχω καταγραφεί ως κριτικός, αλλά προσεκτικά υποστηρικτικός προς τον αναρχο-πριμιτιβισμό.[22] Παρά την δυσκολία και το σκεπτικισμό μου για πολλές πτυχές του αναρχο-πριμιτιβισμού, δεν μπορώ να θεωρήσω τον εαυτό μου ως αντι-πριμιτιβιστή. Μέχρι τώρα, οι αντι-πριμιτιβιστές έχουν βασιστεί σχεδόν αποκλειστικά στη χρήση λασπολογίας, υπονοούμενων, και παρερμηνεύσεων προσπαθώντας να σκοράρουν στα θεωρητικά σημεία. Αρνούνται να δεχτούν αυτό που λένε οι αναρχο-πριμιτιβιστές για τους εαυτούς τους, βασίζονται σε παράφρονες καταγγελίες που πηγάζουν από αστήρικτες γελοιογραφίες.([23])

Η αμφισβήτηση των αντιλήψεων της μαζικής κοινωνίας και του βιομηχανισμού είναι ανάμεσα στις πιο σημαντικές θεωρητικές συνεισφορές που έχουν κάνει οι αναρχο-πριμιτιβιστές στην αναρχική θεωρία, θυμίζοντάς μας τι είναι πιθανό να επαναοικειοποιηθεί από την ανθρώπινη κουλτούρα και ιστορία. Μερικοί μπορεί να λαχταρούν μια ευρεία επιστροφή στην τροφο-συλλογή και το κυνήγι, και μερικοί μπορεί να εμπνέονται α-

για τη δική τους επιβίωση στις ομόσπονδες κοινότητες όπου όλες οι διενέξεις για τη λήψη αποφάσεων λύνονται με κάποια συναίνεση, κι αυτό είναι το φυσιολογικό. Είναι το, επίσημα πλέον, Μετά την Επανάσταση. Απόντος κάποιου καταναγκαστικού μηχανισμού που συνδέεται με την εξουσία του καπιταλισμού, πόσοι άνθρωποι θα ξοδεύουν χρόνο εθελοντικά για να κάνουν δύσκολες δουλειές που είναι απαραίτητες για τη διατήρηση της μαζικής αστικής ζωής; Η εξόρυξη μεταλλευμάτων, χημικών, άνθρακα και άλλων πόρων πλούτου και παραγωγής είναι βαρετή όσο και επικίνδυνη. Οι ομόσπονδες και αυτοδιαχειριζόμενες μέθοδοι εξόρυξης δε θα εξαλείψουν αυτόν τον παράγοντα. Κι αν ακόμα μια τέτοια δουλειά που είναι προϋπόθεση για την αστική ζωή ήταν λιγότερο επικίνδυνη και κουραστική, πόσοι άνθρωποι θα διάλε-

Η διαχείριση των λυμάτων και αστικών αποβλήτων είναι μια αναγκαιότητα για την αστική ύπαρξη. Πόσοι κάτοικοι των πόλεων θα εργαστούν εθελοντικά για πάνω από 3 με 5 ώρες την εβδομάδα στην ανακύκλωση του νερού; Οι διάφορες εργασίες που απαιτούνται για τη διατήρηση της αστικής ζωής, έτσι ώστε να μην υπάρχει η βρωμιά η αντιπροσωπευτική της μεσαιωνικής εποχής, δεν είναι λιγότερο επαχθείς όταν είναι αυτοδιαχειριζόμενες.

Σίγουρα θα υπάρχουν πάντα άνθρωποι πρόθυμοι να κάνουν κάτι παραπάνω απ' αυτό που τους αναλογεί, αλλά θα είναι αυτό αρκετό για να υποστηριχθούν έξι δισεκατομμύρια άνθρωποι; Ακόμα και αυτο-διαχειριζόμενη αστική ύπαρξη θα απαιτούσε μια ριζοσπαστική αναδόμηση των απαραίτητων υποδομών. Κάθε ουρμπανισμός που δε βασίζεται σε ένα αν-

λημμένα επισημάνει, το θέμα δεν είναι η μειωμένη παραγωγή αλλά η άνιση κατανομή. Η πικρή αλήθεια, πάντως, είναι ότι η κατάλυση του καπιταλισμού δεν θα επιτρέψει αυτόματα την πρόσβαση σ' αυτούς τους πόρους σε όσους τώρα υποφέρουν. Και, δυστυχώς, θα πρέπει να γίνει παραδεκτό, πως μια αναρχική επανάσταση δε θα τους βοηθήσει απαραίτητα. Η κατάλυση του επιβεβλημένου καθεστώτος των αποκλεισμών είναι μια καλή αρχή, αλλά χωρίς μια **παράλληλη επιθυμία και προθυμία από τη μεριά αυτών που υποφέρουν να αλλάξουν τις καταστάσεις και τις σχέσεις τους τις ίδιες**, θα βρεθούμε ξανά με το πρόβλημα που αντιμετωπίζουν οι αναρχικοί και οι όποιοι άλλοι αυθεντικοί επαναστάτες - συγκεκριμένα, η προφανής παραίτηση και απάθεια αυτών που υποφέρουν τα χειρότερα από την κυριαρχία του κεφαλαίου και του εμπορίου. Οι αγροτικές δουλειές πιθανόν θα απαιτούσαν περισσότερο από τις μυθολογούμενες 3 με 5 ώρες την εβδομάδα αν οι χωρικοί και οι αγρότες θα έπρεπε να ταΐσουν το σύνολο του παγκόσμιου πληθυσμού. Αν θα υπάρχουν μεγάλα αστικά κέντρα, τότε θα πρέπει να υπάρχουν και μεγάλες αγροτικές εκτάσεις από δίπλα ώστε να ταΐζουν όσους ζουν στις πόλεις.

Κι αυτό, αφήνοντας στην άκρη όλο το ερώτημα των άκληρων [αυτών που δεν έχουν στην κατοχή τους γη]: πόσοι από τους πρόσφατα απελευθερωμένους αγρότες και χωρικούς θα επέστρεφαν στις περιοχές απ' τις οποίες είχαν εκδιωχτεί και θα συνέχιζαν να παράγουν μονοκαλλιέργειες σε μεγάλες ποσότητες για εξαγωγή στις πόλεις; Δε θα έπρεπε να περιμένουμε –όπως έχει γίνει στη σύγχρονη ιστορία– να αποκαταστήσουν και να αυτο-οργανώσουν τους αγρούς τους

πε να διαλέξει ανάμεσα στην ελευθερία και το τηλέφωνο, ήξερε τί θα διάλεγε.

Γιατί δεν είμαι Αντι-πριμιτιβιστής

Έχω καταγραφεί ως κριτικός, αλλά προσεκτικά υποστηρικτικός προς τον αναρχο-πριμιτιβισμό.[22] Παρά την δυσκολία και το σκεπτικισμό μου για πολλές πτυχές του αναρχο-πριμιτιβισμού, δεν μπορώ να θεωρήσω τον εαυτό μου ως αντι-πριμιτιβιστή. Μέχρι τώρα, οι αντι-πριμιτιβιστές έχουν βασιστεί σχεδόν αποκλειστικά στη χρήση λασπολογίας, υπονοούμενων, και παρερμηνεύσεων προσπαθώντας να σκοράρουν στα θεωρητικά σημεία. Αρνούνται να δεχτούν αυτό που λένε οι αναρχο-πριμιτιβιστές για τους εαυτούς τους, βασίζονται σε παράφρονες καταγγελίες που πηγάζουν από αστήρικτες γελοιογραφίες.([23])

Η αμφισβήτηση των αντιλήψεων της μαζικής κοινωνίας και του βιομηχανισμού είναι ανάμεσα στις πιο σημαντικές θεωρητικές συνεισφορές που έχουν κάνει οι αναρχο-πριμιτιβιστές στην αναρχική θεωρία, θυμίζοντάς μας τι είναι πιθανό να επαναοικειοποιηθεί από την ανθρώπινη κουλτούρα και ιστορία. Μερικοί μπορεί να λαχταρούν μια ευρεία επιστροφή στην τροφο-συλλογή και το κυνήγι, και μερικοί μπορεί να εμπνέονται από μια βαθιά εδραιωμένη μισανθρωπία, αλλά η αφοσίωσή τους στην κατάλυση του κράτους, του καπιταλισμού και της κυριαρχίας, τους τοποθετεί σαφώς μέσα στην αναρχική σφαίρα επιρροής. Μπορούμε να συζητήσουμε για τις στρατηγικές και τακτικές τους, και θα έπρεπε να αμφισβητήσουμε συγκεκριμένες υποθέ-

συνέχεια στη σελίδα 10

συνέχεια από τη σελίδα 9
ΓΙΑΤΙ ΔΕΝ ΕΙΜΑΙ ΑΝΤΙ-ΠΡΙΜΙΤΙΒΙΣΤΗΣ

σεις τους και αναλύσεις -όπως θα έπρεπε με όλους τους ριζοσπάστες, συμπεριλαμβανομένων και των εαυτών μας-, αλλά το να το κάνουμε με καλή πίστη απαιτεί να τους πάρουμε στα σοβαρά με τους δικούς τους όρους, κάτι που ουσιαστικά όλοι οι ρητορικά αντι-πριμιτιβιστές έχουν δείξει ότι δεν είναι ικανοί να το κάνουν.

ΓΛΩΣΣΑΡΙ

Πολιτισμός: Οι ορισμοί και τα χαρακτηριστικά ποικίλλουν ανάλογα με τον ομιλητή/συγγραφέα και το τι περιλαμβάνει η ατζέντα του/της. Για το σκοπό αυτής της εργασίας προτιμώ να τον ορίσω γενικά αναφερόμενος σε μια συνθήκη στην οποία οι άνθρωποι ζουν σε πόλεις και έχουν συγκεκριμένα γνωρίσματα κουλτούρας με τα οποία ενσωματώνονται, και τα οποία τους διαχωρίζουν από τους κατοίκους παρακείμενων αγροτικών περιοχών. Οι πληθυσμοί των πόλεων είναι επίσης (υπο)πολιτισμικά ενσωματωμένοι και διαχωρισμένοι από άλλους, που ζουν στο ίδιο αστικό περιβάλλον. Ο ορισμός αυτός δεν σκοπεύει να περιγράψει τι είναι σωστό - και λάθος - στην αστική ύπαρξη. Θα το αφήσουμε αυτό το κουτσομπολιό αναφερόμενοι σε συγκεκριμένα χαρακτηριστικά σε άλλο χρόνο και περιεχόμενο.

Κατανομή της Εργασίας: Ένα καθεστώς όπου οι παραγωγικές δουλειές διανέμονται σε τέτοιο βαθμό που κανένα άτομο

πό έναν θεραπευτή» είναι η κατά γράμμα μετάφραση.

Σημειώσεις

13. Το αμφιλεγόμενο (ημι-σοβαρό;) άρθρο που δόξαζε το AIDS σαν παράγοντα ελέγχου του πληθυσμού γράφτηκε στα μέσα της δεκαετίας του '80, πριν το γνωστό σχίσμα ανάμεσα στους χίπηδες και τους «κοκκινολαίμηδες» στην περιβαλλοντική οργάνωση Earth First! Μετά απ' αυτή τη διάσπαση (στην οποία το αμφιλεγόμενο άρθρο έπαιξε κάποιο ρόλο) και την αποχώρηση του «κοκκινολαίμη» συνιδρυτή Dave Foreman, πολλοί τοπικοί πυρήνες της EF! έγιναν πιο φιλικοί προς τους αναρχο-ακτιβιστές που ήταν προσανατολισμένοι στην άμεση δράση. Η Earth First! δεν ήταν ποτέ αποκλειστικά αναρχικό σχέδιο. Από τα μέσα της δεκαετίας του '80 έως τα μέσα της δεκαετίας του '90 οι ριζοσπαστικοί αγωνιστές του περιβάλλοντος που ήταν αναρχικά προσανατολισμένοι στις ΗΠΑ και τον Καναδά κινήθηκαν προς το περιοδικό Live Wild or Die (Ζήσε Άγρια ή Πέθανε).

14. Το Do or Die, το πλέον διαλυμένο έντυπο και αγωνιστικό πρότζεκτ του βρετανικού τομέα της Earth First! είχε μια συνεχώς αδύναμη σχέση με τον αναρχισμό, εντελώς ξέχωρα από το ζήτημα του πριμιτιβισμού. Η EF! στις ΗΠΑ έχει μια πιο ασυνάρτητη ανάλυση και πρακτική.

15. Παρά τους αμέτρητους επαναλαμβανόμενους και ολοένα και πιο βαρετούς εξάψαλμους ενάντια στον πολιτισμό, η οπορτουνιστική, και με μισή καρδιά, αφοσίωση στον αναρχισμό συνοψίζεται ωραία εδώ - απ' όσο ξέρω η πρώτη του δημόσια παραδοχή αυτής της ταμπέλας: *«Με λένε αναρχικό συχνά, και δε με πειράζει. Αυτοπροσδιορίζομαι ως αναρχικός; Μερικές φορές... Νομίζω θα το χρησιμοποιήσω όταν χρειάζεται, και όταν δε χρειάζεται δε θα το χρησιμοποιήσω... Ναι λοιπόν, είμαι συγγραφέας, είμαι αναρχικός, είμαι αναρχο-πριμιτιβιστής, ό-*

Journal of the Social Studies of Science (25.2.2000), που δημοσιεύτηκε με τις ευλογίες των επάλξεων της Αντι-Διαφώτισης, του Πολυτεχνικού Ινστιτούτου της Βιρτζίνια και του Κρατικού Πανεπιστημίου.

19. Η απόρριψη της μαζικής οργάνωσης είναι ένα από τα θεμελιώδη θέματα που διακατέχουν αυτό που μπορεί χαλαρά να ονομαστεί ως μετα-αριστερός αναρχικός λόγος. Δεν μπορούμε να αρνηθούμε ότι υπάρχουν κοινά σημεία και ομοιότητες ανάμεσα στον αναρχο-πριμιτιβιστικό και τον μετα-αριστερό αναρχικό λόγο, αλλά υπάρχουν και μακρινές αποστάσεις. Οι εκδότες αυτού του περιοδικού έχουν αναλάβει να είναι οι κύριοι θεωρητικοί και σχολιαστές αυτής της τάσης που στοχεύει να επανα-οικειοποιηθεί κάποιες παραμελημένες πτυχές του παραδοσιακού αναρχισμού ενώ ασπάζεται μερικά από τα πιο πρόσφατα σχετικά στοιχεία –μεταξύ άλλων– των μετα-στρουκτουραλιστών, ριζοσπαστών φεμινιστών, Σιτουασιονιστών και άλλων Αριστερών κριτικών του Μαρξισμού και του Κομματικοποιημένου Κομμουνισμού.

20. Τα συνήθη παραδείγματα της ουσιαστικά υπαρκτής αναρχίας (μέρη της Ουκρανίας, 1918-22 και μέρη της Ισπανίας 1936-37) δεν είναι ουσιαστικά εφαρμόσιμα. Όχι γιατί δεν ήταν επιτυχημένα, αλλά επειδή για όσο διάστημα υποτίθεται ότι οι αναρχικοί είχαν τον έλεγχο, δεν υπήρχε καθοριστική κατάργηση του κράτους ή του καπιταλισμού (αν και μπορεί να ισχυριστεί κανείς ότι οι Μαχνοβίτες μπόρεσαν να πάνε πιο πέρα σ' αυτή την κατεύθυνση από τα μέλη της CNT), ανεξάρτητα από το πόσο σκληρά προσπάθησαν οι αναρχικοί μαχητές -και είναι φανερό πως κάποιοι προσπάθησαν όσο πιο επίμονα μπορούσαν. Και στα δύο παραδείγματα οι αναρχικοί αντιμετωπίζουν παρόμοια προβλήματα. Το βασικό εσωτερικό εμπόδιο ήταν μια ανολοκλήρωτη και/ή ασυνάρτητη ανάλυση τόσο του κράτους όσο και του καπιταλισμού, που αναπόφευκτα οδήγησαν σε πολλά στρατηγικά λάθη. Το βασικό εξωτερικό εμπόδιο για την κάθε περίπτωση ήταν ο περιορισμός του ιμπεριαλιστικού πολέμου συν τους αριθμητικά και στρατιωτικά ισχυρότερους εχθρούς της Αριστεράς και της Δεξιάς –οι αναρχικοί έπρεπε να πολεμήσουν και τους δύο την ίδια στιγμή. Το μάθημα της ήττας του Μάχνο ήταν η πρόταση της Οργανωτικής Πλατφόρμας με βάση τους πυρήνες σαν διορθωτική κίνηση, ενώ δέκα χρόνια μετά στην Ισπανία, η μαζική οργάνωση συνέβαλε στο θάψιμο της ίδιας της επανάστασης που ισχυριζόταν ότι στήριζε.

21. Αν και είναι υποθετικό, το «Οι αποστερημένοι» (The Dispossessed) της LeGuin, είναι ένας εξαίρετος συλλογισμός μιας ρητά αναρχικής κοινωνίας που μαστίζεται από τον κονφορμισμό, τη γραφειοκρατία, την ενοχή και άλλες δύσοσμες πτυχές μιας επίσημα αντι-ιεραρχικής κουλτούρας.

22. Βλέπε την εργασία μου «Γιατί ο Πριμιτιβισμός (Χωρίς Επιθετικούς Προσδιορισμούς) Με Νευριάζει» στο Anarchy: Journal of Desire Armed # 52.

23. Οι αντι-πριμιτιβιστές δεν είναι οι μόνοι αναρχικοί που χρησιμοποιούν τέτοιες τακτικές ενάντια στους υποτιθέμενους αντιπάλους τους, ούτε είναι οι αναρχο-πριμιτιβιστές ο μόνος στόχος τους. Μετα-αριστεροί, ομοϊδεάτες του CrimethInc, Εξεγερσιακοί, Απελευθερωτές της Γης/Ζώων... κάθε αναρχικός που δε χωράει στη γραμμή που θέτουν οι πρωταθλητές και φρουροί του Αριστερού Αναρχισμού έχει τα ίδια προβλήματα.

Μετάφραση και απόδοση: Αναρχικός Πυρήνας ΞΑΝΑ στους ΔΡΟΜΟΥΣ

Συλλήψεις και προφυλακίσεις στη Χιλή

Όπως είχε προαναγγελθεί εδώ και καιρό από τα ΜΜΕ, στις 14 Αυγούστου πραγματοποιήθηκε πογκρόμ των κατασταλτικών μηχανισμών με στόχο αναρχικούς και αντιεξουσιαστές στη Χιλή. Έγιναν εισβολές σε διάφορα «στέκια» (κοινωνικά κέντρα όπως λέγονται σε κάποιες χώρες του εξωτερικού), συνελήφθησαν 14 άτομα και κατασχέθηκε έντυπο υλικό. Οι έρευνες των μπάτσων αφορούν σε πάνω από 100 εμπρηστικές και βομβιστικές επιθέσεις στη Χιλή.

Εισβολές έγιναν στα Κατειλημμένα Κοινωνικά Κέντρα The Crot (Santa Isabel # 380), όπου συνελήφθησαν 6 άτομα, στο CSO Sacco and Vanzetti (Santo Domingo # 2423), και στο CSA Jonny Cariqueo (El Cobre # 8793, Pudahuel).

Η επιχείρηση «Salamander» πραγματοποιήθηκε από 200 μπάτσους των ειδικών δυνάμεων σε 17 σπίτια στο Σαντιάγκο και 2 στο Βαλπαραΐσο κατά τη διάρκεια του Σαββατοκύριακου 14 και 15 Αυγούστου. Οι πράξεις για τις οποίες θεωρούνται ύποπτοι οι συλληφθέντες είναι επιθέσεις σε τράπεζες, σε επιχειρήσεις, σε αστυνομικά τμήματα, σε ξενο-

τη/συγγραφέα και το τι περιλαμβάνει η ατζέντα του/της. Για το σκοπό αυτής της εργασίας προτιμώ να τον ορίσω γενικά αναφερόμενος σε μια συνθήκη στην οποία οι άνθρωποι ζουν σε πόλεις και έχουν συγκεκριμένα γνωρίσματα κουλτούρας με τα οποία ενσωματώνονται, και τα οποία τους διαχωρίζουν από τους κατοίκους παρακείμενων αγροτικών περιοχών. Οι πληθυσμοί των πόλεων είναι επίσης (υπο)πολιτισμικά ενσωματωμένοι και διαχωρισμένοι από άλλους, που ζουν στο ίδιο αστικό περιβάλλον. Ο ορισμός αυτός δεν σκοπεύει να περιγράψει τι είναι σωστό - και λάθος - στην αστική ύπαρξη. Θα το αφήσουμε αυτό το κουτσομπολιό αναφερόμενοι σε συγκεκριμένα χαρακτηριστικά σε άλλο χρόνο και περιεχόμενο.

Κατανομή της Εργασίας: Ένα καθεστώς όπου οι παραγωγικές δουλειές διανέμονται σε τέτοιο βαθμό που κανένα άτομο δεν έχει τη δυνατότητα ή την ευκαιρία να τις κάνει όλες· επιπλέον, η γνώση και ειδίκευση που απαιτούνται για την υπέρβαση της κατανομής της εργασίας είτε είναι διαχωρισμένη, είτε παρακρατείται. Η εξειδίκευση των εργασιών, που περιλαμβάνει τη γνώση, την ειδίκευση, την ικανότητα, είναι διαφορετική από το πώς οι κοινωνιολόγοι κατανοούν την κατανομή της εργασίας. Οι άνθρωποι μπορούν να μάθουν να εξειδικεύονται χωρίς ιεραρχία, ενώ η κατανομή της εργασίας ενδυναμώνει και επεκτείνει τις ιεραρχίες και τους ταξικούς διαχωρισμούς.

Αναρχο-Πριμιτιβισμός: Μια σχολή αναρχικής σκέψης που δίνει έμφαση στις έμφυτες εξουσιαστικές και αλλοτριωτικές πτυχές του πολιτισμού. Οι καλύτεροι αναρχο-πριμιτιβιστές «βλέπουν τους πρωτόγονους σαν πηγή έμπνευσης, σαν πα-

της δεκαετίας του '90 οι ριζοσπαστικοί αγωνιστές του περιβάλλοντος που ήταν αναρχικά προσανατολισμένοι στις ΗΠΑ και τον Καναδά κινήθηκαν προς το περιοδικό Live Wild or Die (Ζήσε Άγρια ή Πέθανε).

14. Το Do or Die, το πλέον διαλυμένο έντυπο και αγωνιστικό πρότζεκτ του βρετανικού τομέα της Earth First! είχε μια συνεχώς αδύναμη σχέση με τον αναρχισμό, εντελώς ξέχωρα από το ζήτημα του πριμιτιβισμού. Η EF! στις ΗΠΑ έχει μια πιο ασυνάρτητη ανάλυση και πρακτική.

15. Παρά τους αμέτρητους επαναλαμβανόμενους και ολοένα και πιο βαρετούς εξάψαλμους ενάντια στον πολιτισμό, η οππορτουνιστική, και με μισή καρδιά, αφοσίωση στον αναρχισμό συνοψίζεται ωραία εδώ - απ' όσο ξέρω η πρώτη του δημόσια παραδοχή αυτής της ταμπέλας: *«Με λένε αναρχικό συχνά, και δε με πειράζει. Αυτοπροσδιορίζομαι ως αναρχικός; Μερικές φορές... Νομίζω θα το χρησιμοποιήσω όταν χρειάζεται, και όταν δε χρειάζεται δε θα το χρησιμοποιήσω... Ναι λοιπόν, είμαι συγγραφέας, είμαι αναρχικός, είμαι αναρχο-πριμιτιβιστής, όπως θέλετε να με αποκαλείτε, ο,τιδήποτε, αλλά τότε είμαι και καπιταλιστής... και γαμώτο περήφανος γι' αυτό. Ο,τιδήποτε...»* Δημιουργοί Μύθων και Παραβάτες του Νόμου (AK Press, 2009, σσ. 29-30). Όταν ο Flood έγραψε αυτή την κριτική, ο Jensen ήταν όντως φιλικός με κάποιους αναρχο-πριμιτιβιστές που συνεχώς προσπαθούσαν να τον συμπεριλάβουν άθελά του. Πρόσφατα έγιναν έντονες διενέξεις, λόγω κυρίως στο μνημειώδες εγώ του και τη συνοδεύουσα ανικανότητα να αντιμετωπίσει ακόμα και την παραμικρή κριτική, δημιουργική ή μη.

16. Τα παράπονα για τη σύγχυση ανάμεσα στους Νέο-Πλατφορμιστές και τους αναρχο-συνδικαλιστές είναι άφθονα επίσης. Αυτοί που τους εξισώνουν αρνούνται να πάρουν στα σοβαρά το τί έχουν να πουν για τους εαυτούς τους τα ίδια τα μέλη της κάθε τάσης.

17. Θεωρητικά όλοι οι αναρχικοί παντού συμφωνούν ότι ο Pierre-Joseph Proudhon, ως ο πρώτος που περήφανα αυτο-προσδιορίστηκε ως αναρχικός, ήταν μια σημαντική πρώιμη φιγούρα της αναρχικής θεωρίας. Δε θεωρούν όλοι τη διορατικότητά του ή τα σχέδιά του ιδιαίτερα σχετικά,

κού αναρχισμού ενώ ασπάζεται μερικά από τα πιο πρόσφατα σχετικά στοιχεία –μεταξύ άλλων– των μετα-στρουκτουραλιστών, ριζοσπαστών φεμινιστών, Σιτουασιονιστών και άλλων Αριστερών κριτικών του Μαρξισμού και του Κομματικοποιημένου Κομμουνισμού.

20. Τα συνήθη παραδείγματα της ουσιαστικά υπαρκτής αναρχίας (μέρη της Ουκρανίας, 1918-22 και μέρη της Ισπανίας 1936-37) δεν είναι ουσιαστικά εφαρμόσιμα. Όχι γιατί δεν ήταν επιτυχημένα, αλλά επειδή για όσο διάστημα υποτίθεται ότι οι αναρχικοί είχαν τον έλεγχο, δεν υπήρχε καθοριστική κατάργηση του κράτους ή του καπιταλισμού (αν και μπορεί να ισχυριστεί κανείς ότι οι Μαχνοβίτες μπόρεσαν να πάνε πιο πέρα σ' αυτή την κατεύθυνση από τα μέλη της CNT), ανεξάρτητα από το πόσο σκληρά προσπάθησαν οι αναρχικοί μαχητές -και είναι φανερό πως κάποιοι προσπάθησαν όσο πιο επίμονα μπορούσαν. Και στα δύο παραδείγματα οι αναρχικοί αντιμετωπίζουν παρόμοια προβλήματα. Το βασικό εσωτερικό εμπόδιο ήταν μια ανολοκλήρωτη και/ή ασυ-

κοινωνίας που μαστίζεται από τον κονφορμισμό, τη γραφειοκρατία, την ενοχή και άλλες δύσοσμες πτυχές μιας επίσημα αντι-ιεραρχικής κουλτούρας.

22. Βλέπε την εργασία μου «Γιατί ο Πριμιτιβισμός (Χωρίς Επιθετικούς Προσδιορισμούς) Με Νευριάζει» στο Anarchy: Journal of Desire Armed # 52.

23. Οι αντι-πριμιτιβιστές δεν είναι οι μόνοι αναρχικοί που χρησιμοποιούν τέτοιες τακτικές ενάντια στους υποτιθέμενους αντιπάλους τους, ούτε είναι οι αναρχο-πριμιτιβιστές ο μόνος στόχος τους. Μετα-αριστεροί, ομοϊδεάτες του CrimethInc, Εξεγερσιακοί, Απελευθερωτές της Γης/Ζώων... κάθε αναρχικός που δε χωράει στη γραμμή που θέτουν οι πρωταθλητές και φρουροί του Αριστερού Αναρχισμού έχει τα ίδια προβλήματα.

Μετάφραση και απόδοση: Αναρχικός Πυρήνας ΞΑΝΑ στους ΔΡΟΜΟΥΣ

Συλλήψεις και προφυλακίσεις στη Χιλή

Όπως είχε προαναγγελθεί εδώ και καιρό από τα ΜΜΕ, στις 14 Αυγούστου πραγματοποιήθηκε πογκρόμ των κατασταλτικών μηχανισμών με στόχο αναρχικούς και αντιεξουσιαστές στη Χιλή. Έγιναν εισβολές σε διάφορα «στέκια» (κοινωνικά κέντρα όπως λέγονται σε κάποιες χώρες του εξωτερικού), συνελήφθησαν 14 άτομα και κατασχέθηκε έντυπο υλικό. Οι έρευνες των μπάτσων αφορούν σε πάνω από 100 εμπρηστικές και βομβιστικές επιθέσεις στη Χιλή.

Εισβολές έγιναν στα Κατειλημμένα Κοινωνικά Κέντρα The Crot (Santa Isabel # 380), όπου συνελήφθησαν 6 άτομα, στο CSO Sacco and Vanzetti (Santo Domingo # 2423), και στο CSA Jonny Cariqueo (El Cobre # 8793, Pudahuel).

Η επιχείρηση «Salamander» πραγματοποιήθηκε από 200 μπάτσους των ειδικών δυνάμεων σε 17 σπίτια στο Σαντιάγκο και 2 στο Βαλπαραΐσο κατά τη διάρκεια του Σαββατοκύριακου14 και 15 Αυγούστου. Οι πράξεις για τις οποίες θεωρούνται ύποπτοι οι συλληφθέντες είναι επιθέσεις σε τράπεζες, σε επιχειρήσεις, σε αστυνομικά τμήματα, σε ξενοδοχεία, σε εκκλησίες και γυμναστήρια.

«Τα εντάλματα σύλληψης αφορούν στα εγκλήματα της τρομοκρατικής συνωμοσίας και της τοποθέτησης εκρηκτικών μηχανισμών με σκοπό να παραχθεί τρόμος στον πληθυσμό», δήλωσε ένας αξιωματούχος.

Οι μπάτσοι ανέφεραν επίσης πληροφορίες που σχετίζονται με τη φερόμενη οικονομική υποστήριξη της ομάδας. Κάποιοι λογαριασμοί σε χιλιανές τράπεζες πάγωσαν και απενεργοποιήθηκαν. Οι Oscar Omar Hermosilla και Carlos Riveros Luttge κατηγορούνται ότι χρηματοδοτούσαν την ομάδα.

Χρησιμοποιώντας έναν πληροφοριοδότη, οι μπάτσοι ανακάλυψαν διεθνείς πηγές του λογαριασμού αυτού. Οι μπάτσοι δήλωσαν ότι οι έρευνες διήρκεσαν τέσσερα χρόνια. Η επιχείρηση διεξήχθη με τη συμμετοχή ειδικών σε δίκτυα ανάλυσης, παρακολουθήσεις, συστήματα υποκλοπών και βιντεοσκοπήσεων.

Ο υπουργός Εσωτερικών Rodrigo Hinzpeter δήλωσε ότι: *«Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι μια βομβιστική επίθεση σε μια χώρα που ισχυρίζεται ότι είναι μοντέρνα και ανεπτυγμένη είναι ένα φοβερό έγκλημα. Γι' αυτό, η κυβέρνηση, ως ενάγων, θα ζητήσει την επιβολή των μέγιστων δυνατών ποινών σύμφωνα με το νόμο»*.

Από τους 14 συλληφθέντες 6 άνδρες προφυλακίσθηκαν σε φυλακές υψίστης ασφάλειας για τουλάχιστον 6 μήνες, 2 γυναίκες οδηγήθηκαν σε γυναικείες φυλακές, ενώ 6 ακόμη άτομα αφέθηκαν με περιοριστικούς όρους.

Η συγκέντρωση αλληλεγγύης προς τους συλληφθέντες έξω από τα δικαστήρια αντιμετωπίστηκε από το κράτος με τουλάχιστον 25 συλλήψεις αλληλέγγυων.

Στο εξωτερικό πραγματοποιήθηκαν κινητοποιήσεις αλληλεγγύης στην Αργεντινή, και

μένα χαρακτηριστικά σε άλλο χρόνο και περιεχόμενο.

Κατανομή της Εργασίας: Ένα καθεστώς όπου οι παραγωγικες δουλειές διανέμονται σε τέτοιο βαθμό που κανένα άτομο δεν έχει τη δυνατότητα ή την ευκαιρία να τις κάνει όλες· επιπλέον, η γνώση και ειδίκευση που απαιτούνται για την υπέρβαση της κατανομής της εργασίας είτε είναι διαχωρισμένη, είτε παρακρατείται. Η εξειδίκευση των εργασιών, που περιλαμβάνει τη γνώση, την ειδίκευση, την ικανότητα, είναι διαφορετική από το πώς οι κοινωνιολόγοι κατανοούν την κατανομή της εργασίας. Οι άνθρωποι μπορούν να μάθουν να εξειδικεύονται χωρίς ιεραρχία, ενώ η κατανομή της εργασίας ενδυναμώνει και επεκτείνει τις ιεραρχίες και τους ταξικούς διαχωρισμούς.

Αναρχο-Πριμιτιβισμός: Μια σχολή αναρχικής σκέψης που δίνει έμφαση στις έμφυτες εξουσιαστικές και αλλοτριωτικές πτυχές του πολιτισμού. Οι καλύτεροι αναρχο-πριμιτιβιστές «βλέπουν τους πρωτόγονους σαν πηγή έμπνευσης, σαν παραδειγματικές μορφές αναρχίας» (John Moore, Ένα Πρωτόγονο Αλφαβητάρι [A Primitivist Primer]), ενώ οι χειρότεροι απορρίπτουν την ταξική ανάλυση, κατηγορώντας όλους τους ανθρώπους για την εκμετάλλευση, κυριαρχία, και καταστροφή που συντελείται από τα μέλη των παγκόσμιων εξουσιαστικών ελίτ.

Ιατρογενές εύρημα (Iatrogenesis): Αυτή η φανταχτερή λέξη αναφέρεται στις ακούσιες ή εχθρικές επιδράσεις ή επιπλοκές που προκαλούνται ή απορρέουν από την ιατρική αντιμετώπιση ή συμβουλή· φαίνεται να είναι σε μια διαφορετική κατηγορία από την αμέλεια. «Προκληθέν α-

τοπροσδιορίζομαι ως αναρχικός; Μερικές φορές... Νομίζω θα το χρησιμοποιήσω όταν χρειάζεται, και όταν δε χρειάζεται δε θα το χρησιμοποιήσω... Ναι λοιπόν, είμαι συγγραφέας, είμαι αναρχικός, είμαι αναρχο-πριμιτιβιστής, όπως θέλετε να με αποκαλείτε, ο,τιδήποτε, αλλά τότε είμαι και καπιταλιστής... και γαμώτο περήφανος γι' αυτό. Ο,τιδήποτε...» Δημιουργοί Μύθων και Παραβάτες του Νόμου (AK Press, 2009, σσ. 29-30). Όταν ο Flood έγραψε αυτή την κριτική, ο Jensen ήταν όντως φιλικός με κάποιους αναρχο-πριμιτιβιστές που συνεχώς προσπαθούσαν να τον συμπεριλάβουν άθελά του. Πρόσφατα έγιναν έντονες διενέξεις, λόγω κυρίως στο μνημειώδες εγώ του και τη συνοδεύουσα ανικανότητα να αντιμετωπίσει ακόμα και την παραμικρή κριτική, δημιουργική ή μη.

16. Τα παράπονα για τη σύγχυση ανάμεσα στους Νέο-Πλατφορμιστές και τους αναρχο-συνδικαλιστές είναι άφθονα επίσης. Αυτοί που τους εξισώνουν αρνούνται να πάρουν στα σοβαρά το τί έχουν να πουν για τους εαυτούς τους τα ίδια τα μέλη της κάθε τάσης.

17. Θεωρητικά όλοι οι αναρχικοί παντού συμφωνούν ότι ο Pierre-Joseph Proudhon, ως ο πρώτος που περήφανα αυτο-προσδιορίστηκε ως αναρχικός, ήταν μια σημαντική πρώιμη φιγούρα της αναρχικής θεωρίας. Δε θεωρούν όλοι τη διορατικότητά του ή τα σχέδιά του ιδιαίτερα σχετικά, πάντως. Παρόμοια προβλήματα ανακύπτουν όταν εξετάζουμε άλλους διάσημους ή μη αναρχικούς στοχαστές. Υπάρχει μια τάση –και έτσι μια πρόκληση για τους τίμιους αναρχικούς– να χρειάζεται η αναγνώριση της παρουσίας κάποιου μέσα στην αναρχική παράδοση ακόμα κι όταν διαφωνούμε με τις ιδέες και την ανάλυσή του. Ο Μπακούνιν και ο Κροπότκιν είναι λιγότερο προβληματικοί από τον Προυντόν, αλλά δεν είναι λιγότερο απροσπέλαστοι στην κριτική. Για μια παράξενη άσκηση στο σεκταριανισμό και το ξαναγράψιμο της ιστορίας (μαζί με την πρώτη ίσως πλήρη αποκήρυξη και αφορισμό του Προυντόν) βλέπε την έκδοση Μαύρη Φλόγα.

18. «Λίγοι εμμένουν στην ουδετερότητα της τεχνολογικής θέσης» Tyler Veak, σε άρθρο του στο διάσημο αναρχο-πριμιτιβιστικό (sic!) περιοδικό Science, Technology and Human Values:

Όπως είχε προαναγγελθεί εδώ και καιρό από τα ΜΜΕ, στις 14 Αυγούστου πραγματοποιήθηκε πογκρόμ των κατασταλτικών μηχανισμών με στόχο αναρχικούς και αντιεξουσιαστές στη Χιλή. Έγιναν εισβολές σε διάφορα «στέκια» (κοινωνικά κέντρα όπως λέγονται σε κάποιες χώρες του εξωτερικού), συνελήφθησαν 14 άτομα και κατασχέθηκε έντυπο υλικό. Οι έρευνες των μπάτσων αφορούν σε πάνω από 100 εμπρηστικές και βομβιστικές επιθέσεις στη Χιλή.

Εισβολές έγιναν στα Κατειλημμένα Κοινωνικά Κέντρα The Crot (Santa Isabel # 380), όπου συνελήφθησαν 6 άτομα, στο CSO Sacco and Vanzetti (Santo Domingo # 2423), και στο CSA Jonny Cariqueo (El Cobre # 8793, Pudahuel).

Η επιχείρηση «Salamander» πραγματοποιήθηκε από 200 μπάτσους των ειδικών δυνάμεων σε 17 σπίτια στο Σαντιάγκο και 2 στο Βαλπαραΐσο κατά τη διάρκεια του Σαββατοκύριακου14 και 15 Αυγούστου. Οι πράξεις για τις οποίες θεωρούνται ύποπτοι οι συλληφθέντες είναι επιθέσεις σε τράπεζες, σε επιχειρήσεις, σε αστυνομικά τμήματα, σε ξενοδοχεία, σε εκκλησίες και γυμναστήρια.

«Τα εντάλματα σύλληψης αφορούν στα εγκλήματα της τρομοκρατικής συνωμοσίας και της τοποθέτησης εκρηκτικών μηχανισμών με σκοπό να παραχθεί τρόμος στον πληθυσμό», δήλωσε ένας αξιωματούχος.

Οι μπάτσοι ανέφεραν επίσης πληροφορίες που σχετίζονται με τη φερόμενη οικονομική υποστήριξη της ομάδας. Κάποιοι λογαριασμοί σε χιλιανές τράπεζες πάγωσαν και απενεργοποιήθηκαν. Οι Oscar Omar Hermosilla και Carlos Riveros Luttge κατηγορούνται ότι χρηματοδοτούσαν την ομάδα.

Χρησιμοποιώντας έναν πληροφοριοδότη, οι μπάτσοι ανακάλυψαν διεθνείς πηγές του λογαριασμού αυτού. Οι μπάτσοι δήλωσαν ότι οι έρευνες διήρκεσαν τέσσερα χρόνια. Η επιχείρηση διεξήχθη με τη συμμετοχή ειδικών σε δίκτυα ανάλυσης, παρακολουθήσεις, συστήματα υποκλοπών και βιντεοσκοπήσεων.

Ο υπουργός Εσωτερικών Rodrigo Hinzpeter δήλωσε ότι: *«Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι μια βομβιστική επίθεση σε μια χώρα που ισχυρίζεται ότι είναι μοντέρνα και ανεπτυγμένη είναι ένα φοβερό έγκλημα. Γι' αυτό, η κυβέρνηση, ως ενάγων, θα ζητήσει την επιβολή των μέγιστων δυνατών ποινών σύμφωνα με το νόμο»*.

Από τους 14 συλληφθέντες 6 άνδρες προφυλακίσθηκαν σε φυλακές υψίστης ασφάλειας για τουλάχιστον 6 μήνες, 2 γυναίκες οδηγήθηκαν σε γυναικείες φυλακές, ενώ 6 ακόμη άτομα αφέθηκαν με περιοριστικούς όρους.

Η συγκέντρωση αλληλεγγύης προς τους συλληφθέντες έξω από τα δικαστήρια αντιμετωπίστηκε από το κράτος με τουλάχιστον 25 συλλήψεις αλληλέγγυων.

Στο εξωτερικό πραγματοποιήθηκαν κινητοποιήσεις αλληλεγγύης στην Αργεντινή, και στην Ισπανία. Συγκεκριμένα:

Την **Πέμπτη 19 Αυγούστου** πραγματοποιήθηκε συγκέντρωση έξω από το προξενείο της Χιλής στο **Μπουένος Άιρες** της Αργεντινής από αναρχικούς κι αντιεξουσιαστές, για αλληλεγγύη στους 14 συλληφθέντες. Κλείστηκε ο δρόμος έξω από το προξενείο για 30 λεπτά, γράφτηκαν συνθήματα και διαβάστηκαν κείμενα από μεγάφωνο, για τους συλληφθέντες και για τους Μαπούτσε που βρίσκονται σε απεργία πείνας.

Την **Παρασκευή 20 Αυγούστου** έγινε συγκέντρωση αλληλεγγύης έξω από το προξενείο της Χιλής στην Κόρδοβα της Ισπανίας. Συνελήφθησαν 5 άτομα.

- Στη **Βαρκελώνη**, τα ξημερώματα της ίδιας μέρας, έγινε επίθεση σε μια έκθεση αρχιτεκτονικής φυλακών και σε ένα σύνδεσμο αρχιτεκτόνων. Πετάχτηκαν μπογιές και προκλήθηκαν φθορές.

Επίσης, την **Πέμπτη 19 Αυγούστου** εξουδετερώθηκε εκρηκτικός μηχανισμός, που αποτελούνταν από ένα πυροσβεστήρα και εκρηκτική ύλη, έξω από το 21ο αστυνομικό τμήμα του Σαντιάγκο στη Χιλή, ενώ, σε εμπορικό κέντρο της πόλης εξερράγησαν 4 βόμβες ήχου και βρέθηκαν στην περιοχή φυλλάδια που καλούσαν σε αλληλεγγύη στους 14 συλληφθέντες.

Σχέδια Παγκόσμιου Αποπληθυσμού: Οδεύοντας προς την «Τελική Λύση»

Στο συνέδριο TED2010 που πραγματοποιήθηκε στις 18 Φλεβάρη 2010, στο Long Beach της Καλιφόρνια, το γνωστό πρώην αφεντικό της Microsoft, δισεκατομμυριούχος και νυν «ο μεγαλύτερος φιλάνθρωπος του κόσμου» Bill Gates έδωσε μια ομιλία με τίτλο «Καινοτομία στο Μηδέν» (Innovating to Zero). Εκεί εξέθεσε επιχειρήματα που υποστηρίζονται από μια μερίδα επιστημόνων σχετικά με την παγκόσμια υπερθέρμανση (αύξηση της θερμοκρασίας λόγω αυξημένων εκπομπών CO_2 και της συνεπακόλουθης κλιματικής αλλαγής με καταστροφικά για τον πλανήτη αποτελέσματα). Στην ομιλία του, ο Gates εντόπισε σαν έναν από τους παράγοντες που οδηγούν στην αύξηση των εκπομπών CO_2, τον αυξημένο παγκόσμιο πληθυσμό και έδωσε το στίγμα της «λύσης»:

«Κατ' αρχήν έχουμε τον πληθυσμό. Ο κόσμος σήμερα αποτελείται από 6,8 δισεκατομμύρια ανθρώπους. Και οδεύει προς 9 δισεκατομμύρια. Τώρα, αν κάνουμε μια πραγματικά καλή δουλειά σε νέα εμβόλια, στο σύστημα υγείας και σε υπηρεσίες αναπαραγωγικής υγείας, μπορούμε να τον μειώσουμε πιθανόν κατά 10 ή 15%».[1]

Μείωση δηλαδή κατά 1 δισεκατομμύριο περίπου. Ο Gates, λοιπόν, προέβη σε μία από τις λίγες δημόσιες παραδοχές σχετικά με τη χρήση εμβολίων με στόχο τον έλεγχο του πληθυσμού και της πληθυσμιακής αύξησης.

Τον Απρίλιο του 2008, σε μια συνέντευξη στον δημοσιογράφο Charlie Rose του διαδικτυακού τηλεοπτικού κόμβου PBS, ο επίσης γνωστός δισεκατομμυριούχος Ted Turner, δημιουργός του CNN και μιας πα-

την **εξολόθρευση του 90% του παγκόσμιου πληθυσμού μέσω του υιού έμπολα**. Και επιπλέον του αποδόθηκε η κορυφαία τιμητική διάκριση του πανεπιστημίου για εκείνο το έτος σχετικά με την εργασία του. Πριν ξεκινήσει η ομιλία του έγινε παρέμβαση στον άνθρωπο που βιντεοσκοπούσε το συνέδριο να σταματήσει τη λήψη. Όταν ο Pianca πήρε το λόγο είπε πως «*το ευρύτερο κοινό δεν είναι έτοιμο να ακούσει όσα πρόκειται να πω*». Η ομιλία του καταγράφηκε από τον Forrest M. Mims, πρόεδρο του Τμήματος Επιστήμης Περιβάλλοντος της Ακαδημίας Επιστημών του Τέξας και διέρρευσε στα τοπικά ΜΜΕ.[3]

Ο Pianca περιέγραψε και πάλι ένα σενάριο «Αποκάλυψης» βασιζόμενο στο ότι ο ανθρώπινος υπερπληθυσμός καταστρέφει τον

ξή του να διασκεδάσει τις εντυπώσεις ισχυριζόμενος πως «*τα λόγια και οι προθέσεις του δεν έγιναν κατανοητές και παραποιήθηκαν από ηλιθίους*».[5]

Ωστόσο, ας προχωρήσουμε. Ο David Rockfeller, γόνος μιας από τις πιο γνωστές και μεγαλύτερες παγκόσμιες τραπεζικές δυναστείες, σε μια βιντεοσκοπημένη ομιλία του στα μέσα της δεκαετίας του 1990, αναφέρθηκε στο θέμα ελέγχου της πληθυσμιακής αύξησης.[6] Μεταξύ άλλων είπε τα εξής:

«Ο αρνητικός αντίκτυπος της πληθυσμιακής αύξησης σε όλα τα πλανητικά οικοσυστήματα είναι εμφανής... Το πρόσφατο συνέδριο των Ηνωμένων Εθνών στο Κάιρο επικεντρώθηκε σε ένα από αυτά τα ζητήματα-κλειδιά, την αύξηση του πληθυσμού. Όμως, οι διαφωνίες που ανέκυψαν στο συνέδριο α-

σμός Εμπορίου (WTO), Επιτροπή Κώδικα Τροφίμων (CAC), Παγκόσμια Συνέλευση Υγείας (WHA), Διεθνής Συμμαχία Διατροφής και Συμπληρωμάτων (IADSA) και η λίστα δεν είναι διόλου εξαντλημένη. Οργανισμοί που συνεργάζονται στενά με μηχανισμούς διεθνούς οικονομικής και πολιτικής ολοκλήρωσης όπως ο Διατλαντικός Διάλογος Επιχειρήσεων (TABD), η GATT, η Ευρωπαϊκή Ένωση. Και φυσικά μια μόνο από τις αρμοδιότητές τους είναι το να καθρεφτίζουν στα μνημόνια και τις συστάσεις τους τα συμφέροντα της μεγάλης μπίζνας συντήρησης της ασθένειας, των φαρμακοβιομηχανιών, απ' όπου αντλούν τα εμβόλιά τους, ο Gates και οι όμοιοί του.

Το «επιχείρημα» της παγκόσμιας υπερθέρμανσης

Το μόνιμο μοτίβο των παραπάνω απόψεων είναι η σύνδεση της πληθυσμιακής αύξησης με την λεγόμενη «παγκόσμια υπερθέρμανση» η οποία απειλεί το κλίμα και την ίδια την επιβίωση του πλανήτη όπως τον ξέρουμε σήμερα. Η παγκόσμια υπερθέρμανση ανάγεται, λοιπόν, στο κύριο ιδεολογικό υπόβαθρο για να αναπτύσσονται απόψεις μείωσης του παγκόσμιου πληθυσμού. Το θέμα, όμως, είναι πως η παγκόσμια υπερθέρμανση αποδεικνύεται, σταδιακά, ως μια από τις μεγαλύτερες «επιστημονικές» απάτες της ιστορίας. Απάτη που έχει περισσότερο πολιτικό παρά επιστημονικό υπόβαθρο.

Η προπαγάνδα των ΜΜΕ εδώ και χρόνια πείθει τους περισσότερους ανθρώπους πως υπάρχει καθολική επιστημονική σύ-

Στο συνέδριο TED2010 που πραγματοποιήθηκε στις 18 Φλεβάρη 2010, στο Long Beach της Καλιφόρνια, το γνωστό πρώην αφεντικό της Microsoft, δισεκατομμυριούχος και νυν «ο μεγαλύτερος φιλάνθρωπος του κόσμου» Bill Gates έδωσε μια ομιλία με τίτλο «Καινοτομία στο Μηδέν» (Innovating to Zero). Εκεί εξέθεσε επιχειρήματα που υποστηρίζονται από μια μερίδα επιστημόνων σχετικά με την παγκόσμια υπερθέρμανση (αύξηση της θερμοκρασίας λόγω αυξημένων εκπομπών CO_2 και της συνεπακόλουθης κλιματικής αλλαγής με καταστροφικά για τον πλανήτη αποτελέσματα). Στην ομιλία του, ο Gates εντόπισε σαν έναν από τους παράγοντες που οδηγούν στην αύξηση των εκπομπών CO_2, τον αυξημένο παγκόσμιο πληθυσμό και έδωσε το στίγμα της «λύσης»:

«Κατ' αρχήν έχουμε τον πληθυσμό. Ο κόσμος σήμερα αποτελείται από 6,8 δισεκατομμύρια ανθρώπους. Και οδεύει προς 9 δισεκατομμύρια. Τώρα, αν κάνουμε μια πραγματικά καλή δουλειά σε νέα εμβόλια, στο σύστημα υγείας και σε υπηρεσίες αναπαραγωγικής υγείας, μπορούμε να τον μειώσουμε πιθανόν κατά 10 ή 15%».[1]

Μείωση δηλαδή κατά 1 δισεκατομμύριο περίπου. Ο Gates, λοιπόν, προέβη σε μία από τις λίγες δημόσιες παραδοχές σχετικά με τη χρήση εμβολίων με στόχο τον έλεγχο του πληθυσμού και της πληθυσμιακής αύξησης.

Τον Απρίλιο του 2008, σε μια συνέντευξη στον δημοσιογράφο Charlie Rose του διαδικτυακού τηλεοπτικού κόμβου PBS, ο επίσης γνωστός δισεκατομμυριούχος Ted Turner, δημιουργός του CNN και μιας παγκόσμιας μιντιακής αυτοκρατορίας και νυν περιβαλλοντιστής, εξέθεσε ένα σενάριο «Αποκάλυψης» σε περίπτωση που δεν παρέμβουμε σε σχέση με την υποτιθέμενα εξελισσόμενη παγκόσμια υπερθέρμανση:

«Σε 30 ή 40 χρόνια από τώρα η θερμοκρασία θα είναι 8 βαθμούς μεγαλύτερη και κανένα φυτό δεν θα μπορεί να αναπτυχθεί... Οι περισσότεροι άνθρωποι θα πεθάνουν και οι υπόλοιποι από εμάς θα γίνουν κανίβαλοι... Ο πολιτισμός θα καταστραφεί...»

Και στο τέλος δίνει και πάλι το στίγμα της «λύσης»:

«Ήμαστε πάρα πολλοί άνθρωποι, γι' αυτό και έχουμε παγκόσμια υπερθέρμανση. Πολλοί άνθρωποι που καταναλώνουν πολλούς πόρους. Χρειάζονται λιγότεροι άνθρωποι που να καταναλώνουν λιγότερους πόρους».[2]

την **εξολόθρευση του 90% του παγκόσμιου πληθυσμού μέσω του ιού έμπολα**. Και επιπλέον του αποδόθηκε η κορυφαία τιμητική διάκριση του πανεπιστημίου για εκείνο το έτος σχετικά με την εργασία του. Πριν ξεκινήσει η ομιλία του έγινε παρέμβαση στον άνθρωπο που βιντεοσκοπούσε το συνέδριο να σταματήσει τη λήψη. Όταν ο Pianca πήρε το λόγο είπε πως *«το ευρύτερο κοινό δεν είναι έτοιμο να ακούσει όσα πρόκειται να πω»*. Η ομιλία του καταγράφηκε από τον Forrest M. Mims, πρόεδρο του Τμήματος Επιστήμης Περιβάλλοντος της Ακαδημίας Επιστημών του Τέξας και διέρρευσε στα τοπικά ΜΜΕ.[3]

Ο Pianca περιέγραψε και πάλι ένα σενάριο «Αποκάλυψης» βασιζόμενο στο ότι ο ανθρώπινος υπερπληθυσμός καταστρέφει τον πλανήτη και πως ο πλανήτης, όπως τον ξέρουμε, δεν θα επιβιώσει χωρίς δραστικά μέτρα. Υποστήριξε πως για το σκοπό αυτό «το AIDS δεν είναι αποτελεσματικός δολοφόνος» γιατί είναι «πολύ αργός». Θεώρησε σαν καλύτερη επιλογή τον ιό του αερομεταφερόμενου έμπολα, καθώς αυτός *«σκοτώνει εντός ημερών και όχι εντός ετών»*:

«Έχουμε μέσω του αέρα 90 τοις εκατό θνησιμότητα στους ανθρώπους. Σκοτώνοντας ανθρώπους. Σκεφθείτε το...».

Σε άλλο σημείο της ομιλίας, το κοινό γέλασε όταν ο Pianca είπε *«ξέρετε η νόσος των πτηνών είναι καλή επίσης»*. Γέλασαν και πάλι όταν είπε «***Πρέπει να τους στειρώσουμε όλους πάνω στη Γη***».

Ο Pianca, επίσης, συνέδεσε την ανάγκη για μείωση του πληθυσμού και με τη σταδιακή έλλειψη καυσίμων (πετρέλαιο, φυσικό

ξή του να διασκεδάσει τις εντυπώσεις ισχυριζόμενος πως *«τα λόγια και οι προθέσεις του δεν έγιναν κατανοητές και παραποιήθηκαν από ηλιθίους»*.[5]

Ωστόσο, ας προχωρήσουμε. Ο David Rockfeller, γόνος μιας από τις πιο γνωστές και μεγαλύτερες παγκόσμιες τραπεζικές δυναστείες, σε μια βιντεοσκοπημένη ομιλία του στα μέσα της δεκαετίας του 1990, αναφέρθηκε στο θέμα ελέγχου της πληθυσμιακής αύξησης.[6] Μεταξύ άλλων είπε τα εξής:

«Ο αρνητικός αντίκτυπος της πληθυσμιακής αύξησης σε όλα τα πλανητικά οικοσυστήματα είναι εμφανής... Το πρόσφατο συνέδριο των Ηνωμένων Εθνών στο Κάιρο επικεντρώθηκε σε ένα από αυτά τα ζητήματα-κλειδιά, την αύξηση του πληθυσμού. Όμως, οι διαφωνίες που ανέκυψαν στο συνέδριο αναδεικνύουν το πρόβλημα τού να αντιμετωπίζουμε θέματα που είναι ιδιαίτερα διχαστικά και έχουν προφανή ηθική διάσταση. Τα Ηνωμένα Έθνη μπορούν και πρέπει να έχουν ουσιαστικό ρόλο στο να βρεθεί ένας ικανοποιητικός τρόπος σταθεροποίησης του πληθυσμού και ενίσχυσης της οικονομικής ανάπτυξης με τρόπο που να είναι ευαίσθητος σε ηθικά και θρησκευτικά ζητήματα».

Τι εννοεί ο Rockfeller όταν αναφέρεται σε «**ηθικά και θρησκευτικά ζητήματα**» που υποτίθεται πως «ταλανίζουν» τα Ηνωμένα Έθνη; Όπως θα δούμε, η Ιστορία περιέχει τις απαντήσεις.

Πριν προχωρήσουμε, όμως, ας παρατηρήσουμε την συνάφεια που υπάρχει στις απόψεις που παρουσιάσαμε προηγουμένως. Gates, Turner, Rockfeller. Τα λεγόμενά τους ίσως να μην είχαν τόση σημασία εάν δεν ε-

σμός Εμπορίου (WTO), Επιτροπή Κώδικα Τροφίμων (CAC), Παγκόσμια Συνέλευση Υγείας (WHA), Διεθνής Συμμαχία Διατροφής και Συμπληρωμάτων (IADSA) και η λίστα δεν είναι διόλου εξαντλημένη. Οργανισμοί που συνεργάζονται στενά με μηχανισμούς διεθνούς οικονομικής και πολιτικής ολοκλήρωσης όπως ο Διατλαντικός Διάλογος Επιχειρήσεων (TABD), η GATT, η Ευρωπαϊκή Ένωση. Και φυσικά μια μόνο από τις αρμοδιότητές τους είναι το να καθρεφτίζουν στα μνημόνια και τις συστάσεις τους τα συμφέροντα της μεγάλης μπίζνας συντήρησης της ασθένειας, των φαρμακοβιομηχανιών, απ' όπου αντλούν τα εμβόλιά τους, ο Gates και οι όμοιοί του.

Το «επιχείρημα» της παγκόσμιας υπερθέρμανσης

Το μόνιμο μοτίβο των παραπάνω απόψεων είναι η σύνδεση της πληθυσμιακής αύξησης με την λεγόμενη «παγκόσμια υπερθέρμανση» η οποία απειλεί το κλίμα και την ίδια την επιβίωση του πλανήτη όπως τον ξέρουμε σήμερα. Η παγκόσμια υπερθέρμανση ανάγεται, λοιπόν, στο κύριο ιδεολογικό υπόβαθρο για να αναπτύσσονται απόψεις μείωσης του παγκόσμιου πληθυσμού. Το θέμα, όμως, είναι πως η παγκόσμια υπερθέρμανση αποδεικνύεται, σταδιακά, ως μια από τις μεγαλύτερες «επιστημονικές» απάτες της ιστορίας. Απάτη που έχει περισσότερο πολιτικό παρά επιστημονικό υπόβαθρο.

Η προπαγάνδα των ΜΜΕ εδώ και χρόνια πείθει τους περισσότερους ανθρώπους πως υπάρχει καθολική επιστημονική σύμπνοια στο ότι η αυξομείωση της θερμοκρασίας του πλανήτη προέρχεται κατά βάση από την αυξομείωση του CO_2. Αντίθετα οι σκεπτικιστές επιστήμονες και όσοι έχουν ακριβώς αντιδιαμετρική άποψη δεν είναι καθόλου λίγοι. Απλώς οι απόψεις τους δεν συνηθίζεται (γιατί άραγε;) να φιλοξενούνται από τα ΜΜΕ, ούτε και να βρίσκουν χρηματοδότηση και προώθηση στα πλαίσια πανεπιστημιακών προγραμμάτων και ερευνών. Από τέτοιους επιστήμονες οι οποίοι δεν λειτουργούν υπό τη σκέπη ιδεολογικών πλατφορμών μαθαίνουμε πως βασικοί «ένοχοι» της μεταβολής της θερμοκρασίας και των κλιματικών αλλαγών θεωρούνται, η ηλιακή δραστηριότητα, η κοσμική ακτινοβολία, τα υπέργεια και υποθαλάσσια ηφαίστεια, τα ωκεάνια ρεύματα και διάφοροι άλλοι φυσικοί παράγοντες. Το κλίμα της γης επηρεάζομε-

σύστημα υγείας και σε υπηρεσίες αναπαραγωγικής υγείας, μπορούμε να τον μειώσουμε πιθανόν κατά 10 ή 15%».[1]

Μείωση δηλαδή κατά 1 δισεκατομμύριο περίπου. Ο Gates, λοιπόν, προέβη σε μία από τις λίγες δημόσιες παραδοχές σχετικά με τη χρήση εμβολίων με στόχο τον έλεγχο του πληθυσμού και της πληθυσμιακής αύξησης.

Τον Απρίλιο του 2008, σε μια συνέντευξη στον δημοσιογράφο Charlie Rose του διαδικτυακού τηλεοπτικού κόμβου PBS, ο επίσης γνωστός δισεκατομμυριούχος Ted Turner, δημιουργός του CNN και μιας παγκόσμιας μιντιακής αυτοκρατορίας και νυν περιβαλλοντιστής, εξέθεσε ένα σενάριο «Αποκάλυψης» σε περίπτωση που δεν παρέμβουμε σε σχέση με την υποτιθέμενα εξελισσόμενη παγκόσμια υπερθέρμανση:

«Σε 30 ή 40 χρόνια από τώρα η θερμοκρασία θα είναι 8 βαθμούς μεγαλύτερη και κανένα φυτό δεν θα μπορεί να αναπτυχθεί... Οι περισσότεροι άνθρωποι θα πεθάνουν και οι υπόλοιποι από εμάς θα γίνουν κανίβαλοι... Ο πολιτισμός θα καταστραφεί...»

Και στο τέλος δίνει και πάλι το στίγμα της «λύσης»:

«Ήμαστε πάρα πολλοί άνθρωποι, γι' αυτό και έχουμε παγκόσμια υπερθέρμανση. Πολλοί άνθρωποι που καταναλώνουν πολλούς πόρους. Χρειάζονται λιγότεροι άνθρωποι που να καταναλώνουν λιγότερους πόρους».[2]

Να συμπληρώσουμε πως το 1996 σε συνέντευξη στο περιοδικό Audubon nature, ο Turner είχε πει πως «ένας συνολικός πληθυσμός 250 - 300 εκατομμυρίων ανθρώπων, μία μείωση κατά 95% από τα σημερινά επίπεδα, θα ήταν ιδανική». Ο Turner (που παρεμπιπτόντως έχει 5 παιδιά), είναι γνωστός για τα ευφυολογήματά του. Όπως το περιβόητο ***«αν είχα έστω και λίγη ανθρωπιά θα ήμουν τέλειος»***. Δύσκολα θα διαφωνούσαμε.

Στις 3 έως 5 Μαρτίου 2006 πραγματοποιήθηκε το ετήσιο συνέδριο της Επιστημονικής Ακαδημίας του Τέξας στο πανεπιστήμιο Lamar στο Beaumont. Εκεί, εκατοντάδες επιστήμονες καταχειροκρότησαν όρθιοι τον καθηγητή Eric R. Pianca μετά το τέλος της ομιλίας του, όπου εμφαντικά υποστήριξε

τος σχετικά με την εργασία του. Πριν ξεκινήσει η ομιλία του έγινε παρέμβαση στον άνθρωπο που βιντεοσκοπούσε το συνέδριο να σταματήσει τη λήψη. Όταν ο Pianca πήρε το λόγο είπε πως *«το ευρύτερο κοινό δεν είναι έτοιμο να ακούσει όσα πρόκειται να πω»*. Η ομιλία του καταγράφηκε από τον Forrest M. Mims, πρόεδρο του Τμήματος Επιστήμης Περιβάλλοντος της Ακαδημίας Επιστημών του Τέξας και διέρρευσε στα τοπικά ΜΜΕ.[3]

Ο Pianca περιέγραψε και πάλι ένα σενάριο «Αποκάλυψης» βασιζόμενο στο ότι ο ανθρώπινος υπερπληθυσμός καταστρέφει τον πλανήτη και πως ο πλανήτης, όπως τον ξέρουμε, δεν θα επιβιώσει χωρίς δραστικά μέτρα. Υποστήριξε πως για το σκοπό αυτό «το AIDS δεν είναι αποτελεσματικός δολοφόνος» γιατί είναι «πολύ αργός». Θεώρησε σαν καλύτερη επιλογή τον ιό του αερομεταφερόμενου έμπολα, καθώς αυτός *«σκοτώνει εντός ημερών και όχι εντός ετών»*:

«Έχουμε μέσω του αέρα 90 τοις εκατό θνησιμότητα στους ανθρώπους. Σκοτώνοντας ανθρώπους. Σκεφθείτε το...».

Σε άλλο σημείο της ομιλίας, το κοινό γέλασε όταν ο Pianca είπε *«ξέρετε η νόσος των πτηνών είναι καλή επίσης»*. Γέλασαν και πάλι όταν είπε ***«Πρέπει να τους στειρώσουμε όλους πάνω στη Γη»***.

Ο Pianca, επίσης, συνέδεσε την ανάγκη για μείωση του πληθυσμού και με τη σταδιακή έλλειψη καυσίμων (πετρέλαιο, φυσικό αέριο) λέγοντας «επομένως μάλλον πρέπει να υπάρξει μείωση σε 2 δισεκατομμύρια το οποίο είναι περίπου το ένα τρίτο του σημερινού πληθυσμού».

Ας σημειωθεί εδώ, πως και ο Ted Turner το 2008 σε μία ομιλία του στο πανεπιστήμιο Temple της Φιλαδέλφεια αναθεώρησε την άποψή που εξέφρασε το 1996 περί «ιδανικού πληθυσμού 250 - 300 εκατομμυρίων». Και υποστήριξε πως θα ήταν αρκετή μια **μείωση στα 2 δισεκατομμύρια** *«για να εξακολουθούν να έχουν οι άνθρωποι μια αξιοπρεπή διαβίωση που θα περιλαμβάνει ένα ψυγείο κι ένα air condition»*. Πάλι καλά... Σημειώστε όμως την ταύτιση με το νούμερο του Pianca.[4]

Αργότερα και με τον θόρυβο που προκλήθηκε ο Pianca επιχείρησε σε συνέντευ-

Ωστόσο, ας προχωρήσουμε. Ο David Rockfeller, γόνος μιας από τις πιο γνωστές και μεγαλύτερες παγκόσμιες τραπεζικές δυναστείες, σε μια βιντεοσκοπημένη ομιλία του στα μέσα της δεκαετίας του 1990, αναφέρθηκε στο θέμα ελέγχου της πληθυσμιακής αύξησης.[6] Μεταξύ άλλων είπε τα εξής:

«Ο αρνητικός αντίκτυπος της πληθυσμιακής αύξησης σε όλα τα πλανητικά οικοσυστήματα είναι εμφανής... Το πρόσφατο συνέδριο των Ηνωμένων Εθνών στο Κάιρο επικεντρώθηκε σε ένα από αυτά τα ζητήματα-κλειδιά, την αύξηση του πληθυσμού. Όμως, οι διαφωνίες που ανέκυψαν στο συνέδριο αναδεικνύουν το πρόβλημα τού να αντιμετωπίζουμε θέματα που είναι ιδιαίτερα διχαστικά και έχουν προφανή ηθική διάσταση. Τα Ηνωμένα Έθνη μπορούν και πρέπει να έχουν ουσιαστικό ρόλο στο να βρεθεί ένας ικανοποιητικός τρόπος σταθεροποίησης του πληθυσμού και ενίσχυσης της οικονομικής ανάπτυξης με τρόπο που να είναι ευαίσθητος σε ηθικά και θρησκευτικά ζητήματα».

Τι εννοεί ο Rockfeller όταν αναφέρεται σε **«ηθικά και θρησκευτικά ζητήματα»** που υποτίθεται πως «ταλανίζουν» τα Ηνωμένα Έθνη; Όπως θα δούμε, η Ιστορία περιέχει τις απαντήσεις.

Πριν προχωρήσουμε, όμως, ας παρατηρήσουμε την συνάφεια που υπάρχει στις απόψεις που παρουσιάσαμε προηγουμένως. Gates, Turner, Rockfeller. Τα λεγόμενά τους ίσως να μην είχαν τόση σημασία εάν δεν επρόκειτο για ορισμένους από τους ισχυρότερους «ανθρώπους» του πλανήτη, οι οποίοι, μάλιστα, αποτελούν συχνούς ή και μόνιμους «θαμώνες» των συνεδρίων της Λέσχης Μπίλντερμπεργκ. Η ταύτιση των απόψεών τους είναι εξόφθαλμα προφανής (και με την επιστημονική βούλα του Pianca). Από την άλλη, όμως, το να αναφερόμαστε μόνο σε συγκεκριμένα πρόσωπα της παγκόσμιας κυριαρχίας ίσως είναι αποπροσανατολιστικό. Σήμερα υφίσταται ένα πολυδαίδαλο και αλληλοτροφοδοτούμενο σύμπλεγμα διεθνών μηχανισμών που ορίζουν τις κρατικές πολιτικές στα ζητήματα που αφορούν την ανθρώπινη επιβίωση, υγεία, ύπαρξη και εξέλιξη. Παγκόσμιος Οργανισμός Υγείας (WHO), Οργανισμός Τροφίμων και Γεωργίας (FAO), Παγκόσμιος Οργανι-

την ίδια την επιβίωση του πλανήτη όπως τον ξέρουμε σήμερα. Η παγκόσμια υπερθέρμανση ανάγεται, λοιπόν, στο κύριο ιδεολογικό υπόβαθρο για να αναπτύσσονται απόψεις μείωσης του παγκόσμιου πληθυσμού. Το θέμα, όμως, είναι πως η παγκόσμια υπερθέρμανση αποδεικνύεται, σταδιακά, ως μια από τις μεγαλύτερες «επιστημονικές» απάτες της ιστορίας. Απάτη που έχει περισσότερο πολιτικό παρά επιστημονικό υπόβαθρο.

Η προπαγάνδα των ΜΜΕ εδώ και χρόνια πείθει τους περισσότερους ανθρώπους πως υπάρχει καθολική επιστημονική σύμπνοια στο ότι η αυξομείωση της θερμοκρασίας του πλανήτη προέρχεται κατά βάση από την αυξομείωση του CO2. Αντίθετα οι σκεπτικιστές επιστήμονες και όσοι έχουν ακριβώς αντιδιαμετρική άποψη δεν είναι καθόλου λίγοι. Απλώς οι απόψεις τους δεν συνηθίζεται (γιατί άραγε;) να φιλοξενούνται από τα ΜΜΕ, ούτε και να βρίσκουν χρηματοδότηση και προώθηση στα πλαίσια πανεπιστημιακών προγραμμάτων και ερευνών. Από τέτοιους επιστήμονες οι οποίοι δεν λειτουργούν υπό τη σκέπη ιδεολογικών πλατφορμών μαθαίνουμε πως βασικοί «ένοχοι» της μεταβολής της θερμοκρασίας και των κλιματικών αλλαγών θεωρούνται, η ηλιακή δραστηριότητα, η κοσμική ακτινοβολία, τα υπέργεια και υποθαλάσσια ηφαίστεια, τα ωκεάνια ρεύματα και διάφοροι άλλοι φυσικοί παράγοντες. Το κλίμα της γης επηρεαζόμενο από τους παράγοντες αυτούς μεταβάλλεται στη βάση βραχυχρόνιων και μακροχρόνιων κύκλων θέρμανσης και ψύξης οι οποίοι είναι γνωστοί και έχουν μελετηθεί επαρκώς. Σήμερα θεωρείται πως **αφήνουμε πίσω μας έναν κύκλο θέρμανσης και μπαίνουμε σταδιακά σε κύκλο ψύξης του πλανήτη. Το σημερινό επίπεδο CO2, παρ' όλες τις διακυμάνσεις του, είναι το χαμηλότερο που υπήρξε ποτέ στη Γη εδώ και εκατομμύρια χρόνια.** Η μόνη σύνδεσή του με τη θερμοκρασία είναι πως η αύξηση της θερμοκρασίας οδηγεί μετά από δεκαετίες ή εκατονταετίες σε μετρήσιμη αύξηση του CO2. Η σχέση δηλαδή είναι υπαρκτή αλλά ακριβώς αντίστροφα. Επιλέγεται όμως να ειπωθεί η μισή αλήθεια που, όπως πάντα, καταλήγει

συνέχεια στη σελίδα 12

συνέχεια από τη σελίδα 11

σε ένα τεράστιο ψέμα, το οποίο πολλοί σήμερα υιοθετούν αβασάνιστα, καθώς είναι και η επίσημη άποψη που λανσάρεται από τα ΜΜΕ. Από εκεί και πέρα, ο Gates, ο Turner και ο Rockfeller μας ξεκαθάρισαν προς ποια κατεύθυνση οφείλει να αξιοποιηθεί το ψέμα.

Για όλα αυτά και για αναλυτικές λεπτομέρειες παραπέμπουμε στην πολύ καλή παρουσίαση του καθηγητή Ίαν Πλάμερ,[7] όπου ξεκαθαρίζει τους παράγοντες που καθοδηγούν το κλίμα όπως αυτοί έχουν μελετηθεί εδώ και εκατονταετίες. Είναι πολύ ενδιαφέρουσα η τελική αποστροφή του λόγου του:

*«**Είναι η δική μου επιστημονική οπτική πως αυτό που βλέπουμε είναι η γέννηση ενός νέου θρησκευτικού - φονταμενταλιστικού κινήματος γύρω από τη φύση. Το οποίο όμως έχει χάσει κάθε επαφή με τη φύση και επίσης (όπως κάθε άλλο φονταμενταλιστικό κίνημα) αδυνατεί να αποδεχτεί πως μπορεί να υπάρχει μια διαφορετική οπτική που υποστηρίζεται από επιστημονικές αποδείξεις. Οι δικές τους πηγές πληροφοριών είναι δευτέρας διαλογής –και προσέξτε πως χρησιμοποιώ τον όρο «πληροφορίες» και όχι τον όρο «γνώση». Και κυρίως χρησιμοποιούν έναν όρο που δεν χρησιμοποιείται ποτέ στην επιστήμη: πίστη. Αυτό είναι ένας όρος που χρησιμοποιείται από τους πολιτικούς και τις θρησκείες αλλά όχι από την επιστήμη. Πιστεύω πως έχουμε να κάνουμε με ένα καταπληκτικό κίνημα το οποίο αντικαθιστά τον Δυτικό Χριστιανισμό και τον Δυτικό Σοσιαλισμό και θέλει να αλλάξει τον κόσμο πάνω στη βάση της επιστήμης, ανεξάρτητα με το αν η επιστήμη συμφωνεί ή διαφωνεί με όσα υποστηρίζουν - δεν τους ενδιαφέρει**».*

Η ίδια η ιστορία της ανάδειξης του ιδεολογήματος της παγκόσμιας υπερθέρμανσης καταδεικνύει τον πολιτικό της χαρακτήρα, όπως επισημαίνει ο Plamer. Η ιδεολογική αφετηρία που ώθησε στην μαζική και παγκόσμια προπαγάνδα περί της παγκόσμιας υπερθέρμανσης, εντοπίζεται το 1991 στο βιβλίο «The First Global Revolution» των Alexander King και Bertrand Schneider, δύο ***υπερθέρμανσης, η έλλειψη νερού, η πείνα και τέτοια παρόμοια, θα ταίριαζαν για το σκοπό αυτό...*** *Όμως, χαρακτηρίζοντας αυτά σαν εχθρούς θα πέσουμε στην παγίδα του να μπερδέψουμε τα αποτελέσματα με τις αιτίες. Όλοι αυτοί οι κίνδυνοι δημιουργούνται από την ανθρώπινη παρέμβαση και μόνο με αλλαγή στις συνήθειες και στην συμπεριφορά μπορούν να ξεπεραστούν. Επομένως, ο αληθινός εχθρός είναι η ίδια η ανθρωπότητα».*

Να 'τος λοιπόν ο εχθρός. Δεν είναι η διεθνής κλίκα των απανταχού κυριάρχων τα παράσιτα και ο καρκίνος αυτού του κόσμου. Είναι ΟΛΗ η ανθρωπότητα. Αυτή η βρώμικη, αδαής, παρασιτική ανθρωπότητα, το αποτυχημένο πείραμα της φύσης. Ευτυχώς, όμως, η διεθνής κλίκα των «φωτισμένων όντων» που συναποτελούν την παγκόσμια κυριαρχία επαγρυπνούν για να την απαλλάξουν από τη μιζέρια της. Ας σημειωθεί πως η Λέσχη της Ρώμης είναι ο δημιουργός και άλλων «καινοτόμων» ιδεών. Όπως αυτή της «αειφόρου ανάπτυξης» (sustainable development) για την οποία τόσο συχνά μιλάει ο Γιωργάκης και άλλοι Ευρωπαίοι και Αμερικανοί ηγέτες χωρίς να καταλαβαίνουμε τί ακριβώς εννοούν. Δεν θα επεκταθούμε σ' αυτό προς το παρόν. Όμως, αρχίζει να γίνεται σαφές πως οι απόψεις των Turner, Gates, Pianca, Rockfeller, ούτε μεμονωμένες είναι, ούτε τυχαίες.

«Απόψεις φανατικών», θα πει κάποιος. «Αδύνατο να εφαρμοστούν», θα έλεγε κάποιος άλλος. Είναι όντως έτσι; Ας ξεκαθαρίσουμε πως λέξεις όπως «αδύνατο» ή «αδιανόητο» είναι κενές περιεχομένου. Συνήθως καθοδηγούνται από την αμφιβολία λόγω άγνοιας ή την ανάγκη συντήρησης κάποιας ελπίδας εντός του υπάρχοντος συστήματος. Για να ανακαλύψουμε στ' αλήθεια το τί είναι «αδιανόητο» και τί όχι ας κοιτάξουμε κατάματα την ιστορία και τα γεγονότα, αυτά καθ' εαυτά, συνολικά και όχι αποσπασματικά, χωρίς τον παραμορφωτικό φακό οποιασδήποτε ιδεολογίας, είτε «συστημικής» είτε «επαναστατικής». Ίσως, τότε, η γνώση που θα αποκτήσουμε να λειτουργήσει απελευθερωτικά για τους εαυτούς και την κοινωνία μας.

κριμένα σε γυναίκες αναπαραγωγικής ηλικίας (15-45 ετών). Συνολικά, έπρεπε κάθε γυναίκα να υποβληθεί σε 5 εμβολιασμούς. Αυτή η μεθοδολογία των εμβολιασμών μόνο και μόνο για να αντιμετωπιστεί ο τέτανος(!) κίνησε τις υποψίες μιας Μεξικανικής καθολικής οργάνωσης (Comite Pro Vida de Mexico), η οποία έστειλε αρκετά δείγματα εμβολίων για χημική ανάλυση. Η ανάλυση έδειξε την παρουσία στα εμβόλια μιας ορμόνης, της χοριακής γοναδοτροπίνης (HCG). Πρόκειται για φυσική ορμόνη που η αυξημένη ύπαρξή της στο σώμα μιας γυναίκας σηματοδοτεί το ότι είναι έγκυος και είναι υπεύθυνη για την έκκριση άλλων ορμονών απαραίτητων για την εξέλιξη της εγκυμοσύνης. Συνδυαζόμενη όμως με τον μεταφορέα τετάνου που βρισκόταν στο εμβόλιο, το σώμα παρήγαγε αντισώματα που στρέφονταν ενάντια τόσο στον τέτανο όσο και στην HCG. Η φυσική άμυνα δηλαδή του οργανισμού εξαπατούνταν ώστε να θεωρεί την HCG σαν εχθρό που έπρεπε να καταπολεμηθεί. Οπότε, στην περίπτωση μιας πραγματικής εγκυμοσύνης, τα ήδη δημιουργημένα αντισώματα για την HCG, ουσιαστικά εμπόδιζαν τη συνέχιση της εγκυμοσύνης με τη μορφή αποβολής. Αντίστοιχες έρευνες έκανε και ο Ιατρικός Σύλλογος Φιλιππίνων και βρήκε πως 9 από τα 47 δείγματα εμβολίων που πήρε από διάφορα κέντρα περιείχαν την HCG.

Ο Παγκόσμιος Οργανισμός Υγείας αρχικά διέψευσε την παρουσία HCG στα εμβόλια. Μετά ισχυρίστηκε πως οι ερευνητικές αποδείξεις ήταν αμφίβολες μιας και προέρχονταν από μια καθολική οργάνωση με γνωστή την εναντίωσή της στις αμβλώσεις. Και τελικώς καθώς ο όγκος των εργαστηριακών αναλύσεων αυξανόταν, ισχυρίστηκε πως η παρουσία της HCG «ήταν αμελητέα» και η ποσότητά της δεν μπορούσε να οδηγήσει στη δημιουργία αντισωμάτων κατά της HCG. Πράγμα που επίσης καταρρίφθηκε όταν έγιναν εξετάσεις σε γυναίκες που είχαν υποβληθεί στο εμβόλιο και βρέθηκε στον οργανισμό τους αυξημένο ποσοστό αντισωμάτων προς το HCG.

Ξεκάθαρα, αυτό που πραγματοποιήθηκε ήταν **ένα μαζικό πείραμα ελέγχου της ανθρώπινης αναπαραγωγικής ικανότητας και** τικά με τη χρήση υπερήχων ως μεθόδου ανδρικής αντισύλληψης. **Μιας μεθόδου με χαρακτηριστικά στείρωσης**. Συγκεκριμένα, οι όρχεις υποβάλλονται σε βομβαρδισμό υπερήχων που έχει σαν αποτέλεσμα το σταμάτημα της παραγωγής σπέρματος. Υποτίθεται πως αυτό κρατά για 6 μήνες κατά τους οποίους ο άνδρας είναι αναπαραγωγικά ανενεργός. Με το πέρας των 6 μηνών θα επανέρχεται –λένε– στην κανονική του λειτουργία. Το πιστεύετε; Κατά τα άλλα οι υπέρηχοι χρησιμοποιούνται ως μια ασφαλής μέθοδος προγεννητικού ελέγχου σε εγκύους.[10]

Περισσότερο γνωστή ίσως είναι η δραστηριοποίηση του Ιδρύματος Gates σε μαζικά προγράμματα εμβολιασμών σε χώρες της Αφρικής και γενικότερα σε χώρες του λεγόμενου «αναπτυσσόμενου κόσμου». Τον Γενάρη του 2010, στο Οικονομικό Forum του Νταβός, ο Gates ανακοίνωσε πως το ίδρυμά του προσφέρει 10 δις δολάρια για την παραγωγή νέων εμβολίων και την εφαρμογή τους σε παιδιά στον αναπτυσσόμενο κόσμο. Στην ομιλία του ο Gates έκανε ανοιχτή πρόσκληση για τη «δεκαετία των εμβολίων» με σκοπό τη μείωση της παιδικής θνησιμότητας στις φτωχές χώρες μέχρι το 2020.[11]

Φυσικά τέτοιες ενέργειες προβάλλονται στα πλαίσια ενός «φιλάνθρωπου πνεύματος». Γιατί όχι; Εκατομμύρια παιδιά θα εμβολιαστούν με σκοπό να θωρακιστούν ενάντια σε αρρώστιες όπως διάρροια(!), η ελονοσία και η πνευμονία. Δεν είναι λίγοι οι σκεπτικιστές που επισημαίνουν πως αν κάποιος θα ήθελε να προσφέρει ουσιαστική βοήθεια στα παιδιά αυτά, θα φρόντιζε να αναπτύξει τα ανύπαρκτα δίκτυα ύδρευσης και τις συνθήκες υγιεινής στις φτωχές αυτές χώρες. Τι πιθανότητες έχει η υγεία ενός παιδιού όταν δεν έχει νερό ή πίνει βρώμικο ή δηλητηριασμένο νερό; Τί πιθανότητες έχει μπροστά στην έλλειψη καλής τροφής και άθλιων συνθηκών υγιεινής που επιβάλλονται εδώ και δεκαετίες από τα προγράμματα «σωτηρίας» του ΔΝΤ που διοικούν οι όμοιοι των Gates και Rockfeller αυτού του κόσμου; Μέγα μυστήριο από που προέρχεται η διάρροια ή η ελονοσία. Όμως όχι. Χρειάζονται εμβόλια για να καταπολε-

«Είναι η δική μου επιστημονική οπτική πως αυτό που βλέπουμε είναι η γέννηση ενός νέου θρησκευτικού - φονταμενταλιστικού κινήματος γύρω από τη φύση. Το οποίο όμως έχει χάσει κάθε επαφή με τη φύση και επίσης (όπως κάθε άλλο φονταμενταλιστικό κίνημα) αδυνατεί να αποδεχτεί πως μπορεί να υπάρχει μια διαφορετική οπτική που υποστηρίζεται από επιστημονικές αποδείξεις. Οι δικές τους πηγές πληροφοριών είναι δευτέρας διαλογής –και προσέξτε πως χρησιμοποιώ τον όρο «πληροφορίες» και όχι τον όρο «γνώση». Και κυρίως χρησιμοποιούν έναν όρο που δεν χρησιμοποιείται ποτέ στην επιστήμη: πίστη. Αυτό είναι ένας όρος που χρησιμοποιείται από τους πολιτικούς και τις θρησκείες αλλά όχι από την επιστήμη. Πιστεύω πως έχουμε να κάνουμε με ένα καταπληκτικό κίνημα το οποίο αντικαθιστά τον Δυτικό Χριστιανισμό και τον Δυτικό Σοσιαλισμό και θέλει να αλλάξει τον κόσμο πάνω στη βάση της επιστήμης, ανεξάρτητα με το αν η επιστήμη συμφωνεί ή διαφωνεί με όσα υποστηρίζουν - δεν τους ενδιαφέρει».

Η ίδια η ιστορία της ανάδειξης του ιδεολογήματος της παγκόσμιας υπερθέρμανσης καταδεικνύει τον πολιτικό της χαρακτήρα, όπως επισημαίνει ο Plamer. Η ιδεολογική αφετηρία που ώθησε στην μαζική και παγκόσμια προπαγάνδα περί της παγκόσμιας υπερθέρμανσης, εντοπίζεται το 1991 στο βιβλίο «The First Global Revolution» των Alexander King και Bertrand Schneider, δύο από τα ιδρυτικά μέλη της Λέσχης της Ρώμης, θεωρούμενης ως μιας από τις βασικές «δεξαμενές σκέψεις» ελιτίστικου, μαλθουσιανικού και περιβαλλοντικού χαρακτήρα, με επιρροή στη διαμόρφωση πολιτικών κατευθύνσεων και πλατφορμών στα πλαίσια διεθνών μηχανισμών όπως η Ε.Ε. και τα Ηνωμένα Έθνη. Εκεί αναφέρονται τα εξής:

«Στην αναζήτηση ενός νέου εχθρού για να μας ενώσει, καταλήξαμε με την ιδέα πως η μόλυνση, η απειλή της παγκόσμιας

το αποτυχημένο πείραμα της φύσης. Ευτυχώς, όμως, η διεθνής των «φωτισμένων όντων» που συναποτελούν την παγκόσμια κυριαρχία επαγρυπνούν για να την απαλλάξουν από τη μιζέρια της. Ας σημειωθεί πως η Λέσχη της Ρώμης είναι ο δημιουργός και άλλων «καινοτόμων» ιδεών. Όπως αυτή της «αειφόρου ανάπτυξης» (sustainable development) για την οποία τόσο συχνά μιλάει ο Γιωργάκης και άλλοι Ευρωπαίοι και Αμερικανοί ηγέτες χωρίς να καταλαβαίνουμε τί ακριβώς εννοούν. Δεν θα επεκταθούμε σ' αυτό προς το παρόν. Όμως, αρχίζει να γίνεται σαφές πως οι απόψεις των Turner, Gates, Pianca, Rockfeller, ούτε μεμονωμένες είναι, ούτε τυχαίες.

«Απόψεις φανατικών», θα πει κάποιος. «Αδύνατο να εφαρμοστούν», θα έλεγε κάποιος άλλος. Είναι όντως έτσι; Ας ξεκαθαρίσουμε πως λέξεις όπως «αδύνατο» ή «αδιανόητο» είναι κενές περιεχομένου. Συνήθως καθοδηγούνται από την αμφιβολία λόγω άγνοιας ή την ανάγκη συντήρησης κάποιας ελπίδας εντός του υπάρχοντος συστήματος. Για να ανακαλύψουμε στ' αλήθεια το τί είναι «αδιανόητο» και τί όχι ας κοιτάξουμε κατάματα την ιστορία και τα γεγονότα, αυτά καθ' εαυτά, συνολικά και όχι αποσπασματικά, χωρίς τον παραμορφωτικό φακό οποιασδήποτε ιδεολογίας, είτε «συστημικής» είτε «επαναστατικής». Ίσως, τότε, η γνώση που θα αποκτήσουμε να λειτουργήσει απελευθερωτικά για τους εαυτούς και την κοινωνία μας.

Η μεθόδευση των εμβολιασμών

Τη δεκαετία του 1990 ο Παγκόσμιος Οργανισμός Υγείας ξεκίνησε μια καμπάνια μαζικών εμβολιασμών σε χώρες όπως η Νικαράγουα, το Μεξικό και οι Φιλιππίνες. Το εμβόλιο υποτίθεται πως γινόταν για την προστασία από τον τέτανο, παρόλο που οι μολύνσεις από αυτόν ήταν ελάχιστες. Οι εμβολιασμοί δεν πραγματοποιήθηκαν σε άνδρες αλλά μόνο σε γυναίκες και συγκε-

νης. Συνδυασμένη όμως με τον μεταφορέα τετάνου που βρισκόταν στο εμβόλιο, το σώμα παρήγαγε αντισώματα που στρέφονταν ενάντια τόσο στον τέτανο όσο και στην HCG. Η φυσική άμυνα δηλαδή του οργανισμού εξαπατούνταν ώστε να θεωρεί την HCG σαν εχθρό που έπρεπε να καταπολεμηθεί. Οπότε, στην περίπτωση μιας πραγματικής εγκυμοσύνης, τα ήδη δημιουργημένα αντισώματα για την HCG, ουσιαστικά εμπόδιζαν τη συνέχιση της εγκυμοσύνης με τη μορφή αποβολής. Αντίστοιχες έρευνες έκανε και ο Ιατρικός Σύλλογος Φιλιππίνων και βρήκε πως 9 από τα 47 δείγματα εμβολίων που πήρε από διάφορα κέντρα περιείχαν την HCG.

Ο Παγκόσμιος Οργανισμός Υγείας αρχικά διέψευσε την παρουσία HCG στα εμβόλια. Μετά ισχυρίστηκε πως οι ερευνητικές αποδείξεις ήταν αμφίβολες μιας και προέρχονταν από μια καθολική οργάνωση με γνωστή την εναντίωσή της στις αμβλώσεις. Και τελικώς καθώς ο όγκος των εργαστηριακών αναλύσεων αυξανόταν, ισχυρίστηκε πως η παρουσία της HCG «ήταν αμελητέα» και η ποσότητά της δεν μπορούσε να οδηγήσει στη δημιουργία αντισωμάτων κατά της HCG. Πράγμα που επίσης καταρρίφθηκε όταν έγιναν εξετάσεις σε γυναίκες που είχαν υποβληθεί στο εμβόλιο και βρέθηκε στον οργανισμό τους αυξημένο ποσοστό αντισωμάτων προς το HCG.

Ξεκάθαρα, αυτό που πραγματοποιήθηκε ήταν ***ένα μαζικό πείραμα ελέγχου της ανθρώπινης αναπαραγωγικής ικανότητας και κατά συνέπεια ελέγχου της πληθυσμιακής αύξησης.***

Η προετοιμασία, ωστόσο, για το πείραμα ξεκίνησε αρκετά πιο πριν. Ο Παγκόσμιος Οργανισμός Υγείας ήδη από το 1972 ξεκίνησε ένα ερευνητικό πρόγραμμα σχετικά με την «αναπαραγωγική υγεία» που αφορούσε την παραγωγή εμβολίων ενάντια στη γονιμότητα. Στο πρόγραμμα συνεισέφεραν οικονομικά το Ίδρυμα Rockfeller, το Ίδρυμα Ford, η Παγκόσμια Τράπεζα και κράτη όπως η Σουηδία, η Μεγάλη Βρετανία, οι ΗΠΑ, η Δανία και η Γερμανία.[8]

Ας σημειωθεί, πως τελικά το παραπάνω εμβόλιο πατενταρίστηκε το 1998. Στο έντυπο που κατοχυρώνει την πατέντα αναφέρονται τα εξής: *«Υπάρχει μια διαρκής ανάγκη μιας εναλλακτικής μεθόδου ελέγχου της γονιμότητας. Προτείναμε κάποια χρόνια πριν ένα εμβόλιο ελέγχου γεννήσεων που προκαλεί τη δημιουργία αντισωμάτων ενάντια στην ανθρώπινη ορμόνη τοκετού, την χοριακή γο-*

κά προγράμματα εμβολιασμών σε χώρες της Αφρικής και γενικότερα σε χώρες του λεγόμενου «αναπτυσσόμενου κόσμου». Τον Γενάρη του 2010, στο Οικονομικό Forum του Νταβός, ο Gates ανακοίνωσε πως το ίδρυμά του προσφέρει 10 δις δολάρια για την παραγωγή νέων εμβολίων και την εφαρμογή τους σε παιδιά στον αναπτυσσόμενο κόσμο. Στην ομιλία του ο Gates έκανε ανοιχτή πρόσκληση για τη «δεκαετία των εμβολίων» με σκοπό τη μείωση της παιδικής θνησιμότητας στις φτωχές χώρες μέχρι το 2020.[11]

Φυσικά τέτοιες ενέργειες προβάλλονται στα πλαίσια ενός «φιλάνθρωπου πνεύματος». Γιατί όχι; Εκατομμύρια παιδιά θα εμβολιαστούν με σκοπό να θωρακιστούν ενάντια σε αρρώστιες όπως διάρροια(!), η ελονοσία και η πνευμονία. Δεν είναι λίγοι οι σκεπτικιστές που επισημαίνουν πως αν κάποιος θα ήθελε να προσφέρει ουσιαστική βοήθεια στα παιδιά αυτά, θα φρόντιζε να αναπτύξει τα ανύπαρκτα δίκτυα ύδρευσης και τις συνθήκες υγιεινής στις φτωχές αυτές χώρες. Τι πιθανότητες έχει η υγεία ενός παιδιού όταν δεν έχει νερό ή πίνει βρώμικο ή δηλητηριασμένο νερό; Τί πιθανότητες έχει μπροστά στην έλλειψη καλής τροφής και άθλιων συνθηκών υγιεινής που επιβάλλονται εδώ και δεκαετίες από τα προγράμματα «σωτηρίας» του ΔΝΤ που διοικούν οι όμοιοι των Gates και Rockfeller αυτού του κόσμου; Μέγα μυστήριο από που προέρχεται η διάρροια ή η ελονοσία. Όμως όχι. Χρειάζονται εμβόλια για να καταπολεμηθούν. Η ύπαρξη νερού και μάλιστα καθαρού δίνει δυνατότητες βελτίωσης της ζωής ενός πληθυσμού και έχει σαν συνέπεια την αύξησή του. Ενώ οι εμβολιασμοί όχι, όπως ξεκάθαρα δείχνει το πείραμα του Παγκόσμιου Οργανισμού Υγείας, που παραθέτουμε και το οποίο κάθε άλλο παρά μεμονωμένο είναι:

Το 2004 η καμπάνια μαζικών εμβολιασμών της UNICEF στη Νιγηρία διένυε ήδη το τέταρτο έτος της. Οι εμβολιασμοί αφορούσαν την πολυμυελίτιδα και γίνονταν σε παιδιά. Ένας γιατρός, ο Haruna Kaita, πήρε δείγματα από τα εμβόλια και τα έστειλε σε εργαστήρια στην Ινδία για ανάλυση. Ο γιατρός ανέφερε πως ***«κάποια από τα συστατικά που ανακαλύφθηκαν στα εμβόλια είναι επικίνδυνα και τοξικά και κάποια άλλα έχουν άμεσες επιπτώσεις στο ανθρώπινο αναπαραγωγικό σύστημα».*** Οι ίδιοι οι ερευνητές που πραγματοποίησαν την ανάλυση, κατά τα λεγόμενά τους, «δεν πίστευαν στα

λισμό και θέλει να αλλάξει τον κόσμο πάνω στη βάση της επιστήμης, ανεξάρτητα με το αν η επιστήμη συμφωνεί ή διαφωνεί με όσα υποστηρίζουν - δεν τους ενδιαφέρει».

Η ίδια η ιστορία της ανάδειξης του ιδεολογήματος της παγκόσμιας υπερθέρμανσης καταδεικνύει τον πολιτικό της χαρακτήρα, όπως επισημαίνει ο Plamer. Η ιδεολογική αφετηρία που ώθησε στην μαζική και παγκόσμια προπαγάνδα περί της παγκόσμιας υπερθέρμανσης, εντοπίζεται το 1991 στο βιβλίο «The First Global Revolution» των Alexander King και Bertrand Schneider, δύο από τα ιδρυτικά μέλη της Λέσχης της Ρώμης, θεωρούμενης ως μιας από τις βασικές «δεξαμενές σκέψεις» ελιτίστικου, μαλθουσιανικού και περιβαλλοντικού χαρακτήρα, με επιρροή στη διαμόρφωση πολιτικών κατευθύνσεων και πλατφορμών στα πλαίσια διεθνών μηχανισμών όπως η Ε.Ε. και τα Ηνωμένα Έθνη. Εκεί αναφέρονται τα εξής:

«Στην αναζήτηση ενός νέου εχθρού για να μας ενώσει, καταλήξαμε με την ιδέα πως η μόλυνση, η απειλή της παγκόσμιας

καθοδηγούνται από την αμφιβολία λόγω άγνοιας ή την ανάγκη συντήρησης κάποιας ελπίδας εντός του υπάρχοντος συστήματος. Για να ανακαλύψουμε στ' αλήθεια το τί είναι «αδιανόητο» και τί όχι ας κοιτάξουμε κατάματα την ιστορία και τα γεγονότα, αυτά καθ' εαυτά, συνολικά και όχι αποσπασματικά, χωρίς τον παραμορφωτικό φακό οποιασδήποτε ιδεολογίας, είτε «συστημικής» είτε «επαναστατικής». Ίσως, τότε, η γνώση που θα αποκτήσουμε να λειτουργήσει απελευθερωτικά για τους εαυτούς και την κοινωνία μας.

Η μεθόδευση των εμβολιασμών

Τη δεκαετία του 1990 ο Παγκόσμιος Οργανισμός Υγείας ξεκίνησε μια καμπάνια μαζικών εμβολιασμών σε χώρες όπως η Νικαράγουα, το Μεξικό και οι Φιλιππίνες. Το εμβόλιο υποτίθεται πως γινόταν για την προστασία από τον τέτανο, παρόλο που οι μολύνσεις από αυτόν ήταν ελάχιστες. Οι εμβολιασμοί δεν πραγματοποιήθηκαν σε άνδρες αλλά μόνο σε γυναίκες και συγκε-

στή την εναντίωσή της στις αμβλώσεις. Και τελικώς καθώς ο όγκος των εργαστηριακών αναλύσεων αυξανόταν, ισχυρίστηκε πως η παρουσία της HCG «ήταν αμελητέα» και η ποσότητά της δεν μπορούσε να οδηγήσει στη δημιουργία αντισωμάτων κατά της HCG. Πράγμα που επίσης καταρρίφθηκε όταν έγιναν εξετάσεις σε γυναίκες που είχαν υποβληθεί στο εμβόλιο και βρέθηκε στον οργανισμό τους αυξημένο ποσοστό αντισωμάτων προς το HCG.

Ξεκάθαρα, αυτό που πραγματοποιήθηκε ήταν **ένα μαζικό πείραμα ελέγχου της ανθρώπινης αναπαραγωγικής ικανότητας και κατά συνέπεια ελέγχου της πληθυσμιακής αύξησης.**

Η προετοιμασία, ωστόσο, για το πείραμα ξεκίνησε αρκετά πιο πριν. Ο Παγκόσμιος Οργανισμός Υγείας ήδη από το 1972 ξεκίνησε ένα ερευνητικό πρόγραμμα σχετικά με την «αναπαραγωγική υγεία» που αφορούσε την παραγωγή εμβολίων ενάντια στη γονιμότητα. Στο πρόγραμμα συνεισέφεραν οικονομικά το Ίδρυμα Rockfeller, το Ίδρυμα Ford, η Παγκόσμια Τράπεζα και κράτη όπως η Σουηδία, η Μεγάλη Βρετανία, οι ΗΠΑ, η Δανία και η Γερμανία.[8]

Ας σημειωθεί, πως τελικά το παραπάνω εμβόλιο πατενταρίστηκε το 1998. Στο έντυπο που κατοχυρώνει την πατέντα αναφέρονται τα εξής: *«Υπάρχει μια διαρκής ανάγκη μιας εναλλακτικής μεθόδου ελέγχου της γονιμότητας. Προτείναμε κάποια χρόνια πριν ένα εμβόλιο ελέγχου γεννήσεων που προκαλεί τη δημιουργία αντισωμάτων ενάντια στην ανθρώπινη ορμόνη τοκετού, την χοριακή γοναδοτροπίνη (HCG)... Τώρα περιγράφουμε μια άλλη καινοτομία η οποία δημιουργεί αντισώματα μακράς διάρκειας ενάντια στην HCG μετά από έναν ή περιορισμένο αριθμό εμβολιασμών».*[9]

Ίσως, τώρα, να γίνεται περισσότερο ξεκάθαρο το τί εννοεί ο Gates όταν μιλά για ***«υπηρεσίες αναπαραγωγικής υγείας»***. Οι Οργουελικού τύπου ορολογίες ηχούν ευχάριστα στα αυτιά των ανθρώπων και κερδίζουν τη συγκατάθεση στο δρόμο προς τον όλεθρο. Μία από τις τελευταίες φιλανθρωπικές δραστηριότητες του Ιδρύματος «Bill & Melinda Gates» ήταν η χρηματοδότηση του πανεπιστημίου της βόρειας Καρολίνας σχε-

βοήθεια στα παιδιά αυτά, θα φρόντιζε να αναπτύξει τα ανύπαρκτα δίκτυα ύδρευσης και τις συνθήκες υγιεινής στις φτωχές αυτές χώρες. Τι πιθανότητες έχει η υγεία ενός παιδιού όταν δεν έχει νερό ή πίνει βρώμικο ή δηλητηριασμένο νερό; Τί πιθανότητες έχει μπροστά στην έλλειψη καλής τροφής και άθλιων συνθηκών υγιεινής που επιβάλλονται εδώ και δεκαετίες από τα προγράμματα «σωτηρίας» του ΔΝΤ που διοικούν οι όμοιοι των Gates και Rockfeller αυτού του κόσμου; Μέγα μυστήριο από που προέρχεται η διάρροια ή η ελονοσία. Όμως όχι. Χρειάζονται εμβόλια για να καταπολεμηθούν. Η ύπαρξη νερού και μάλιστα καθαρού δίνει δυνατότητες βελτίωσης της ζωής ενός πληθυσμού και έχει σαν συνέπεια την αύξησή του. Ενώ οι εμβολιασμοί όχι, όπως ξεκάθαρα δείχνει το πείραμα του Παγκόσμιου Οργανισμού Υγείας, που παραθέτουμε και το οποίο κάθε άλλο παρά μεμονωμένο είναι:

Το 2004 η καμπάνια μαζικών εμβολιασμών της UNICEF στη Νιγηρία διένυε ήδη το τέταρτο έτος της. Οι εμβολιασμοί αφορούσαν την πολυμυελίτιδα και γίνονταν σε παιδιά. Ένας γιατρός, ο Haruna Kaita, πήρε δείγματα από τα εμβόλια και τα έστειλε σε εργαστήρια στην Ινδία για ανάλυση. Ο γιατρός ανέφερε πως ***«κάποια από τα συστατικά που ανακαλύφθηκαν στα εμβόλια είναι επικίνδυνα και τοξικά και κάποια άλλα έχουν άμεσες επιπτώσεις στο ανθρώπινο αναπαραγωγικό σύστημα»***. Οι ίδιοι οι ερευνητές που πραγματοποίησαν την ανάλυση, κατά τα λεγόμενά τους, *«δεν πίστευαν στα μάτια τους από την ανακάλυψη»*. Ο Kaita ανέφερε μάλιστα πως εξοργίστηκε όταν ένας κυβερνητικός γιατρός προσπάθησε να τον πείσει πως *«τα οιστρογόνα δεν έχουν συνέπειες κατά της γονιμότητας στους ανθρώπους»* ενάντια σε κάθε επιστημονική λογική που είχε διδαχθεί και γνώριζε.[12]

Η UNICEF βέβαια έχει ένα μακρύ ιστορικό δεκαετιών (σε συνεργασία με τον Παγκόσμιο Οργανισμό Υγείας) σχετικά με τις πολιτικές πληθυσμιακού ελέγχου σε χώρες της Αφρικής της Ασίας και της Λατινικής Αμερικής, μέσω προώθησης των αποβολών και της στείρωσης, που δεν είναι του παρόντος να αναπτύξουμε.[13]

Ευγονική και «ανώτερες» φυλές

Από τη μια, λοιπόν, το πρόγραμμα εμβολιασμών στην Αφρική είναι άμεσα συνδεδεμένο με πολιτικές στείρωσης του πληθυσμού. Και από την άλλη, ο Gates, με δεδηλωμένη την άποψή του περί μείωσης του πληθυσμού, ανεμίζει τη σημαία για την «δεκαετία των εμβολίων». Ο Gates, όμως, δεν είναι πρωτοπόρος, πέραν ίσως της προτίμησής του στα εμβόλια. Το ίδρυμα Rockfeller είχε δείξει το δρόμο δεκαετίες πριν με περισσότερο δραστικές μεθόδους. Την περίοδο 1963-65, περισσότερες από 400.000 γυναίκες στην Κολομβία υποβλήθηκαν σε στείρωση στη βάση ενός προγράμματος χρηματοδοτούμενου από το ίδρυμα. Αλλά θα γινόμασταν πραγματικά κουραστικοί εάν απαριθμούσαμε τις «ανθρωπιστικές παρεμβάσεις» του ιδρύματος τα τελευταία 100 χρόνια.

Αρκεί να πούμε πως ήταν ανάμεσα στους βασικούς χρηματοδότες του κινήματος του ευγονισμού που αναπτύχθηκε στις ΗΠΑ στις αρχές του 20ου αιώνα βασιζόμενο σε ρατσιστικές θεωρίες «σεβαστών» επιστημόνων των πανεπιστημίων Stanford, Yale, Harvard και Princeton. Κίνημα που πέρασε τις απόψεις του και στην νομοθεσία των ΗΠΑ επιβάλλοντας σε υποχρεωτική στείρωση γυναίκες από «υποδεέστερες» κατηγορίες του πληθυσμού, κυρίως μετανάστες. Ήταν τότε που ο πρόεδρος των ΗΠΑ **Θεόδωρος Ρούσβελτ** υιοθέτησε τις αντιλήψεις περί ανώτερης φυλής με το περιβόητο «**Η κοινωνία δεν έχει καμιά δουλειά να επιτρέπει σε εκφυλισμένους να αναπαράγουν το είδος τους**». Απόψεις οι οποίες, τελικώς, μεταλαμπαδεύτηκαν στη Γερμανία του **Χίτλερ**, κάτι που δεν είναι ευρύτερα γνωστό. Οι ρατσιστικές θεωρίες περί «ανώτερης φυλής» του 3ου Ράιχ γεννήθηκαν στην Αμερική και τη Μεγάλη Βρετανία. Λίγο πριν ξεσπάσει ο Β' Παγκόσμιος Εξουσιαστικός Πόλεμος οι ιδέες των «αδελφών» Ναζί προωθούνταν από το ευγονιστικό κίνημα στις ΗΠΑ, διοργανώνοντας μέχρι και μαζικές διαδηλώσεις με τα σύμβολα των Ναζί. **Το ίδρυμα Rockfeller θεωρείται ως βασικός σύνδεσμος μεταξύ Αμερικανών και Γερμα-**

(Codex Alimentarious) υπό τη σκέπη του Παγκόσμιου Οργανισμού Υγείας (WHO) και του Οργανισμού Τροφίμων και Γεωργίας (FAO) για λογαριασμό των Ηνωμένων Εθνών. Ο CAC έθεσε τον στόχο ελέγχου της παγκόσμιας διατροφικής αλυσίδας, υπό τη λογική πως ***«όποιος ελέγχει την τροφή, ελέγχει τους ανθρώπους»***, και οι συστάσεις του αποτελούν από τις αρχές του 2010 νόμο για οποιοδήποτε μέλος του Παγκόσμιου Οργανισμού Εμπορίου. Οι προδιαγραφές του CAC για τα τρόφιμα αποτελούν σήμερα πιθανόν τον «νούμερο ένα» σιωπηλό δολοφόνο του μέλλοντος, αλλά αυτό, λόγω της ιδιαίτερης σημασίας του, θα αναλυθεί σε επόμενο κείμενο.[15]

Ο Rockfeller, λοιπόν, γνωρίζει πολύ καλά τι λέει όταν αναφέρεται σε «ηθικά και θρησκευτικά ζητήματα», καλώντας ουσιαστικά τους φίλους του στα Ηνωμένα Έθνη να βρουν περισσότερο εύσχημες μεθόδους ώστε να συνεχίσουν το έργο των Ναζί, αυτή τη φορά σε ευρύτερους πληθυσμούς του πλανήτη, ώστε να «διασωθούν τα πλανητικά οικοσυστήματα».

Μετά απ' όλα αυτά, ίσως μπορούμε να δούμε κάτω από μια διαφορετική οπτική την πρόσφατη επιχείρηση εμβολιασμών. Δεν έχουν περάσει παρά λίγοι μήνες από τότε που όλος ο κόσμος (και στις λεγόμενες αναπτυγμένες χώρες αυτή τη φορά) υποβλήθηκε σε ένα τρομοκρατικό κρεσέντο υστερίας σχετικά με τον ιό H1N1. Όσοι δεν ήθελαν να εμβολιαστούν ή αντιμετώπιζαν σκεπτικιστικά τον εμβολιασμό υποδείχθηκαν από τα ΜΜΕ ως «κοινωνικά ανεύθυνοι». Ήταν ίσως το μεγαλύτερο πείραμα, μέχρι στιγμής, που ενσωμάτωσε συνδυασμένες τεχνικές κοινωνικού ελέγχου για την προώθηση ενός εμβολίου με συστατικά γνωστής τοξικότητας. **Ο υδράργυρος (υπό τη μορφή θυμεροσόλης) είναι άμεσα συνδεδεμένος με την ανάπτυξη αυτισμού.** Μελέτες στις ΗΠΑ την περίοδο 2000 - 2001 έδειξαν δραματική αύξηση του αυτισμού στα παιδιά κατά 644% σε σχέση με την προηγούμενη δεκαετία ως συνέπεια της θυμεροσόλης από τα εμβόλια. Στις ΗΠΑ ***ο αυτισμός είχε πάρει διαστάσεις επιδημίας***, και θεωρούνταν η ταχύτερα αναπτυσσόμενη αναπτυξιακή αναπηρία, επηρεάζοντας 1,77 εκατομμύρια

διεκδίκηση αποζημίωσης από πλευράς εμβολιαζόμενων με τυχόν παρενέργειες. Δεν είναι τυχαίο πως η πρώτη ομάδα στόχευσης των εμβολιασμών ήταν οι λεγόμενες «ευπαθείς ομάδες» δηλαδή οι έγκυες και τα παιδιά. Αυτό το πείραμα όμως δοκίμασε και το βαθμό ενότητας των κυρίαρχων και των μηχανισμών τους στην προώθηση νέου τύπου στοχεύσεων.

Πράγματι, ο βαθμός συντονισμού των κυρίαρχων υπό τα κελεύσματα του Παγκόσμιου Οργανισμού Υγείας ήταν εκπληκτικός. Ελάχιστες ρωγμές παρατηρήθηκαν στους κόλπους τους. Μια τέτοια ρωγμή ίσως ήταν η πρώην υπουργός υγείας της Φινλανδίας και γιατρός Rauni Kilde. Σε μια πολύ ενδιαφέρουσα συνέντευξή της, ανάμεσα στα άλλα, όταν ρωτήθηκε ποιός ήταν ο σκοπός αυτής της επιχείρησης είπε με αφοπλιστική ειλικρίνεια «το να σκοτώσουν όσους περισσότερους μπορούν και ταυτόχρονα να βγάλουν όσα περισσότερα χρήματα μπορούν. Όμως νομίζω πως αυτή τη φορά δεν θα τα καταφέρουν».[18]

Και όντως δεν τα κατάφεραν, τουλάχιστον στο βαθμό που περίμεναν. Η άρνηση της μεγάλης πλειοψηφίας των ανθρώπων να πειθαρχήσουν στην τρομοκρατία των ΜΜΕ είναι πολύ ενθαρρυντική. Αυτό όμως δεν σημαίνει πως θα σταματήσουν τις προσπάθειές τους, ή ότι δεν θα ξαναδούμε μια ανάλογη επιχείρηση στο μέλλον. Διανύουμε άλλωστε τη «δεκαετία των εμβολίων». Και, το κυριότερο, ζούμε σε μια εποχή όπου οι «κρίσεις» παράγονται και διοχετεύονται στις κοινωνίες με εξαιρετικά ταχύ ρυθμό. «Κρίση» με τον H1N1, οικονομική κρίση, οικολογική κρίση από την υπερ-καταστροφή που συμβαίνει αυτή τη στιγμή στον Κόλπο του Μεξικού και που ανάλογης κλίμακας δεν έχει συμβεί ποτέ, σύντομα, ίσως, «κρίση» με το Ιράν και επέκταση του πολέμου στην Ασία... Ο κόσμος ουσιαστικά υποβάλλεται σε ένα καθεστώς κυλιόμενων και διαρκών «κρίσεων» σε όλα επίπεδα με σκοπό την ολοκλήρωση τόσο της κυριαρχικής ενοποίησης όσο και του ελέγχου της πάνω στον κόσμο. Τα κελεύσματα περί αποπληθυσμού αποτελούν μία μόνο από τις πολλές πτυχές αυτού του ελέγχου. Είναι ευκολότερο να ελέγχεις 1 ή 2 δισεκατομμύρια αν-

να υπάρχει μια βιώσιμη κοινωνία».[19] Χαρακτηριστικό είναι πως στη Μεγάλη Βρετανία οι πολιτικές πληθυσμιακού ελέγχου γίνεται προσπάθεια να περάσουν και στο λεγόμενο lifestyle. Το «Love it», ένα δημοφιλές περιοδικό με γυναικείο κοινό έγραψε ένα άρθρο με τίτλο «**Young, Single and Sterilized**» (νέα, μόνη και στειρωμένη). Εκεί, γυναίκες (ανάμεσά τους ένα κορίτσι 18 χρονών) περιγράφουν πως υποβλήθηκαν σε επέμβαση στείρωσης ώστε να μην έχουν ποτέ το άγχος μιας ανεπιθύμητης εγκυμοσύνης στην ερωτική της ζωή... Για τη 18χρονη, η επέμβαση πραγματοποιήθηκε σε κλινική που είχε ιδρύσει το 1921 η Marie Stopes, φεμινίστρια της εποχής και μετέπειτα συμπαθούσα των Ναζί, η οποία υποστήριζε πως οι μη λευκοί, φτωχοί και οι «κακοί χαρακτήρες» θα έπρεπε να υποβάλλονταν σε στείρωση.[20]

Από-πληθυσμοποίηση: ο πόλεμος ενάντια στο ανθρώπινο γένος

Τελικά, όλα συνδέονται σ' αυτόν τον κόσμο, ειδικά όταν πρόκειται για ιδεολογικού τύπου αφαιρέσεις της πραγματικότητας, υπό την καθοδήγηση των εξουσιαστών... Η ζωντανή ευγονιστική κληρονομιά των Ναζί συνδυασμένη με στρεβλωμένες αντιλήψεις που εντάσσονται στα πλαίσια της συζήτησης γύρω από τη «γυναικεία χειραφέτηση», σερβιριζόμενων μέσα από το «χαλαρό πνεύμα» της κοινωνικής μηχανικής του lifestyle. Η «χειραφέτηση» για το «άλλο μισό του ουρανού» περνά μέσα από τη βίαιη άρνηση ενός βαθύτερου χαρακτηριστικού της, για να επιβεβαιώσει το παλιό εξουσιαστικό όνειρο δήθεν «ανθρώπινης χειραφέτησης»: Την κυριαρχία του ανθρώπου πάνω στη φύση. Αυτήν την ταλαίπωρη φύση που κατά τα άλλα θέλουν να «προστατέψουν».

Το θέμα δεν είναι πως οι ίδιοι οι κυρίαρχοι δεν μας ενημερώνουν για τις προθέσεις τους. Στην πραγματικότητα δεν υπάρχει τίποτα κρυφό, τίποτα που να μην έχει ειπωθεί και μάλιστα από καιρό. Δεν το βροντοφώναξαν βέβαια στα ΜΜΕ και ίσως αυτό είναι το πρόβλημα όσων είναι συνηθισμένοι στην «έ-

στείρωση στη βάση ενός προγράμματος χρηματοδοτούμενου από το ίδρυμα. Αλλά θα γινόμασταν πραγματικά κουραστικοί εάν απαριθμούσαμε τις «ανθρωπιστικές παρεμβάσεις» του ιδρύματος τα τελευταία 100 χρόνια.

Αρκεί να πούμε πως ήταν ανάμεσα στους βασικούς χρηματοδότες του κινήματος του ευγονισμού που αναπτύχθηκε στις ΗΠΑ στις αρχές του 20ου αιώνα βασιζόμενο σε ρατσιστικές θεωρίες «σεβαστών» επιστημόνων των πανεπιστημίων Stanford, Yale, Harvard και Princeton. Κίνημα που πέρασε τις απόψεις του και στην νομοθεσία των ΗΠΑ επιβάλλοντας σε υποχρεωτική στείρωση γυναίκες από «υποδεέστερες» κατηγορίες του πληθυσμού, κυρίως μετανάστες. Ήταν τότε που ο πρόεδρος των ΗΠΑ **Θεόδωρος Ρούσβελτ** υιοθέτησε τις αντιλήψεις περί ανώτερης φυλής με το περιβόητο «**Η κοινωνία δεν έχει καμιά δουλειά να επιτρέπει σε εκφυλισμένους να αναπαράγουν το είδος τους**». Απόψεις οι οποίες, τελικώς, μεταλαμπαδεύτηκαν στη Γερμανία του **Χίτλερ**, κάτι που δεν είναι ευρύτερα γνωστό. Οι ρατσιστικές θεωρίες περί «ανώτερης φυλής» του 3ου Ράιχ γεννήθηκαν στην Αμερική και τη Μεγάλη Βρετανία. Λίγο πριν ξεσπάσει ο Β' Παγκόσμιος Εξουσιαστικός Πόλεμος οι ιδέες των «αδελφών» Ναζί προωθούνταν από το ευγονιστικό κίνημα στις ΗΠΑ, διοργανώνοντας μέχρι και μαζικές διαδηλώσεις με τα σύμβολα των Ναζί. **Το ίδρυμα Rockfeller θεωρείται ως βασικός σύνδεσμος μεταξύ Αμερικανών και Γερμανών ευγονιστών και επιστημόνων.** Μέχρι και ο Μένγκελε, ο «άγγελος του θανάτου» εργαζόταν σε πρόγραμμα χρηματοδοτούμενο από το ίδρυμα Rockfeller πριν ξεκινήσει το «θεάρεστο» έργο του στο Άουσβιτς, από το οποίο τόσο πολύ ωφελήθηκε η σύγχρονη ιατρική...[14]

Γιατί πάμε τόσο παλιά; Ίσως γιατί η άγνοια της ιστορίας μας καταδικάζει να την δούμε να επαναλαμβάνεται σε μια διαφορετική εκδοχή. Με το τέλος της Β΄ Παγκόσμιας Ανθρωποσφαγής, το ισχυρό φαρμακευτικό καρτέλ της I.G. Farben που συναποτελούσαν οι γνωστές σήμερα BASF και Bayer παραδόθηκε στα συμφέροντα των Rockfeller στις ΗΠΑ και των Rothchild και J.P. Morgan στη Μεγάλη Βρετανία. Η I.G. Farben ήταν αυτή που προμήθευε τους Ναζί με όποιο βιολογικό και φαρμακευτικό όπλο χρησιμοποιήθηκε είτε στον πόλεμο είτε στους θαλάμους αερίων του Άουσβιτς. Η I.G. Farben χρηματοδότησε την πολιτική

πόμενο κείμενο.[15]

Ο Rockfeller, λοιπόν, γνωρίζει πολύ καλά τί λέει όταν αναφέρεται σε «ηθικά και θρησκευτικά ζητήματα», καλώντας ουσιαστικά τους φίλους του στα Ηνωμένα Έθνη να βρουν περισσότερο εύσχημες μεθόδους ώστε να συνεχίσουν το έργο των Ναζί, αυτή τη φορά σε ευρύτερους πληθυσμούς του πλανήτη, ώστε να «διασωθούν τα πλανητικά οικοσυστήματα».

Μετά απ' όλα αυτά, ίσως μπορούμε να δούμε κάτω από μια διαφορετική οπτική την πρόσφατη επιχείρηση εμβολιασμών. Δεν έχουν περάσει παρά λίγοι μήνες από τότε που όλος ο κόσμος (και στις λεγόμενες αναπτυγμένες χώρες αυτή τη φορά) υποβλήθηκε σε ένα τρομοκρατικό κρεσέντο υστερίας σχετικά με τον ιό H1N1. Όσοι δεν ήθελαν να εμβολιαστούν ή αντιμετώπιζαν σκεπτικιστικά τον εμβολιασμό υποδείχθηκαν από τα ΜΜΕ ως «κοινωνικά ανεύθυνοι». Ήταν ίσως το μεγαλύτερο πείραμα, μέχρι στιγμής, που ενσωμάτωσε συνδυασμένες τεχνικές κοινωνικού ελέγχου για την προώθηση ενός εμβολίου με συστατικά γνωστής τοξικότητας. **Ο υδράργυρος (υπό τη μορφή θυμεροσόλης) είναι άμεσα συνδεδεμένος με την ανάπτυξη αυτισμού.** Μελέτες στις ΗΠΑ την περίοδο 2000 - 2001 έδειξαν δραματική αύξηση του αυτισμού στα παιδιά κατά 644% σε σχέση με την προηγούμενη δεκαετία ως συνέπεια της θυμεροσόλης από τα εμβόλια. Στις ΗΠΑ ***ο αυτισμός είχε πάρει διαστάσεις επιδημίας***, και θεωρούνταν η ταχύτερα αναπτυσσόμενη αναπτυξιακή αναπηρία, επηρεάζοντας 1,77 εκατομμύρια παιδιά. Η επιδημία αυτισμού είχε οδηγήσει ορισμένες πολιτείες των ΗΠΑ να απαγορέψουν τον υδράργυρο στα εμβόλια το 2004. Το θέμα, όμως είναι πως **ο υδράργυρος χρησιμοποιείται ως συντηρητικό και αντιβακτηριδιακό στα περισσότερα εμβόλια.**[16]

Παρ' όλα αυτά, το ίδρυμα Gates, απάντησε σε σχετική έρευνα για τον υδράργυρο ότι «Η GAVI βασίζεται στην τεχνική και επιστημονική πληροφόρηση και συμβουλευτική από την Παγκόσμια Συμβουλευτική Επιτροπή για την Ασφάλεια Εμβολίων. Βασισμένη στα πορίσματα της Επιτροπής, η GAVI και οι συνεργάτες της θα συνεχίσουν να υποστηρίζουν τη χρήση εμβολίων που περιέχουν θυμεροσόλη». Η GAVI, (Global Alliance for Vaccines and Immunization=παγκόσμια συμμαχία για τα εμβόλια και την ανοσοποίηση), ουσιαστικά αποτελεί μια συσπείρωση δυνάμεων μεταξύ κυβερνήσεων σε αναπτυγμένες και αναπτυσσόμε-

Φινλανδίας και γιατρός Rauni Kilde. Σε μια πολύ ενδιαφέρουσα συνέντευξη της, ανάμεσα στα άλλα, όταν ρωτήθηκε ποιος ήταν ο σκοπός αυτής της επιχείρησης είπε με αφοπλιστική ειλικρίνεια «το να σκοτώσουν όσους περισσότερους μπορούν και ταυτόχρονα να βγάλουν όσα περισσότερα χρήματα μπορούν. Όμως νομίζω πως αυτή τη φορά δεν θα τα καταφέρουν».[18]

Και όντως δεν τα κατάφεραν, τουλάχιστον στο βαθμό που περίμεναν. Η άρνηση της μεγάλης πλειοψηφίας των ανθρώπων να πειθαρχήσουν στην τρομοκρατία των ΜΜΕ είναι πολύ ενθαρρυντική. Αυτό όμως δεν σημαίνει πως θα σταματήσουν τις προσπάθειές τους, ή ότι δεν θα ξαναδούμε μια ανάλογη επιχείρηση στο μέλλον. Διανύουμε άλλωστε τη «δεκαετία των εμβολίων». Και, το κυριότερο, ζούμε σε μια εποχή όπου οι «κρίσεις» παράγονται και διοχετεύονται στις κοινωνίες με εξαιρετικά ταχύ ρυθμό. «Κρίση» με τον H1N1, οικονομική κρίση, οικολογική κρίση από την υπερ-καταστροφή που συμβαίνει αυτή τη στιγμή στον Κόλπο του Μεξικού και που ανάλογης κλίμακας δεν έχει συμβεί ποτέ, σύντομα, ίσως, «κρίση» με το Ιράν και επέκταση του πολέμου στην Ασία... Ο κόσμος ουσιαστικά υποβάλλεται σε ένα καθεστώς κυλιόμενων και διαρκών «κρίσεων» σε όλα επίπεδα με σκοπό την ολοκλήρωση τόσο της κυριαρχικής ενοποίησης όσο και του ελέγχου της πάνω στον κόσμο. Τα κελεύσματα περί αποπληθυσμού αποτελούν μία μόνο από τις πολλές πτυχές αυτού του ελέγχου. Είναι ευκολότερο να ελέγχεις 1 ή 2 δισεκατομμύρια ανθρώπων απ' ότι 9 ή περισσότερα δισεκατομμύρια στο μέλλον.

Η επιχείρηση αυτή των εμβολιασμών σηματοδότησε την απόπειρα επέκτασης της πολιτικής που μέχρι πρότινος εφαρμοζόταν συνήθως στις λεγόμενες «αναπτυσσόμενες χώρες». Και φυσικά δεν είναι άσχετη με το γεγονός πως ήρθε η ώρα και για τις «ανεπτυγμένες» κοινωνίες της Δύσης να δοκιμάσουν τα «σωτήρια» προγράμματα και τις συστάσεις του ΔΝΤ μετά από δεκαετίες εφαρμογής τους στις «αναπτυσσόμενες» χώρες. Ήδη τον Μάρτιο του 2009, ο Jonathon Porrit, σύμβουλος του Gordon Brawn στη Μεγάλη Βρετανία, συνέστησε πως ο πληθυσμός της χώρας θα πρέπει να μειωθεί σε 30 εκατομμύρια (από περίπου 60 που είναι σήμερα) «προκειμένου να μπορεί

στρια της εποχής και μετέπειτα συμπαθούσα των Ναζί, η οποία υποστήριζε πως οι μη λευκοί, φτωχοί και οι «κακοί χαρακτήρες» θα έπρεπε να υποβάλλονταν σε στείρωση.[20]

Από-πληθυσμοποίηση: ο πόλεμος ενάντια στο ανθρώπινο γένος

Τελικά, όλα συνδέονται σ' αυτόν τον κόσμο, ειδικά όταν πρόκειται για ιδεολογικού τύπου αφαιρέσεις της πραγματικότητας, υπό την καθοδήγηση των εξουσιαστών... Η ζωντανή ευγονιστική κληρονομιά των Ναζί συνδυασμένη με στρεβλωμένες αντιλήψεις που εντάσσονται στα πλαίσια της συζήτησης γύρω από τη «γυναικεία χειραφέτηση», σερβιριζόμενων μέσα από το «χαλαρό πνεύμα» της κοινωνικής μηχανικής του lifestyle. Η «χειραφέτηση» για το «άλλο μισό του ουρανού» περνά μέσα από τη βίαιη άρνηση ενός βαθύτερου χαρακτηριστικού της, για να επιβεβαιώσει το παλιό εξουσιαστικό όνειρο δήθεν «ανθρώπινης χειραφέτησης»: Την κυριαρχία του ανθρώπου πάνω στη φύση. Αυτήν την ταλαίπωρη φύση που κατά τα άλλα θέλουν να «προστατέψουν».

Το θέμα δεν είναι πως οι ίδιοι οι κυρίαρχοι δεν μας ενημερώνουν για τις προθέσεις τους. Στην πραγματικότητα δεν υπάρχει τίποτα κρυφό, τίποτα που να μην έχει ειπωθεί και μάλιστα από καιρό. Δεν το βροντοφώναξαν βέβαια στα ΜΜΕ και ίσως αυτό είναι το πρόβλημα όσων είναι συνηθισμένοι στην «έγκυρη ενημέρωση» του Πρετεντέρη ή του Χατζηνικολάου και των ομοίων τους. Το θέμα είναι πως το σοκ μιας δυσοίωνης προοπτικής πολλές φορές κάνει τους ανθρώπους να μην πιστεύουν αυτά που βλέπουν τα μάτια τους κι αυτά που ακούν τ' αυτιά τους. Ας τους απολαύσουμε:

«Θα πρέπει να πάρουμε δρακόντεια μέτρα δημογραφικής μείωσης ενάντια στη θέληση των πληθυσμών. Η μείωση του ρυθμού γεννήσεων αποδείχθηκε αδύνατη ή ανεπαρκής. Επομένως θα πρέπει να αυξήσουμε το ρυθμό θανάτων. Πώς; Από φυσικά αίτια. Την πείνα και την ασθένεια». (**Robert McNamara**, πρώην πρόεδρος της Παγκόσμιας Τράπεζας, πρώην Πολιτειακός Γραμματέας των ΗΠΑ, αυτός που διέταξε τους μαζικούς βομβαρδισμούς στο Βιετνάμ

συνέχεια στη σελίδα 14

να επιτρέπει σε εκφυλισμένους να αναπαράγουν το είδος τους». Απόψεις οι οποίες, τελικώς, μεταλαμπαδεύτηκαν στη Γερμανία του **Χίτλερ**, κάτι που δεν είναι ευρύτερα γνωστό. Οι ρατσιστικές θεωρίες περί «ανώτερης φυλής» του 3ου Ράιχ γεννήθηκαν στην Αμερική και τη Μεγάλη Βρετανία. Λίγο πριν ξεσπάσει ο Β' Παγκόσμιος Εξουσιαστικός Πόλεμος οι ιδέες των «αδελφών» Ναζί προωθούνταν από το ευγονιστικό κίνημα στις ΗΠΑ, διοργανώνοντας μέχρι και μαζικές διαδηλώσεις με τα σύμβολα των Ναζί. **Το ίδρυμα Rockfeller θεωρείται ως βασικός σύνδεσμος μεταξύ Αμερικανών και Γερμανών ευγονιστών και επιστημόνων.** Μέχρι και ο Μένγκελε, ο «άγγελος του θανάτου» εργαζόταν σε πρόγραμμα χρηματοδοτούμενο από το ίδρυμα Rockfeller πριν ξεκινήσει το «θεάρεστο» έργο του στο Άουσβιτς, από το οποίο τόσο πολύ ωφελήθηκε η σύγχρονη ιατρική…[14]

Γιατί πάμε τόσο παλιά; Ίσως γιατί η άγνοια της ιστορίας μας καταδικάζει να την δούμε να επαναλαμβάνεται σε μια διαφορετική εκδοχή. Με το τέλος της Β΄ Παγκόσμιας Ανθρωποσφαγής, το ισχυρό φαρμακευτικό καρτέλ της I.G. Farben που συναποτελούσαν οι γνωστές σήμερα BASF και Bayer παραδόθηκε στα συμφέροντα των Rockfeller στις ΗΠΑ και των Rothchild και J.P. Morgan στη Μεγάλη Βρετανία. Η I.G. Farben ήταν αυτή που προμήθευε τους Ναζί με όποιο βιολογικό και φαρμακευτικό όπλο χρησιμοποιήθηκε είτε στον πόλεμο είτε στους θαλάμους αερίων του Άουσβιτς. **Η I.G. Farben χρηματοδότησε την πολιτική πορεία του Χίτλερ και αναλάμβανε τον έλεγχο των συστημάτων υγείας των κατεκτημένων χωρών από τους Ναζί.**

Οι ηγέτες του καρτέλ κατά τη δίκη της Νυρεμβέργης έπεσαν στα μαλακά και δεν έμειναν και πολύ στη φυλακή. Σύντομα επέστρεψαν στα καθήκοντά τους ως συμμέτοχοι αυτή τη φορά στις επιχειρήσεις του Rockfeller. Ο Fritz Ter Meer, καταδικασμένος σε 12 χρόνια στη φυλακή για εγκλήματα στο Άουσβιτς επέστρεψε το 1963 ως πρόεδρος της μεγαλύτερης φαρμακευτικής πολυεθνικής της μεταπολεμικής Γερμανίας, της Bayer. Ο Hermann Schmitz, πρόεδρος της I.G. Farben, το 1962 δημιούργησε την CAC, την Επιτροπή Κώδικα Τροφίμων ήταν ίσως το μεγαλύτερο πείραμα, μέχρι στιγμής, που ενσωμάτωσε συνδυασμένες τεχνικές κοινωνικού ελέγχου για την προώθηση ενός εμβολίου με συστατικά γνωστής τοξικότητας. **Ο υδράργυρος (υπό τη μορφή θυμεροσόλης) είναι άμεσα συνδεδεμένος με την ανάπτυξη αυτισμού.** Μελέτες στις ΗΠΑ την περίοδο 2000 - 2001 έδειξαν δραματική αύξηση του αυτισμού στα παιδιά κατά 644% σε σχέση με την προηγούμενη δεκαετία ως συνέπεια της θυμεροσόλης από τα εμβόλια. Στις ΗΠΑ ***ο αυτισμός είχε πάρει διαστάσεις επιδημίας***, και θεωρούνταν η ταχύτερα αναπτυσσόμενη αναπτυξιακή αναπηρία, επηρεάζοντας 1,77 εκατομμύρια παιδιά. Η επιδημία αυτισμού είχε οδηγήσει ορισμένες πολιτείες των ΗΠΑ να απαγορέψουν τον υδράργυρο στα εμβόλια το 2004. Το θέμα, όμως είναι πως **ο υδράργυρος χρησιμοποιείται ως συντηρητικό και αντιβακτηριδιακό στα περισσότερα εμβόλια.[16]**

Παρ' όλα αυτά, το ίδρυμα Gates, απάντησε σε σχετική έρευνα για τον υδράργυρο ότι «Η GAVI βασίζεται στην τεχνική και επιστημονική πληροφόρηση και συμβουλευτική από την Παγκόσμια Συμβουλευτική Επιτροπή για την Ασφάλεια Εμβολίων. Βασισμένη στα πορίσματα της Επιτροπής, η GAVI και οι συνεργάτες της θα συνεχίσουν να υποστηρίζουν τη χρήση εμβολίων που περιέχουν θυμεροσόλη». Η GAVI, (Global Alliance for Vaccines and Immunization=παγκόσμια συμμαχία για τα εμβόλια και την ανοσοποίηση), ουσιαστικά αποτελεί μια συσπείρωση δυνάμεων μεταξύ κυβερνήσεων σε ανεπτυγμένες και αναπτυσσόμενες χώρες, την UNICEF, τον Παγκόσμιο Οργανισμό Υγείας, μη κυβερνητικών οργανώσεων, ιδρυμάτων όπως του Rockfeller και του Gates και κατασκευαστών εμβολίων με σκοπό την προώθηση μιας παγκόσμιας καμπάνιας εμβολιασμών που αφορούν οποιαδήποτε αρρώστια και οποιαδήποτε ηλικία. Ουσιαστικά γίνεται μια μετατόπιση του ενδιαφέροντος από πλευράς φαρμακευτικής βιομηχανίας από την προώθηση των πάσης φύσεως αντιβιοτικών στην προώθηση εμβολίων.[17]

Δεν είναι τυχαίο πως οι φαρμακευτικές εταιρίες που κατασκεύασαν το εμβόλιο για τον H1N1 πήραν τη νόμιμη κατοχύρωση πως δεν θα είναι υπεύθυνες για οποιαδήποτε «κρίση» με τον H1N1, οικονομική κρίση, οικολογική κρίση από την υπερ-καταστροφή που συμβαίνει αυτή τη στιγμή στον Κόλπο του Μεξικού και που ανάλογης κλίμακας δεν έχει συμβεί ποτέ, σύντομα, ίσως, «κρίση» με το Ιράν και επέκταση του πολέμου στην Ασία... Ο κόσμος ουσιαστικά υποβάλλεται σε ένα καθεστώς κυλιόμενων και διαρκών «κρίσεων» σε όλα επίπεδα με σκοπό την ολοκλήρωση τόσο της κυριαρχικής ενοποίησης όσο και του ελέγχου της πάνω στον κόσμο. Τα κελεύσματα περί αποπληθυσμού αποτελούν μία μόνο από τις πολλές πτυχές αυτού του ελέγχου. Είναι ευκολότερο να ελέγχεις 1 ή 2 δισεκατομμύρια ανθρώπων απ' ότι 9 ή περισσότερα δισεκατομμύρια στο μέλλον.

Η επιχείρηση αυτή των εμβολιασμών σηματοδότησε την απόπειρα επέκτασης της πολιτικής που μέχρι πρότινος εφαρμοζόταν συνήθως στις λεγόμενες «αναπτυσσόμενες χώρες». Και φυσικά δεν είναι άσχετη με το γεγονός πως ήρθε η ώρα και για τις «ανεπτυγμένες» κοινωνίες της Δύσης να δοκιμάσουν τα «σωτήρια» προγράμματα και τις συστάσεις του ΔΝΤ μετά από δεκαετίες εφαρμογής τους στις «αναπτυσσόμενες» χώρες. Ήδη τον Μάρτιο του 2009, ο Jonathon Porrit, σύμβουλος του Gordon Brawn στη Μεγάλη Βρετανία, συνέστησε πως ο πληθυσμός της χώρας θα πρέπει να μειωθεί σε 30 εκατομμύρια (από περίπου 60 που είναι σήμερα) «προκειμένου να μπορεί η άρνηση ενός βαθύτερου χαρακτηριστικού της, για να επιβεβαιώσει το παλιό εξουσιαστικό όνειρο δήθεν «ανθρώπινης χειραφέτησης»: Την κυριαρχία του ανθρώπου πάνω στη φύση. Αυτήν την ταλαίπωρη φύση που κατά τα άλλα θέλουν να «προστατέψουν».

Το θέμα δεν είναι πως οι ίδιοι οι κυρίαρχοι δεν μας ενημερώνουν για τις προθέσεις τους. Στην πραγματικότητα δεν υπάρχει τίποτα κρυφό, τίποτα που να μην έχει ειπωθεί και μάλιστα από καιρό. Δεν το βροντοφώναξαν βέβαια στα ΜΜΕ και ίσως αυτό είναι το πρόβλημα όσων είναι συνηθισμένοι στην «έγκυρη ενημέρωση» του Πρετεντέρη ή του Χατζηνικολάου και των ομοίων τους. Το θέμα είναι πως το σοκ μιας δυσοίωνης προοπτικής πολλές φορές κάνει τους ανθρώπους να μην πιστεύουν αυτά που βλέπουν τα μάτια τους κι αυτά που ακούν τ' αυτιά τους. Ας τους απολαύσουμε:

«Θα πρέπει να πάρουμε δρακόντεια μέτρα δημογραφικής μείωσης ενάντια στη θέληση των πληθυσμών. Η μείωση του ρυθμού γεννήσεων αποδείχθηκε αδύνατη ή ανεπαρκής. Επομένως θα πρέπει να αυξήσουμε το ρυθμό θανάτων. Πώς; Από φυσικά αίτια. Την πείνα και την ασθένεια». (**Robert McNamara**, πρώην πρόεδρος της Παγκόσμιας Τράπεζας, πρώην Πολιτειακός Γραμματέας των ΗΠΑ, αυτός που διέταξε τους μαζικούς βομβαρδισμούς στο Βιετνάμ

συνέχεια στη σελίδα 14

συνέχεια από τη σελίδα 13

και μέλος του Διευρυμένου Προγράμματος Ανοσοποίησης του πληθυσμού στις ΗΠΑ). Προσέξτε την Οργουελική ονομασία: «**Διευρυμένο Πρόγραμμα Ανοσοποίησης πληθυσμού**».

«Θα πρέπει να μιλήσουμε περισσότερο καθαρά σχετικά με τη σεξουαλικότητα, την αντισύλληψη, την έκτρωση, σχετικά με τις αξίες που ελέγχουν τον πληθυσμό, επειδή η οικολογική κρίση είναι εν συντομία η κρίση υπερπληθυσμού. Μειώστε τον πληθυσμό κατά 90% και δεν θα έχουν απομείνει αρκετοί άνθρωποι για να κάνουν κάποια σοβαρή οικολογική καταστροφή». (**Μιχαήλ Γκορμπατσώφ**, τελευταίος πρόεδρος της Σοβιετικής Ένωσης).

Μα και ο Turner δεν μιλούσε τότε για μείωση κατά 90%; Δεν θυμόμαστε τότε τον Γκορμπατσώφ να ήταν κολλητός του... Απ' ότι φαίνεται η συμφωνία για την ενοποίηση της κυριαρχίας μετά τη διάλυση της Σοβιετικής Ένωσης περιελάμβανε και παραμέτρους που δεν είχαμε αντιληφθεί τότε.

Κατά Γκορμπατσώφ, λοιπόν, η απίστευτη οικολογική καταστροφή στον Κόλπο του Μεξικού είναι αποτέλεσμα γενικά κι αόριστα του «πληθυσμού» ή της «ανθρώπινης δραστηριότητας». Όχι βέβαια της BP. Όχι βέβαια της Hallibarton του γνωστού «γερακιού» Ντικ Τσέινι που είχε αναλάβει τις εργασίες συντήρησης στην πλατφόρμα πριν το «ατύχημα». Όταν έχουμε αρχίσει ήδη να ακούμε για στρατιωτική προετοιμασία εκκένωσης όλων των παράκτιων περιοχών στον Κόλπο του Μεξικού, όταν ήδη ακούμε για τον πολύ μεγάλο αριθμό ασθενειών και θανάτων που θα προκληθούν από τη διάχυση πετρελαίου και των δηλητηρίων που το συνοδεύουν σε τέτοια κλίμακα, ποιοί υφίστανται τα αποτελέσματα της λεγόμενης «ανθρώπινης δραστηριότητας»; Τα αφεντικά της BP ή της Hallibarton;

Τι συμπέρασμα βγαίνει απ' όλα αυτά; Υφίσταται μια ισχυρή μερίδα της παγκόσμιας κυριαρχίας με άμεσες ιδεολογικές αναφορές στα προτάγματα του Μάλθους, πατέρα της ευγονικής. Καλούμαστε υπογείως και ευσχήμως να αποδεχτούμε τη «σωτηρία» αυτού του πλανήτη συναινώντας στην α-

νταστούμε να εφαρμόζεται π.χ. στην Ελλάδα ή κάπου στην Ευρώπη ή στην Αμερική το πρότυπο του «ενός παιδιού» της Κίνας που τόσο εξυμνείται από τον Turner και τον Pianca. Δηλαδή, κρατικοί υπάλληλοι να εισβάλλουν σε σπίτια οικογενειών με δεύτερο νεογέννητο παιδί για να αρπάξουν το παιδί (προς «άγνωστη» κατεύθυνση...) και να επιβάλλουν πρόστιμα ή και φυλακίσεις για τους «παρανομούντες» γονείς. Ίσως είναι υπερβολικό να φανταστούμε το να μας επιβάλλονται φόροι μόνο και μόνο επειδή υπάρχουμε, επειδή παράγουμε CO_2 αναπνέοντας. Ναι, είναι νωρίς ακόμα. Όμως, τα τωρινά και πρόσφατα γεγονότα σε συνδυασμό με την συστηματική προπαγάνδα συμμετέχουν στη διαμόρφωση των μελλοντικών εξελίξεων. Όσο ο εξανδραποδισμός των ανθρώπων και των κοινωνιών εμβαθύνεται θα είναι ευκολότερο να δούμε μπροστά μας τέτοιες καταστάσεις, πιθανόν και υπό το τρομοκρατικό περιτύλιγμα κάποιας κατασκευασμένης «κρίσης» σε 10, 20, 30 χρόνια από τώρα.

Και ποιοί τελικά ανήκουν στους «τυχερούς» των 300 εκατομμυρίων ή των 2 δισεκατομμυρίων που τους χαλαλίζεται η ζωή; Ποιοί είναι οι εκλεκτοί που θα «κληρονομήσωσι την Γην»; Όλοι οι θιασώτες της παγκόσμιας κυριαρχίας και μια μικρή στρατιά πειθήνιων σκλάβων; Οι Ναζί ήδη φαντάζουν παιδική χαρά μπροστά τους. Και έχουν πάρει το μάθημά τους από αυτούς. Το «ολοκαύτωμα» του μέλλοντος μέσα στα επόμενα 30-40 χρόνια δεν χρειάζεται να είναι τόσο εξόφθαλμο και κραυγαλέο. Αλλά να έχει τη μορφή σιωπηλών δολοφονιών, είτε από την πείνα, είτε από την αναπόφευκτη κατάρρευση του ανθρώπινου οργανισμού που προκαλείται από το αδυνάτισμα του ανοσοποιητικού συστήματος μέσω εμβολίων, αποβιταμινωμένης σκουπιδο-τροφής και αγχωτικής διαβίωσης.

Μέσω των ψευδοεπιστημονικών επιχειρημάτων περί παγκόσμιας υπερθέρμανσης, καθώς και της εξάντλησης των φυσικών πόρων; οι κυρίαρχοι βρήκαν την ιδεολογική πλατφόρμα για να εντοπίσουν και να εξειδικεύσουν το πρόβλημα στους ίδιους τους ανθρώπους, γενικά και αόριστα, οι οποίοι πλέον στοχεύονται μαζικά και αδιακρίτως.

ξης που πέρασε και μέσα από την καταστροφή της φύσης, καθώς αυτή ήταν πάντα καταφύγιο τόσο επιβίωσης όσο και έμπνευσης για τις ανθρώπινες κοινότητες. Και σήμερα βρισκόμαστε αντιμέτωποι με κρατικούς και διεθνείς οργανισμούς και μηχανισμούς που έχουν αποκτήσει βαθιές ρίζες στα κοινωνικά τεκταινόμενα.

Δύσκολα γίνεται κατανοητό πως το αληθινό και ουσιαστικό πρόβλημα του πλανήτη και της ανθρωπότητας είναι η ανελευθερία. Και δεν εννοούμε την «ελευθερία» του να επιβάλλεσαι με οποιονδήποτε μέσο σε ανθρώπους, σε καταστάσεις ή στην ίδια τη φύση. Αυτού του είδους η κυριολεκτική σκλαβιά ανήκει αποκλειστικά στην κυριαρχία. **Η ελευθερία στους ανθρώπους είναι άμεσα συνδεδεμένη με τη βαθιά, βαθύτατη συνειδητοποίηση της σύνδεσης και αλληλεπίδρασης των πάντων με τα πάντα. Άνθρωποι, κοινωνία, φύση, ζώα, φυτά ό,τι υπάρχει και δεν υπάρχει. Αυτή η αίσθηση ενότητας και αλληλεπίδρασης ήταν που έδινε εξ' αρχής το μέτρο στους ανθρώπους για το τι έπρεπε και τι δεν έπρεπε να κάνουν, ποιο είναι το σωστό και ποιο το λάθος, πώς να επιβιώσουν και πως να γιατρευτούν. Έτσι, δεν χρειαζόταν να πείσει κάποιος αυτούς τους ανθρώπους για το ότι, για παράδειγμα, οφείλουν να σέβονται τη φύση. Θα ήταν σαν να προσπαθούσε να τους πείσει ότι πρέπει να σέβονται τον εαυτό τους. Αυτή η αίσθηση και διερεύνηση της ενότητας ήταν πηγή ουσιαστικής γνώσης, και όσο αυτού του είδους η γνώση διευρυνόταν τόσο διευρυνόταν και η δημιουργικότητα και η ελευθερία.** Η βίαιη πορεία αιώνων καθυπόταξης στην οποία αναφερόμαστε είχε σαν πρώτο μέλημά της την διάρρηξη όλων αυτών των λεπτών σχέσεων, τον διαχωρισμό και την εργαλειακή αντιμετώπιση των πάντων προς όφελος των πιο αδίστακτων που ήθελαν να κάνουν κουμάντο στον κόσμο. Το γιατί, ίσως μας το εξήγησε καλύτερα ένας άλλος «ακούραστος εργάτης» της κυριαρχικής ενοποίησης, ο Χένρυ Κίσσιγκερ: «**η εξουσία είναι το ύψιστο αφροδισιακό**». Ο Κίσσιγκερ και οι όμοιοί του εάν δεν ήταν υπεύθυνοι για τα μύρια όσα εγκλήματα θα ήταν κυριολεκτικά αξιολύπητοι.

Το θέμα είναι πως οι άνθρωποι και οι κοι-

ξει χωρίς αυτάρκεια και άμεσο κοινωνικό έλεγχο σε βασικούς τομείς επιβίωσης όπως η τροφή και η ίαση; Μπορεί να υπάρξει δίχως γνώση και δίχως σύνθεση των γνώσεων των ανθρώπων; Μπορεί να υπάρξει στη βάση του οποιουδήποτε κεντρικού οικονομικού μοντέλου; Μπορεί να υπάρξει στη βάση της σημερινής τεχνολογίας;

Όσο σαν άνθρωποι και σαν κοινωνίες δεν αναρωτιόμαστε και δεν επιχειρούμε, έστω, απαντήσεις σε τέτοιου είδους ερωτήματα, τις απαντήσεις θα τις δίνουν οι εξουσιαστές. Και είναι πολύ ξεκάθαρες. Τεχνολογικού, οικονομικού και στρατιωτικού τύπου δικτατορίες σε όλον τον πλανήτη και τελική «επίλυση», μέσα σε λίγες δεκαετίες, του ανταγωνισμού κοινωνίας-κυριαρχίας μέσω του αφανισμού ευρύτερων πληθυσμών με ποικίλα μέσα. Όχι ότι πιστεύουμε πως θα τα καταφέρουν. Οι άνθρωποι αποδείχθηκαν πολύ ανθεκτικοί και ευέλικτοι σε κρίσιμες ιστορικές περιόδους. **Τα ερωτήματα, όμως, είναι εκεί και περιμένουν.**

Θόδωρος

ΠΑΡΑΠΟΜΠΕΣ

1. http://www.ted.com/talks/bill_gates.html
2. http://www.youtube.com/watch?v=DSIB1nW4S54&feature=related
3. http://www.sas.org/tcs/weeklyIssues_2006/2006-04-07/feature1p/index.html)
4. http://www.myspace.com/philadelphia911truth
5. http://www.youtube.com/watch?v=IZJSJ9iIELM&NR=1
6. http://www.youtube.com/watch?v=ClqUcScwnn8&feature=related
7. http://www.sydneyminingclub.org/presentations/2008/november/plimer/player.html
8. http://www.educate-yourself.org/vcd/vcdvaccineslacedwithbirthcontrol.shtml
http://www.akha.org/content/medicaldocuments/antipregnancyvaccine.html
http://www.tetrahedron.org/articles/new_world_order/HcG_Vaccine_for_Pop._Control.html
9. http://www.freepatentsonline.com/5733553.html
10. http://news.bbc.co.uk/2/hi/health/8674380.stm
11. http://www.telegraph.co.uk/finance/financetopics/davos/7106626/Bill-Gates-makes-10-billion-vaccine-pledge.html
12. http://www.lifesitenews.com/ldn/2004/mar/04031101.html
13. http://www.all.org/article.php?id=10105
14. http://www.whale.to/b/black.html

(Μιχαήλ Γκορμπατσόφ, τελευταίος πρόεδρος της Σοβιετικής Ένωσης).

Μα και ο Turner δεν μιλούσε τότε για μείωση κατά 90%; Δεν θυμόμαστε τότε τον Γκορμπατσόφ να ήταν κολλητός του... Απ' ότι φαίνεται η συμφωνία για την ενοποίηση της κυριαρχίας μετά τη διάλυση της Σοβιετικής Ένωσης περιελάμβανε και παραμέτρους που δεν είχαμε αντιληφθεί τότε.

Κατά Γκορμπατσόφ, λοιπόν, η απίστευτη οικολογική καταστροφή στον Κόλπο του Μεξικού είναι αποτέλεσμα γενικά κι αόριστα του «πληθυσμού» ή της «ανθρώπινης δραστηριότητας». Όχι βέβαια της BP. Όχι βέβαια της Hallibarton του γνωστού «γερακιού» Ντικ Τσέινι που είχε αναλάβει τις εργασίες συντήρησης στην πλατφόρμα πριν το «ατύχημα». Όταν έχουμε αρχίσει ήδη να ακούμε για στρατιωτική προετοιμασία εκκένωσης όλων των παράκτιων περιοχών στον Κόλπο του Μεξικού, όταν ήδη ακούμε για τον πολύ μεγάλο αριθμό ασθενειών και θανάτων που θα προκληθούν από τη διάχυση πετρελαίου και των δηλητηρίων που το συνοδεύουν σε τέτοια κλίμακα, ποιοί υφίστανται τα αποτελέσματα της λεγόμενης «ανθρώπινης δραστηριότητας»; Τα αφεντικά της BP ή της Hallibarton;

Τι συμπέρασμα βγαίνει απ' όλα αυτά; Υφίσταται μια ισχυρή μερίδα της παγκόσμιας κυριαρχίας με άμεσες ιδεολογικές αναφορές στα προτάγματα του Μάλθους, πατέρα της ευγονικής. Καλούμαστε υπογείως και ευσχήμως να αποδεχτούμε τη «σωτηρία» αυτού του πλανήτη συναινώντας στην απαλλαγή του από τις βλαβερές παρουσίες μας. Καμία κουβέντα για το ποιοί ακριβώς με ποιον τρόπο προώθησαν και προωθούν τη μόλυνση και ρύπανση του πλανήτη εδώ και δύο αιώνες τουλάχιστον. Κουβέντα για το πώς ακριβώς δημιουργείται και αναπαράγεται η εξαθλίωση και η μιζέρια δισεκατομμυρίων ανθρώπων. Κουβέντα για το ιδεολόγημα της διαρκούς οικονομικής ανάπτυξης που δημιουργεί την φούσκα που απομυζά κοινωνικές και φυσικές δυνάμεις. Κουβέντα, για το ποιοι επέβαλλαν τις συνθήκες ξεριζωμού των ανθρώπων από την ύπαιθρο, τον διαχωρισμό τους από τη φύση και το στοίβαγμά τους στις πόλεις για να βράζουν περισσότερο ελεγχόμενοι στο ζουμί τους. Κουβέντα για την συστηματική καταστροφή της γεωργίας στην ύπαιθρο μέσω κρατικών και υπερεθνικών πολιτικών ώστε καμία κοινωνία να μην είναι αυτάρκης, αλλά ούτε και να ελέγχει την ποιότητα της τροφής της. Κουβέντα για τη συστηματική

μετέχουν στη διαμόρφωση των μελλοντικών εξελίξεων. Όσο ο εξανδραποδισμός των ανθρώπων και των κοινωνιών εμβαθύνεται θα είναι ευκολότερο να δούμε μπροστά μας τέτοιες καταστάσεις, πιθανόν και υπό το τρομοκρατικό περιτύλιγμα κάποιας κατασκευασμένης «κρίσης» σε 10, 20, 30 χρόνια από τώρα.

Και ποιοί τελικά ανήκουν στους «τυχερούς» των 300 εκατομμυρίων ή των 2 δισεκατομμυρίων που τους χαλαλίζεται η ζωή; Ποιοί είναι οι εκλεκτοί που θα «κληρονομήσωσι την Γην»; Όλοι οι θιασώτες της παγκόσμιας κυριαρχίας και μια μικρή στρατιά πειθήνιων σκλάβων; Οι Ναζί ήδη φαντάζουν παιδική χαρά μπροστά τους. Και έχουν πάρει το μάθημά τους από αυτούς. Το «ολοκαύτωμα» του μέλλοντος μέσα στα επόμενα 30-40 χρόνια δεν χρειάζεται να είναι τόσο εξόφθαλμο και κραυγαλέο. Αλλά να έχει τη μορφή σιωπηλών δολοφονιών, είτε από την πείνα, είτε από την αναπόφευκτη κατάρρευση του ανθρώπινου οργανισμού που προκαλείται από το αδυνάτισμα του ανοσοποιητικού συστήματος μέσω εμβολίων, αποβιταμινωμένης σκουπιδο-τροφής και αγχωτικής διαβίωσης.

Μέσω των ψευδοεπιστημονικών επιχειρημάτων περί παγκόσμιας υπερθέρμανσης, καθώς και της εξάντλησης των φυσικών πόρων; οι κυρίαρχοι βρήκαν την ιδεολογική πλατφόρμα για να εντοπίσουν και να εξειδικεύσουν το πρόβλημα στους ίδιους τους ανθρώπους, γενικά και αόριστα, οι οποίοι πλέον στοχεύονται μαζικά και αδιακρίτως. Η «λύση» φαντάζει αναπόφευκτη: Ο πληθυσμός πρέπει να μειωθεί (να «σταθεροποιηθεί» είναι η εύσχημη ορολογία). Και το μέγεθος του διακυβεύματος (η υποτιθέμενη «σωτηρία του πλανήτη») είναι αρκετό για να αναιρέσει κάθε φραγμό και να αιτιολογήσει κάθε χρησιμοποιούμενο μέσο. Πρόκειται για πολύ προσεκτικά τοποθετημένη επιχειρηματολογία παρόλη την απλοϊκότητά της. Κι αυτό γιατί μπορεί να συσπειρώσει (σε ότι αφορά την ανάλυση των αιτίων) αρκετές μερικοποιημένες και αποσπασματικές απόψεις περιβαλλοντικού προβληματισμού και ανθρώπινης εξέλιξης. Και τελικώς να καταδείξει πως η απόσταση από τις «πράσινες ανησυχίες» της κυριαρχίας έως τη μαζική δολοφονία είναι πολύ μικρή, ή, αλλιώς, ότι η γενοκτονία μπορεί να αποδειχθεί το άκρον άωτο του περιβαλλοντισμού.

Η ιστορική πορεία της κυριαρχίας, της εξουσίας γενικότερα και των ανθρώπων που την εξασκούν, διακρίνεται από ένα εσκεμ-

χία. **Η ελευθερία στους ανθρώπους είναι άμεσα συνδεδεμένη με τη βαθιά, βαθύτατη συνειδητοποίηση της σύνδεσης και αλληλεπίδρασης των πάντων με τα πάντα. Άνθρωποι, κοινωνία, φύση, ζώα, φυτά ό,τι υπάρχει και δεν υπάρχει. Αυτή η αίσθηση ενότητας και αλληλεπίδρασης ήταν που έδινε εξ' αρχής το μέτρο στους ανθρώπους για το τι έπρεπε και τι δεν έπρεπε να κάνουν, ποιο είναι το σωστό και ποιο το λάθος, πώς να επιβιώσουν και πως να γιατρευτούν. Έτσι, δεν χρειαζόταν να πείσει κάποιος αυτούς τους ανθρώπους για το ότι, για παράδειγμα, οφείλουν να σέβονται τη φύση. Θα ήταν σαν να προσπαθούσε να τους πείσει ότι πρέπει να σέβονται τον εαυτό τους. Αυτή η αίσθηση και διερεύνηση της ενότητας ήταν πηγή ουσιαστικής γνώσης, και όσο αυτού του είδους η γνώση διευρυνόταν τόσο διευρυνόταν και η δημιουργικότητα και η ελευθερία.** Η βίαιη πορεία αιώνων καθυπόταξης στην οποία αναφερόμαστε είχε σαν πρώτο μέλημά της την διάρρηξη όλων αυτών των λεπτών σχέσεων, τον διαχωρισμό και την εργαλειακή αντιμετώπιση των πάντων προς όφελος των πιο αδίστακτων που ήθελαν να κάνουν κουμάντο στον κόσμο. Το γιατί, ίσως μας το εξήγησε καλύτερα ένας άλλος «ακούραστος εργάτης» της κυριαρχικής ενοποίησης, ο Χένρυ Κίσσιγκερ: «**η εξουσία είναι το ύψιστο αφροδισιακό**». Ο Κίσσιγκερ και οι όμοιοί του εάν δεν ήταν υπεύθυνοι για τα μύρια όσα εγκλήματα θα ήταν κυριολεκτικά αξιολύπητοι.

Το θέμα είναι πως οι άνθρωποι και οι κοινωνίες οφείλουν να δώσουν οι ίδιοι σοβαρές και ειλικρινείς απαντήσεις σε καίρια ερωτήματα. Μπορεί να υπάρξει οποιαδήποτε ελπιδοφόρα και ουσιαστική απελευθερωτική κοινωνική προοπτική συντηρώντας έστω μέρη αυτού του εξουσιαστικού συστήματος; Μπορεί να υπάρξει χωρίς κοινωνική αλληλεγγύη; Μπορεί να υπάρξει έξω από τη φύση και σε πιο περιβάλλον; Μπορεί να υπάρξει εντός των πόλεων; Μπορεί να υπάρ-

νταγωνισμού κοινωνίας-κυριαρχίας μέσω του αφανισμού ευρύτερων πληθυσμών με ποικίλα μέσα. Όχι ότι πιστεύουμε πως θα τα καταφέρουν. Οι άνθρωποι αποδείχθηκαν πολύ ανθεκτικοί και ευέλικτοι σε κρίσιμες ιστορικές περιόδους. **Τα ερωτήματα, όμως, είναι εκεί και περιμένουν.**

Θόδωρος

ΠΑΡΑΠΟΜΠΕΣ

1. http://www.ted.com/talks/bill_gates.html
2. http://www.youtube.com/watch?v=DSIB1nW4S54&feature=related
3. http://www.sas.org/tcs/weeklyIssues_2006/2006-04-07/feature1p/index.html)
4. http://www.myspace.com/philadelphia911truth
5. http://www.youtube.com/watch?v=IZJSJ9ilELM&NR=1
6. http://www.youtube.com/watch?v=ClqUcScwnn8&feature=related
7. http://www.sydneyminingclub.org/presentations/2008/november/plimer/player.html
8. http://www.educate-yourself.org/vcd/vcdvaccineslacedwithbirthcontrol.shtml
http://www.akha.org/content/medicaldocuments/antipregnancyvaccine.html
http://www.tetrahedron.org/articles/new_world_order/HcG_Vaccine_for_Pop._Control.html
9. http://www.freepatentsonline.com/5733553.html
10. http://news.bbc.co.uk/2/hi/health/8674380.stm
11. http://www.telegraph.co.uk/finance/financetopics/davos/7106626/Bill-Gates-makes-10-billion-vaccine-pledge.html
12. http://www.lifesitenews.com/ldn/2004/mar/04031101.html
13. http://www.all.org/article.php?id=10105
14. http://www.whale.to/b/black4.html
15. http://www4.dr-rath-foundation.org/open_letters/pharma_laws_history.html#rockefeller
16. http://www.nationalautismassociation.org/thimerosal.php
17. http://www.whale.to/vaccine/gavi.html
18. http://www.youtube.com/watch?v=Unm7EgXLyak&feature=related
19. http://www.timesonline.co.uk/tol/news/politics/article5950442.ece
20. http://www.wiseupjournal.com/?p=555

τον πολύ μεγάλο αριθμό ασθενειών και θανάτων που θα προκληθούν από τη διάχυση πετρελαίου και των δηλητηρίων που το συνοδεύουν σε τέτοια κλίμακα, ποιοί υφίστανται τα αποτελέσματα της λεγόμενης «ανθρώπινης δραστηριότητας»; Τα αφεντικά της BP ή της Hallibarton;

Τι συμπέρασμα βγαίνει απ' όλα αυτά; Υφίσταται μια ισχυρή μερίδα της παγκόσμιας κυριαρχίας με άμεσες ιδεολογικές αναφορές στα προτάγματα του Μάλθους, πατέρα της ευγονικής. Καλούμαστε υπογείως και ευσχήμως να αποδεχτούμε τη «σωτηρία» αυτού του πλανήτη συναινώντας στην απαλλαγή του από τις βλαβερές παρουσίες μας. Καμία κουβέντα για το ποιοί ακριβώς και με ποιον τρόπο προώθησαν και προωθούν τη μόλυνση και ρύπανση του πλανήτη εδώ και δύο αιώνες τουλάχιστον. Κουβέντα για το πώς ακριβώς δημιουργείται και αναπαράγεται η εξαθλίωση και η μιζέρια δισεκατομμυρίων ανθρώπων. Κουβέντα για το ιδεολόγημα της διαρκούς οικονομικής ανάπτυξης που δημιουργεί τη φούσκα που απομυζά κοινωνικές και φυσικές δυνάμεις. Κουβέντα, για το ποιοι επέβαλλαν τις συνθήκες ξεριζωμού των ανθρώπων από την ύπαιθρο, τον διαχωρισμό τους από τη φύση και το στοίβαγμά τους στις πόλεις για να βράζουν περισσότερο ελεγχόμενοι στο ζουμί τους. Κουβέντα για την συστηματική καταστροφή της γεωργίας στην ύπαιθρο μέσω κρατικών και υπερεθνικών πολιτικών ώστε καμία κοινωνία να μην είναι αυτάρκης, αλλά ούτε και να ελέγχει την ποιότητα της τροφής της. Κουβέντα για τη συστηματική και διαχρονική προσπάθεια καθυπόταξης πού αποκόβει τους ανθρώπους από τις ίδιες τους τις φυσικές και κοινωνικές ρίζες ώστε να μην ξέρουν από που προήλθαν και που πηγαίνουν. Έτσι ώστε να έχουν μάθει να αποδέχονται σαν παράγοντα «αξιοπρεπούς ζωής» το air condition. Και πόσα άλλα... Όμως δεν υπάρχουν όλα αυτά. Υπάρχει μόνο μια συντριπτική πλειοψηφία (υπ)ανθρώπων με ενδογενείς «κακές συνήθειες» που βλάπτουν τον πλανήτη και που δεν εννοούν να τις ξεπεράσουν... Και σαν να μη φτάνουν όλα τ' άλλα έχουν και την κακή συνήθεια της αναπαραγωγής!!!

Ίσως είναι υπερβολικό για εμάς να φαντάζει ... την πείνα, είτε από την αναπόφευκτη κατάρρευση του ανθρώπινου οργανισμού που προκαλείται από το αδυνάτισμα του ανοσοποιητικού συστήματος μέσω εμβολίων, αποβιταμινωμένης σκουπιδο-τροφής και αγχωτικής διαβίωσης.

Μέσω των ψευδοεπιστημονικών επιχειρημάτων περί παγκόσμιας υπερθέρμανσης, καθώς και της εξάντλησης των φυσικών πόρων; οι κυρίαρχοι βρήκαν την ιδεολογική πλατφόρμα για να εντοπίσουν και να εξειδικεύσουν το πρόβλημα στους ίδιους τους ανθρώπους, γενικά και αόριστα, οι οποίοι πλέον στοχεύονται μαζικά και αδιακρίτως. Η «λύση» φαντάζει αναπόφευκτη: Ο πληθυσμός πρέπει να μειωθεί (να «σταθεροποιηθεί» είναι η εύσχημη ορολογία). Και το μέγεθος του διακυβεύματος (η υποτιθέμενη «σωτηρία του πλανήτη») είναι αρκετό για να αναιρέσει κάθε φραγμό και να αιτιολογήσει κάθε χρησιμοποιούμενο μέσο. Πρόκειται για πολύ προσεκτικά τοποθετημένη επιχειρηματολογία παρόλη την απλοϊκότητά της. Κι αυτό γιατί μπορεί να συσπειρώσει (σε ό,τι αφορά την ανάλυση των αιτίων) αρκετές μερικοποιημένες και αποσπασματικές απόψεις περιβαλλοντικού προβληματισμού και ανθρώπινης εξέλιξης. Και τελικώς να καταδείξει πως η απόσταση από τις «πράσινες ανησυχίες» της κυριαρχίας έως τη μαζική δολοφονία είναι πολύ μικρή, ή, αλλιώς, ότι η γενοκτονία μπορεί να αποδειχθεί το άκρον άωτο του περιβαλλοντισμού.

Η ιστορική πορεία της κυριαρχίας, της εξουσίας γενικότερα και των ανθρώπων που την εξασκούν, διακρίνεται από ένα εσκεμμένα επαναλαμβανόμενο μοτίβο. Από τη μια δημιουργεί το πρόβλημα κι από την άλλη έρχεται να παίξει το ρόλο του «ήρωα» προσφέροντας τη «λύση», η οποία πάντα αποδεικνύεται χειρότερη από το ίδιο το πρόβλημα. Και η λύση είναι πάντα εκβιαστική όπως και το αρχικό πρόβλημα. Αυτό το μοτίβο επαναλαμβάνεται εδώ και αιώνες δημιουργώντας έναν φαύλο κύκλο που απλώς οδηγεί τα πράγματα στο να χειροτερεύουν διαρκώς. Η ανθρωπότητα βρίσκεται εδώ και αιώνες σε μια συστηματική πορεία καθυπόταξης από κυριαρχικές δυνάμεις, έλλειψης ελευθερίας και διαστροφής της ίδιας της έννοιας της ελευθερίας. Πορεία καθυπότα...

... οποία αναφερόμαστε είχε σαν πρώτο μέλημά της την διάρρηξη όλων αυτών των λεπτών σχέσεων, τον διαχωρισμό και την εργαλειακή αντιμετώπιση των πάντων προς όφελος των πιο αδίστακτων που ήθελαν να κάνουν κουμάντο στον κόσμο. Το γιατί, ίσως μας το εξήγησε καλύτερα ένας άλλος «ακούραστος εργάτης» της κυριαρχικής εγκαθίδρυσης... ο Χένρυ Κίσσιγκερ: «**η εξουσία είναι το ύψιστο αφροδισιακό**». Ο Κίσσιγκερ και οι όμοιοί του εάν δεν ήταν υπεύθυνοι για τα μύρια όσα εγκλήματα θα ήταν κυριολεκτικά αξιολύπητοι.

Το θέμα είναι πως οι άνθρωποι και οι κοινωνίες οφείλουν να δώσουν οι ίδιοι σοβαρές και ειλικρινείς απαντήσεις σε καίρια ερωτήματα. Μπορεί να υπάρξει οποιαδήποτε ελπιδοφόρα και ουσιαστική απελευθερωτική κοινωνική προοπτική συντηρώντας έστω μέρη αυτού του εξουσιαστικού συστήματος; Μπορεί να υπάρξει χωρίς κοινωνική αλληλεγγύη; Μπορεί να υπάρξει έξω από τη φύση και σε πιο περιβάλλον; Μπορεί να υπάρξει εντός των πόλεων; Μπορεί να υπάρ-

neslacedwithbirthcontrol.shtml
http://www.akha.org/content/medicaldocuments/antipregnancyvaccine.html
http://www.tetrahedron.org/articles/new_world_order/HcG_Vaccine_for_Pop._Control.html
9. http://www.freepatentsonline.com/5733553.html
10. http://news.bbc.co.uk/2/hi/health/8674380.stm
11. http://www.telegraph.co.uk/finance/financetopics/davos/7106626/Bill-Gates-makes-10-billion-vaccine-pledge.html
12. http://www.lifesitenews.com/ldn/2004/mar/04031101.html
13. http://www.all.org/article.php?id=10105
14. http://www.whale.to/b/black4.html
15. http://www4.dr-rath-foundation.org/open_letters/pharma_laws_history.html#rockefeller
16. http://www.nationalautismassociation.org/thimerosal.php
17. http://www.whale.to/vaccine/gavi.html
18. http://www.youtube.com/watch?v=Unm7EgXLyak&feature=related
19. http://www.timesonline.co.uk/tol/news/politics/article5950442.ece
20. http://www.wiseupjournal.com/?p=555

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΑΠΟ ΤΟ ΑΦΓΑΝΙΣΤΑΝ

ΑΦΓΑΝΙΣΤΑΝ

Σύμφωνα με τον στρατηγό McChrystal, η κατάσταση για τους αμερικανούς και τους συμμάχους τους, δεν πρόκειται να βελτιωθεί τους επόμενους 6 μήνες. Οι συνεχείς επιτυχίες των ανταρτών αναγκάζουν τους συμμάχους να είναι λιγότεροι αισιόδοξοι. Εν τω μεταξύ συνεχίζεται με επιτυχία η επιχείρηση των ανταρτών με την ονομασία Al-Fath (Η Νίκη). Στα τέλη Ιουνίου ξεσπούν σφοδρές μάχες στην επαρχία Κουνάρ, κατά τις οποίες οι ΝΑΤΟικές δυνάμεις υφίστανται μεγάλες απώλειες.
Σε συνεχή ροή ειδήσεων που υπάρχει μέσω των ανεξάρτητων δικτύων πληροφόρησης και των ιστοσελίδων που υποστηρίζουν τους αντάρτες γίνονται γνωστές οι απώλειες των συμμάχων.

Το τελευταίο τρίμηνο (από τις 27-5 μέχρι το τρίτο δεκαήμερο του Αυγούστου) **στην επαρχία Baghlan** οι απώλειες των καθεστωτικών δυνάμεων ανέρχονται σε 12 στρατιώτες και έναν στρατιωτικό διοικητή, ενώ έχουν καταστραφεί ΝΑΤΟικά άρματα μάχης και έχουν σκοτωθεί 8 αμερικανοί. Στις 21Αυγούστου περισσότεροι από 1.000 οργισμένοι κάτοικοι μπλοκάρουν το δρόμο Κουντούζ-Πολ ε Κουμρί, μετά το θάνατο ενός παιδιού σε εισβολή που πραγματοποίησαν οι δυνάμεις κατοχής σε κατοικία.
Νέες απώλειες έχουν τα Νεοζηλανδικά στρατεύματα όταν στις 3-8 σκοτώνονται δύο στρατιώτες, όταν προσπαθούν να εισβάλουν σε οικία **στην επαρχία Khost**, όπου αντιμετωπίζουν σφοδρή αντίσταση από δύο γυναίκες. Μετά από ανταλλαγή πυροβολισμών κατορθώνουν να σκοτώσουν την μία από τις δύο γυναίκες και να τραυματίσουν την άλλη.

Καταιγιστικές επιθέσεις των ανταρτών πραγματοποιούνται στη διάρκεια του τελευταίου διμήνου **στην επαρχία Helmand**, κυρίως στην περιοχή **Μαρτζά**, με δεκάδες απώλειες σε Αφγανούς, αμερικανούς και ΝΑΤΟικούς στρατιώτες. Άλλα αξιοσημείωτα περιστατικά είναι η κατάρριψη ενός ελικοπτέρου και ο σκοτωμός του Μενχούμπ Καν, διευθυντή της υπηρεσίας πληροφοριών της επαρχίας. Στο ίδιο διάστημα 40 άμαχοι σκοτώνονται από τους βομβαρδισμούς των κατοχικών στην περιοχή **Ρίγκι**. Επίσης, σκοτώνεται ο Γιουμάχ Καν, δήμαρχος της **Μούσα Κάλα**, ενώ δεκαεπτά στρατιώτες του αφγανικού στρατού παραδίνονται στους αντάρτες. Μια «συνταρακτική» πολεμική επιτυχία των κατοχικών δυνάμεων είναι και η σύλληψη 13 αμάχων.

Σε άλλο μεγάλο τομέα στρατιωτικών επιχειρήσεων, **στην επαρχία Kandahar**, μέσα στο δίμηνο Ιουλίου-Αυγούστου σε περίπου 53 επιχειρήσεις των ανταρτών σκοτώνονται 86 αμερικανοί, 43 Αφγανοί στρατιώτες, 3 καναδοί στρατιώτες, 69 μπάτσοι, 3 πράκτορες της αφγανικής υπηρεσίας NDS και πλήττονται 29 ΝΑΤΟικά άρματα μάχης. Οι κατοχικές δυνάμεις θριαμβεύουν για άλλη μία φορά στρέφοντας τα πυρά τους κατά αμάχων και δολοφονώντας 10 από αυτούς.
Στις 3 Αυγούστου επτά μαχητές εισβάλλουν στην αεροπορική βάση της **Κανταχάρ**. Αρχικά ρίχνουν 2 πυραύλους και καταστρέφουν ελικόπτερα. Ένας από αυτούς ανατινάζεται στην πύλη και οι υπόλοιποι εισχωρούν. Όλοι τους είναι ζωσμένοι με εκρηκτικά. Συνολικά 166 ΝΑΤΟικοί σκοτώνονται. Σε συνέντευξη του, ένας από τους οργανωτές της επιχείρησης, ο Mauli Muhammad Akram, δίνει λεπτομέρειες για την επιχείρηση. Και οι επτά αντάρτες σκοτώνονται.
Τέλος, σε δύο επιθέσεις αυτοκτονίας στις 6 και 18 Αυγούστου, αντίστοιχα, ο μαχητής Τα-

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΑΠΟ ΤΟ ΙΡΑΚ

ΙΡΑΚ

Παρά τις εξαγγελίες για αποχώρηση των αμερικανικών στρατευμάτων από το Ιράκ στην πραγματικότητα υπάρχει μια ενίσχυση με μισθοφορικές και άλλου τύπου στρατιωτικές δυνάμεις, προκειμένου να ντιμετωπιστεί το αντάρτικο, που συνεχίζεται:

Στη Χίλλα, πρωτεύουσα της επαρχίας Μπαμπέλ, ένας διοικητής σάχουα (πρώην αντάρτες που μεταπήδησαν στο στρατό κατοχής και μετέπειτα εντάχθηκαν στο ιρακινό στράτευμα) πέφτει νεκρός, μαζί με δύο σωματοφύλακές του, από πυρά ανταρτών στις 10 του μηνός Αυγούστου.

Στη Βαγδάτη γίνεται ευρεία χρήση βομβών από τους αντάρτες. Από τις 13 Ιουλίου έως τις 21 Αυγούστου, σκοτώνονται από βόμβες, ένας αξιωματικός της αστυνομίας, δύο μπάτσοι ένας αρχηγός σάχουα, ένας μαχητής σάχουα, ενώ τραυματίζεται και ένας αρχηγός σάχουα. Στα ενδιάμεσα, στις 29 Ιουλίου πέντε εκρηκτικοί μηχανισμοί ενεργοποιούνται ταυτόχρονα στην βόρεια περιοχή αλ-Ανταμίγια και σκοτώνουν δεκαέξι άτομα -ανάμεσά τους έξι στρατιώτες, τρεις μπάτσους και επτά ακόμη άτομα- ενώ τραυματίζουν άλλα δεκατέσσερα, μεταξύ των οποίων και επτά μπάτσους.
Στις 17 Αυγούστου τραυματίζεται από βόμβα ο πρόεδρος του Ακυρωτικού Δικαστηρίου, Καμάλ Γιαμπίρ Μπαντάρ.
Στο ίδιο διάστημα εκτελείται ένας αρχηγός σάχουα και ένας αντισυνταγματάρχης μπάτσος. Ακόμη, σε επιθέσεις α-

Στις 23 Ιουλίου αυτοκίνητο-βόμβα τραυματίζει ταξίαρχο αρχηγό της αστυνομίας, ενώ σκοτώνει τον γιό του, υπολοχαγό μπάτσο.
Ακόμη, αντάρτες εκτελούν αξιωματικό της ιρακινής αστυνομίας μπροστά στο σπίτι του. Άλλοι αντάρτες επιτίθενται σε σημείο ελέγχου και σκοτώνουν δύο μπάτσους.

Στην **επαρχία Νίνγια** από τις 10 Ιουλίου μέχρι τις 27 Αυγούστου, από βόμβες σκοτώνονται ένας συνταγματάρχης και ένας ταγματάρχης του ιρακινού στρατού και τρεις μπάτσοι, ενώ τραυματίζονται δέκα μπάτσοι και οκτώ ιρακινοί στρατιώτες.
Ακόμη, αντάρτες αποπειρώνται να εκτελέσουν τον αντισυνταγματάρχη αστυνομικό διοικητή της αλ-Γκαγιάρα. Καταφέρνουν να τον τραυματίσουν, ενώ σκοτώνουν έναν μπάτσο.
Από επιθέσεις σε σημεία ελέγχου σκοτώνονται τρεις ιρακινοί στρατιώτες, ένας υπολοχαγός του ιρακινού στρατού και ένας μπάτσος, ενώ τραυματίζονται τρεις ιρακινοί στρατιώτες και ένας μπάτσος.

Στην **επαρχία Σαλαχ αλ-Ντιν**, από τις 29 Ιουνίου έως τις 12 Αυγούστου, από εκρήξεις βομβών σκοτώνονται ένας αντισυνταγματάρχης και ένας μπάτσος, ενώ τραυματίζονται τρεις μπάτσοι. Επίσης, ένας συνταγματάρχης της αστυνομίας επιβιώνει απόπειρας εναντίον του, τραυματίζονται όμως δύο σωματοφύλακές του. Από επιθέσεις ανταρτών σε σημεία ελέγχου σκοτώνονται τρεις σάχουα.

Στην **επαρχία Τι-Καρ** η αμερικανική αεροπορική βάση που βρίσκεται νότια της Νασιρίγια δέχεται στις 23 Ιουλίου επίθεση με ρουκέτες. Τραυματίζονται τρεις αμερικανοί στρατιώτες. Επίσης, στις 16 Αυγούστου, το Επαρχιακό Συμβούλιο αποφασίζει να μην επιτραπεί κανενός είδους διαμαρτυρία μέσα στην πρωτεύουσα της επαρχίας, Νασιρίγια, που να αφορά τη διακοπή ηλεκτρικού ρεύματος. Να σημειωθεί ότι ολόκληρη η επαρχία υποφέρει από συνεχείς και πολύωρες διακοπές ρεύματος (έχει ρεύμα μόνο 4 ώρες την ημέρα) κάτω από υπέρμετρα υψηλή θερμοκρασία. Προς αποφυγή διαδηλώ-

Σύμφωνα με τον στρατηγό McChrystal, η κατάσταση για τους αμερικανούς και τους συμμάχους τους, δεν πρόκειται να βελτιωθεί τους επόμενους 6 μήνες. Οι συνεχείς επιτυχίες των ανταρτών αναγκάζουν τους συμμάχους να είναι λιγότεροι αισιόδοξοι. Εν τω μεταξύ συνεχίζεται με επιτυχία η επιχείρηση των ανταρτών με την ονομασία Al-Fath (Η Νίκη). Στα τέλη Ιουνίου ξεσπούν σφοδρές μάχες στην επαρχία Κουνάρ, κατά τις οποίες οι ΝΑΤΟικές δυνάμεις υφίστανται μεγάλες απώλειες.
Σε συνεχή ροή ειδήσεων που υπάρχει μέσω των ανεξάρτητων δικτύων πληροφόρησης και των ιστοσελίδων που υποστηρίζουν τους αντάρτες γίνονται γνωστές οι απώλειες των συμμάχων.

Το τελευταίο τρίμηνο (από τις 27-5 μέχρι το τρίτο δεκαήμερο του Αυγούστου) **στην επαρχία Baghlan** οι απώλειες των καθεστωτικών δυνάμεων ανέρχονται σε 12 στρατιώτες και έναν στρατιωτικό διοικητή, ενώ έχουν καταστραφεί ΝΑΤΟικά άρματα μάχης και έχουν σκοτωθεί 8 αμερικανοί. Στις 21Αυγούστου περισσότεροι από 1.000 οργισμένοι κάτοικοι μπλοκάρουν το δρόμο Κουντούζ-Πολ ε Κουμρί, μετά το θάνατο ενός παιδιού σε εισβολή που πραγματοποίησαν οι δυνάμεις κατοχής σε κατοικία.
Νέες απώλειες έχουν τα Νεοζηλανδικά στρατεύματα όταν στις 3-8 σκοτώνονται δύο στρατιώτες τους ύστερα από ενέδρα ανταρτών **στην επαρχία Bamyan**.

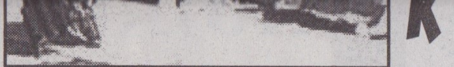
Στις 22 Ιουλίου δεκαπέντε άμαχοι δολοφονούνται από τους βομβαρδισμούς των κατοχικών **στην επαρχία Nooristan**.
Στις 30 Ιουλίου οργισμένοι Αφγανοί πυρπολούν όχημα της βρετανικής πρεσβείας μετά από τροχαίο ατύχημα, στην **Kabul**.
Μετά από συντριπτικές απώλειες που υπέστησαν οι αμερικανοί, σε μια επίδειξη θρασυδειλίας, εισβάλλουν, στις 31 Ιουλίου, σε αγορά της περιφέρειας Γκάκι, **στην επαρχία Kunar**, και κλέβουν ό,τι βρουν από 400 μαγαζιά.
Στις 5 Αυγούστου, 58 άμαχοι δολοφονούνται από τους βομβαρδισμούς των κατοχικών δυνάμεων, **στην επαρχία Nangarhar**.
Στις 7 Αυγούστου οι αντάρτες εκτελούν **στην επαρχία Ghazni** τον βουλευτή Νατζίμπ Γκουλ, που κρατούσαν επί ένα μήνα όμηρο.

Αφγανούς, αμερικανούς και ΝΑΤΟικούς στρατιώτες. Άλλα αξιοσημείωτα περιστατικά είναι η κατάρριψη ενός ελικοπτέρου και ο σκοτωμός του Μενχούμ Καν, διευθυντή της υπηρεσίας πληροφοριών της επαρχίας. Στο ίδιο διάστημα 40 άμαχοι σκοτώνονται από τους βομβαρδισμούς των κατοχικών στην περιοχή **Ρίγκι**. Επίσης, σκοτώνεται ο Γιουμάχ Καν, δήμαρχος της **Μούσα Κάλα**, ενώ δεκαεπτά στρατιώτες του αφγανικού στρατού παραδίνονται στους αντάρτες. Μια «συνταρακτική» πολεμική επιτυχία των κατοχικών δυνάμεων είναι και η σύλληψη 13 αμάχων.

Σε άλλο μεγάλο τομέα στρατιωτικών επιχειρήσεων, **στην επαρχία Kandahar**, μέσα στο δίμηνο Ιουλίου-Αυγούστου σε περίπου 53 επιχειρήσεις των ανταρτών σκοτώνονται 86 αμερικανοί, 43 Αφγανοί στρατιώτες, 3 καναδοί στρατιώτες, 69 μπάτσοι, 3 πράκτορες της αφγανικής υπηρεσίας NDS και πλήττονται 29 ΝΑΤΟικά άρματα μάχης. Οι κατοχικές δυνάμεις θριαμβεύουν για άλλη μία φορά στρέφοντας τα πυρά τους κατά αμάχων και δολοφονώντας 10 από αυτούς.
Στις 3 Αυγούστου επτά μαχητές εισβάλλουν στην αεροπορική βάση της **Κανταχάρ**. Αρχικά ρίχνουν 2 πυραύλους και καταστρέφουν ελικόπτερα. Ένας από αυτούς ανατινάζεται στην πύλη και οι υπόλοιποι εισχωρούν. Όλοι τους είναι ζωσμένοι με εκρηκτικά. Συνολικά 166 ΝΑΤΟικοί σκοτώνονται. Σε συνέντευξή του, ένας από τους οργανωτές της επιχείρησης, ο Mauli Muhammad Akram, δίνει λεπτομέρειες για την επιχείρηση. Και οι επτά αντάρτες σκοτώνονται.
Τέλος, σε δύο επιθέσεις αυτοκτονίας στις 6 και 18 Αυγούστου, αντίστοιχα, ο μαχητής Ταλίμπ Μουχάμαντ οδηγεί ένα τρίκυκλο με 500 κιλά εκρηκτικών σε ΝΑΤΟικό κομβόι σκοτώνοντας 7 κατοχικούς, ενώ ο μαχητής Νουρουλαλάχ ανατινάζεται δίπλα σε ομάδα του αφγανικού στρατού εξοντώνοντας 18 στρατιώτες.

Στην επαρχία Kunduz οι αντάρτες καταλαμβάνουν, στις 24 Ιουνίου, τρία χωριά ενώ σε δύο επιθέσεις αυτοκτονίας στις 31 Ιουλίου σκοτώνεται ένας διοικητής των ειδικών δυνάμεων του καθεστώτος και στις 5 Αυγούστου πλήττεται κοινή Αφγανό-ΝΑΤΟική περιπολία με σοβαρές απώλειες, ενώ σκοτώνεται και ο διοικητής του 10ου αστυνομικού τμήματος της ομώνυμης πόλης.

Επίσης, σε περισσότερες από 226 επιχειρήσεις που πραγματοποίησαν αντάρτες, από τα τέλη Ιουνίου έως και τα τέλη Αυγούστου, προκάλεσαν απώλειες σε κυβερνητικές και

Παρά τις εξαγγελίες για αποχώρηση των αμερικανικών στρατευμάτων από το Ιράκ στην πραγματικότητα υπάρχει μια ενίσχυση με μισθοφορικές και άλλου τύπου στρατιωτικές δυνάμεις, προκειμένου να ντιμετωπιστεί το αντάρτικο, που συνεχίζεται:

Στη Χίλλα, πρωτεύουσα της επαρχίας Μπαμπέλ, ένας διοικητής σάχουα (πρώην αντάρτες που μεταπήδησαν στο στρατό κατοχής και μετέπειτα εντάχθηκαν στο ιρακινό στράτευμα) πέφτει νεκρός, μαζί με δύο σωματοφύλακές του, από πυρά ανταρτών στις 10 του μηνός Αυγούστου.

Στη Βαγδάτη γίνεται ευρεία χρήση βομβών από τους αντάρτες. Από τις 13 Ιουλίου έως τις 21 Αυγούστου, σκοτώνονται από βόμβες, ένας αξιωματικός της αστυνομίας, δύο μπάτσοι ένας αρχηγός σάχουα, ένας μαχητής σάχουα, ενώ τραυματίζεται και ένας αρχηγός σάχουα. Στα ενδιάμεσα, στις 29 Ιουλίου πέντε εκρηκτικοί μηχανισμοί ενεργοποιούνται ταυτόχρονα στην βόρεια περιοχή αλ-Ανταμίγια και σκοτώνουν δεκαέξι άτομα -ανάμεσά τους έξι στρατιώτες, τρεις μπάτσους και επτά ακόμη άτομα- ενώ τραυματίζουν άλλα δεκατέσσερα, μεταξύ των οποίων και επτά μπάτσους.
Στις 17 Αυγούστου τραυματίζεται από βόμβα ο πρόεδρος του Ακυρωτικού Δικαστηρίου, Καμάλ Γιαμπίρ Μπαντάρ.
Στο ίδιο διάστημα εκτελείται ένας αρχηγός σάχουα και ένας αντισυνταγματάρχης μπάτσος. Ακόμη, σε επιθέσεις ανταρτών σε σημεία ελέγχου σκοτώνονται δεκατρείς μπάτσοι, ένας τροχόμπατσος, δύο σάχουα και τραυματίζονται επτά μπάτσοι, δύο τροχόμπατσοι και δύο σάχουα. Οι αντάρτες χρησιμοποιούν μέχρι και όπλα με σιγαστήρα για να πλησιάζουν τους στόχους τους.
Εξ άλλου, σε επιθέσεις αυτοκτονίας επτά σάχουα σκοτώνονται και είκοσι πέντε τραυματίζονται.
Στις 17 Αυγούστου, αντάρτης καμικάζι παρεισφρύει σε κέντρο στρατολόγησης του ιρακινού στρατού και ανατινάζει τα εκρηκτικά που έχει πάνω του. Σκοτώνονται σαράντα οκτώ και τραυματίζονται άλλοι εκατόν είκοσι εννέα.
Επίσης, δύο βλήματα όλμου προσγειώνονται στην καλά φυλασσόμενη λεγόμενη πράσινη ζώνη, κοντά στο ξενοδοχείο Μπαμπέλ.

Στην επαρχία Ντιγιάλα, μέσα στον Αύγουστο, σκοτώνονται από εκρήξεις βομ-

ένας ταγματάρχης του ιρακινού στρατού και τρεις μπάτσοι, ενώ τραυματίζονται δέκα μπάτσοι και οκτώ ιρακινοί στρατιώτες.
Ακόμη, αντάρτες αποπειρώνται να εκτελέσουν τον αντισυνταγματάρχη αστυνομικό διοικητή της αλ-Γκαγιάρα. Καταφέρνουν να τον τραυματίσουν, ενώ σκοτώνουν έναν μπάτσο.
Από επιθέσεις σε σημεία ελέγχου σκοτώνονται τρεις ιρακινοί στρατιώτες, ένας υπολοχαγός του ιρακινού στρατού και ένας μπάτσος, ενώ τραυματίζονται τρεις ιρακινοί στρατιώτες και ένας μπάτσος.

Στην **επαρχία Σαλαχ αλ-Ντιν**, από τις 29 Ιουνίου έως τις 12 Αυγούστου, από εκρήξεις βομβών σκοτώνονται ένας αντισυνταγματάρχης και ένας μπάτσος, ενώ τραυματίζονται τρεις μπάτσοι. Επίσης, ένας συνταγματάρχης της αστυνομίας επιβιώνει απόπειρας εναντίον του, τραυματίζονται όμως δύο σωματοφύλακές του. Από επιθέσεις ανταρτών σε σημεία ελέγχου σκοτώνονται τρεις σάχουα.

Στην **επαρχία Τι-Καρ** η αμερικανική αεροπορική βάση που βρίσκεται νότια της Νασιρίγια δέχεται στις 23 Ιουλίου επίθεση με ρουκέτες. Τραυματίζονται τρεις αμερικανοί στρατιώτες. Επίσης, στις 16 Αυγούστου, το Επαρχιακό Συμβούλιο αποφασίζει να μην επιτραπεί κανενός είδους διαμαρτυρία μέσα στην πρωτεύουσα της επαρχίας, Νασιρίγια, που να αφορά τη διακοπή ηλεκτρικού ρεύματος. Να σημειωθεί ότι ολόκληρη η επαρχία υποφέρει από συνεχείς και πολύωρες διακοπές ρεύματος (έχει ρεύμα μόνο 4 ώρες την ημέρα) κάτω από υπέρμετρα υψηλή θερμοκρασία. Προς αποφυγή διαδηλώσεων επιστρατεύονται μονάδες καταστολής, οι οποίες στρατοπεδεύουν στις 27 Αυγούστου στην πρωτεύουσα, μετά και από «πληροφορία» για επικείμενη παράνομη διαδήλωση.

Στην επαρχία Γουασίτ, η αμερικανική βάση Delta δέχεται επίθεση ανταρτών με 4 πυραύλους κατιούσα στις 21 Ιουλίου.

Στην επαρχία Ανμπάρ, από τις 7 Ιουλίου έως τις 25 Αυγούστου, από βόμβες σκοτώνονται τρεις μπάτσοι και δύο σεκιουριτάδες, ενώ τραυματίζονται εννιά μπάτσοι και τρεις σεκιουριτάδες.
Επίσης, από αντάρτη καμικάζι που ρίχνει το φορτωμένο με εκρηκτικά όχημά του σε σημείο ελέγχου σκοτώνεται ένας ιρακινός στρατιώτης, ενώ τραυματίζονται άλλοι τέσσερεις.
Ακόμη, από επιθέσεις ανταρτών σκοτώνονται ένας αξιωματικός της αστυνομίας και τραυματίζονται δύο ακόμη μπάτσοι.
Τέλος, οι αστυνομικές δυνάμεις επιβάλ-

Το τελευταίο τρίμηνο (από τις 27-5 μέχρι το τρίτο δεκαήμερο του Αυγούστου) **στην επαρχία Baghlan** οι απώλειες των καθεστωτικών δυνάμεων ανέρχονται σε 12 στρατιώτες και έναν στρατιωτικό διοικητή, ενώ έχουν καταστραφεί ΝΑΤΟικά άρματα μάχης και έχουν σκοτωθεί 8 αμερικανοί. Στις 21Αυγούστου περισσότεροι από 1.000 οργισμένοι κάτοικοι μπλοκάρουν το δρόμο Κουντούζ-Πολ ε Κουμρί, μετά το θάνατο ενός παιδιού σε εισβολή που πραγματοποίησαν οι δυνάμεις κατοχής σε κατοικία.

Νέες απώλειες έχουν τα Νεοζηλανδικά στρατεύματα όταν στις 3-8 σκοτώνονται δύο στρατιώτες τους ύστερα από ενέδρα ανταρτών **στην επαρχία Bamyan**.

Στις 22 Ιουλίου δεκαπέντε άμαχοι δολοφονούνται από τους βομβαρδισμούς των κατοχικών **στην επαρχία Nooristan**.

Στις 30 Ιουλίου οργισμένοι Αφγανοί πυρπολούν όχημα της βρετανικής πρεσβείας μετά από τροχαίο ατύχημα, στην **Kabul**.

Μετά από συντριπτικές απώλειες που υπέστησαν οι αμερικανοί, σε μια επίδειξη θρασυδειλίας, εισβάλλουν, στις 31 Ιουλίου, σε αγορά της περιφέρειας Γκάκι, **στην επαρχία Kunar**, και κλέβουν ό,τι βρουν από 400 μαγαζιά.

Στις 5 Αυγούστου, 58 άμαχοι δολοφονούνται από τους βομβαρδισμούς των κατοχικών δυνάμεων, **στην επαρχία Nangarhar**.

Στις 7 Αυγούστου οι αντάρτες εκτελούν **στην επαρχία Ghazni** τον βουλευτή Νατζίμπ Γκουλ, που κρατούσαν επί ένα μήνα όμηρο.

Στις 8 Αυγούστου, **στην επαρχία Herat** ο μαχητής Μουχάμαντ Νασίμ πυροδοτεί ένα Nissan Surf 4WD παγιδευμένο με εκρηκτικά. Από την έκρηξη καταστρέφονται ΝΑΤΟικά άρματα και σκοτώνονται 12 κατοχικοί.

Στις 17 Αυγούστου, **στην επαρχία Farah** ο μαχητής Αμπντούλ Χαντί ανατινάζεται δίπλα σε κομβόι του ΝΑΤΟ και σκοτώνει 10 κατοχικούς, ενώ την επομένη μέρα γίνεται συντονισμένη επιχείρηση των ανταρτών σε φυλακές, στην ομώνυμη πρωτεύουσα της επαρχίας. Πρώτα ανατινάζεται ο κεντρικός τοίχος των φυλακών. Αρχικά απελευθερώνονται ηλικιωμένοι και γυναικόπαιδα. Συνολικά κατά την ημίωρη επιχείρηση απελευθερώνονται 270 κρατούμενοι, ανάμεσά τους και 70 αντάρτες Στις 21 Αυγούστου κατοχικές δυνάμεις ειντας τα πυρά τους κατά αμάχων και δολοφονώντας 10 από αυτούς.

Στις 3 Αυγούστου επτά μαχητές εισβάλλουν στην αεροπορική βάση της **Κανταχάρ**. Αρχικά ρίχνουν 2 πυραύλους και καταστρέφουν ελικόπτερα. Ένας από αυτούς ανατινάζεται στην πύλη και οι υπόλοιποι εισχωρούν. Όλοι τους είναι ζωσμένοι με εκρηκτικά. Συνολικά 166 ΝΑΤΟικοί σκοτώνονται. Σε συνέντευξή του, ένας από τους οργανωτές της επιχείρησης, ο Mauli Muhammad Akram, δίνει λεπτομέρειες για την επιχείρηση. Και οι επτά αντάρτες σκοτώνονται.

Τέλος, σε δύο επιθέσεις αυτοκτονίας στις 6 και 18 Αυγούστου, αντίστοιχα, ο μαχητής Ταλίμπ Μουχάμαντ οδηγεί ένα τρίκυκλο με 500 κιλά εκρηκτικών σε ΝΑΤΟικό κομβόι σκοτώνοντας 7 κατοχικούς, ενώ ο μαχητής Νουρουλαλάχ ανατινάζεται δίπλα σε ομάδα του αφγανικού στρατού εξοντώνοντας 18 στρατιώτες.

Στην επαρχία Kunduz οι αντάρτες καταλαμβάνουν, στις 24 Ιουνίου, τρία χωριά ενώ σε δύο επιθέσεις αυτοκτονίας στις 31 Ιουλίου σκοτώνεται ένας διοικητής των ειδικών δυνάμεων του καθεστώτος και στις 5 Αυγούστου πλήττεται κοινή Αφγανό-ΝΑΤΟική περιπολία με σοβαρές απώλειες, ενώ σκοτώνεται και ο διοικητής του 10ου αστυνομικού τμήματος της ομώνυμης πόλης.

Επίσης, σε περισσότερες από 226 επιχειρήσεις που πραγματοποίησαν αντάρτες, από τα τέλη Ιουνίου έως και τα τέλη Αυγούστου, προκάλεσαν απώλειες σε κυβερνητικές και σε κατοχικές δυνάμεις στις επαρχίες **Balkh, Faryab, Jaozjan, Kapisa, Ghazni, Khost, Laghman, Logar, Herat, Farah, Kabul, Kunar, Nemroz, Nooristan, Paktia, Paktika, Parwan, Takhar, Uruzgan, Wardak, Zabul.**

Συγκεκριμένα, σκοτώθηκαν 361 στρατιώτες του αφγανικού στρατού, δεκάδες Γάλλοι στρατιώτες, 2 Ιταλοί, 3 Πολωνοί, 5 Ρουμάνοι, τουλάχιστον 188 αμερικανοί, 58 μπάτσοι 11 πράκτορες της NDS, 61 ΝΑΤΟικοί και 12 αντάρτες, ενώ συνελήφθη αιχμάλωτος κι ένας αμερικανός. Καταστράφηκαν 6 οχήματα του αφγανικού στρατού και, τουλάχιστον, 19 Νατοϊκά άρματα μάχης, ενώ έχουν καταρριφθεί 3 ελικόπτερα και άλλα 3 έχουν καταστραφεί ενώ βρίσκονταν στο έδαφος.

νομίας, δύο μπάτσοι ένας αρχηγός σάχουα, ένας μαχητής σάχουα, ενώ τραυματίζεται και ένας αρχηγός σάχουα. Στα ενδιάμεσα, στις 29 Ιουλίου πέντε εκρηκτικοί μηχανισμοί ενεργοποιούνται ταυτόχρονα στην βόρεια περιοχή αλ-Ανταμίγια και σκοτώνουν δεκαέξι άτομα -ανάμεσά τους έξι στρατιώτες, τρεις μπάτσους και επτά ακόμη άτομα- ενώ τραυματίζουν άλλα δεκατέσσερα, μεταξύ των οποίων και επτά μπάτσους.

Στις 17 Αυγούστου τραυματίζεται από βόμβα ο πρόεδρος του Ακυρωτικού Δικαστηρίου, Καμάλ Γιαμπίρ Μπαντάρ.

Στο ίδιο διάστημα εκτελείται ένας αρχηγός σάχουα και ένας αντισυνταγματάρχης μπάτσος. Ακόμη, σε επιθέσεις ανταρτών σε σημεία ελέγχου σκοτώνονται δεκατρείς μπάτσοι, ένας τροχομπατσος, δύο σάχουα και τραυματίζονται επτά μπάτσοι, δύο τροχόμπατσοι και δύο σάχουα. Οι αντάρτες χρησιμοποιούν μέχρι και όπλα με σιγαστήρα για να πλησιάζουν τους στόχους τους.

Εξ άλλου, σε επιθέσεις αυτοκτονίας επτά σάχουα σκοτώνονται και είκοσι πέντε τραυματίζονται.

Στις 17 Αυγούστου, αντάρτης καμικάζι παρεισφρύει σε κέντρο στρατολόγησης του ιρακινού στρατού και ανατινάζει τα εκρηκτικά που έχει πάνω του. Σκοτώνονται σαράντα οκτώ και τραυματίζονται άλλοι εκατόν είκοσι εννέα.

Επίσης, δύο βλήματα όλμου προσγειώνονται στην καλά φυλασσόμενη λεγόμενη πράσινη ζώνη, κοντά στο ξενοδοχείο Μπαμπέλ.

Στην επαρχία Ντιγιάλα, μέσα στον Αύγουστο, σκοτώνονται από εκρήξεις βομβών πέντε ιρακινοί στρατιώτες, ένας αμερικανός στρατιώτης και τραυματίζονται τρεις ιρακινοί στρατιώτες, καθώς και τρεις δικαστικοί. Εξ' άλλου επτά σάχουα που επάνδρωναν σημείο ελέγχου πέφτουν νεκροί από πυρά ανταρτών.

Στην επαρχία Ντιγιανίγια, σε διάστημα λιγότερο των 20 ημερών, από τις 24 Ιουλίου μέχρι τις 11 Αυγούστου, αντάρτες εκτοξεύουν σε δύο επιθέσεις τρεις και τέσσερεις πυραύλους κατιούσα αντίστοιχα, εναντίον της αμερικανικής βάσης Echo.

Στην ευρύτερη περιοχή του Κιρκούκ, από τις 30 Ιουνίου έως τις 20 Αυγούστου, από βόμβες τραυματίζονται επτά ιρακινοί μπάτσοι και ένας ιρακινός στρατιώτης.

ελέγχου σκοτώνονται τρεις σάχουα.

Στην **επαρχία Τι-Καρ** η αμερικανική αεροπορική βάση που βρίσκεται νότια της Νασιρίγια δέχεται στις 23 Ιουλίου επίθεση με ρουκέτες. Τραυματίζονται τρεις αμερικανοί στρατιώτες. Επίσης, στις 16 Αυγούστου, το Επαρχιακό Συμβούλιο αποφασίζει να μην επιτραπεί κανενός είδους διαμαρτυρία μέσα στην πρωτεύουσα της επαρχίας, Νασιρίγια, που να αφορά τη διακοπή ηλεκτρικού ρεύματος. Να σημειωθεί ότι ολόκληρη η επαρχία υποφέρει από συνεχείς και πολύωρες διακοπές ρεύματος (έχει ρεύμα μόνο 4 ώρες την ημέρα) κάτω από υπέρμετρα υψηλή θερμοκρασία. Προς αποφυγή διαδηλώσεων επιστρατεύονται μονάδες καταστολής, οι οποίες στρατοπεδεύουν στις 27 Αυγούστου στην πρωτεύουσα, μετά και από «πληροφορία» για επικείμενη παράνομη διαδήλωση.

Στην επαρχία Γουασίτ, η αμερικανική βάση Delta δέχεται επίθεση ανταρτών με 4 πύραυλους κατιούσα στις 21 Ιουλίου.

Στην επαρχία Ανμπάρ, από τις 7 Ιουλίου έως τις 25 Αυγούστου, από βόμβες σκοτώνονται τρεις μπάτσοι και δύο σεκιουριτάδες, ενώ τραυματίζονται εννιά μπάτσοι και τρεις σεκιουριτάδες.

Επίσης, από αντάρτη καμικάζι που ρίχνει το φορτωμένο με εκρηκτικά όχημά του σε σημείο ελέγχου σκοτώνεται ένας ιρακινός στρατιώτης, ενώ τραυματίζονται άλλοι τέσσερεις.

Ακόμη, από επιθέσεις ανταρτών σκοτώνονται ένας αξιωματικός της αστυνομίας και τραυματίζονται δύο ακόμη μπάτσοι.

Τέλος, οι αστυνομικές δυνάμεις επιβάλλουν, στις 25 Αυγούστου, απαγόρευση της κυκλοφορίας σε πολλές περιοχές της επαρχίας, λόγω πολλών βομβιστικών επιθέσεων.

ΧΙΡΟΣΙΜΑ - ΝΑΓΚΑΣΑΚΙ

(Την ώρα που σταμάτησε ο χρόνος)

Στις 8.15, το πρωί της 6ης Αυγούστου 1945, το αμερικανικό βομβαρδιστικό Enola gay εξαπέλυσε, την πρώτη στη ιστορία, βόμβα ατομικής ισχύος στην Ιαπωνική πόλη της Χιροσίμα. Η μικρή πόλη μετατρέπεται σε κόλαση. Στο επίκεντρο της η έκρηξη προκαλεί μια μπάλα φωτιάς, με θερμοκρασία εκατομμυρίων βαθμών, η οποία εκπέμπει εκτυφλωτική ακτινοβολία σε απόσταση χιλιομέτρων. Το ωστικό κύμα απλώνεται με ταχύτητα που ξεπερνά τα 1.000 χλμ. την ώρα, καταστρέφοντας ό,τι συναντά στο διάβα του. Μερικά λεπτά αργότερα σηκώνεται ένας καυτός άνεμος που σχηματίζει ανεμοστρόβιλο. Σκόνη και θραύσματα υψώνονται σε ύψος χιλιάδων μέτρων και μόλις ψύχονται πέφτουν στη γη, δημιουργώντας ένα τεράστιο νέφος σε σχήμα μανιταριού. Κάθε μορφή ζωής σε ακτίνα χιλιάδων μέτρων εξοντώνεται, περίπου το 98% της πόλης εξαφανίζεται, πάνω από 70.000 άτομα χάνουν τη ζωή τους μέσα σε μια στιγμή, χιλιάδες τραυματίζονται βαριά και βασανίζονται από ακρωτηριασμούς και καθολικά εγκαύματα. Οι ακτίνες γάμα και τα νετρόνια που εκλύθηκαν κατά την έκρηξη της ατομικής βόμβας διαπέρασαν τα κόκαλα και έφτασαν ως το μεδούλι. Πολλά από τα θύματα ενώ δεν παρουσίαζαν εξωτερικά καμιά κάκωση, άρχισαν μετά από λίγες μέρες να δείχνουν συμπτώματα μιας βαριάς πάθησης όπως τριχόπτωση, αιμορραγία των ούλων, ακατάσχετη διάρροια δίχως προφανή αίτια και εμφάνιση σκοτεινέρυθρων κηλίδων στο δέρμα. Στα άμεσα προβλήματα όσων είχαν

Σύνηθες και όχι μοναδικό παράδειγμα αποτελούν οι ΗΠΑ, οι οποίες δεν είχαν κανένα ενδοιασμό να θυσιάσουν τους στρατιώτες τους στην περίπτωση της Ιαπωνικής επίθεσης στην αμερικανική βάση του ΠΕΡΛ ΧΑΡΜΠΟΡ παρ' ότι γνώριζαν το σχέδιο για την επικείμενη επίθεση.

Έτσι, οι πολίτες, για των οποίων τα συμφέροντα και τη ζωή δήθεν ενδιαφέρονται οι εξουσιαστές, έγιναν για μία ακόμη φορά τα ακούσια θύματα ώστε να δοθεί η "λογική" αφορμή για να εισέλθουν οι ΗΠΑ στην Β΄ παγκόσμια ανθρωποσφαγή.

Τόσο τα κομμάτια της κοινωνίας που αγωνίζονται για έναν καλύτερο και ελεύθερο κόσμο, όσο και πολλοί ακόμη άνθρωποι αντιλαμβάνονται, (με διαφορετικό τρόπο ο καθένας), ότι δεν μπορούν να υπάρξουν αυταπάτες για το ποιόν των εξουσιαστών και των κρατών. Τα συμφέροντα των κρατιστών και της κυριαρχίας, γενικότερα, είναι κοινά, δεν γνωρίζουν σύνορα και πατρίδες απλά αυτά κατασκευάστηκαν για να χωρίζουν τα εδάφη εκμετάλλευσης και κυριαρχίας. Όπως πριν 65 χρόνια οι Αμερικάνοι κρατιστές προκάλεσαν τον αφανισμό της ανθρώπινης ζωής έτσι και σήμερα η οποιαδήποτε εξουσία θα πράττει με τον ίδιο τρόπο προκειμένου να εξασφαλίσει πλούτη, δόξα και εξουσία. Γινόμαστε πειραματόζωα και υπάρχουμε γι αυτούς μόνο σαν παραγωγοί και στην συνέχεια καταναλωτές των προϊόντων τους. Οι εξουσιαστές δεν έχουν κανένα ενδοιασμό να προκαλέσουν γεγονότα σαν την Χιροσιμα και το Ναγκασάκι, δεν έχουν κανένα ηθικό πρόβλημα να εξολοθρεύσουν

τομικής ισχύος στην Ιαπωνική πόλη της Χιροσίμα. Η μικρή πόλη μετατρέπεται σε κόλαση. Στο επίκεντρο της η έκρηξη προκαλεί μια μπάλα φωτιάς, με θερμοκρασία εκατομμυρίων βαθμών, η οποία εκπέμπει εκτυφλωτική ακτινοβολία σε απόσταση χιλιομέτρων. Το ωστικό κύμα απλώνεται με ταχύτητα που ξεπερνά τα 1.000 χλμ. την ώρα, καταστρέφοντας ό,τι συναντά στο διάβα του. Μερικά λεπτά αργότερα σηκώνεται ένας καυτός άνεμος που σχηματίζει ανεμοστρόβιλο. Σκόνη και θραύσματα υψώνονται σε ύψος χιλιάδων μέτρων και μόλις ψύχονται πέφτουν στη γη, δημιουργώντας ένα τεράστιο νέφος σε σχήμα μανιταριού. Κάθε μορφή ζωής σε ακτίνα χιλιάδων μέτρων εξοντώνεται, περίπου το 98% της πόλης εξαφανίζεται, πάνω από 70.000 άτομα χάνουν τη ζωή τους μέσα σε μια στιγμή, χιλιάδες τραυματίζονται βαριά και βασανίζονται από ακρωτηριασμούς και καθολικά εγκαύματα. Οι ακτίνες γάμα και τα νετρόνια που εκλύθηκαν κατά την έκρηξη της ατομικής βόμβας διαπέρασαν τα κόκαλα και έφτασαν ως το μεδούλι. Πολλά από τα θύματα ενώ δεν παρουσίαζαν εξωτερικά καμιά κάκωση, άρχισαν μετά από λίγες μέρες να δείχνουν συμπτώματα μιας βαριάς πάθησης όπως τριχόπτωση, αιμορραγία των ούλων, ακατάσχετη διάρροια δίχως προφανή αίτια και εμφάνιση σκοτεινέρυθρων κηλίδων στο δέρμα. Στα άμεσα προβλήματα όσων είχαν την τύχη να επιζήσουν περιλαμβάνονταν η έλλειψη τροφής, νερού και στέγης. Τρεις ημέρες αργότερα στις 9 Αυγούστου είναι η σειρά του Ναγκασάκι να δεχθεί ατομική επίθεση με αποτέλεσμα 80.000 νεκρούς.

Οι επόμενες δεκαετίες σημαδεύονται από μια εκατόμβη θυμάτων, εξαιτίας της ραδιενεργού μόλυνσης που προκάλεσε η έκρηξη. Εκτός από τα άμεσα θύματα πολλοί υπέστησαν σωματικά, γενετικά και ψυχολογικά τραύματα, οι συνέπειες των οποίων συνεχίσθηκαν για πολλά χρόνια. Το οξύμωρο σε όλη αυτήν την φρίκη είναι ότι οι ίδιοι εξουσιαστές που προκάλεσαν αυτόν τον όλεθρο ήταν αυτοί που ανοικοδόμησαν την πόλη τα επόμενα χρόνια κερδίζοντας τεράστια χρηματικά ποσά μέσω κατασκευαστικών εταιριών.

Εξήντα πέντε χρόνια έχουν περάσει

ση του ΠΕΡΛ ΧΑΡΜΠΟΡ παρ' ότι γνώριζαν το σχέδιο για την επικείμενη επίθεση.

Έτσι, οι πολίτες, για των οποίων τα συμφέροντα και τη ζωή δήθεν ενδιαφέρονται οι εξουσιαστές, έγιναν για μία ακόμη φορά τα ακούσια θύματα ώστε να δοθεί η "λογική" αφορμή για να εισέλθουν οι ΗΠΑ στην Β΄ παγκόσμια ανθρωποσφαγή.

Τόσο τα κομμάτια της κοινωνίας που αγωνίζονται για έναν καλύτερο και ελεύθερο κόσμο, όσο και πολλοί ακόμη άνθρωποι αντιλαμβάνονται, (με διαφορετικό τρόπο ο καθένας), ότι δεν μπορούν να υπάρξουν αυταπάτες για το ποιόν των εξουσιαστών και των κρατών. Τα συμφέροντα των κρατιστών και της κυριαρχίας, γενικότερα, είναι κοινά, δεν γνωρίζουν σύνορα και πατρίδες απλά αυτά κατασκευάστηκαν για να χωρίζουν τα εδάφη εκμετάλλευσης και κυριαρχίας. Όπως πριν 65 χρόνια οι Αμερικάνοι κρατιστές προκάλεσαν τον αφανισμό της ανθρώπινης ζωής έτσι και σήμερα η οποιαδήποτε εξουσία θα πράττει με τον ίδιο τρόπο προκειμένου να εξασφαλίσει πλούτη, δόξα και εξουσία. Γινόμαστε πειραματόζωα και υπάρχουμε γι αυτούς μόνο σαν παραγωγοί και στην συνέχεια καταναλωτές των προϊόντων τους. Οι εξουσιαστές δεν έχουν κανένα ενδοιασμό να προκαλέσουν γεγονότα σαν την Χιροσιμα και το Ναγκασάκι, δεν έχουν κανένα ηθικό πρόβλημα να εξολοθρεύσουν ακόμα και μικρά παιδιά που αμέριμνα παίζουν στους δρόμους. Τα παραδείγματα στην διάρκεια της ανθρώπινης ιστορίας όπου εξουσιαστές εξολόθρευσαν μαζικά ανυπεράσπιστους ανθρώπους με γνώμονα τα προσωπικά τους εξουσιαστικά συμφέροντα είναι αναρίθμητα και θα χρειαστούν πολλές σελίδες για να τα καταγράψουμε.

Ως αγωνιζόμενοι άνθρωποι γνωρίζουμε πολύ καλά πως η ζωή των ανθρώπων εξαρτάται από τις ορέξεις και τις διαθέσεις των κρατιστών. Γνωρίζουμε ότι ανθρώπινες ζωές θα εξολοθρευτούν πολλές φορές ακόμα, ανάλογα με τα εξουσιαστικά συμφέροντα, και πως ειρηνικές διαμαρτυρίες για εξάλειψη των πυρηνικών μόνο ειρωνικά χαμόγελα προκαλούν στους κυρίαρχους. Γεγονότα σαν αυτά της Χιροσίμα και του Ναγκασάκι ίσως να

τραυματίζονται βαριά και βασανίζονται από ακρωτηριασμούς και καθολικά εγκαύματα. Οι ακτίνες γάμα και τα νετρόνια που εκλύθηκαν κατά την έκρηξη της ατομικής βόμβας διαπέρασαν τα κόκαλα και έφτασαν ως το μεδούλι. Πολλά από τα θύματα ενώ δεν παρουσίαζαν εξωτερικά καμιά κάκωση, άρχισαν μετά από λίγες μέρες να δείχνουν συμπτώματα μιας βαριάς πάθησης όπως τριχόπτωση, αιμορραγία των ούλων, ακατάσχετη διάρροια δίχως προφανή αίτια και εμφάνιση σκοτεινέρυθρων κηλίδων στο δέρμα. Στα άμεσα προβλήματα όσων είχαν την τύχη να επιζήσουν περιλαμβάνονταν η έλλειψη τροφής, νερού και στέγης. Τρεις ημέρες αργότερα στις 9 Αυγούστου είναι η σειρά του Ναγκασάκι να δεχθεί ατομική επίθεση με αποτέλεσμα 80.000 νεκρούς.

Οι επόμενες δεκαετίες σημαδεύονται από μια εκατόμβη θυμάτων, εξαιτίας της ραδιενεργού μόλυνσης που προκάλεσε η έκρηξη. Εκτός από τα άμεσα θύματα πολλοί υπέστησαν σωματικά, γενετικά και ψυχολογικά τραύματα, οι συνέπειες των οποίων συνεχίσθηκαν για πολλά χρόνια. Το οξύμωρο σε όλη αυτήν την φρίκη είναι ότι οι ίδιοι εξουσιαστές που προκάλεσαν αυτόν τον όλεθρο ήταν αυτοί που ανοικοδόμησαν την πόλη τα επόμενα χρόνια κερδίζοντας τεράστια χρηματικά ποσά μέσω κατασκευαστικών εταιριών.

Εξήντα πέντε χρόνια έχουν περάσει από τότε που οι εξουσιαστές των ΗΠΑ αποφάσισαν να χρησιμοποιήσουν την ατομική βόμβα με δικαιολογία να επιταχύνουν την κατάρρευση της Ιαπωνίας και την άμεση συνθηκολόγηση στους συμμάχους στο τέλος της Β΄ παγκόσμιας ανθρωποσφαγής.

Εξήντα πέντε χρόνια από τότε που οι εξουσιαστές έδειξαν απροκάλυπτα με τον πλέον βάναυσο τρόπο την αντιανθρώπινη και καταστροφική για τον πλανήτη υπόστασή τους. Έδειξαν πως δεν υπολογίζουν τίποτα μπροστά στα οικονομικά, πολιτικά και γεωστρατηγικά τους συμφέροντα. Δεν υπολόγισαν ούτε μικρά παιδιά, ούτε αμάχους, ούτε ηλικιωμένους αποδεικνύοντας για άλλη μια φορά πως για τους κυρίαρχους η ανθρώπινη ζωή δεν είναι τίποτα άλλο από αντικείμενα και κατά την περίσταση μοχλός πίεσης προς εξυπηρέτηση των σκοπών τους και των συνδιαλλαγών τους.

Από τότε που η εξουσία εμφανίστηκε και μέχρι σήμερα, οι άνθρωποι είναι αντικείμενα για κάθε χρήση των εξουσιαστών και κρατιστών που δεν θα διστάσουν να σκοτώσουν, να εξαφανίσουν, να κάψουν, να βασανίσουν ή να εξυψώσουν, υποκριτικά, ανάλογα με τις χρονικές, ιστορικές και κοινωνικές συγκυρίες.

τα εδάφη εκμετάλλευσης και κυριαρχίας. Όπως πριν 65 χρόνια οι Αμερικάνοι κρατιστές προκάλεσαν τον αφανισμό της ανθρώπινης ζωής έτσι και σήμερα η οποιαδήποτε εξουσία θα πράττει με τον ίδιο τρόπο προκειμένου να εξασφαλίσει πλούτη, δόξα και εξουσία. Γινόμαστε πειραματόζωα και υπάρχουμε γι αυτούς μόνο σαν παραγωγοί και στην συνέχεια καταναλωτές των προϊόντων τους. Οι εξουσιαστές δεν έχουν κανένα ενδοιασμό να προκαλέσουν γεγονότα σαν την Χιροσιμα και το Ναγκασάκι, δεν έχουν κανένα ηθικό πρόβλημα να εξολοθρεύσουν ακόμα και μικρά παιδιά που αμέριμνα παίζουν στους δρόμους. Τα παραδείγματα στην διάρκεια της ανθρώπινης ιστορίας όπου εξουσιαστές εξολόθρευσαν μαζικά ανυπεράσπιστους ανθρώπους με γνώμονα τα προσωπικά τους εξουσιαστικά συμφέροντα είναι αναρίθμητα και θα χρειαστούν πολλές σελίδες για να τα καταγράψουμε.

Ως αγωνιζόμενοι άνθρωποι γνωρίζουμε πολύ καλά πως η ζωή των ανθρώπων εξαρτάται από τις ορέξεις και τις διαθέσεις των κρατιστών. Γνωρίζουμε ότι ανθρώπινες ζωές θα εξολοθρευτούν πολλές φορές ακόμα, ανάλογα με τα εξουσιαστικά συμφέροντα, και πως ειρηνικές διαμαρτυρίες για εξάλειψη των πυρηνικών μόνο ειρωνικά χαμόγελα προκαλούν στους κυρίαρχους. Γεγονότα σαν αυτά της Χιροσίμα και του Ναγκασάκι ίσως να είναι μικρά μπροστά σε αυτά που οι κρατιστές μάς επιφυλάσσουν για το μέλλον.

Αποτελεί, λοιπόν, επιτακτική ανάγκη η συνεχής και οξεία αντιπαράθεση με τους κρατιστές, αποτελεί άμεση προτεραιότητα η καταστροφή των κρατικών δομών και των εξουσιαστικών σχέσεων. Ας καταστρέψουμε το κράτος πριν αυτό εξολοθρεύσει ολοκληρωτικά εμάς, ας μετατρέψουμε τα γεμάτα μόλυνση και ρύπους αστικά κέντρα-φυλακές που έχουν μετατραπεί σε θαλάμους αερίων σε κοινωνίες γεμάτες καθαρό αέρα, ελευθερία, αλληλεγγύη και ζωή.

Μ.Τ.

ΧΙΡΟΣΙΜΑ - ΝΑΓΚΑΣΑ

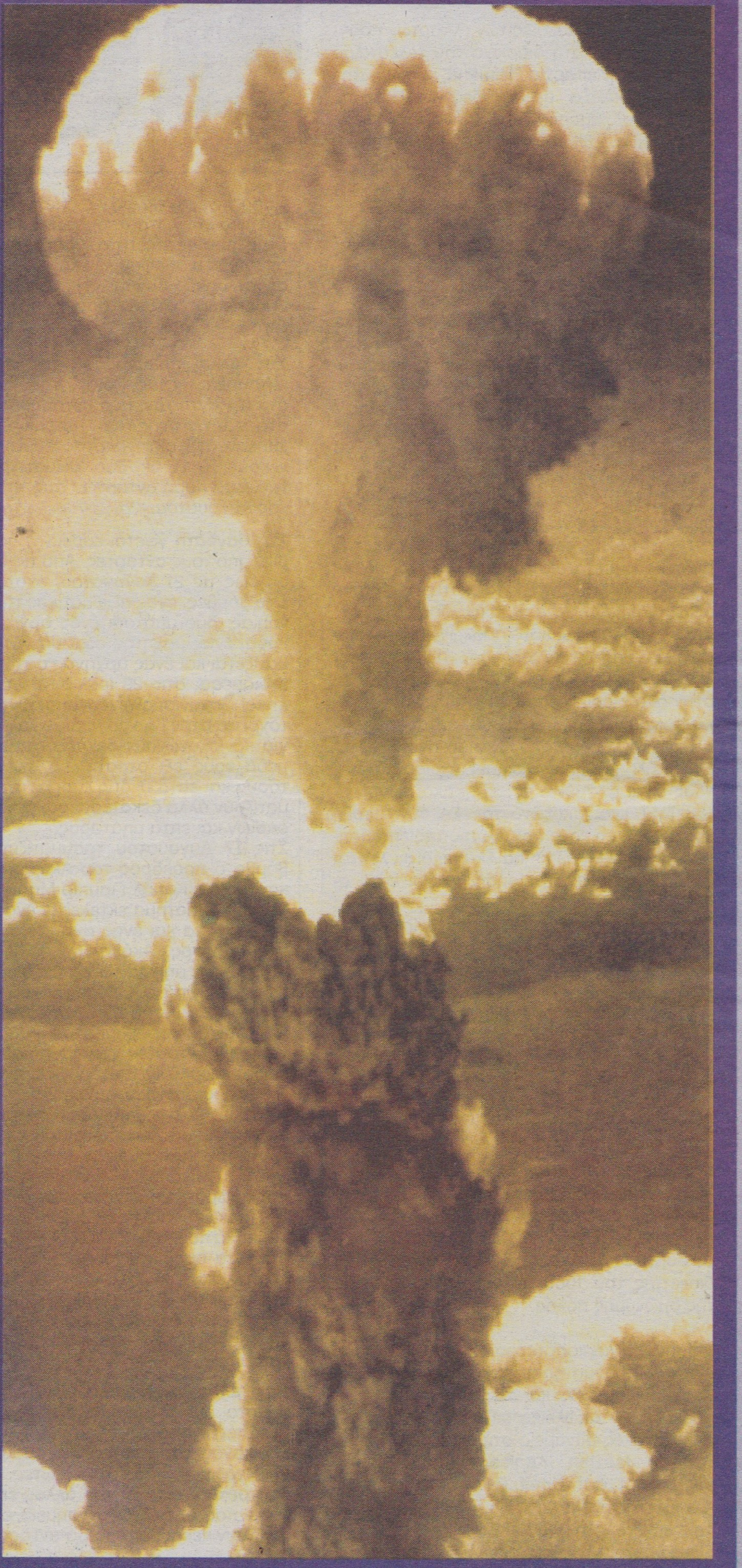
(Την ώρα που σταμάτησε ο χρόνος)

τις 8.15, το πρωί της 6ης Αυγούστου 1945, το αμερικανικό βομβαρδιστικό Enola gay εξαπέλυσε, την πρώτη στη ιστορία, βόμβα ατομικής ισχύος στην Ιαπωνική πόλη της Χιροσίμα. Η μικρή πόλη μετατρέπεται σε κόλαση. Στο επίκεντρο της η έκρηξη προκαλεί μια
άλα φωτιάς, με θερμοκρασία εκατομ-
ρίων βαθμών, η οποία εκπέμπει εκτυ-
ωτική ακτινοβολία σε απόσταση χιλιο-
τρων. Το ωστικό κύμα απλώνεται με
χύτητα που ξεπερνά τα 1.000 χλμ. την
α, καταστρέφοντας ό,τι συναντά στο
βα του. Μερικά λεπτά αργότερα ση-
νεται ένας καυτός άνεμος που σχημα-
ει ανεμοστρόβιλο. Σκόνη και θραύ-
ατα υψώνονται σε ύψος χιλιάδων μέ-
ων και μόλις ψύχονται πέφτουν στη
δημιουργώντας ένα τεράστιο νέφος
σχήμα μανιταριού. Κάθε μορφή ζωής
ακτίνα χιλιάδων μέτρων εξοντώνεται,
ρίπου το 98% της πόλης εξαφανίζε-
, πάνω από 70.000 άτομα χάνουν τη
ή τους μέσα σε μια στιγμή, χιλιάδες
αυματίζονται βαριά και βασανίζονται
ό ακρωτηριασμούς και καθολικά ε-
αύματα. Οι ακτίνες γάμα και τα νετρό-
που εκλύθηκαν κατά την έκρηξη της
ομικής βόμβας διαπέρασαν τα κόκαλα
έφτασαν ως το μεδούλι. Πολλά από
θύματα ενώ δεν παρουσίαζαν εξωτε-
καμιά κάκωση, άρχισαν μετά από
ες μέρες να δείχνουν συμπτώματα
ς βαριάς πάθησης όπως τριχόπτωση,
ιορραγία των ούλων, ακατάσχετη
ρροια δίχως προφανή αίτια και εμφά-
η σκοτεινέρυθρων κηλίδων στο δέρ-
Στα άμεσα προβλήματα όσων είχαν
τύχη να επιζήσουν περιλαμβάνονταν
έλλειψη τροφής, νερού και στέγης.
εις ημέρες αργότερα στις 9 Αυγού-
ου είναι η σειρά του Ναγκασάκι να δε-
εί ατομική επίθεση με αποτέλεσμα
000 νεκρούς.

Οι επόμενες δεκαετίες σημαδεύονται
ό μια εκατόμβη θυμάτων, εξαιτίας της
διενεργού μόλυνσης που προκάλεσε
κρηξη. Εκτός από τα άμεσα θύματα
λλοί υπέστησαν σωματικά, γενετικά
ψυχολογικά τραύματα, οι συνέπειες
ν οποίων συνεχίσθηκαν για πολλά
όνια. Το οξύμωρο σε όλη αυτήν την
ική είναι ότι οι ίδιοι εξουσιαστές που
οκάλεσαν αυτόν τον όλεθρο ήταν αυ-
που ανοικοδόμησαν την πόλη τα επό-
να χρόνια κερδίζοντας τεράστια χρη-
ικά ποσά μέσω κατασκευαστικών ε-
ριών.

Εξήντα πέντε χρόνια έχουν περάσει
ό τότε που οι εξουσιαστές των ΗΠΑ
οφάσισαν να χρησιμοποιήσουν την α-
ική βόμβα με δικαιολογία να επιταχύ-
ν την κατάρρευση της Ιαπωνίας και
άμεση συνθηκολόγηση στους συμ-
χους στο τέλος της Β΄ παγκόσμιας αν-
ωποσφαγής.

Εξήντα πέντε χρόνια από τότε που οι
υσιαστές έδειξαν απροκάλυπτα με
πλέον βάναυσο τρόπο την αντιαν-

μικρά παιδιά, ούτε αμάχους, ούτε ηλικιωμένους αποδεικνύοντας για άλλη μια φορά πως για τους κυρίαρχους η αν-

Από τότε που η εξουσία εμφανίστηκε και μέχρι σήμερα, οι άνθρωποι είναι αντικείμενα για κάθε χρήση των εξουσια-

Σύνηθες και όχ
αποτελούν οι ΗΠ
κανένα ενδοιασμ
στρατιώτες τους ο
πωνικής επίθεσης
ση του ΠΕΡΛ ΧΑΡ
ζαν το σχέδιο για
ση.

Έτσι, οι πολίτε
συμφέροντα και τ
ρονται οι εξουσια
κόμη φορά τα ακ
δοθεί η "λογική"
θουν οι ΗΠΑ στην
ποσφαγή.

Τόσο τα κομμά
αγωνίζονται για έν
θερο κόσμο, όσο
θρωποι αντιλαμβά
κό τρόπο ο καθέν
να υπάρξουν αυ
των εξουσιαστών
συμφέροντα των
ριαρχίας, γενικότ
γνωρίζουν σύνορ
αυτά κατασκευάσ
τα εδάφη εκμετάλ
ας. Όπως πριν 65
κρατιστές προκά
της ανθρώπινης ζ
οποιαδήποτε εξου
ίδιο τρόπο προκει
πλούτη, δόξα κα
πειραματόζωα και
μόνο σαν παραγω
καταναλωτές των
ξουσιαστές δεν έχ
να προκαλέσουν γ
σίμα και το Ναγκα
να ηθικό πρόβλημ
ακόμα και μικρά
παίζουν στους δρ
ματα στην διάρκε
στορίας όπου εξ
σαν μαζικά ανυπ
πους με γνώμονα
ξουσιαστικά συμφ
μητα και θα χρεια
για να τα καταγρά

Ως αγωνιζόμενο
με πολύ καλά πως
εξαρτάται από τις
σεις των κρατιστώ
θρώπινες ζωές θα
λές φορές ακόμα
σιαστικά συμφέρο
διαμαρτυρίες για
κών μόνο ειρωνικά
στους κυρίαρχους
της Χιροσίμα και τ
είναι μικρά μπροσ
τιστές μάς επιφυλ

Αποτελεί, λοιπό
συνεχής και οξε
τους κρατιστές, ο
ραιότητα η κατασ
δομών και των εξ
Ας καταστρέψουμ
εξολοθρεύσει ολ
μετατρέψουμε τα